

بجهت عهده آثار و بهار که

۸۴

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران
شید الله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات صورتبه امسری نمیشود
شهرالمسائل ۱۳۳ بدیع

مجموعه الواح بکرم حضرت علی ایبه
و حضرت عبدالمطلب در از نسخ
مصدق بجنب ابوالقاسم افان
در شیراز توسط مجلس آینه است

ش ورقه افت افغان بنجا بسیدم علیه بیاد الله واطافه هوذا لیس من انی
سبحانک یا الہ الوجود ومرتبی الغیب وشیئود هذه ورقه من اوراق سدة
امرک قد اجابت اذا ارتفع ندائک و اقبلت اذا شرق نور ظلموک و اسئلک
بالکلمة التي بها سرع ات معون الی مقرافاء فی ایاک و باسرار
وئی لی بحر علمک بان قویة ها علی ذکرک و شاک و الاستقامة
امرک ثم قدرت لهما ما قدرت لایا لک اللانی لطفن عرش عظمک انک
انت المقدر علی انشاء لاله الا انت الیمن لم یسیدم

ش ورقه ضلع بنیاد بیزان الوابین علی یحیاته و عیانته هو الشفق الکبری
سبحانک یا الہ الاسماء و فاطم الارض و السماء اسئلک یا الکریم
و بالذین یطوفون حول عرشک یا مولی الوری و رب العرش و الثری بان
قویة انت و ورقت علی ما یقی بر ذکرها فی ملکک انت الودی
یا الہی نبت افانک الی سدرک قدر لهم و لیس باقرتهم الیک
فی کل الاحوال انک انت المنبج النقال لاله الا انت الیزید فی الفضال
صل اللهم بالاهی مع بدن ما بدت انتم عن فان فی ایاک قبلوا

ایک و شہد بود حق الختم الوحی من آیا دی عطا تک ایرب نور سلو بهم با نور
سعدتک و وجوبهم بغیباء و جبک ثم اکتب لهم من کلامک علی غیر اللہ و لولہ
لا الہ الا انت اعفوز الکریم یا ورتو صلح خیا فی ان قایمیزا الکریم

هو انظا بر لسان طق العظیم به سجانک اللهم یا الہی اسلک بنور بیک
الذی احاط بکونک و جبروتک و بجدت بافئدة الخلیصین من عبادک
ان تقدر لا فانک و ورتو من با وراقتک حبر ککل ورتو شکستة
بیانک و تنورت بنور عنانک و ما منعا ظلم اعداک الذین نقصوا
عمدک و شاکک ایرب اسلک باسک الا عظیم الذی به حشرت فئدة
الذین انکروا حججتک و برکاتک فحسدوا و اظہورک و ایاک ان تقدر
لا وراقتک ما یقر بہن الیک انک انت المقدر علی ماتت بفضل ما یرید
باسک اغیزا بحمد هو ان طق فی ملکوت لسیان فوالی الہی
تری انک التی امننت بب و بایاتک قد قبلت الی بحر فضلک و حق
دانق حجتک و سماء وجودک اسلک بالکلمة الاولی الی الوردتہ
العلیاء بان تقدر لا انک ہندہ ما ینبغی بحجرتک و لاطافک و غایتک
و ما یریدک ای رب تد حشرت افئدة امانک فی امانک اسلک

بأن ترفعن بقبائلك أو تكتب لمن اجر وصالك أنت التي لا يعجزك
شيء ولا يملك امر افضل وتريد ذلك أنت العفو الواحد العزيز الحميد
هو الاصح الاعظم كتاب

جانب آقا مع آقا عليه ۶۶۶

من قدنا لمن قبل الى افق ارادة ربه العزيز الوهاب لتجد ابدت الله
الى مقام عباده الله قد ساعن الاذكار قد حضر كتابك وسفنا ندمك
وقبلنا ايك من هذه الاجن لشكر ربك العزيز العظام انشاء الله بنا
محبته التي في مشعل نشوي که اثران در عالم اطاعت شود نامه آ
رسيد و لحاظ عنایت بتوجه نمود انشاء الله بايحيى برضی خان
وخواهي شد بگوای پروردگار من و سلطان من و محبوب من و
مقصود من و سبب من از تو ميطلبم مرا گوید شرماني بر آنچه رضای تو
در اوست بشانکه شيت و اراده تو فاني بسدوم نمايم ششم
انچه تو خواسته شى تراني يا الهى عيلا ليک و ناطقا بزرگ و توانا
استلک بان بختلنى مطرا عن کما يکر به رضاك و تقدر الى ما يسعنا
فضلك و جبرک انت القدر العزيز المتعال ايكه شى پي پي
الاقدم الاعظم الابهي انما نكر اني و حدت عرف آه و قات الى افق آه

یا ایتهی ما علمی آنا قرانا کتابک و جب ند منه عرف حجک ربک المظلوم
الغریب و قیننا لک ما اردتہ قبر سواک انه لہو الغفور الکریم آنا
عرفناک مطلق امری و قینناک کوثر فضلی بی غایتی و انما اشاع العلم
و هدیناک سبیلی و قر بناک الی بحر رحمتی الذی حاطہا المسلمین ان
بشناکی من انانی انا نوذیک بفضلنا من قدنا ان ربک لہو المکوید
ان اتی اشکت بنا بحرمتی و غارت بکوثر وحی لطفہ بنہا ما قطر فیہ
الا انی شہد بذلک ربک الفضائل اتم شہرنا بکم باسم
عالمین احمد لله بقمیص ایمان در ایام رحمت خاترش برینت قیہ
آریہ کہ در حقیقت اولیہ ذکر حق است مرزوق شہین سال وصلہا و دریا
لعارفان است و لکہ لارال از کوثر شای حمانی و ربیتی عرفان شہ
لایزالی نبوتی و در حدیثان و او ان بزرگ محبوب عالمیان است و لکہ
این است کینزیکہ فنانہ اشته و ندارد بیستاء الہ باقی جو اسد بود
ان اشکری ربک بجد افضل حسین قولی لک احمد یا الہی ما عرفت
و ما جلتنی محمد ما عن لغتہ تمییز فضلک فی ایامک اسی را کہ تین
و ابی من آذین غار و ابا اردنہ فی یوم قیامک علی امرک ثم اید

من عمل عن ذكرك على الأقبال إليك أنت الغفور الكريم
ش مبرأ بسم الله الرحمن الرحيم قد نازت بك
بالمنظر الأعلى وتوجه إليك طرف الله تائب الأسماء وقرآنا ما
به نيت الله يعلم بحكيم وذكراك بهذا للروح الهدي به تجدان
عرفت سلمى الأعلى والمقر بون نفحات اسمي العظيم طوبى لك ما فرقت
لغاس العرفان اذا دارنا ايا دي اللطاف ربك الرحمن ان هذا
انا نذكر الورقات في قبلي في الله ونطقن مذكرة كجبرائيل استقبلي
الامر سجي كجبرائيل المقدر المتسالي اعيلم بخير ش الله الهدي كجبر
الاشنع الاقدس الاعلى لك الحمد يا الهى بما اخرجت ما هو المكنون في علمك
وعينت للعباد ما يقربهم اليك طوبى لغير غنائك اذا اسلك ما سلكك الله
به نزلت لعباد التي ذكرت في الانبياء وما طغى ما هو الموعود في
والواحد منهنك وذكراك بان تجل صدق دامت من اقبالك ثابتا في
امرك مستقيما على خباياك على شان لا يرزق الله الا رضاك وامرته
له بقدرتك ايرت قد علمت هذا المقام اعلى المقامات اسلك بان لا
لا تمنع حبسك عن هذا المقام العزيز يمنع انك انت المقدر المحسن

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم یکتا خداوند چنانکه ایوم نوروز نام هر دو

و ندای رحمن شیطان برود و ارتفاع چه بلند است مقام نیکه بافق این نماز باشد
و از آن سوسوای که منقطع گشت آینه من انحصار فی کتاب سپین احدی که لحاظ عفت

الهی بقیات توبه نمود و باین ذکر ایهی ترا ذکر کند مودان اعرف ولا کنین

الغافلین بنام دوست یگانه ای کسینه الهی ندایت صفا شد و نقص
بخطم که عرفان مالک قدم است غائر گشتی حال جهد تا تابا با کھا شش که درین

اندکس از قلم بعدتس ناز شده عامر شوی بعد اله لکتاب المسین

س ابن اسن اف جناب علی انا علیه بیا الله

هر وقتی حبیب باده سین خست و لیکن سکن جابر بر نفی و طرد و هر صند

عقراضه قیام نموده اند اند اراد میو تم و هم اراد واحد سو فی یرون آسبم

فی مثلا اسپن کور الصبر و سکون و صطبار و صیت نیچایم اوست آمد و انا و او

تادر و توانا لبها علیک من لدی الله رب العالمین و رقه

صلح جناب افغان ابو الحسن الذر حضرت و ناز بنام کویت بکتیا

یا اوراتی و اما فی ارور ستمه اند در ورود و روح اند در حرکت و ظهور چرخه

با کمال اجبت و شور و طهور و حکم طوز سرور حسین عظیم بر یا طوبی از برای اور است که

بدزه مبارکه سنگ بستند و حرکت او سحر کند سبحان الله تعالی و سبحان الله
 اسما و صفات عالم غیب و شهور مظهر خوده مع ذلک کبشده ی غافل و محجوب
 طوبی لک با فرت با یامی و سمعت ظهوری و استوائی علی عرش ساینی
 ان کیفیت من تضر کل غافل و ظلم هر ظالم ای رب ترانی متوجه یک و دیده
 بدایع فضلک و غایتک اسلک ان لا یغیب عنک تمام حدک و عما قدر
 للائی امن بک و یا ایاتک و طعن حول عرش عظمک انک انت المقتدر العزیز

سخن مهر مبارک

۱۳۹۲
 ۱۳۹۲

خط کتاب

الفیاض ش افان انقیاب سده ضلع الفیاض علیهم بهالیه
 بر بوند علی افغان قولی یا افانی سبحانک یا الهی مقصود ی ۶۴
 و محسبونی تری و رقه من اورانک تو عجزت الیک و نکت بدزه عنایک
 و ارادت بدایع فضلک و رحمتک ای رب اسلک نور و حکمت و صفات
 و حکم بان تحفظنی بقدرتک و سلطانک لئلا تقطنی عاصفات الایمان
 فی ایاتک ای رب انا الذی اقبلت الیک شمسک بحبل جودک اسلک بان
 تجعلنی منغمسه فی جوارحه نیک و عاتقه آلهی باب جودک فی کل عالم من
 انک انت الغور العزیز
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۲
 او الیادی یا ورتقی نیک برکت اطلوم من نظر اسجن و مشرک بیانیته سبک
 لاسمه فضع الی الاملا علی و سکان مدین الایستاء و اهل ندی بمنظر الای

ولا يزيد الظالمين الا حسداً^٨ افرحى يا در قتي ثم اذكري وتسخي ربك في
المشي والاشراق اجزاء على ابيك دانك وانجك و عليك من لدى آله
العزيز الوهاب حجاب منته عليه تبارك الله هو الامر الحكيم
يا نير محمد لله اثار اعمال شما از هر شرطی ظاهر آفتاب بیان داده ^{هستند}
میرا گفته صفحات ذکر شما در اثبات امر مالک ملکوت اسما اتفاق را بنور
اتفاق منور داشته و میدارد اجرا حدی عنده الله ضایع نشود و نمی شود
و تم اعلا گو ای داده بر اقبال و استقامت جناب مذکور و آن جناب
انچنین اولیا و اوراق ذکر نمودید آنچه را که سبب ارتفاع کلمه آله بود ^{نسیا}
لکما كذلك نطق مویکافی ذکر کما آله و لیکما و یسبکاً لوجه المنور القدس العزيز
البدیع حجاب نیز سبب بار الله هو المشرق من افاق اللوح
ام الكتاب نطق آله لا اله الا انا المقدر على ما تشاء باسمي لمن على ما كان و
یکون هذا يوم شرب السبيون و المرسلون من لدی الله ای همین القیوم ^{بها}
انظر الى الوجه من حدی باجری اسمک من قلبي الا على في هذا المقام ^{الک}
و قدر لك احمد يا الهی با نورت قلبی ^{بجوهرتک} و انزلت لى ما يكون باقیاً
بقا ملکوتک و جبروتک اسلک یا مولی العالم باسمک الاعظم الذی ^{سجرت}
برافنده الامم ان تؤدنی فی علی القيام علی خدیقه امرک ای رب ترا می ^{تقبلاً}

ايك دستگا جملك اسلاك ان تجلسى من الذين ما منتمهم ايا ف انظلم عن الرقيب
 الى نيت عدلك واسنته انا من عن التقرب الى باطن فضلك ايت
 ايدنى على مضرة امرى و الورود فى لب طعنه لحدتك انك انت المقدر على
 ما تشاء بارك الميمن لا اله الا انت انفعور الرحيم خبا بسينا عليه بها
 هو اعطى الرغاب سبحانك اللهم يا الهى اسلك ما بواجب عطاك
 و بقبليات انوار غشايتك وبالاسرار المكتومة الخزونة فى كتبك ان ترفنى با
 بين عبادك ثم ارزقنى حلاوة يا كمال التذرية لغيره وشيخك اعلياً اقدار
 قلماك الاعلى الهى ترانى مقبلاً عليك تيمناً كما عبرتك الواقعى التى سجرتها
 دارت افلاك العيان والبيان وظهرت بحركته و انفرغان من معدن اللسان
 اسلك بنفحات اياتك و ارتفاع اعلام هدايتك فى بلادك ان يحسبني
 فى كل الاجوال منجد يا اياتك و اطقاً بشانك انك انت المقدر الميمن
 العزيز الفضال صروده خبا بسينا عليه بساء الله
 بسى بهيلى علمى حمدى سبغى ان تكون اليوم صامتاً او تقوم وتنادى لعباد و
 تجرحهم بافعال الظالمون بابناء يستولون لوتسمع منى سبغى كى ان تصبغ
 بين الارض و السماء كذا كذا يرك ربك الميمن بتقويم قد ظهر من الظلم

ما ذاب بركب العدل ثم يدلك بالكاغيب وتشمود هذا يوم فصاح
الروح وصرح لهيود كذلك خبرناك وذكرناك ماورد على صفياء الكين
الذين هم لا يفتنون ثم قتلوا ابناء الرسول بنبوا اموالهم كذلك تولت لهم
انفسهم نجيبه وهم لا يشعرون اجهاد عليك وعلى من قبل الى العنزة الودود
مشهدى ابوالقاسم بسم الله الاعظم المهيمن ذكر حمت ربك عبده
الذي اتخذ لنفسه الى الله سبيلا و اراد ان يحضر لقاء العرش بعد الله
حسب العالم القدم بما اكتب ايدى الاشرار الذين اذا قيل لهم يا سي حجة منتم
با انه يقولون يا سبيان واذا اتى سلطان الجاني على ليل التيسال كفروا بالله
ربهم الرحمن كذلك اخذنا المجرمين وانظرنا ما في صدورهم وجعلناهم عبدة للعباد
فاعتبروا يا اولي الابصار قد مرنا يوم فيه ماتت قبايل الارض وضطربت
الاکوان وترى في وجوه المحبسين غبرة انار قد تانا الله ان اتا غده قد
والصور ينفوخ نفسه ومشر المقيمين اخذ و ذيد الله ويقولون احسن يا ارباب
واسلاكته وقهان لقاء العرش ولن يقيدون ان يتكلمون الابد اذن بكم
المخار تقول الله يا قوم ولا تقترضوا على اللهى باشارة من حب فقطر سما
الاديان وانفتت الارض الوهم و اكتب الضمام ونفقت الاعجاز قد يا قوم
لهو الذي ناح لحزنه فقطر سبيان وسمع ندائه فقطر الفرقان فهو الرحمن بالماء

انك الاخرن من شئى تا الله قد قدرتك يا قهره الابصار ان تستقم على الامر حولك
 وقوته على شان لا ينفك عن ذكره ثارات الذين كفروا برهم بخار و نجاب عليك
 وعلى الذين قاموا عن من الاموات وقوتهم الى وجهه ضاقت الافاق
 ابو القاسم ش الاله س الاله اعلى سبحان له

انظر نفس كيف ارادوا انها تطلق من الامكان انه لا اله الا هو انظر به التكلم
 الف طل المين ان الذين كان في قلوبهم ريبة تنقلوا او استكبروا على الله
 انهم من الاكافرين قير يا قوم قد طمس المقصود وتم ابراه ان احضروا باله
 ولا تتبعوا اكل جاهل بعيب قير من ايدوم وعدتم به في الالواح ان اعرفوا
 ولا تكونن من الذين ان ابيوم ينادى باعلى الله ولكن القوم من بغاين
 ط بى لمن اقبل ليه سر صا عن الذين كفروا با الله رب العالمين

ابو القاسم بسم الله اعز الاله على قل قد ارتفع غمام الله حسيدي
 بالحق واحاط الكلمات سلطان الذي كان على العالمين محيطا
 ان استقلوا يا قوم في ظله ليحفظكم عن حرارة النفس العوسى في هذا اليوم
 الذي احاطت النار كل مشرك وينا ان يا عبد اسمع نداء الله من سنده
 الشجرة المرتفعة ايضا في قطب هذه الارض المباركة بحسراء بانه لا اله

انا هو وان نداء الظهور سلطانة وبهائه ثم عزه وكبره يا الله ثم عظمته وا جلاله من
 الملك حميداً وفي كل يد عدو اناس لى رضوان الله وقبه بقرابسم الى مقر آلهى كان
 عن الادراك مرفوعاً قل يا قوم خافوا عن الله حبيبوا ربكم العلى الاعلى ولا تتبعوا
 كل شرك بعيد اقل العيوم من نبيغكم شئ ولو تذكرون الله بدوام ملكوته وبقائه
 عبرته وما ينفعكم به تقر لكم الى هذالك الالهى فان فى تلك الايام من الظالمين
 مظلوما وانك انت قم على ذكر الله وحسنه ثم دع الارض ومن عليها عن
 وراك ثم اقبل الى وجه آلهى كان فى ازل الازال من انوار بعته وجمال عظمته
 الحق ميسرا ان يا قاسم كن قاصم شوكة المعتدين فى هذه الايام لى عظمته
 على آله عباد الله الذين بسبب اعتمده عليه وكافوا من الظالمين فى ام الالواح
 من مثل آله مذكورا واهباء عليك وعلى آله ينهم استقر واعلى الامر واتخذوا
 الى آله سبيلاً وكانوا فى الهدى وينا هو بعيلم اچنه كتابت لى العرش
 حضر وراس ان با حليل ذكر بهتار و مزین شد تا گواهی باشد از برای تو و شهادت
 و در بانگه یا پیام فائز شدی و بفرغان محبوب عالم که اکثری از امم از او عا
 شرف گشتی ان شکر الله بحد الفضل اسپن و سلم اعلى وصیت یفرمايد كل من است
 سدا یظفر یا یحجب یضیاء انه لعمد الغفور الرحیم طوبى لك بما لفظت بنا بركت

و ذکر اسماء الهی لعرش و اجابک مولک بھذا اللوح ابداً بیدیع انما لھبساء
 علیک و علی الذین یشکرک تعلمہ بذکر اللہ و علی من ذکر فی کتابک نسئل اللہ بان
 یؤتیکم و یوفقکم علی ما یحب و یرضی و تقدرکم ما ینفعکم فی الازمانہ و الاولی
 ذکر کردی لعرش مذکور و بند است

شرا و افعال
 مسموع است و لہذا رغبت رحمانہ و فیوضات لازال در سدرہ ربانیہ ساکن باشد
 صد مقصود عالم کہ بند کردش مؤید شدید و بعد فائز گشتید و تحقیق ایوب
 صلت خلق و فریش معرفت ادب و ہر نفسی با بن مقام نائز شد و فیوضات
 لا تخصی فائز است ایوب عارف نفسی است کہ اورا شناخت و عالم کسی است
 کہ معلوم را ادراک نمود نفس غافلہ کہ در بریہ عرش و ہومی مانند اند و بانوار
 ہدایت ہندی شدہ اند از معد و بین لدی اتحق محمد بند طری از برای نفس سگندہ
 تان از تم اعلی جاری و در حبت ابدیہ کہ محبت اللہ است و آروشدہ اند ان اشکر
 ربک بما ثبت اسمک فی اللوح قریانی و سید اسلمک بربح حکم
 الذی بہ اشرقت سماک و ارضک و مظلومینہ مطلع آیتک الذی استلین
 الظالمین من خلقک بان تجبلی من الذین تقطعون جبک تمام سو اگ و قاسما
 علی ضد منک بن عبادک و اخذتم نفحات محبتک علی شان بند و اسر علی

الارض عن دراهم فی الجمار امک و اعلاء کلمتک ثم تدر لی یا ایها یا هو خیر لی
لا تک انت العلم و انک انت المقدر القدير حجاب نظر علی رخ عله ۹
هر شاه را مع علم عالم را انوار ظهور اسم عظیم بقرح کبریا هر فرمود

امروز هر عبیدی بشر قرب متوجه و هر عاصی بجز غفران با طرد و بر تقصیر است طی
قزیم غنا وارد و جذب ظهور حقایق اشیا را اخذ نموده و لیکن عباد غافل و در
غفلت مسرور از صیحه بر تن خود استند و از صور مشهور نیامدند طوبی از برای بطنی که
ایام الله اخذش نمود و بشر دوست ایتش نمود او از مقرین در کتاب
مذکور و مسطور قد ذکرک بطراف حلی و کابری ذکرناک بهذا اللوح ابدی کبریا
و همیکه انوار و جبروم نماند و سیکوت حال مرقمیکه از اتق علی ممنوع شد با اولیا
حق ندای عالم است بطنین زیبا باشد هده نمایند و در یالی و آیام با مرکیه
سبب ارتفاع کلمه علیات قیام کنند این تمام انسان و شان او که از قلم
رحمن جاری شده طوبی للمعارفین ان اشکر ربکم انما ایدک و عرفان ما
فضل عنہ اکثر من الارض کذاک نقطون ان انظمه فی سوره انعام و سوره التیس فی سوره انعام
الباء علی اسل این با خود تم شونات لجباره و ما صنفهم ما ظلم من نفوس
با الله مالک يوم الدين حجاب شهیدی یوسف بک علیه سباء

بسمي الميسم على الاسماء قد انزلنا الكتاب واخبرنا البه هان ونطقنا الاشياء
على انه لا اله الا هو له والواحد الحليم الحكيم طوبى لعبدا ما منعه الهوى عن مو
الورى وما شغلته الدنيا عن التقرب الى ملكوت غنايته ربه الكريم قد سمع
المظلوم نداءك ووجد عرف حجتك وانزل لك ما يحفظك عن سهام
الشياطين اياك ان تمنك الوان الدنيا عن الله رب العالمين قل
يا طائر البيان ضعوا ما عندكم وخذوا ما اوتيتهم من لدن نازل قديم
لا ينفعل البيان الا بهذا الكتاب العزيز العظيم خافوا الله ولا تنكروا الله
اتى نبيكم وعرضكم صراط الله المستقيم كذلك انزلنا الآيات واظهرنا
الامر مضلا من عندى عليك لتكون من اشكرين لهباء من لدا عليك
وعلى الذين اخذوا الكتاب بقدرته وعملوا بما امروا به من لدن امر عليهم
س ل خ ا سبى الذي به انار اق اسب هان في الا كتاب
سطور من اى سلم اله الميسم لفتي يوم ولوح مرقوم من اى يراعه من يرا
اله رب ما كان وما يكون هذا لوح لاح من افقه لعنان طوبى
لقوم يعيدون كم من عالم تركمنا ونفسه وكم من جاهل القذا نافع
الميسم على كل شاهد شهود طوبى لك بما ذكرت له المظلوم وتوجه اليك

القدم من تمامه محمود اياك ان تخزنك اشارات الامم او نحو ذلك ^{نفسه}

الذي كرهه و ابا الله مالك الوجود ان الذي عرفوا سوف يرون ^{نفسهم}

في حين ان بينهم قد تنظروا ايام الله فلما اتت قاموا على الارض

على شان نوح به سكان الملكوت و لهما عليك و على الذين سبوا و الاوهام

و شكوا بحب عن اية ربهم مالك الملوك صلح حجاب سد الله عليها بهار

بسي الفضل الكريم حمد دارا كه اوراق ربه در راه نمود و اما

بر ظهور سلطان ظهور آگاه نمود طوبى لامة اقبلت و فارت و ويل

لقد غافرت كرهه با الله اذا في نبور سپين يا منى قد ذكرك من اعني لانا

ببذ القاب الغير البديع الذي به نادت الاشياء و ان خدبت

و ترنت ظهور العرش انه لاله الامم مقتدر العليم الحكيم كذا كذا لانا

ان ايات فضل من عندي لك لشكري ربك العزيز العظيم لهما من

لذنا عليك و على قرامة انت با الله رب العرش و الكورسى الرسيخ

ابو تقاسم في ايام هر ميسر ز لقيوم فاشهد يا عبد الله

قبل خلق السموات و الارض و قبل ان يخلق ملائكة السبعين بانه الله خد

فردا صمدا الذي لمن يرفع النقرة العتيلين و لمن يضره امرض المعيرضين

وَبِآنَ عِلْمًا لِبَهَائِهِ وَنُورِهِ عَلِيٍّ حَسْبُ الْعَمَلِ يَا كُنْ يَا كُنْ ان لا تقصر مسيق الله وكن
 على عهد قويم ثم اشكر الله بارئك باذکرک فی هذا السجین لبعید وکفر قلب
 وانزل عليك کتاب کریم انه نزل بالحق من لدن رب العالمین والروح وال
 والبهاء عليك وعلى الخلیصین مش

هوت مع محبوب یا امتی نامرات حاضر و با صفاء مظلوم فاعلم مرور
 کل در صقع واحد شده میشود بر نفسی توجیه نمود و با وجه سیر و قلب طاهر
 و صدر مقدس اقبال کرد و از هر چه سانه کور و در صحیفه سحر از قلم علی منظور
 باین عمر طیب در این یوم معادله من نماید اعمال قرون و عصاره نیکوت حال نفسیه
 با عمل طیبه تر ضمیمه حق تجرب بلاله راضی نمود چه بسیار از حال که امروز
 میشوند و چه صفت دار از اناء که بر شاطی سحر عرفان ضمیمه بر انرا شده اند کبری
 من متبلی علی و جوه بناتک و ذکر این بذکری و بنیاشی و ایاتی است
 تعالی ان لغیره ک و لغیره من آنه من فضل الکریم و هو الحق الغفور الرحیم
 مش امة الله صلح علی محمد و آله و صحبه اجمعین علیها سلام الله بعد ان با نذاکر کن
 لذین قبلوا الی الله الهمین العسیوم شهدوا با شهد الله الالهتم عباده مکرهون
 قد حضر الصبده لما حضر کتابک و عرضته لقاء الله من نزل کتبهند اکتابت
 مستوم طوبی لمن فاز بذکر الله فی آیامه و دید لکفر غافر صحیح است غفرک
 و کفر غمک سیاتک ان اشکره بنده بفضل الله و ان استقم علی الامر با

ربك انه يسمع ويرى وهو اتق عظام الغيوب ابهاء مشرق من افق لبقاء
على الله رسماً للقاء واجابوا ربهم مالك الوري الذي اتى با اتق سبحان
احاط ما كان وما يكون ونذكر من حسن قبل على ليفرح ويكون من سبحان
تقرب الله مالك الوجود ان احد ربك بما قبله الملك من سبط الحسن وذكر
بالايسار له ما على الارض ولكن القوم لا يفقهون : مشهدي ابراهيم
بسم الله الاعظم الا سمعته ذكر رحمة ربك عبده الذي اتق لنفسي اسم
سبلاً واراد ان يحضر لقاء العرش بعد الله حسن حال القدم بما اب
ايدهى الاشرار الذين اذا قيل لهم باي حجة انتم با الله يقولون لبيان
واذا اتى سلطان بمعاني على ظلال البيان كفو اباءه بسم الرحمن كوكب
اخذنا الحبين وانظرنا ما في صدرهم وجلناهم عبرة للعباد فاعتبروا يا
اولي الابصار قد مر هذا يوم فيه ناحت قبائل الارض وضطرب الاكوان
ترى في وجوه الجبرين غيرة النار قد تآله ان اساعده قد اضطرب واصور
ينوح لفسه ومثمر المقربين اخذوا ذليل الله ويقولون ارحمنا يا ارحم الراحمين
والملكوت وقضون لقاء الشمس ولن يقيدون ان يتكلمون الا بعد ان يعلم
المخار اتقوا الله يا قوم ولا تعرضوا على الذر باشارة من جسد الفطرت سماه للادب

وثلثت الارض الوهم واكتب الاصام وانفقرت الامجاز فلي يا قوم هذا اليوم
 نوح لحزنه تعطه العنه فان اتقوا الرحمن يا ملاء الفجار انك لا تخزن من شئ يات
 قد قد رلك ما تقربه الابصار ان استقم على الدر سجودك وقوته على شان لا
 ينك عن ذكره اشارات الذين كفروا برهم النجار ولهباء عليك وعلى
 الذين قاموا عن من الاموات وتوجهوا الى وجهه منه اصابت الافاق

الرسائل
 رسم
 خط
 ١٣٧

بسم الله الرحمن الرحيم
 يا ابا القاسم اموز بحق منسوبت ودر كرت الهى ميوم به

مذكور اگر نفسى در آنچه در كرت الهى مخصوص اين آيام نازل شده لغت كنمايد تجيره و
 يقول هذا يوم عظيم اموز روزى است كه نيا عظم ندانمير مايد و كدر با قوم على
 دعوت ميمايد طوبى لقاصد قصد المقصود و لوجه توجه اليه و هم بما امرى تا بهر
 در جميع امور بحق تو تكمل كرم و با و تقوى نالهم به انو تقضيات حكمت بالفتاب
 امير مايد و اجرا مياد انه لهو المقدر القدير به حسن عليه سار
 بهر الناظر من افتخارنا على

كتاب انزاله انكلام من نظر اسجن لمن تصد الى الله لمهمين العتيموم و يوصيه بما يرتفع
 الامر و يذكرة بانزل من اعلم في هذا القام المرفوع يا حسن يا حسن يا حسن
 من سدره المنتهى لاله آلا انا اتحق علام النبويب اياك ان تحزنك شونيات
 العالم و تصنعك قوته انه كلفه و اباله مالك الوعد و حشره اتى الموعود و كفا

٢٠

يا علي استجاب طوبى لمن شهد ورأى ووير الله غانم محروب هذا اليوم تقول آثار
 الأشجار طوبى لكن بابررت عليك سنمات الظهور في هذا اليوم الله قريب لعمول
 والهجارتنا وى حبال وقول طوبى لكن بانصبت عليك بنام العظمة وارتفع فمكين
 خباء الحجد امرأ من لدى الله مالك الغيب والشهود طوبى لصدف فاعبر فان الذي أتى
 وقام على خدمته امره المحترم قد حضر لدى الوجوه من وجه سليمان بن بك قرشاه وحنها
 بهذا اللوح لشكر ربك العزيز الودود ونذكر من تسمى محمد شفيع كما ذكرناه من قبل
 في الراج شمس الشكر رب مالك الملك والملكوت يا شفيع انا ذكرناك بما ترين
 ويا ج كتاب الوجود شهيد بذلك من عنده لوج محفوظ لا تقف على
 الدنيا وشؤونها تذكر عبادى بالروح والريحان تعلم حيدون عن
 رب ما كان وما يكون لا تنظر الى خلق واعمالهم من الا تدبر ينطقون
 العالم لا اله الا انما اتى علام معلوم يا ابا الله اسم اسمع نداء المظلوم من
 السجن ثم اذكره في الاصيل والبكور اياك ان شجك حججات العالم
 تخونك سلطة الذي يفسدوا باث به و المشهود قد لك الله يا الهى جاب
 الى من سطر السجن وذكر تسمى بايات تصفوع منها عرف منك محبوب
 ونذكر من تسمى محمد حسن ليقبح ويكون من اشكرين يا قن قنك

۲۱
الاقبال علی تم اذکر مولاک فی کل صین انه ذکرک اذکت صامتاً عن ذکره
واقبل الیک من سطر سجد المین شکرته بما توعد الیب وجه القدم و ذکرک بال
یا ضو لہنفاذ ان ربک ہو الشفق الکریم یا حسن شکرته ربک باجرى من
ذکر کل اسم کان فی کتابک انه ہو الغفور الرحیم و ذکر امی اللاتی امن
الخیر لیسر کل آتہ انت انہا من اعلی الرجال لدی اللہ العزیز محمد قد عرفت
الذین قبلہوا ایہ حضرت کتبہم امام الوجہ انه ہو الذی شہدت لفضلہ العائنا
و بنیایہ کا نصف بصیر لہبائ علی اہل البہاء الذین لا فواہشائ لہرب ایہ
جناب محمد حسن و علی قائلہما سب اسم اللہ : بنام مقصود و عالمیا
عقب حاضر امام وجہ حاضر نامہ شمارا تمام ذکر نمود و بیرون اصفا ناکر
لہد اجمدا قال نوید در ایاسکہ علماء و فقہاء و شیعہ از حق او عرض نمودند
و مشفقوی دادند جمع خراب عالم غمظ ایام موعودہ در کتب الہی لودہ اند
چون سدرہ مبارکہ ظاہر و بائنا حقیقہ حکمت و بیان مزین ہر ما ایاف لقصہ
قطس نمودند الامن شاء آلہ طوبی از برای نفسکہ سبہات سر ضین
نمود و سطوت معتدین از تو جس باز نہ است کاس نان در ایاسم محبوب
از ایادی عطا اخذ نمود و با سمش شاید مسر اللہ انہ من اہل البہاء

۲۲
فقلت یا مولی الوری ایحسین بعد تحفه حمد کن مقصود عالمیان را که ترا ذکر نمود
بنا برت کما علی فاخر فرمودند که ان یوم کرمک و من تسمی بعلی علی یحب ویرحمی و
لکما یسقی به ذکر کما انه علی کل شیء قدير و بالا حایة حیدر ^{بهیله}

شرب جناب ابوالقاسم هو هنا طس من الارض و السماء قد اوتدنا کما
وانزلنا آیات و اظهرنا الامر و نطقا الاشیاء و القوم اکثرهم من المنافسین قد
النداء و انکروه و جادوا بنا بالآیات از نزلت من لدن مستدل قدیم بهم نزلت
انکروا حجة الله و برهان فی الاحصار نتیجه بذلتک من عند عالم کل شیء و قریب
قد حضرتم کتابک لیرالوجه و بعد نامه عرف کتاب نزلتک هذا اللوح لتقرء و یرو
من یشاکرین آنا نوصیک و الذین امنوا بما یرتفع به امر الله ان ربک لهم العاصم
قر یا علم الارض و عواما عندکم تا آتته قد اتی مالک الملکوت کتاب عظیم ایامکم ان
الله یام عن الذی به انار ارضی اسپان به الغدیب علی افضل ان لا اله الا هو نزل
القدیم کذبتک لوزنا ارضی اللوح شمس السبیلان اذ افرت بران حملته العسالمین
یا علی قیل آنا کما کتبه بانوار عرفان مقصود و عالمیان منور گشتی و از کور بریا
ایشیدی عرف مقام هذا الفضل و قد کتبت لیهبیا یا مالک العطاء و کتبت افضل
یا مولی الوری اشهد انک انزلت بالکان مکتوبا فی کتبه بوضوح و تورا عن

و بهیت عبدک هذا الی بناک الاعظم الله ی به حضرت افندة الامم اسکلت
ان لا تمسني عن باب جودک و عطايتک و جرایاتک لاله انانت بعهد و الوعد
المسلم ۱۵۲ یا محمد قبل حسن اعمال بعضی سبب خزان شد هر روز ناصر حق

اعمال طیبه و اخلاق رضیه بوده مگر یا محمد این کلمه علی از ظم اعلی نازل خزان ^{مطلب}
ترخیر و گنوا رض اطفا بنوده و بی سخن ظلم طالبهای ارض مسم نه سلبه از نفوسی است که در
محبت بنمایند و خود را از هر بسایشند لکن بطبع نفس و هر می شاهه مکر و دغا
باید او یا بنور تقوی منور بشند و بنابر تقطاع شغل این است وصیت حق صاحب
از قبر بعد طوبی للعالمین حمد کن حضرت مقصود را که در این شب ترا ذکر نمود و با

نازل شد مودا آنچه را که بر حرف از آن حی است نیز بصیاحی است نفسی از برای
هر ارض اذا قدرت بیدلک احمد یا مالک الملک و الملکوت و سلطان و ایا

ش یا فضل الله علیه بھتاء الله بھتاء الله بھتاء الله بھتاء الله بھتاء الله

یا فضل الله ملکوت فضل ظاهر و سلم اعلی ناطق و اوقی سماء بیان نیز معانی
روشن و نیز و لکن قوم را سکری اخذ نموده که قلم در آن از او در آن عاخر و از
اعصابش تا صراطی از برای بعینکه لوجه الله قیام نمود و لوجه الله تعلیم نمود

و موجد آنه بخدمت امر شغول است اوست از امر عیب نه حرام که ذکرش در قیوم است
 از تسلیم اعلا ندکور و مسطور بگو یا حزب آنه با اتحاد و اتفاق نبصرت آنه مشغول شوی
 امری ظاهر شده که شبهه و مثل نداشتند و ندارد بگو تبر سید از خداوند بگیا
 و خود را از نجات ایاتش محروم ننمایند تا آنکه قدر خدا را ملاحظه فی الابد ابرح
 نفس با منتقام استیجات و لالائرات امروز غیث کرم با طهر و اقامت
 و جمع ایضا بجلو و قتلوا ناطق حوزر محروم ننمایند بشنیدند ای مظلوم را آنه شک
 تحت مخاب بقبضه یزیدند ملک مولی الاستاد فاطر است و در آنچه طاهر شده
 نظر نماید و ناس را از نجات و حی اگاه کنید بر نفسی قدرت در این گویم
 مراتب باقیه و ذکر دایم کفیدر نماید طبعی از برای نا حقیقه زما جیر علیها
 منع نمود و از برای محبت که اعراض فقها و سطوت امر او را از حق باز نداشت
 امروز روزی است بزرگ قدام عالم از وصفش عا فر و قاصر کند لکن نظم ام
 از کان مالک القدم استویا علی عرش بسیار سلطان بسین له جبار علیک
 و علی الذین سمعوا الذیاء و قبلوا القلوب بهم الی هند الا حق المیزان حکم عدل
 هو همین بسین قد شمد بجوار رب تعباد و لکن اناسی فی حجاب عظیم بام
 الا و قد شمد لند الامر و لکن بقوم فی رب بسین قد کفر و بجمه آه بعد از آنها

ونبذوا عن وراكلم كتابه الحكيم قد قتلوا من نطق ما اتقى بذلك لعنهم الملاء الاعلى
 والذين طافوا عرشه اعطيتهم قل يا قوم ان ارجعوا على انفسكم ولا تعترضوا على امرى
 جابكم ببه بان الروح وحقه محمد واولاد المرسلين تا الله قد شهد ام القاسم ^{تطوري}
 وطاف حولي ولكن القوم اكثرهم من بغا فليين قد نبذوا ما نزل من ^{مستتبه} السماء
 ربهم الرحمن واخذوا ما عن القوم من الطنون والباشيل ان القوم هم اهل ^{عسليانهم}
 منقوهم عن النوصه الى وجه الله رب العالمين سوف ياخذهم الله عد لان ^{عنده}
 الا يرون انفسهم في خضران بسين كذلك نطق القلم الاعلى في هذه بقصر الراس
 ربك المقدر القدير البهار الاحمر من ارق ملكوتي عليك وعلى الذين يستكبرون على امير
 جنابنا محمد حسن الذي حضر وفاز ^{سسمى} الله ي به اشرق النور البيان لرفق
 ارادة الله رب العالمين الحمد لله الذي ^{طهر} امره وداخر وعده ونطق ما تغير الناس
 اليه انه لو المالك الذي استحل الملك بسببوتهم له ويغيرهم عن ^{القدر} ظهور
 وبقبرهم عند اشراقه غيايه وبمصرهم عند امواج شفاء انه لو المقدر ^{لنزل}
 القباض انك اذا فرزت بلوح الله وانا رو شربت حقيق البيان من كاس ^{عطار}
 قمر بجانت القوم يا الهى املك باسمك الهيمن على الامساء وجمانت القوم
 يا الهى املك لسطايتك الذي نلتب الاماء ان تنزل عبدك هذا من ^{عطار} سحاب

برکت من عندی و رحمت من لدنک ثم اکتب لی یا الهی ما یضعفنی فی کل عالم من عوالم
 انک انت الذی تسببت الموجودات لعظمتک و اقدرک لا اله الا انت القدر
 العزیز المختار بنیابیه من الیوم ^{ما یوم} علیک سبب الذی به سطح النور فی طور الظهور بالماء
 الارض سعوا ذماء المظلوم الذی نذکر کم فی السجن الاعظم و بیدکم اله الی صراط
 رب العالمین قد ظننت المکتون و ظهر ما کان موعوداً فی کتاب الله العزیز العظیم
 ایاکم ان تمسکم شؤنات البشر عن بالک القدر و ایاکم ان یخونکم ظلم کل
 ظالم بعد فذواق البقاء باسم ربکم الاهی ثم استمر لوانه قرة بذر فی
 الاعظم و هزی باسمهمین علی من فی السموات و الارض قریباً ^{یا علماء ایسان}
 قد اتی من طائف البیان حوله خلد ما کان مذکوراً لب ان ^{لعباد} اعطته الذی ^{لعباد} سیراً
 بظهور تقم الظور فی هذا المقام العزیز ابدیع انک اذا فرزت بایات
 و اجری من حتمی دل و جهک نظر حین قریبک احمد یا الهی و لک البقاء
 یا محبوبی اسک تکلمک الذی صلبته علیاً لا یظنار لمرک و سادیا باسک
 ین عبادک و نور الذین ارادوا تفک الاعلی و کلتمه و فتمه لکفرنا ^{لعمری}
 و اسکک باعصود العالم باسمک الاعظم ان تجلبنی فی کل الاحوال ^{سنتک ما یجلب}
 و تشبیباً بید حتمک و تمنغانی بحر قوسک لا اله الا انت المقدر العزیز حکیم

بسم الذي رب اشرق النور من ارض الظهور لك الحمد يا
ملك المشايد يا مقصودى ولك اهباء يا مالك الارض وسماء يا عرقتى امرك يا
ويناك لعظيم وعتقنى من كاس عطاك رحمتك لقاك وسمعتنى نذالك الاحلى اذ كنت
مستويا على العرش العطاء اسلك اللهم يا مقصود القلوب ان تفتح علي ورحمتي يا
رحمك وثرتك انت انت بقدر بعين زهواض منى يا قرة عينى يا ربه
الاقدر الامنع الاعظم انا انزى مرة ما لا يعرفه احد الا من شاء الله ورضي مقام
ترقى الايات على شان يعرفها العباد وما اراد بهما بسم اعلم بحسبى لعمري
تحب ان تنطق بقلبات يعرفها كل من قبل الى الله كذلك تقضى رحمتى ابنى
العالمين ان اشكر الله بما ينطق المحبوب على ساكنم ان هذا لغضائهم
ان الذين لعبوا اليوم عن قصد الله ورحمته اولئك ضلال بين الذين استلبوا
واعترفوا بما نزل في اللوح انهم من بعض الذين من الناس من اخذوا بظلمة انفسهم
فوزوا ومنهم من جعل فيهماء استلال ولا يكون من الثميرين قد اتفقوا
على شان سمعت الذرات ولكن ان تنس انهم من المعضنين يرون ربان العرش
ويكرونها بما استبقوا اثرها بعد قريا قوم خاقواله ولا يظنوا الوجه يا رب
مبهم بهر منير كذلك انتم في كل صحن اللوح ان انستم من نفقهم انتم لا

تخرن من الذين يمشون باآله و ماورد علينا من خبر دهلين ان اشكره في كل
الايمان وتوكل عليه انه مع عباده المتوكلين الا عظيم الابهي يا عبد ان اشكر آله ربك
باحض اسمك لدى التوجه وتوجه ليه لحاظ ربك العليم حكيم لولعرف قد وهذا
المقام لتطير من الشوق لتصبح بحمد الاسم بين العالمين لما امرنا الناس بحمده سترنا
عنهم بعض المقامات لتأخذ نار الاشتياق عن كنعنهم زمام الاختيار ان ربك هو
الحاكم على ما يريد ان اذكر الله ربك ثم اشكره با انزل عليك ما يسقى به ذكرك بدوام
الملكت و الملكوت انه هو الغفور الرحيم يا احبائي ان اشكره هو باسمي ثم اذكره و اريكم
الغيره بحميد لا تشرفوا من الذين عرضوا سوف ياخذهم الله بقهر من عبده
انه هلك قرون الاولين ويرفع سماكم ما تحن انه هو القدر القدير

قد سنا ناديت به المظلوم اذ كان بين ايدي اشركين و وجدنا من يدك
عرف حبك مولى العالمين طوبى لسالك با تحرك بشناء مولك لصوتك
با استنار من انوار محبة هذا الجمال المشرق ليسر نسده بان يوتقك في
كل الايمان على ذكره و شانه و يؤيدك على الاستقامة على ما انت عليه انه هو
المقدر القدير طوبى لك بما وجهناك اباك مقدسا من ذكر غيبي هذا
يبين لمن اقر اليوم بهذا الاموال البديع انه يذكر من ذكره ويرفع من خضع لسلطته
واقدره انه لا رحم الا رحمن انما الهاء عليك وعلى عباده المخلصين

جناب محمد فاشس هو بقائم عتيموم الله لئلا يرضل من الموحدين
 ولم يكن بعلية من عنده وانه لهما المصداق العزيز كيكيم وانك انت يا عبدنا نظر الى الربه
 فاشكر الله ربك ما عرفناك فكفك ونقطعتك عن المشركين وقد سمع انه باخرج من
 في ثب ان يظن انه لا يفر عن علمه من سعي عليم انه بعاشي عليم فاعلم بان
 قد خلق شاء انه ريك ورب الماس و ان تقرب قد فطر حبك بك لعنه زلقته
 العلى ليطيم واما الاذن قد ذوت كاستماع نعماته الا يبع ابداع فيا تجده لك با
 سمعت كلامه وكنت اطفا نذكره وثناء وقرت بحبه ورضائه و ان من انفقوا عظيم
 كن على حب بارك على ان لولا تجده احد سواك في حبه واره من تصطب في
 فكفك وتكون على الاستقامة و فرح من لان هذا كاس من بقدر ان يبره احد
 لا عباد الله اقر من برات بان بحب شيق الى نعمات ملكك و الخبز زير من
 احيران لا فورب العالمين كل لعيل شيا طمه بليك مع حبه كذلك نزل الامر في الاول
 يا امه ركب و رب اباك الاول من انك لم تنظر مبصر ركب لتشهد الله عتيم
 ما الله في تلك الايام على صدور الكلاب انخار يرتجب عن هؤلاء ثم عتيم بعصب
 ان وصدت من قبل فاتي عليه بالحقى انه عليك وان وجدت من بعض فاعرض
 عنه ورتبه الى وجه ركب المشرق الميرتانا الله الحق قد خلقتم لتبليغ هذا الامر
 لكم يا اصفياء الله قد فرتم بالا فإزاحه سواكم كلك تخير الله من ثاب برحمته وانه انفقوا الميرتانا الله

بآنا سمناء الذین نادر اربتم و دعوہ سدا و ہجرا و حضر ہن ہینا
 اور اق الی صلمو ہا و حبسنا ہم کلمات غر بدیع و اسنا ہا لہر تن لہم شکر
 اللہ ربتم فی صر الاحوال و کیون من ہا کرین ان استقم علی صر اللہ بن
 لایز لک کلمات انکرین ان اعتمد باللہ ربک و اتہ سیرک و کھفک
 بالحن ثم اقطع عن کل شرک ایم کذلک لقیاک و اذ کرناک فی ذوالقوج
 لیکن شہدات الروح صیفہ و الایام الہی کان جمال تقدم فی حزل عظیم و الفس علیک
 و عا عباد اللہ لخصمن الا قدم العظم قدر سناک ففہم تقیس
 من ہذا تعین الذی صار حسرا بیدم لہبنا و باکتب ایدی الا شیء الذین کفروا
 باللہ منزل الایات طوبی لمن و جد عنہ و قبل الیہ قلبہ الا انہ من الابرار یک
 اسل لاء الا علی و یصلین علیہ السلاک و الروح من لدی الغفر الزاہا
 یا عباد الرحمن ان استموا لہ اللہ من ہذا الشطر الذی منہ لاحتس
 الایقان یا کم ان ہنیکم شیء عن اللہ موجب الامکان و ذرو الذین
 کفروا فی نحو صھم و شکوا ہنہا جیل الذی منہ استحلت الادیان ان الذین اعرضوا
 اولک من صحاب الفضل و الذین قبلوا اولک فی الروح و یجان ان
 اسئلوا اللہ بان یوقم علی امرہ و یقید لکم الفرح بہ القلوب و تقرہ الالبصار

بسم الله الاحدس الابهى

نهكت ب من لدن ملك الاسماء للفرس نداء ربّه و جاب لمفريح
 بذكراته آيا و يتقيم على الامر على شأن لا تخوفه حسنود انطالين يا آيا
 العبد المقبر الى الله لو تجد حلاوة ذكراته لتقطع عما كان و يكون ناطقًا
 باسم ربك الرحمن من الاكوان ان هذا الحق يقين ان الذين سمعوا بان
 القلب طاروا في هواء الشوق والاشتياق يشهد باقبالهم سلام الله العزيز الحكيم
 من كثر ان احد بعد الذي اشرق شمس البهجة من افق ربه العزيز الحكيم بمقتضى
 بعد الاسم تاله به قطرة الافاق لو انتم من اعارفين و به فضل الله من عباده
 لهو لهفت در القدير خذ كوب لبيان باسمي الرحمن ثم اشرب بهذا الذكر الحكيم من

سمى بالاسمين الاعظمين - هو الاحدس الاعظم العلى الاعلى من الدنيا

من فاز بالله الحبيب القويم طوبى لك بما فازت بهيت وصاحب كل بيت
 مرفوع بعد انما نجد نفحات الحجاز التي تصوحت من ذاك المقام انا نذكر اليوم الذي
 فيه اشرق شمس البطحاء من ذاك الافق المشهود وعترض عليه لعباد بما عند اسم
 من الاوهام والظنون طوبى لك بما دخلت ليجن بعد رجوعك من اهل
 العسور و سمعت نداء المظلوم و شرب حقيق الوصال من كأس عطاء

ربك المحييين القسيوم ان اشرح باذكرت من تم السجون وتوكلت على
 في حق الامور انما تكلمت من هه المقام على الذين توكلوا بوجه نوراء الى الله
 العزيز الودود انما البهائم عليهم وعليك وعلى خيالك الذي فاز بالاسم
 الطاهر المنون شرح جباري سمى حضرت مقصود مابم گوینده وانا قلم
 اعلى شهادت بيد بر بيان وتوجه واقبال وخصوع وخشوع تو توبه
 الله رب العالمين الحمد لله هجرت نمودی وکوش وصال را ازید عطای محبوب
 سپند والاشاییدی بگو ای دوستان جهد نمایند تا جوهر وجودها
 ان فی ارضیقل عنایت ربانی ظاهر و هوید اگر در ان مشابیه سحر است
 اثمار آن صفات و اخلاق حسنه روحانیه است و آنکه بغایت الهی است
 وجود و باین اثمار مزین گردند آنکه لعل مقتدر القدر کتبات حاضر ذکرت را
 را پسندیم و باین لوح منع ترا ذکر نمودیم ان افرح ثم اشکر ربک الغفور الکریم

ش حاب جباری حمد رضا الهی فاز
 هو اعلیم انچیر ذکر کردیم باین
 فاز بایامی و سمع ندائی و شهد با شهد برسان عظمی الله لاله الانا المحمید
 القسیوم قد رسد الازل و اززلنا الکتب و اخبرنا العالم بحمد نظیر الالام
 یشهد نذک کتب الله رب العالمین یا ماء الارض تقوا الرحمن خلصوا نفوسکم من

الظنون والاهام لتلوا لاريكم انوار الله من هذا الاق ليسه قد
 ظهر ما كان مستورا في خزائن اسما واتي من كان موعودا في القرون والاصار
 يشهد بذلك كل مضاف عليم يا ملاء الارض ضعوا ما عندكم وضوءا اما امرتهم
 به من لدن قور غائب تدير طوبى لكه تقدير فاذ بكلمة الله وقر الحسنين الذين
 ملكوا بما عندهم معرضين عما عند الله ما لك هذا اليوم البديع طوبى لك
 بما قبلت وسمعت واجبت من عرض عندك السلام الارض الامن لثرب عشق الا
 من ايا دى عطاء رب القدير شش ورقة طوطى عليها سب راته

بنام دوستيكت يا امي نديت شنديم وياين آيات بدعيه مينع جوبا
 عنيت فرموديم جمع عالم ساك كلمه از كلمات الامداد نينا يد فضل مقاميت
 كه بر قبلي بلوح حق صبر بلاه فائز شه و نرد بعضي الواح منقده موجوده جمع عالم
 از شكر اين فضل بر نيا بده و نيا آيد ان اشكر حضرت ربك بهذا الكلم الحسين كحمه
 لله رب العالمين و نذكر من نبيك و نبوتها بر حتم التي سبقت من في السموات
 والارضين جناب محمد رضا الذي هابسه و ناز بنام خداوند كيتا به
 له الحمد فقد افق اعلى را نودي و از يروجر كده شتي و بنيايات حق صبر سلامه
 بمقامي و ارد شد كه قصد مقرئين و مخلصين بوده و يدى مقامى را كه علماء اعلى

طافش بوده و شیندی ند ائیرا که ابن عسراں در طور عسراں سفید
 و مکافات و هر این عمر مبروک مسرور خیر دنیا و آخرت از برای تو از
 تسلیم اعلیٰ مقدر گشته این مقام را حفظ نما و یا آنچه سزاوار عنایت حق
 خبر جلاله است عامر شوانه ذکرک من قبل و نهید بحین و یا مرکب بالمعروف فضلا
 من عهده و هو الامر بقدم من فصل آله ینام بکت خداوند و نا
 امروز روزی است که قدر ذکر او را شنیده اند چه که در پاسخ بخت الهی مذکور است
 و بجا باقی بقیقی از افاق الواح ربانی مشرق مضیعه منک لک قدر عمر این
 قیام نمودند و با عقراض مشغول گشتند عجب در اینکه کار مستط و از حق سائل
 آمر که این را از ادراک یوم عزیز بدیع محوم فقر مایه معذات سکل غافل
 و راقه شده می شوند سکر بومی ناس را از مالک وری منع نمودند
 حال نفسیکه سجات عالم و حجات امم او را از اثرانات شمس اعظم منع نمودند
 انه من الفاضلین و انه من الهباء فی لوح بسین حایب حایب عن عیون عباد
 هو اشد بختیگر قد سفا ذکرک در این اشغالک فی حب آله رب العرس
 اعظمیم ذکرناک طوح لاحت من انقه شمس عنایتیه ربک و رب العرس
 قل یا الهی و سیدی اسلک با سبک لیمین علی الاستاء و با و با

التي جرت على لجه باسمك لا عظم الاصبى بان تؤيدني على ذكره
 وشانك وعلى خدمته امرک ای رب زودنی سؤقا واستقامه علی هذا
 الامر الذي به تنزعوت الارکان و اضطررت فشدہ لعرضین ای رب لا
 تجلی محروما عما عندک فاکتب لی ما کتبت لاصفیاک انک انت الهقدر
 ما شاء لاله آلا انت اعلم حکیم ش ^{حاجی} تا کریم علیہ السلام
 بسمی الذاکر و الحمد کور عالمه اعفقت اعاطه موزده و ^{جمع} از اقی علی منع کرده مکر لغو سیکار
 محبت الہی مستغفرا ان نفوس یکذره از بارادرسبیش از مانی آله نیا مقدم میدارند
 از امر بها در کتاب سماطوبی از برای ایشان چه که فائزند یا مریکه لازال ^{حسب}
 بانی نبین و مرسلین بان بشارت فرموده امروز روزی است بزرگ
 و عظمتش از قلم اعلی در زیر الواح نازل بیطبق فی کلم الطورانہ لاله آلا نا
 اعلم حکیم نامه ت رسید و بشرت اصفافائز و شمس عنایت از اقی ^{بعض}
 مشرق است و لاله فائز می شوی یا آنچه طلب نمودی ان اسرح بعد بفضل
 المسین و تل احمد تدرب العالمین الیہا و علیک و علی قریبت
 باله و علی امی التي فازت فی الزوراء و سمعت نداء الہ اعلم حکیم
 ش ^ب ^{حاجی} ^{سعی} ^{حضرت} ^{مقصود}

۳۶
هو الشفیق الکریم لازال آثار فضل و رحمت و شفقت و عنایت از خزانة
ظاہر و شہود ہر کلمہ از کلمات عیسا کہ از مطلع ارادہ مالک اسما ظاہر گمانی آ
میں و امرستی حکیم و بنائیت طوبی از برای نفوسیکہ بد بنائش فائر گشتند
را زجر ساینش تمت و نصیب بردند یا ایھا المذکور لدی المظلوم نیت را
شیدم و این لوح اضع اقدس جوایم گویم کلمہ عفو و غفران از ظلم اعلی در بر آت
نازل شکر کن مقصود عالمیا از کہ با بن فضل اعظم و رحمت کبری فائز شد
مغیث کونوز عالم درید قدرت و متعطی و منع و بہو بفضل الکریم از برا
تو مقدر شدہ آنچه کہ عرف عنایت از او متصووع قل الہی الہی انما عبادک
عبادک قدرعت ایک متمکاجد عنایتیک و متبشاً باز دیال روا فی فضلک
بنام فخر خورک و القامات الہی گرفت بقدر و یک و جلالتہا متعرت بان ^{تفقر} ل
و تجلی من الدین اذ ہم حق و حیک و الہماک بحیث ما منعم شی من الایاء
عن اقرب الایات الاعی و قوبہ الی انوار و حیک یا مولی الوری ای
رتب تری عبدک نہ ا اراد انفس من بحر عنایتیک لیکر کہ من سماء عطاک
والاستقامہ من شمس عنایتیک قدری یا الہی خیر الافزہ و الاولی و ما کیون
فیرانی کثر عالم من هو اللک کفانت الذرات الاشیاء بالطاقت و مود ^{سبک}

ثم اسئلك يا مالك الوجود وسلطان الغيب واسمعه و بان تويد في علي
 ماتحت وترضى انما لاله الآلات الغفور الکریم افان بخبره عن من جاهدناه
 هو امتن بعيلم حکيم شهد الله لاله الآلهواي من استيوم شهد انه لاله
 الالهواي باقى الله اتم المنير المشهود شهد الله لاله الآلهواي لى
 ما شاء لبطان من عنده انه لاله المنير المحبوب يا افان لى
 ان اعلم الاعلى غيركم هذا الذكر النير به بدل اله الخزن بالضح
 الالكبر لاله الآلهواي الودود لا تهنوا عما ورد عليكم ان
 الله صمد انه اليوم فى مقعد الصدق عند ملك الغيب واسمعه
 هذه كلمة لا يباد لها خزائن الارض كلها ولكن ان شئتم
 لا يفقهون انتم الله ثم امير رحيمون شهد الله ان ليله منكم
 ما يفرح به قلب العالم ويتيقظ به ملك الارض ان اذى غرب
 اشرق من افقى عينير المنوع قد غرب نجم العرمان من
 سماء ابيسن ظاهري وطلع من افق سماء اسمى الباطن
 الملكون لعنه الله انه لبا منظم الابهى و المقام الاعلى قد
 شهد بذلك من عنده علم ما كان وما يكون لو عرف الوجود لنا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 الّٰذِیْ سَلَّمَ عَلَیْكَ یَوْمَ الْوَاوِیْحِ الْمُبِیْنِ وَتَمَّكَ بِالْبُرُوقِ وَالْوَقْطِ وَاجَابَتْ لَكَ رُبَّةٌ
 بِمِیْسِ الْعِظَمِ لِیَاخُذَهُ سَكْرُ حَسْبِ الْعَرْفَانِ عَمَّا جَرَّ مِنْ تَسْلِمِ الرَّحْمٰنِ وَیُوَدِّعُهُ عَلٰی
 ذِكْرِهِ وَشَأْنُهُ بَيْنَ عِبَادِهِ الَّذِیْنَ یُغْفَلُوْنَ عَنْ یَوْمٍ وَعَدْوَابِهِ فِی لَوْحٍ مَحْفِیظٍ تَمَّ وَتَسْلِمًا
 قَوْمٌ قَدِ اتَّقَى الْیَوْمَ وَیُنَادِیْ نَظْرًا لَامَرٍ عَنِ عَمِیْنِ الْعَرْشِ مِنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
 اَتَقْوٰ اَللّٰهَ وَلَا یَتَّبِعُوْا الَّذِیْنَ یَنْهَوْنَ عَنْ اَتَقْوٰ اَللّٰهَ اَلْاٰیٰتِ الْعَلِیْمِ اَلْاٰیٰتِ لَیْسَ مِنْ سَبْکِ الْاٰیٰتِ فِی غَدَابِیْمٍ قَدِ
 جَآلَ الْقَدَمِ لِاطْلَاقِ الْعَالَمِ وَجِیْسَ فِی الْبَحْرِ الْعَظِیْمِ لَعَسَ الْعَالَمِیْنَ وَجَآلَ لِنَفْسِ الْاِزْمَانِ لَسِرُورِ
 مِنْ فِی الْاَكْوَانِ بِهَذَا مِنْ رَحْمَةِ رَبِّكَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ قَدِ قَبَلْنَا الذِّكْرَ لِنَعْلَمَ اَنَّكَ اَشَدُّ اَلْبَاطِنِ
 یَا مَلَاَئِكَةَ الْمُؤْمِنِیْنَ اِنَّ الَّذِیْ جَاءَ بِتَغْیِیْرِ الْعَالَمِ قَدِ اسْكَنَ اَشْرَکُوْنَ فِیْ اَمْرِ الْبِلَادِ كَذَلِكَ
 قَضَى الْاَمْرَ وَبِضْمَانِهِ مِنْ تَسْلِمِ الْمُؤْمِنِ اَنَّ رَبَّكَ لَمَوْلٰهُمُ الْقَدْرَ مَا یُرِیْدُ تَسْلِمًا یَا قَوْمِ اِنَّ الَّذِیْ
 قَدِیْ نَفْسٌ لِحِیْوَتِكُمْ هَلْ تَعْرِضُوْنَ عَلَیْهِ اَوْ قَتَلُوْهُ فَوَاسِدَةٌ عَلَیْكُمْ یَا مَلَاَئِكَةَ الْمُؤْمِنِیْنَ ا
 تَسْبِیْحٌ كَبِیْرٌ بِرَبِّكَ فِی الْبُیْتِ وَوَالِصَالِ وَالْعُشْرِ وَالْاَشْرَاقِ لَذَلِكَ یَا مَرْكُ الْمَطْلُومِ هَبْ
 مَا سَمِعْنَا الَّذِیْنَ فَضَدُوا شَطْرَ الَّذِیْنَ قَبِلُوا اَللّٰمَ اُوْرِدْ عَلَیْنَا فِیْ مَلَکِ الْاَیَّامِ اَنَّ رَبَّكَ لَمَوْلٰهُمُ الْقَدْرَ
 عِنْدَهُ عَلِمَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاسْتَعْرَضَ عَنِ الْعِیْنِ لِمَقْرَبِیْنَ كَقَرِیْبِهِ لِعِبَادِهِ اِنَّ خَیْرَ لِمَنْ دَمًا
 صَفَدَ فِیْهَا مَا تَحْفَظُهُمْ عَنِ الْفَرْغِ الْاَكْبَرِ اَوْ یَقْرِیْبُهُمْ اِلَى مَقْرَبَتِهِمْ اَعْمٰیْرًا یَحْكُمُ لَوْ
 بِاَعْمٰنَا لَا یُتَّخَذُ كَوْنُ الْاَمْرِ لِبِدَا مَرِیْمَ اَوْ لِمَنْ یُرِیْدُ تَسْلِمًا یَا قَوْمِ هَذَا الْیَوْمَ فِیْ صَبْ

الوجه عن ابي القاسم في ارض سماه الحسن لله المقدر العزيز محمد
 ان اذكروه على مقاعدكم اثمه يذركم فيضد سبحان يدعونكم الى الاقلاق الاعلى ان هذا فضل
 عظيم كبر من قبلي عباد الدين ما منعهم الاحجاب عن شطر رجب العزيز اوتها ب واذ ان
 يسمعون ذكرى سبحون انفراق ويكون سبحين وبلأني واتي نفسي الرحمن الوان
 رور بين من وجد لذة البلاء في سيد الخائف السما لا يبد له ما خلق في
 ملكوت السماء ان ربك على ما اتم شيه افضل حبيبك عليه من شجر سماه اياه
 هو الله سر الاعظم المقدر على العظيم ان يا قلم الاعلى ان اذكر من صعد الى الذرور
 العيا قل اول عرف تصنع من قبضي حمة ربك مالك الاسماء عليك يا ايها
 النجم الشرق من اقب سماء اشهد ان فيكم لاح اقب الاعلى ونطقت اسدرة
 بنتهي لظهور الكلمة العيا والذرة النوراء والنقطة الاولى الدر بنظر المكنون
 والزم الخزون وفصل ما كان وما يكون وببرت نسمة الله في العالم تمت التمجيد على الامم
 حكمت النعمة بانفاحت راحة بيان في ذكر الاسم العظيم واشهد ان كل ما حيرت
 اجار وحيات الانهار ووبرت الاشجار ظهرت الامار وبرزت الار وانا
 وجوه الابار ونيكم ما جبر الهان وهاج عرف الرحمن ففتح باب الجنة
 التي تطوف حولها اجنان ونيكم طلع الفجر الذي به فني سراج الاوهام

باجري من يقسم الله ي بنصب الصراط ووضع الميزان ونظرت ساعة ذر لسان
حب يا قاريزك منيرة وزى عليه بيا و اله
هو اسمع لميب

تجاني له الرحمن لمن اقبل ذنابا بعد فان الله في يوم فيه اعراض لعلما وبقصوم
الامراء ثم العباد الذين نقصوا ايشاق المالك يوم لتتار يا زرك قد حضر
له ي اظلم كتابك سمفا فيه وحيننا كهد اللوح الهذى لاج من اقصه
عنا تيه ربك مالك الرقاب آياك ان تمنك شربات المرصين الذين كفروا
بالله سنزل الآيات قل الهى الهى احب ان اسمع من كل عرق من عروق
ذرك وشانك ومن شاتي وصفك ووصف او يانك الهى الهى
اشهد ان اليوم يومك ولا ينبغي ان يري فيه الا اثار قدرتك و
سلطتك اسلك ان يقتبني من قللك الا على من آذ من آثره او بالقوة
و تقطعوا عن الطنون و عمالا ينبغي لا ياك اى رب شرفني بيقاك
او قدر لي حبه بجدك الطانك اسلك يا مولى الورى و مالك لا
والاولى باسمك الا عظم الالهى و ما كان كمنونا في علمك و مخزوننا
في خزائن عيشك بان تقبني من خدام امرك لا تحسد بين عبادك و
خلقك لا اله الا انت المقدر القدير و بالا جابته جد بركتك من قبل

علی او یائی بزرگم برحمتی و فضل شکر اله تعالی ان یوحیم علی الامان
 والاحت و یقر بهم الیه و یکتب لهم جوده ما ینبغی لغدته و ظهوره و فضله
 و رحمته الی سبقت المکات اجمعاء علیکم من لدن آله منظر العبادت خ ابراهیم علیه
 بهاء اله فی زوی پ اوست و نادینا نامت رسید و باصفا بظلم
 نازگشت یا بزرگ نشاء الله بعنایتش فائز باشی و از کوشش سیون
 که از قلم اعلی جاری است بیاشامی لکه احمد باقبال خود فائز شد راست
 علی جاہل و قسای غافل ترا از حجب اعظم منع ننمود و محروم ساخت این
 مقام عطمت قدرش را به ان از نامت عرف محبت متضوع قل لها
 اللهم لک الحمد بما ایدتني و جعلتني نقیلاً الی امرک الذی عرض کلمت عبادت
 اسئلك باسمک الذی جعلتہ نوراً للابرار و ناراً للکفار و نجات
 مشرق و حیک و مطلع آیاتک بان یتب لی من فلک الاعلی یا قریب الی
 یا فاطر السماء الی رب ترانی نقیلاً الیک و منتظراً به الی فضلک و الطمان
 اسئلك الذی لا یجیب علی عذرتک ثم جعلتني فی حال استیقام علی امرک
 و متمسکاً بحبلک اللهم انت القوی الغالب المقدر الخیر و تذکر ایاک الکبری
 ستمی محمد لیفرح و یكون من اکبرین و تذکر انک الی اقبل الی انوار الوجوه

سستی با تا کوچک نشد آن یوتیه هم و یوفقم علی یا یسقی ابره ذکر هم
 فی کتاب الله الفیر زکیم یا نصر الله قد نصر اسمک لدی المظلوم ذکرک
 بالایاد له ذکرک عالم میخندند که من بخندم و لوح کریم و نه کریم الله
 فی شمس آباد و بشیره بنایتی الله و فضل لیکن من ثابین یا نصر الله
 و یا عبد الله قلم اعلی لازال خربش را ذکر نموده وینمایه باید اویا
 بقال تحت در اتفاق بند کتق و شت و تقی مشغول شدند و بیا برتفع الله
 امر الله قائم این است و صیت مظلوم و دستان حق را کل را پسر برسانیم
 و بغض و رحمت و شفقت و عنایت حق بشارت میدهم آمد بولفضل
 الکریم این سه فقره در یک ورته زرد کخط بارک جمال قد جل ذکره
 الاعظم بوده هو اعلم بحکم یا افغانی شدت لندره باک قلبت
 ایها و حلت آن اندر سبیلها الی ان خلقت قبعة الفرو و سر و حفت
 و رایت و حکمت ند آمد مظلوم فی سبغه اعظیم و فرزت بالایاد له
 ما علی الارض آن ربک هو اعلم بحکم لا تخزن من شیء قد و روت
 الوادی الامین و انت من الامینین مثل الحمد لله رب العالمین ^{لمعطی} هو
 الکریم حکم لی لک بما قبلت و انت ما الله رب العالمین

وشریت حق الموصل من ید عطاء ربك اشفق الکريم قارک اکھدیا
 الھی با اید تنی و عفتنی اسکاب بان تجلبی مسیقماً علی امرک لعظیم
 و قدر لی ما یفیعنی فی کل عالم من عوالمک الکیانات لمقتد
 قد شحذت بما شہد الله انه لا اله الا هو المھمین لیتقوم عھدہ
 شھادۃ کتوں ملک بدوام اسماء بحسنی من لدی اللہ ملک
 الغیب و السہود جات افان الذکر ان حضر اللہ فی الوجہ قائم ببارک بارک
 بسبحون الغیب یا قلبی الاعلی اذ کر من بنبتہ الی انھاک بسبحون
 فی المحصور امام وجہ ربک علی الاعلی قد فاز بالبقاء اذ کان الناس فی
 بعد سین انہ نبی من ید یقدرہ والاقدر کبیراً من ذکرہ لہذی لا
 بدوام مکتوت ربک لعظیم الخیر لا یتغیر من القرون والاعصار ولا من
 والامطار کذک ربک من اجابک شکر الہ بند الفضل الذی لا یجد بحدود
 الذکر و البیان لیسد یدک ربک المبین لعظیم لیسد تعالی ان یدک فی
 کل الاموال و یقدرک ما یفیعنی لوجودہ و رحمۃہ اتم سبقت من فی السموات والارض
 کبر من قبہ افغانی قمرتد احاطتنا جنود الظنون والادام و کل طام البعید
 انظر و اذکر و اما انزلناہ فی ہر لیس سلطان اللہ و دعوناہ بزوقی و یقظتہ

اى الله ربه ورب اهل الميادين كذا كذا ظهرت سدرة السببان امرها كالمثلين
 البصائر الطاهر اللامع المشرق من سماه رحمتي عليك وعلى من بكك لوجه الله العزيز الحكيم
 حجاب مملو من نور من عليه بها والاه
 هو الذاقم الا نطمع ايمن ابدي
 قد شهد القلم الاصل انه لا اله الا هو وانه هو الذي تحب على الاياه باسماه انسى في يوم
 فيه انما اتقى التوحيد بس اسم الله المسمى على الامكان ههنا ايوم في نطق التوحيد ملكته
 الواحد الحق المتخار به بدء اليوم وحيث تم ومنه ظهرت الانوار وهي عتق خلقه
 بصيرته وسمع سمع امرت به بحالها من شئى الا وقد احاطت بحلقات
 التوحيد من ان من عرفه وقيل ومنهم من يغفل عن بعض لغتها من ثمره حق التوحيد
 من كاس حبها الله بدء ليجار انه لا يعرف ما دونه ولا يدرك بما سواه و
 ظهوره في كل شئ قد كان مقدسا عفة وتنزها مما نطق به الالف فان من عرفه في
 ظهره انه فاز بالتوحيد وهدى عنده من اهل الحجاب انك يا ايها الاله
 الى وجه التوحيد والرب من كاس التجريد ان استمع نداء المظلوم في نه استجنى الاله
 انه لا اله الا هو العزيز الوهاب فك يا يقدره والايقان بنه بحبل الله اذا تحرك
 سكت الموجودات وطبقت الملكات واذ اسكن تحرك من في الملكات الايرضين
 والسموات قد عرفنا كتابكم ووجه نامنه عرف حركتكم نزل الله بان لو نطقم على ما سبقي

يا مولى العالم باسمك الاعظم الذى برقت منه ارض الامة بان توعدك
وآبائك على الاستقامة على امرك والقيام على خدمتك انك انت القدر
ماثى ووفى قبضتك مام الاشياء تحفظ من شاء بقدرتك وسلطانك ايتى
القوى الغالب القدير هو سامع لبيب الهى الرحمن عبادك واماك واما
عن نوات رحمتك الذى جرى من تلك الاطى فى حديقته لعانى بارك اى ربكم
عباد وقبلوا ايك تحفظين عن دونك فانزل الهمم وعلى آباءكم من حساب شيا
جوذك ما تحفظم عن دونك ايرب ترى علاه لبيان نقصوا عهدك و
ميت تاك و عرضوا عن جبالك اسلك بالبحر الاعظم الذى راج بايك وبعبر
قبضك الذى راج فى آياك بان تحفظ عبادك واماك بقدرتك و
لا اله الا انت القدر القدير ابر القاسم الذى باجرونان
الاسماء يا ايها المهاجرى سبب الله شهيد باقبالك و توحيك وخصه
امام وجه المظلوم اذ كان سجونا بما كتبت اياك الظالمين ان ليهب ارج
البلاد ينادى الا ويا رولير فقتلهم ما قهرتهم الى ارضهم انجده قد ظهر ما كان
مستورا فى قلوب الذين آمنوا ثم كفروا استلبوا ثم عرضوا اقره ثم انكروا
واكلوا اموال ان تس بالباطل الا انهم من الظالمين قد غرهم الدنيا بزخمتها و

و ز فرخما و عملوا ما وابت به اکباد المخلصین : یا ابا انعام طوبی لک بنا
 اقلت الی السجین و حضرت امام الرضی المعلوم سمعت ما و عدت به فی کتب آله رب العالمین
 بحضورک غفر الله ایاک فضلا من عنده و هو ارحم الراحمین با قبالی الیه حاجت
 و احوال من نور غفور رب المشرقین عزیز المعلوم قدرک احمد یا امرت بما هدیتنی الی امرک و اذنتنی
 فی نیک و اذیتنی نذاتک اسئلك یا نیک اکبری و انوار عرشک یا مولی الوری بان
 توید فی و اذیتک مع ذکرک ثناک و تقیام علی خد تشک ای رب انا الفقیر و فی
 تفضلت زمام الفضل و البطا و قدری ما یقرنی لیک و یجلی مستقیما علی امرک بحیث لا
 تمنعنی عوی الذناب عن التوجه الیک یا رب الارباب انک انت احکام فی السد
 و الذناب لا اذ انک الغیر الوهاب حبب من ربکم انذر عیب و غار
 بنام خداوند کیت او یاء الله را با آنچه نرا و اریوم اوست از قبل بعد از
 طوبی از برای نسیله ما ارا و اذتک نمود و بنیل تقوی کتبت حببت
 این کلامه از تم ک مع جارس و اریکم با ال احوال و احوال انحق یتلیم نفوسی
 که الی الله هجرت نموده اند این را مویند باید بر حضرت امرت ما قیام
 قضیت نفود اعمال طیبیه و احوال مرضیه از نفود صفوت حضور اعلی الی
 قوت و قدرتش را قدرت حضور عالم ضعیف نماید از حق یتلیم اولیاش را مویند

یا علی تبارک و تعالی که علیک بهاء آله الیک القدر لله الحمد از وطن طاب هو قصد وطن ^{علی}
منودی و جنود نصر و رحمت و عنایت وجود و کرم الهی ترا بد و نمود تا آنکه باقی ^{علی}
فائز شدی و در محضر مولی الوری حاضر و مدتی در غسل قبایط عظمت ساکن اگر ^{علی}
قطرات بحر و رول بر و بریکت در و فر حساب الهی تقریبی محسوب شود و تو در این ^{علی}
مذکوره بجهت دشنای حق صلوات مستغول باشی بر آینه از عهد این ^{علی}
کرم اکبر بر نیاید قدر کنی الحمد یا مقصود العالمین و کت اشکر یا محبوب ^{علی}
المقربین و کت لثناء یا ضیاء من فی السموات و الارضین غمخس ^{علی}
را افند نموده و نیاید غمخس همراه و اسم مبارکش هرگز هرگاه ای مظلوم از قبل ^{علی}
یعناید چه که فائز شدی یا بنحیه که شمه و شند داشته و ندار و نذر کن اینک ^{علی}
الذی اسمی بنا و علی و صغک و غنیک نیز بر آتم بیا آله الراب العالمین ^{علی}
تعالی ان تقر بهم الیه و یقدر لهم ما قدره لعیاده القانتین و امامه القانتین ^{علی}
علی کل شیء قدير و نذر کن با البصیر الذی یخرجک من کل ^{علی}
الک کرین یا محمد مظلوم در سخن ترا ذکر نیاید الحمد لله بجز ایمان ^{علی}
فائز شدی و در راه و دست یکتا هم شد آید و بلا یا منودی این فضل ^{علی}
ذکر نما و در قلب نجایم بحفظ دار آن مع عباده المقربین لآله الامم ^{علی}

اسکیم و نذکر ابنا تک بنه کر خضفت له الا ذکار و سئل تعالی ان یقدر لهم کل
 خیر انزله فی کت به و تقب لهم نعمه الامره و الاول و ما کنه کل عالم مرین علمه
 انه هو القدر القدر یا محمد کبر من بیت علی و جوههم و ذکر هم بما نزل لهم من لدن
 منزل تمیم یا یارب جمع ازان عالم از برای شنیدن ندی این یوم که
 سبحان عظم مرتقتش نشو شده و لکن کثیری محروم الاعداء معدودات و تو بان
 فائز شدی و نذارا اصفا نمودی و با نفس اقبال کردی فکرک اکھدیا الهی بما
 استغنی و عرفتی و علمتی و هدیت الی ابنا ءه حضرت القلوب استود
 الوعوه و زلت اقدام لعناء و العلماء الا الذرین خبتهم بجو کت و ظهر تم من زکرت
 النفس و اوی و ذکر تم فی کتاب المسین و نذکر انک الهی اسمی بعباده کت
 الائمة ثم آیتک الا فرآ الذر شیء بع قبر رضا و نذکرها بایات است
 و نبشها بفضع و رحمتی الهی سبقت الوجود من الغیب و استود یاقب له اذکر
 من سنج ندائی و قبر الالهی و کت سید قبر مرزا لیا خذ عوف سید
 و یقر به الی ملکوتہ سید زید بع یا سید قبر مرزا فرج نذکر الی ایاک هم اشکر
 ربک انه ذکرک فی خیر اللوح یا سیدی اسمک ذکرک جوام اسماء لانه صفاته
 انه هو الفضل الکبیر فکرک اکھد یا خبثی من کبر نظرون و الا و هام یقینی کاس
 الا یقان من ایاد و بفضد و العطاء شهده آیتک انت المقدر علی ما تشاء و فی

قصبک ز نام الامور لا اله الا انت العفو و مالک الطور یا علی عسکر محمد
 اسماء مذکورہ کل بذکر مطلق فائز گشتند و بعناات مبین در اول ایام محمدی
 اولاداً لفضل و کرمه و جوده بر اسمی امام و صہ خضر شود اورا ذکر نمایند بیجا کان اید
 ان ربک ہو العفو الرحیم الباء من لثنا علیک و علی الذین امنوا باآله و آياته
 و غیر ذلک بانزل من سماء شیتہ و نطق بان عظمتہ فی مقامہ الرفیع سبحانک
 یا الہی تری اجابتک من باوی اعداک و ضیانتک من این کفر و ایک و باک
 اسلک سماء جو درک و جگر یک و با نزار تیر اسلک الاعظم الہی بہ نور تبت
 الامم بان تعظم تقدرتک الہی غلبت الاشیاء و بحر سہم سلطانتک الہی احاط
 اکھفات ثم انزل علیہم من سماء عفوک و عطاک ما تقر بہ عیونہم و تفرج
 بہ قلوبہم ای تیری الموصدین من المشرکین و درو علیہم مانح بہر مکان
 فردتک و جنتک اسلک بان تعظم من شہرتین و ظل انبیا علیہم
 انک انت القدر اذ لا یمنک شیء تفعل بطانتک ما تشاء و تحت کلمتک
 ما تریذ و انک انت اعز و کجیر بسم زبنا الا قدس الاعظم لعل الہی
 سبحانک یا الہی اسلک بنورک سلطع فی العالم و نبارسدتک الہی اشعلت
 یہا افئذہ الامم و بانوار ظہورک و انشاء امر تفضہ فی طورک ان توید
 عبادک علی التوجه الی الوار و جبک ای رب انت الکریم قد شہد بک ربک

الكائنات وفضلك الموجودات اسلك ان لا تحب اولئك عن عظامك
 وجودك ثم اكتب للذين قبلوا اليك فانو العرفانك باقدرة فخلص من عمارك يا
 الرحمن من بعدك الذين كفروا بك ويايالك انت المقدر على ما تشاء لا اله الا
 انت العليم الحكيم بسمي المقدس عن الائمة واربن سنة وارشد انجزك عن
 كركبت وقلم الله فوهه محمودا ابا القاسم اولامات حزب قديمان آمده وولت امانا
 مسعودت بديره انهار موزه و اراده کرده از میان بردار این فرزندان عالم اید
 تا بنفیس بگویند این بیان صحیح نیست گفته شد آن بیان که نزد شماست در روز
 نمودند انهم صحیح نیست حکایت شود من قديمان آمده بعد آن فقره با صحت
 و فرج و نیا طراسد و نمود قل الهی اسلك بر فرات بهانک و بعزات ال
 کتاب عن الظالمین الذين ارادوا محوه فی آياتك ايرت لا يؤتمم ما ارادوا
 انزل المقدر على ما تشاء و فی تفصک زمان من فی سموات الارضین من جنسین بنده
 کن بیکه تقییم اسمانا میده شده از ابراهیم اراده نموده اند چونانید با بر اصحاب
 حوا با یاز حق صراطه در الی و ام خطانک شاطرب نماند اوست قادر و نوا
 البهاء المشرق من اشرق اسماء حمیر علیک و علی الذین سمعوا لنداء و اجابوا ربهم
 اسمع لیل شب غیب شیخ محمد قزازی شهید قلم الاصل ان لا اله الا
 یحیر و یست یحیی و یر فی الفرد الواحد العظیم حکیم سمفانده است ناریا

اسلم
 اسلم

من نظر الامین العرش و ذکر ناک بندگی بر ترفع به مقامات و مقام کل تسبیح قبل الله
 الفردنجیر ان لشکر کتب ایتدک و انزل لک ما یقی مدوام اسمانی بحسب و انا
 الذکر المشفق الیکم ایبار علیک و علی الذین آمنوا با اله لعنیز محمد ^ص بی بی
 جناب حسین خا علیه هتاء ته بنام مقصود عالمیان ابن باب
 ایت از مظلوم بسوی مظلومی که از کاشس بیاتش دیده و از کوب بیابا چشید
 دارد شد بتو محزون باش غنایت حق ترا احاطه نمود بنجاست بخشید حق صبر حمله
 شد و گوگاه که در کل صبر تحت لحاظ بوده و رستی از غنایت امور اهدی الاله ^{سگانه}
 نه لذا بساید در امورات حادثه کمد را باشی اگر لذت بیان حسن را بسایبی
 غنایتش را آگاه شوی حمود را بر سر چرخان رفوحش همه کنی متد بدل آت
 اضطر الیک بالایسنان و ذلک بالقزایه یکن سکت نه کل الاحوال کل الاهی لاهی
 فرج همی بچودک و عطاک و ازل کر بتی سلطانک و اقدارک ترانی مقبل الیک
 صین آدی احاطتنی الاحزان من قدر کجبات سلک یا ما کت الوجود در این ^{طهرین}
 الینب و الهود یا سکت آدی به سخرت الافده و لقلوب و با بواج حشر
 و اسرافات الفاریز عطاک بان بحسب من الذین ما منعهم شئی من الایمان ^{الذین}
 الیک یا مولی الایمان و ناظر ایما ایزب تری ما ورد علی فی آیاتک

۵۲
اذا تروى لغيره استقامه على هذا المدرك عظيم قد ارتفع انفاق في الافاق الاعلى والاعلى
يوم اتفاق استوى على كرسية الرضخ ودرقم لبياد 21 الدفق الاعلى ويا امرهم ما
به تقاضى من لعن عليهم قديما قوم تقوالله ولا تنفوا انفسكم مما نظر با الحق كذا
ووصيكم في هذه كتاب من لبياد الشرق من ان شاء الله عليه وعلى من شكره جميع الامم
الحمد لله رب العالمين

ش ورقه اخت افغان جناب سیدم علیه بآء الله واطمانه

هو تهاط من اقی سخن

سبحانک یا الله الوجود و مربی الغیب و شهود هذه ورقه مراد و رقی
سدره امرک قد اجابت اذ ارتفع نداک و اقبلت اذ اشرق نور ظهورک
بالکلمه الَّتِی بِهَا سَمِعَ قَبَاعُونَ اِلَى مَقَرِّ اَفْءَادِکَ يَا اَبَانِکَ و باهرار
کتابک و سالی سحر علمک یا ان تو تیدها علی ذکرک و شنایک استقامت
علی امرک ثم قدر لها ما قدرته یا ما سمع اللّٰه فی طغیان عرس
انک انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت المحسن لصیوم

ش ورقه وضع جناب برار ابوالحسن علیه بآء الله و غایت

هر شفق الکریم

سبحانک یا الله الالسماء و فاطر الارض و السماء سبحانک یا ایاک الکریم و
یا لذنین یطوفون حول عرشک یا مولی الوری و رب العرش و العرش یا ان
اشک و ورتک علی ما یبقی به ذکرها فی مملکتک انت الذی سألک
نسبت افانک الی سدرتک قد لیم و لمن بالیقیرتکم لیکت فی کل الاحوال
انک انت المغنی لسماع لا اله الا انت الیغیر بفضل صل اللهم یا

علی الذین ما بدوا نعمته عرفانک فی آیاتک اقبله الیک و شربوا
 رضیق الوحی من ایدى عطاک ای رب تنور قلوبهم بانوار معرفتک
 و وجوبهم بضیاء وجهک ثم آت بهم من قلماک علی خیر الاخرة و
 الاولی لاله الا انت الغفور الکریم و رتہ صلح جنایة انما ندر الکریم
 هو الظاهر انما طق اعلمیم ۛ سبحانک اللهم یا الهی سُبْحانک نور بهات
 الذی احاط ملکاتک و جبروتک و اتخذت برافعة المخلصین من
 عبادک ان تقدرا فانک و ورقة من اوراقک اجر کل ورقة تمسکت
 بسرة بیانک و تنورت بنور عرفانک و ما منما ظلم احدک الذین
 نقضوا عهدک و یثاقتک ای رب سُبْحانک یا بکرک اعظم الذی به
 افدته الذین انکر و اجهتک برمانک و کفروا بطهورک و آیاتک ان
 تقدرا و اراکت ما یقر بین الیک الکت انت المقدر علی ما شاء
 تفعل ما ترید باسمک الغزیر الحمید ۛ هو انما طق فی ملکوتیه ان
 فوکی الهی الهی ترى منک التی آمنت بک و بایاتک قد قبلتک
 بحر فضلک و اتق رحمتک و ساء وجودک سُبْحانک بالکلمة الاولی
 و الورثة علیا بان تقدرا لانتک هذه ما ینبغی لوجودک و الطماننة

خط کتاب
 ۶۱۸

و فناءک و مواهبک ای رب قد حترقت افئدة اماک فی
 ایاک سئلک بان تشریفمن ببقا ک او کتب لمن اجر و صالحک
 انک انت الذی لا یحجرک شیء ولا یمنعک امر تفعل و ترید و انک
 انت آله الفرد الواحد المنیر احمد شرفیاب علی قاعیه ٤٤٩

هو الا قد سئل ال اعظم کتاب من قدنا من اقبل الی انق ارادة تیزیر
 الوهاب لتجذبه آیات له الی مقام جعله له مقدساً عن الاذکار
 قد حفه کتابک و سمعنا ذلک و اقبلنا الیک من هذا السجن لیسکر
 ربک الفیز العلام انشاء آله بنا محبت الکی ثانی مشتعل شوی که
 ان در عالم ظاهر شود نامت رسید و لحاظ غایت بتو توجه نمود
 انت آله بما یحب ویرضی فائز شده و خواهی شد بگوای پروردگار

من و سلطان من محبوب من و مقصود من و معبود من از تو میطلبم
 مؤید من مائی بر آنچه رضای تو در اوست بشانیکه مشیت و اراده

توفانی و معبودم نمایم نخواهم خیر آنچه تو خواسته می ترانی یا سئ
 سقبلک الیک و ناطقاً بذرک و ثناک سئلک بان تجعلنی منظر ان
 کل ما یکرم به رضاک و تقدر الی ما ینبغی اسماء فضلك و جودک انک

انک انت المتعال المقدر بعزیر یکم ش بی بی گوهر
 الاقدس الاعظم الابهی انا نذکرتی و جدت عرف الله قلبت
 الی اقرامه امیند یا منی فاعلمی انا قرأنا کتابک و وجدنا منه
 عرف حبک مولک المظلوم الغریب و قضنا لک ما اردت قبل سواک
 انه لهو الفصور الکیم انا عرفناک مطلع امری و سقیناک کثر فضلک
 ید غیاتی و انا اهدتک الی علم و هدیناک الی سبیل و قربناک الی
 سحر حمتی الذی حا ط العالمین ان النطقی ثبائی من امانی انا نذکرتک
 فضلا من لدنا ان ربک لهو المؤمنون الخیر ان التی استقلت بنا حقیقتی
 و فازت بکوش و وصی بظلمتها ما تظلمت لفسده الاماء و شهید بذکابک
 الفضال القسیم ش یرزا بکم باسم مولای عالمیان
 الحمد لله بقیمص بیان در ایام رحمن فائز شدی و بختت باقیمه
 که در حقیقت او کیه ذکر حق است مرزوق گشتی مبتلا لوالصالحا و مرزا
 سار فیما نثء الله لازال از کوششای رحمانی و حقش عرفان حضرت علی
 یرالی نبوشی و در کل عیان و اوان نذکر محب بوب عالمیان مستغول
 این است کنزیکه فاندشته و ندارد بقیاء الله باقی نخواهد بود

ان شكري ربك بهذا الفضل بسين قولك اللهم يا الهي بما عرفتني نفسك
 وما جعلتني محرماً عن فضحات غير فضلك في ايامك اى ربنا كبت نبى و نبى
 من الذين نازوا بما اردت في يوم قياك على امرك ثم ايد من فضلك عن
 ذكرك على الاقبال اليك انك انت الفصور الكريم شس برزيسل

خط كاتر
٤٤٤

بسمه القدس عن اركان قد نازجتك بالمعظرات

و تود اليك طرف الله مالك الامساء و قرانا ما سكلت في شاء الله العظيم
 احكيم و ذكرناك بهذا اللوح الالهى برتبه ان مخلصون عرف قلبي الاله على
 و المتقربون فضحات اسمى لعظيم طوبى لك با فرزت بجاس العرفان او اوارا
 يا دى الطار بك الرحمن ان هذا الفضل عظيم انما ذكر الورقات سبيل
 الى آله و نطق بذكره كجمل ان استقيم على الامر و سبجى كجهد ربك المقدر السالى العظيم

شس احد الله بى كوهه الاضع الا قدس

خط كاتر
٤٤٤

لك سمح يا الهي بما اظفرت ما هو المكنون في علمك و بيت للعباد ما يقربهم
 الى سطلى بحر غنائيك اذا اسلك باسماك الالهى برزلات لصبا لتي ذكرت
 في انجيل و بها نظرا هو الموعود في كتبك و الواحك و صحكك و زبرك
 بان تجلس كل واحد من اقبالك ما بشا في امرك و سيقما على حبك على

شان لایرئی فیہ الارضانک و ما قدرت له بقدرک ای رب قد
 جعلت هذا المقام اعلا المقامات سئلک بان لا تمنع احبتک ان
 هذا المقام اعزیر المینع انک انت لقمه المحسین الغفور الکریم ۛ
 بنام یکتا خداوند یمانند ایوم نور و نار هر دو شهود و ندای رحمن
 و شیطان هر دو مرتفع چه بیز است مقام نهیکه یا فقی این نظر باشد و از
 ماسوی الله منقطع گشت آینه من المخلصین فی کتاب بین انک الله لحاظ
 عنایت الهی تجابت توجه نمود و بیان ذکر اجمعی ترا ذکر نمود ان عرف
 و لا تخن من انما یلین ۛ بنام دوست یکانه انکی نینه
 الهی ندایت اصفا و بفض عظم که خوان مالک قدم است فارغی
 حال صبه نما تا با حکاشش که در کتاب اقدس از قلم تقدس نازل شده
 عامل سوی نعمه الله کتات البین شس ابن ابن اف
 شس ابن ابن ان جناب علی آقا علیه هب الله ۛ ۛ
 امر و رتق حیل جلایه سعین خلت است لکن خلت حایل بر نفسی و طرد و ا
 انخراط قیام نموده اند آنرا از حسیه و تم و هم اراد و اقله سوفی ل
 فی ضلال بین کل البصیر و کون صطار صلیت ینما یم اوست امر و انا و اوست

قادر و توانا ایجاب و علیک من لدی الله رب العالمین - ورتہ
 صلح جناب افغان انوار الحسن الذی حضر و نماز بنام گویندہ یکتا
 یا اوراتی و اما فی امر ذلتہ الله در و روح الله در حرکت و ظهور حسی
 با کمال بھجت و شور قطور مکمل طور سرور جشن عظیم بر پا طوبی از برای در آ
 بدرہ مبارک متک حبستہ و حرکت او متحرکن سبحان الله نفحات
 مالک اسما و صفات عالم غیب و شہود را مقرر نموده معذک کہ
 غافل و محجوب طوبی لک با فرزت با تاملی بھجت قطوری و استوار
 علی عرش یانی سنل الله ان بھجتک من ضر کل غافل و ظلم کل ظالم
 اسی رب ترانی متوجہ الیک و ایتہ بہ الع فضلک و عنایتک سنلک
 ان لا تنجب اتک مما عندک و ہما قدرہ لایسے امن بک و با یا
 و طفن ہول عظمیٰ انک انت القدر العزیز البھاض
 ش افغان اخت جناب سیدم صلح افغان علیہم بھاء الله

کلمہ مہر مبارک
 الحمد لله
 آمین

ہو انفراد علی افغان قوی یا افغانی سبحانک یا الہی مقصودی و بھ
 تری ورتہ من اوراتک و بھجت الیک و بھجت تہرہ عنایتک و اراد

خطا کاتب
 ۶۲۸

بدین فضلک و حمدک ای رب اسلک بنور و جہک و نجات و حیات
بال تحفظ بقدرتک و سلطانک لئلا تسطن عاصفات الامتھارین
ایاک ای رب انا الذی اقبلت ایاک متمسک بحبل وجودک اسلک بان
منعمہ فی ہجر حدیثک و قائمہ لدی باب وجودک فی کل عالم من جو ملک

انت انت النور الکریم سبح مھر بارک

ھجاء اللہ
۱۲۹۲

ش افان اخت جناب سیدم ضلع افان علیہم ساءیم ہوا ہوا
یا ورتقی یذکرک المعلوم من شرط اسج و شبرک معنایہ ربک اللہ
لاسمہ فضع الملاء الاعلی و سکان مدائن الاسماء و احمل ہذہ نظر الالباب
ولا یزید الظالمین الا خسارا افرحی یا ورتقی ثم اذکری و سبحی ربک فی
والاشراق لہجاء علی ایک و ایک و ایک من لدی لہجاء لہجاء

جناب زیتہ علیہ ساء اللہ

یا نیر اکھد لہ آثارا اعمال شما از شرطی ظاہرا قبا بیان گواری وادہ وادہ
مری کھتہ نجات ذکر شما و امثالت امر مالک ملکوت اسماء افان ہوا
منور داشته و میدارد ہر احدی عند اللہ ضایع نشدہ و نسیو قلم علی کوا

ہوا اللہ

ہجاء اللہ

داود بر اقبال دستقامت جناب مذکور آن جناب و چنین ادویا و اوراق
ذکر نمودید آنچه را که سبب ارتفاع کلمه الله بوده منشاء کلام و مرئوسا لکلمه
لفظ مولیکافی ذکر کرد آنه و لیکن و حیبا لوجه انور المقدس الفریز البید

جناب نیر علیه هب آء الله هو اشرف من افق الاله ح

أم اکتاب نطق انه لا اله الا انا المقدر علی ما شاء باسی لمین علی کان
و ما یكون هنذا یوم بشربه منسبون لم سلون من لدی الله من یوم یوم یا
انناظر الی لوجه افرح باجری اسک من قلبی الی علی فی هذه الختام الاله

قل لک الحمد یا ایمی جانورت قلبی بنور عرفک وانزلت لی ما یتوکلون باقیما
ببقاء ملکوتک و جبروتک سئلک یا مولی السلام باسماک العظیم الذی سخر

به افئدة الاعم ان تؤید فی علی القیام علی خدشہ امرک ای رسالت
مقبلا لک و متمسکا بحبلک سئلک ان تعلمنی من الذین بانسنتهم اسماک

عن التوجه الی یرعد لک و استند الی عن تقرب الی با طغضک امی بر
مع نضرة امرک و النور و فی با طغرا حدیک انک انت المقدر علی ما شاء

یا بکر المبین لا اله الا انت لفظ الکریم - جناب سینا علیه هب آء الله

هو المعطى الوهاب سبحانک اللهم یا ایمی سئلک با مواج بحر عطاک

وحيات اوارشمس غنائك وبالاسرار المكنونه الخروجه في كتبك ان ترضى يا
 بين عبادك ثم ارزقني حلاوة بيانك الذي به ظهر لفقده وشيئك العلياً
 اقدار فلما لك على الهى الهى ترانى مقبلاً ايكم ومستمحاً بعبودتك الوثقى الهى كبريتها
 وارت افاك المعانى والبيان وظهرت عجايبك والعرنان من معدن الانسا
 اسلك منقجات آياتك وارتفاع اعلام ليدتك في بلادك ان تحسلى
 كل الاحوال منجذبا يا آياتك وناطقا بشانك انك انت القصد للمؤمنين ^{بفضل}

ص سده خب سيدينا عليه هياء الله ^{بسمى} ابيهم
 يا قلمي هل ينبغي ان يكون اليوم صائتاً او تقوم وتدى اعباد وتجبر اسم ^{فضل}
 الظالمون بابناء البتول لتسمع منى ينبغي لك ان تقيس من الارض ^{لستار}
 كذلك يا مراك ربك المهيمن تقسيم قد ظهر من الظلم ما ذاب به كبد ^{كشيه}
 يذ لك ملك الغيب المشهود هدايم فيه نوح الروح وروح ليهود ذلك ^{الجزء}
 وذكر انك ما ورد على صغار الله من الله نهم لا يفقهون قد قتلوا ^{الانباؤ}
 نبيا اموالهم كذلك نزلت لهم انفسهم خبيثه وهم لا يعرفون الهباء عليك وعلى من ^{قل}
 الى العزيز الودود ^{مشهدى} اليواتهام ^{اسم} ان عظم الاب ^ب
 ذكر رحمة ربك عبده الذي يتخلف الى الله سيلا واراد ان يخيه لقاء ^{بعض}

بعد آلهی محسب حال القدم یا کتبت ای الی الاشرار الذین اذوا قیل لهم ای
 حجة منتم بالله یقولون بالبیسان و اذا اتی سلطان المعانی علی ظلمتین
 کفروا یا الله ربکم الرحمن کذک اخذنا المجرمین و انظرنا فی صدورهم و بسنا
 عبرة للعباد فاشبهوا یا اولی الابصار قل هذا یوم فیما تحت قبال الارض و
 اضطربت الالوان و تری فی وجوه المجرمین بغیرة انما رقل تا الله ان استعدت تضطرب
 و اصعورینوح لفسه معشر المقربین اخذ و ذل الله و یقولون ارحمنا یا ربنا ^{والملائكة}
 واقصان تلقاء العرش و لن یقیدون ان یتکلون الا بعد اذن ربکم لعلکم تحذرون
 یا قوم ولا تقرضوا علی الذی باشارة من صبه لفظت سماء الادیان ^{والملائكة}
 الوهم و کتب الاستمام و نقضت الامجاز قل یا قوم هذه الذی ناصح ^{للقوم}
 البیسان و سمع ندائه لفظ الفرقان ^{للقوم} فهو الرحمن ^{للقوم} یا فیض انک استنزل من
 تا الله قد قدر لك یا یقرتیه الابصار ان استقم علی الارحوبل انک و قوته علی شان
 لا ینفک عن ذکره اشارات الذین کفروا برهم نحت ر و ابناء علیک علی الذین

تاموا عن بین الاموات و لو تموا الی وجهه ضاقت الافاق

سماواتها و ارضها

ابوالعاسم شمس الامام الاعظم الاعلی سبحان الله
 و لفظه کیف اراد انما تنطق من الامکان انه لا اله الا هو انظر الی حکم الکتاب

سماواتها و ارضها

الميمن ان الذين كان في قلوبهم ريبة شظفوا او استكبروا على الله على
 انهم من المؤمنين قل يا قوم قد ظهر المفسود وتم السبيل ان اعقبوا بالله
 يتبعوا اكل جاهل بعيد قل يد اليوم وعدم به في الالواح ان عرفوا ولا
 تكونن من الميمن ان اليوم يادي با على السكراء ولكن انقوم من بعض الفلين
 طوبى لمن اقبل اليه سرخا عن الذين كفروا بالله رب العالمين - ابو الهيثم
 بسم الله الاغزال على قل قد ارتفع مقام الله حينئذ يا محسن احاط انما
 سلطان الذي كان على العالمين محيلا ان استظلوا يا قوم ان في
 ظلمة ليحفظكم عن حراثة النفس والهوى في هذا اليوم الذي احاطت تبارك
 دينا ان يا عبد اسمع نداء الله من هذه الشجرة المتفعة لبيضاء في قلب
 الارض ايا ركة اسداء بانه لاله لا اله الا هو وان هذه اظنوا سلطانها
 ثم عزة وكبرياء ثم عظمتها واجلاله لمن في الملك جميعا وفي كل يدعوان
 الى رضوان الله ورحمة وتقر بهم الى مقر الذي كان عن الادراك من عرفنا
 قل يا قوم خافوا عن الله وارجعوا اليه ولا تسبوا ربكم الا على ولا تسبوا الله
 بعيدا قل اليوم لن ينفعكم هو تقرر اليه شيء ولو انه كرون الله بلام
 ملكوته وبعثه جبروته وما ينفعكم هو تقرر اليه هذا الجبال الذي كان

٢٤
 خط كتاب

تلك الأيام بين الظالمين مظلوماً وانك انت قسم على ذكرك الله وفجسته
 ثم روع الارض ومن عليها عن وراك ثم اقبل الى وجه الذي كان في
 ازال الازال من انوار العن واخلال على الحق منيراً ان يا قسم كن
 قاصم شوكة المتقين في هذه الأيام التي عقدوا على الله عبادة
 هم عتدوا عليه وكانوا من الظالمين في ام الالواح من سلم الله نذركوا
 والجهلاء عليك وعلى الذينهم استقروا على الامر وتخذوا الى الله سبيلاً
 وكانوا في العهد وقيامه هو عليم بحير كتابه الى العرش حاضراً
 وراس ان باكليل ذكر الحصى مكمل وقرين شد تاگو احمى باب از بركى
 وشهادت وهد باينكه بايام فائز شدى وبعرفان محبوب عالم كه كثرى از
 امم از او غافلند مشرف گشتى ان اشكر الله هذا افضل لسبين قلم على
 وصفت سيفاً يد كل را حكمت لئلا يظلم ما تحجب به اضعفاء الله ليهو العرش
 طوبى لك بانطقت بشا ربك وذكرا اسمك الله على العرش واجاب
 مولك بهذا اللوح البديع انما الجبار عليك وعلى من تحرك قلته
 بذكر الله وعلى من ذكره في كتابك تسئل الله بان تو يدكم ويوفى قسم
 على ما يجب به يرضى ويقدر لكم ما يتفعلكم في الحسنة والاولة

ذکر تلمیذی العرش مذکور و ندایت سموع نشاء الله از غیبات رضایه
 و فیوضات لازال در سوره ربانیه ساکن باشید حمد مقصود عالم را
 که بذکرش مؤید شدید و بجز نفس فایز گزید در حقیقت اولیة علیت
 خلق و انبیش معرفت او بوده نفسی باین مقام فایز شد فیوضات
 لاصحی فایز است ایوم عارف فینت که او را ساخت و عالم
 کسی است که معلوم را ادراک نمود نفوس غافل که در تریه نفس و بی
 مانده اند و بانوار خیر هدایت متمدی نشد تا ند از معد و بین تلمیذی

محبوبند طوبی از برای نفوسیکه ذکر شان از قلم اعلی جاری و در
 جنت ابدیه که محبت الله است و ارد شده اند ان اشکر ربکم بما
 بثت اسک فی اللوح قل ایلهی رسیدی سلک برانج و
 الذی به اشرق سماک و ارضک و مطلقه مطلق آیاتک الذی ابلیس
 بین الطالین من جناتک بان تجلسن من الذین یقطعوا فی حکمک سوا
 و قاموا علی خدمتک بین عبادک و اقد تم تفحات محبتک علی شان
 من علی الارض عن و رأسم فی اطراف امرک و اعلیاء کلیمک ثم قدر لی یا اسی

یا الهی ما بر شیرینی لایبگ انت ایلم و انک انت المقدر القدر
 جانشین علی بن علی ^ع بر ایش ها اسامع ایلم
 عالم از انوار فلور اسم عظیم بفرج کبر ظاهر شدند نمود امروز بر کسی
 بشرط قرب مقرب و بر عاصی سحر غفران ناطر و بر فقیری شاطی تکریم غنا
 دارد جذب فلور حقایق اشیا را اخذ نموده و لیکن عباد خافل دور
 بقدر غفلت مطروح از صیحه بر نخوابند و از صور شعور سینه اندر طوبی
 از برای منسکه عرف ایام الله اخذش نمزد و بشرط دوست بدیش
 فرمود او از مقربین در کتاب سپین مذکور و مسطور قد ذکر کرد ^و در کتاب
 حولی و ما جرمی ذکر ناک بهذا لکوح البیدع مبارک است ^و در کتب
 از انوار وجه محروم مانند وینکوست حال موقی که از اتق اعلی ممنوع
 باید او ویای حق ندای عالم را مباحثین ذاب شاهه نماید و در ^{لای}
 و ایام با مریکه سبب ارتفاع کلمه علیاست قیام کنند این است
 مقام انسان و شان او که از قلم رحمن جاری شده طوبی للعبار ^{من}
 ان اشکر ربک انه ایدک و عرفک ما غفل عنه اکثر المرالار ^و
 لطقسان اعظمه في مقامه الرفع و فی سجنه اعظم انباء علی الطالعه

آتین ما خودم شونات ایجا برده و ما ضعیف ماظر من آذین کفر و ابائ
 مالک یوم الدین ^{۱۵}
 حبیب شهدی یوسف بگ علیه هب الله
 بسمی لمبین علی الاسماء قد انزلنا القرآن و انطقنا الاشياء علی
 انه لا اله الا هو الفرد الواحد لعظیم حکم طری بعد ما منعه الهوی عن مولی الورد
 و ما شغله الدینا عن التقرب ال ملکوت غایته رب الکریم قد سمع مظلوم ندای
 و و بعد عرف حکب و انزل لک ما حفظک عن سهام اشیا طین ایاک ان
 متغک الوان الدینا عن الله رب المین قل یا طلاء لبیان ضفوا عنکم
 و خذوا ما اوتیم من لدن منزل تیدم لایفیکم لبیان الالهة کتاب
 العظیم خافوا الله و لا تشکروا الذی فی لجاتکم و عرفکم حرط الله استقیم له
 انزل الایات و انظرنا الامر فضلاً من عندی علیک لتکون من الشاکرین
 البهاء من لدنا علیک و علی الذین انذرتهم لکتاب بقدره و عسلوا با ابرار من لدن
 امر عظیم من لدن خ ا بسی آذی بر انار اقی لبه هان فی الامکان
 کتاب بطور من ای تسلیم من تسلیم الله لمبین لقیوم و لوح مرقوم من ای ی راعه ترن
 الله رب بالکل و ما یکون هند الوح لاح من اقتضیه زلفان طری ا
 بعد فون کم من عالم ترکنا ه بنفسه و کم من جاهل انقذناه بفضلنا

اصح صلاکاب

علی ^{علی} شمس و شمس و طوبی لک با ذکر ت لدی مظلوم و تو صد ایک و صد
 انقدم من مقامه محمود آیات ان تحریر نک اشارات الامم او بچو نک
 ضرضاء الذین کفرو ابائهم مالک الوجود ان الذین اعرضوا سوف یزلون
 فی حشره ان مبین انهم قد انتظروا ایام الله فلما اتت قاموا علی الارض علی
 شان نوح بر سکان المملکت و لهما علیک و علی الذین من بعد الا و امام
 متکرا بحیل غفایه رحیم مالک الملوک ضلع خبایه الله علیها هیاه الله
 سبحی الفضل الکیرم حمد خدا را که او را ق ر سبده راه نمود و با و را
 سلطان طنرا کا ه منمود طوبی لاته قلبت و نازت و ویل لکل عاقل کفر
 باله اذا تی بنود مبین یا امنی قد ذکرک من اجسی ذکرناک بحمد الله الغیر
 البیدع الذی برناوت الاشیاء و انجذببت قها لهما و نعت طهور العرش
 الا به لقمه را یعیتم کم که لک انزل الایات فضلا من جندی کتبت لک
 ربک الغیر العظیم لهما من لدنا علیک علی کل امة انت الیه رب العرش و اللکرسی
 او القاسم فی ایشین هو نفرز البقیع
 فاسمعد یا عبه با حقه الله قبل خلق السموات و الارض و قبل ان یخلق ملائکته
 المسیحین بانه الله احد افرد احد الذی من یرفعه لقمه ان یصلی من یرضیه

اعراض المعرضین و بان علیاً بجهان و نوره علی الحسن حسین پاکان لا
 تقص شیاق الله و کن علی عهد قریم ثم اشکر الله بامرک بما اولرک فی
 هذه السجین ابید و عرفک نفسہ و انزل علیک کتاب کریم آذ نزل با
 من لدی الله رب العالمین و الروح و الکبیر و الهیاء و علیک علی المخلصین
 شش ۱۵۲ شانه الله ضلع بنی حنیفین بنی طایفه علیها بیتا
 هرات مع الحیب یا امتی نامہ ات حاضر و باصفاء مظلوم نائز امروز
 کل در صقع واحد شاهه میشوند نفسی توجہ نمود و با وجہ تطلب
 و صدر مقدس اقبال کرد او از اہل بہانہ کور و در حقیقت کمر از قلم اسط
 موطور باین عمر طیب در این یوم مساوہ بنمایہ اعمال قرون و چهار سکو
 حال نفسک با اعمال طیبہ رضیتہ حق جل جلالہ راضت نمود چہ بسیار از
 رجال کہ ایوم محروم شاهه میشوند و چہ مقدار از آما کہ رشت طری
 عرفان ضمیر بر آراشته اند کبری من قلبی علی وجہ بنایک و ذکرین
 بگری عیسی و آیاتی سئل الله تعالی ان یغفرک و یغفرین انہ
 ہو بفضل الکرم و ہر مشتق لغفور الرحیم

هذا ذكر من عهدنا للذين اقبلوا الى الله الصميمين الصميمين وسموه واما
 شهد الله الا انهم عباده مكرمون قد حضر العبد المحضر بن بك وعوضه
 لقاء العرش ونزل لك هذا الكتاب محتوم طوبى لمن فاز بذكر الله
 في ايامه وويل للكل عاقل محجوب انه غفر لك وكفر عنك سيئاتك
 ان اشكره بمنه افضل لسموه وان استقم على الامم بهم ربك انه
 يشهد برى وهو الحق غلام العيوب البهائم المشرق من اقول ^{بشقاء}
 على الذين سمعوا لآء واجابوا ربهم مالك الورى الذى اتى با
 الحق سلطان احاط ما كان وما يكون ونذكر من سمى بحسن قبل
 على ليفرح ويكون من ايت كرين في كتاب الله مالك الوجود
 احمد ربك باقبل ايك من شرط استجن وذكرك بالاياد وما على
 الارض ولكن القدم هم للافقيهن

بسم الله الاعظم الامنى ذكر رقمه ربك عبده الذى اجمعه ^{تكلفه}
 الى الله سبيلا واراوان يحضر لقاء العرش بعد الذى جمال
 القدم بما اكتب ايدى الاشرار الذين اذا قيل لهم بائسى توجهت مستم
 بالله يقولون بالبيان واذا اتى سلطان امانى على خلق البيان

كفروا يا الله ربهم الرحمن كذلك اخذنا العجمين واطرنا ما في صدورهم
 وجلسنا بهم عبرة للعباد فاعتبروا يا اولي الابصار قل هذا يوم فيه تاجت
 قبائل الارض وضطربت الاكوان وترى في وجوه العجمين غبزة النار
 قل تا الله ان اسأله قد اضطربت واصور ينوح لنفسه ومثله الثمين
 اخذوا ذريل الله ويقولون ارحمنا يا رب الارباب والملائكة وقبول
 تلقاء العرش ولن يقدر ان يتكلمون الا بعد اذن ربكم لغزيرا
 اتقوا الله يا قوم ولا تعترضوا على الذي باشره من الصلابة
 ساء الاديان ونشقت ارض الوبس واكب الانعام واقصرت
 الاعجاز قل يا قوم هذا الذي بناح الحزنة فقطه لبيان وسمع
 لقطه الفرقان اتقوا الرحمن يا علماء الفجار انك لا تحزن لمن
 تا الله قد فدر لك ما تقر به الابصار ان استقم على الامر حول له
 وقوته على شان لا يمينك عن ذكره انارات الذين كفروا ربهم
 المتحار والهباء عليك وعلى الذين قاموا عن بين السموات ولو
 الى وجهه منه اصابت الافاق

بسمه لمبین علی الامت، یا ابوالقاسم امروز تجی نسوت
 و در کتب الهی بیوم الله مذکور اگر نفسی در آنچه در کتب الهی مخصوص این
 ایام نازل شده تفکر نماید تجیر و مقبول بدایوم عظیم امروز روزی است
 که بنیاء اعظم ندایمیرماید و کسل را باقی اعلی و عوت نماید طوبی لقاه
 قصد المقصود و لوجه توجیه الیه و محراب عامر به فی کتاب لمبین در جمیع
 سخن توکل کن و با و تفویض نماید آنچه مقتضیات حکمت باله است
 بان امر میفرماید و ابرامیدارد آنه لیه مقدر التقیر

کتاب انزل له المظلوم من ظمیر من اقبل الی الله لمبین شیوم ویوسب
 یرققع به الامر ویدکره بالازل من تعلم الا علی فی نه العالم المرفوخ
 یا حسن اسمع نداء الله من سدره المستحی انه لا اله الا انا الحق علا
 الغیوب ایاک ان تنحرناک شئوننا العالم او قضعناک
 قوه الذین کفروا یا الله مالک الوجود ظل اتی الموعود کتاب علی
 استحباب طوبی لمن شهد و رابی و و یله کفتر غافل محجوب
 یوم تقول الا انما لاشجار طوبی لکن بامرت علیکن نعمات

الطور في هذا اليوم الذي به قرأت العيون ولبحارتنا هي كجبال تقول طوبى
 لكن ما نصبت عليك خيام العظمة وارتفع فيك جناء المجد امراً من لدن اله ما
 الغيب وشهود طوبى لعبد فاز بعرفان الله في آياته وقام على خذ قد امره
 قد مضى لدن الوجه من وجه سلمان كتابك قرئناه وجاهك هب اللوح
 لتكررتك السنه في الودود ونذكر من ستمى محمد شفيع كذا كراه من قبل
 في الواح شتى لشكر ربك بالملك والملكوت يا شفيع انا ذكرتك
 بما تزين به ودياج كتاب الوجود فيك من عنده لوح محفوظ لا
 تلتفت الى الدنيا وشؤونها ذكر عبادي بالروح والريحان وسلم
 يجدون عرف مقص الله رب ما كان وما يكون لا تنظر الى خلق واعمالهم
 بل الى الذين ينطقون في قلب العالم لا اله الا انا نحن عظام معلوم يا ابا قحط
 اسمع نداً المظلوم من سطر اسجن ثم اذكره في الاصيل والبكور اياك ان يحجبك
 حجات العالم او تحوكت سطوة الذين كفندوا باثابته وانشور
 قل لك الحمد يا الهى بما قبلت الى من سطر اسجن وذاكرتني باياتك
 منها عرف اسمك المجمع وذاكرتني سمي تجب حسن بفرح ويكون
 انك اكرن يا حسن اقبل قبلك الى الافق الاصل ثم اذكر مولاك في كل حين ان

ذکرت اذکنت صائتاً عن ذکره و قبل الکتاب من شطرسجده لمین شکر الله
 بما توجه الیک وجه القدم و ذکرتک بالایضا هذه النقاد ان ربک هو العظیم
 یا حسن اشکر الله ربک بما جرى من جملته ذکر کل اسم کان فی کتابک انه هو
 العفور العظیم و نذکر انما اللالی امن بالفرد بحسب عمری کل اتمه انت
 انما من علی الرجال لدى الله بغیر کجیب قد غفر الله الذین استجابوا لیه
 حضرت کتبهم امام الوجوه انه هو الذي ثمه ت بفضله الکائنات و بغایة
 کل منصف یصیر لهباً علی اهل البدار الذین وفوا بمبیطاق الدر العالمین
 بنام مقصود و عالمیان

عبد حاضر امام وجه حاضر نامه شمار تمام ذکر نمود و بشراف اصفا
 فائز گت لهه اتحاد اقبال نمودید و رأیایکه علماء و فقهاء و شیخه از
 حق اغراض نمودند و بفسک و مشقتی و اذند جمع جزایب عالم منظر
 موعوده و درکت الهی بود و اند و چون سدره مبارکه ظاهر با شمار
 جنبه حکمت و بیان نرین قل با اسیاف قصد قشش نمودند انکس
 طو و از برای منسکه شهادت بعرضین بنفش نمود و سطوت مستدین از گوش
 نداشت کاس بیان را با اسم محبوب امکان از ایادی عطا اخذ نمود

و بالتشمس آتیه بعد آله آنه من اهل البهائم فی کتاب آله مؤلی البورس
 یا حسن بعد محمد حمد کن مقصود عالیمان را که ترا ذکر نمود و با ما تسکیم علی
 فائز فرمود سنبل آله ان یؤیدک ومن سس علی علی یاجب ویرضی
 ویقدر لک ما یسقی بر ذکر کما آله علی کل شئی قدیر و بالاجته حدیر
 هو المنطق بین الارض و السماء

تد او قدنا استراج و انزلنا الایات و اطرنا الامر و نطقنا الاشیاء و انزلنا
 الکرهم من الغافلین قد سمعوا النداء و انکروه و جادلوا بالایات
 انزلت من لدن منزل قدیم هم الذین انکروا حجت آله در جهان
 الاعصار بمحمد بن لک من عنده علم کاشئی فی کتاب مبین قد حضرت
 لدی الوجوه و جدها منه عرف حکایت زنا لک هذا اللوح تقراء و
 من لک کرین انا نوصیک و انذین آمنوا با یرتفع بر آله ان لک
 عهدنا صحیح تعظیم قل یا ملأ الارض دعوا ما عندکم تا آله قد اتی بالک
 المکوت بجناب عظیم آیاکم ان تنفکم الادام عن الذی بان اراق لبسنا
 و بذر العذیب علی الاعضان آله لا آله الا هو انزل ال قدیم فذلک نورنا
 افق اللوح بتشمس البیان اذا فرزت بر ان احمد الله رب العالمین

یا اهل قبل آقا احمد تله یا نور عرفان مقصود عالمیان منور گشتی و از کوثر بیان این
 عرف نظام نه الفضل و قتل لک لبا یا مالک العطاء و لک الفضل یا مولی الوری شمسید
 اظهرت ما کان کمنونانی کثر العصمه و ستورا عن البریه و هدیت عبدک هذا الی باب
 ال اعظم الذی به ضبطت افئدة الامم اسکلمان لا تمضی عن باب وجودک و عطاک
 و بحر آیاتک لا اله الا انت الفرد الواحد لعظیم حکیم ۱۵۲
 قبل حسن اعمال بعضی سبب اجزانشد امروز ناصر حق اعمال ظیبه و اخلاق مرضیه بوده مگر
 این کلمه علیاً از قلم اعلی نازل تنزین مظلوم زنجیر که نارض طاب نبوده و بچنین ظلم طلبها
 ارض میم نه بلکه از تقوی است که دعوی محبت نمایند و خود را از راه محبت میسر
 و لکن بطیغ نفس و هویش بده میگردند امروز باید اولیا نبور تقوی ظهور یابند و بنابر
 مشعل این است صحت حق حدیثه بلاله از تجمل و بعد طریقی للعالمین محمد خاتم
 مقصد و را که در این شب ترا نمود و با سمت نازل فرمود آنچه را که هر حرف از آن
 است نیز و صبا می است یعنی از برای اهل ارض از افزت بر قتل کلمه
 یا مالک الملک و المملکت و سلطان الهی و بجزوت

مهرت به من انقلد اعلى
 یا فضل الله ملکوت فضل ظاہر و سلم اعلى مطلق و افق سماء بیان نیز می

روشن و نیر و لکن قوم اسکری اخذ نموده که تسلیم و سامان از اور کسش نماید
 و از اخصائش قاصر طوبی از برای نفسی که لوجه الله قیام نمود و لوجه الله تکلم نمود
 و لوجه الله بخدمت امر مشغول گشت اوست از اهل سفینه حرام که ذکرش در
 اسماء از قلم اعلیٰ مذکور و مسطور بگو یا خرب الله یا سجاد و اتفاق بنصره
 مشغول شوید امری ظاهر شده که شبیهی مثل نداشته و ندارد بگو ترسید از خدا
 یکتا و خود را از نفحات آیاتش محروم ننمایید تا آنکه قدر مالاخر فی الابلع ^{نفساً}
 نفس را منتقامت شبهاست و الا اشوات امروز غیث کرم باطل و آفتاب
 فضل شرق و جمع شبها بملو و تعالوا اناطق خود را محروم ننمایید بشنود ^{نظر}
 مظلوم را آنکه بدو حکم تحت مخالب النفضاء نیشد بزرگ مولی الاسماء و
 اسماء در آنچه ظاهر شد تفکر نماید و ناس از نفحات و صی گاه ^{نفس}
 بر نفسی قادر است درین یوم مبارک مراتب باقیه و ذکر او تم تحصیل نماید
 طوبی از برای ما طبعه زما بصر علم او را منع ننمود و از برای عقب که عرض
 نقصا و سطوت امرا او را از حق باز نداشت امروز روزی است بزرگ
 و قلام عالم از وصفش عاجز و قاصر که لک نطق لقم از کان کمال لقم
 سیداً علیٰ عرش لسیان بلطان سپن لجهاء علیک و علی الذین بمعوا ^{نساء}
 و قلبوا قلوبهم الی هذا الاق لهنیه بنات فضل الله علیه ^{سواء}

هو طين الحسين قد شهد الجهاد لرب العباد ولكن الناس في
حجاب عظيم ما من شيء الا وقد شهد لند الامر ولكن القوم في ريب بين قد
كفروا بنعت الله به انزالها وسبوا عن وراكم كتاب الحكيم قد قتلوا
من نطق بالحق بذلك لعنهم الملاء الاعلى واذن طافوا عرش لعنهم
قل يا قوم ان ارحموا على انفسكم ولا تفتروا على الذي جابلكم بسب ان
الروح وحقته محمد ودلائل المسلمين تا الله قد شهد ام الكتاب بطور رمي
طاف حولي ولكن القوم اكثرهم من النافلين قد نبذوا ما نزل من سما
مسيته ربهم الرحمن واخذوا ما عند القوم من الطنون والتايبان
القوم اسم العلماء الذين منقوعهم عن التوجه الالى وجه الله رب العالمين
صوف يا فخرهم الله عدلا من عند وازا يرون انفسهم في خسران
كذلك نطق العلم الالى على في هذا القصر الرفع لشكر ربك المقدر اهد
البناء الالى من اقول بلكه عليك وعلى الذين تمسكوا بذي اليمين
حجاب اما الحسن الذي خصه وفاز بيمين يدي به اسدق النور
البيان من اقول ارادة الله رب العالمين الحمد لله الذي احسن امره
واشرف وعده ونطق بما يقرب الناس اليه انزلوا ملائكة التي اقر كل الملك

بقبو وبتهم له ويعجز بهم عند ظهور اقداره ونفجر بهم ضد اشراق تيرغائه ورضيم
 عند امواج بحر شفاء انه لهو المقدر العزيز الفياض انك اذا فرغت بطوح الله
 واداره وشررت رحيق لبسان من كاس عطاءه قل سبحانك اللهم
 يا الهى اسئلك باسمك اللهم على الاسماء وسبحانك اللهم يا الهى اسئلك
 لسلطانك الذى غلب الاشياء ان تنزل عبدك هذا من سبحانك
 بركة من شدة رحمة من تدنك ثم اكتب لى يا الهى ما ينفعنى فى كل عالم
 من عوالمك انك انت الذى شهدت الموجودات بعظمتك واقدارك
 لا اله الا انت المقدر العزيز المختار حيا مشهودى ابراهيم عليه السلام
 بسمة الذى به سطع النور في طور ظهوره يا ماء الارض سمعوا ندا المظلوم
 الذى يذكركم فى السجن الاعظم ويهديكم الى صراط الله رب العالمين
 الملكون واطفئ ما كان موعودا فى كتب الله العزيز العظيم اياكم ان تمنسكم
 شئوننا البشر عن مالك القدر واياكم ان يخونكم ظلم كل ظالم بعيد
 خذوا قدح البقاء باسم ربكم الهى ثم اشر بواضه ترة بذكرى الاعظم
 واخرى باسمه اللهم على من فى السموات والارض قل يا طاهرين
 قد اتى من طارف البسيان حوله وظهر ما كان مذكورا بلسان نقطة الله
 بشر العباد بظهور متكلم الظور فى هذا المقام العزيز البديع انك اذا فرغت

باياتي وما جري من قسوس وول حجب سطر اسجن وقل لك الحمد يا الهى
 ولك الحمد يا محبوبى اسئلك بقلمك الذى جعله علماً لا نظاراً
 وشارداً باسمك بين عبادك ونوراً للذين ارادوا ان يهاك ^{علي}
 وطلبه ونقطة لكل ناجر ليسم واسئلك يا مقصود العالم باسمك ^{عظم}
 ان تجلسنى في كل الاحوال متمسكاً بحبل عطاياك وتبثاً بذيل رحمتك
 وتشفياً في بحر توحيدهك لا اله الا انت المقتدر العزيز الحكيم
 جناب آغا محمد حسن الزعفراني ونازل بس آلهى به بشوق النور من
 افق النور لك الحمد يا الهى ولك الشناء يا مقصودى ولك الشناء
 يا مالك الارض والسماء تبارك فتنى امرك ليسين ونباك العظيم ^{تقديس}
 من كاس عطاياك رحيق قفاك سمعنى نذاتك الا على اذنتى
 على عرش العطاء اسئلك اللهم يا مقصود القلوب ان تفتح على
 وجهي باب رحمتك وثر ورك انك انت المقتدر العزيز العياض
 ص جناب باقر عليه بساء الله الا قدس الا منع الا عظم
 انا انزلنا ترة الا ليعرفه احد الا من شاء الله وفي مقام زاننا لا با
 على شان يعرفها العباد وما اراد بها ربهم العليم الخبير بصري تحت
 ان تطلق بكلمات يعرفها كل من اقبل الى الله كذلك تقصيني رحمتي لت

سبقت العالمين ان اشكر الله بما ينطق المحبوب علي ساكنكم ان
 هذا الفضل عظيم ان الذين بعد اليوم عن فضل الله ورحمة اولئك
 ضلال بين واتخذوا سبلوا واشرعوا بانزل في الالواح لهم من
 من اناس من اتخذوا لنفسه نورا ومنهم من ضل في سبيلها
 ولا يكون من شاعرين قد ارتفع انداء على شان سمعت الذر
 ولكن اناس اكثرهم من المعرضين يرون برهان الله وسلطانه و
 بما اتبعوا كل جابل عبيد قتل يا قوم خافوا الله ولا تنظروا الوجه بارك
 بل بهد البصر المنير كذلك امرتم في كل الالواح ان انتم من نفقذين
 انك لا تخزن من آتيد من كفر و ابا الله وما ورد علينا من جنود الظالمين
 ان اشكره في كل الاحيان وتوكل عليه انه مع عباده المتوكلين ٥٩
 الاعظم الالهى يا عبد ان اشكر الله ربك باحضرا سبكت لذي الو
 وتوجه اليه لحاظ ربك العليم حكيم لو تعرف قد وهذا المقام لتظهر
 من شوق وتصبح كذا الاسم بين العالمين لما امرنا الناس بالحكمة سترنا
 عنهم بعض المقامات لئلا تاخذ نار الاشتياق عن كفتهم زمام الاختيار
 ان ربك لمواحاكم على ما يريد ان اذكر الله ربك ثم اشكره بما انزل

عليك ما يقبى به ذكرك به وام الملك و الملكوت انه لهو لغفور الرحيم
 يا اجابى ان الله هو باي شيء اذ كر و اذ بكلم لغفور رحيم لا تخفوا من
 اعرضوا سوف ياخذهم الله تعجب من عنده انه ملك قرون الا و
 ويرفع اسما لكم باي حق انه لهو القدر القدير من باق الا ان
 قد سمعنا ان ايت به المعلوم اذ كان من ايدى الشكرين و هو جدينا
 من نداءك عرف حياك سولى العالمين طولى اسماك باي حرك
 بشاء مولك و صدرك با استار من الزوار حبه نه اسماك
 اينه نسل الله بان يوتقك في كل حين على ذكره و شانه و يوتق
 على الاستقامة على امانت عليه انه لهو القدر القدير طولى لك يا و
 كتابك قد سنا من ذكر غمري هذا يعني لمن اقر اليوم هذا الاربعين
 انه يذكر من ذكره و يرفع من يرفع لطفه و اقتداره انه لا اله الا
 انما ايجار عليك و على عباده الله المخلصين يا جناب محمد خاش
 هو القائم التميموم احمد لله الذي فضل بين المرهدين و المشركين بكلمة
 من عنده و انه لهو القدر الغرر الحكيم و انت يا عبدنا فكر الى
 الود فاشكر الله راك يا عبدنا فكيف و ففكناك عن الشكرين و

الاصحاح

سمع الله ما خرج من تنفیک في ثناء منظر نفسه انه لا يغيب عن علمه من شئ عظيم
 كاشي عليم فاعلم بان الله ان قد خلق لثنا الله رب العالمين وان قلب
 قد فطر تحت ربك العزيز المقدر العلي العظيم وانا الاذن قد ذوت لا سماع لغاية
 الابع السبع فياخذ لك يا سمعت كلماته وكنت ناطقا بذكره وثناء
 وقرت بحبه ورضائه وان عند الفوز عظم كن علي بابك علي شان
 لولا تجد احد سواك في حبه وامره من تقطع في نفسك وتكون علي لا
 وخرج من لان هذا كاس من يقدر ان يثير نيا احد الاشياء والله اعلم
 مرات بان تجلس شياق الي نفحات المسك وخبير بثر من كور حور
 لا فرب العالمين في صدر علي شاكته وسلك مع جنبه كذ لك نزل
 الام في الا لواح بوجه ربك ورب اباك الاولين وبنك تو تنظر سيرة
 تشهد الذينهم كفروا اني ملك العليام على صور الكلاب اختار بترجب
 هو لاء لم اعظم نصيبه ربك ان وجدت من قبل فاتق عليه بالقص الله و
 ان وجدت من بعض فاعرض عنه وقوه الی وجه ربك المشرق لئلا
 اتحق قد خلفتم تبليغ هذا الامر فطوبى لكم يا اصفياء الله قد فرتم بالافاز
 احد سواكم كذالك يخص الله من سائر ربه وانه هو الفوز الرجم ثم اعلم باننا

يا ناسفنا نداء الذين نادوا ربهم ودعوه سدا وجهراً محضين بيننا
 اوراق التي حملتموها واخبنا بهم بصلوات عز وبيع وارسلنا هالتر سكين
 ليشرقن الله هتسم في كل الاحوال ويكون من شاكرين ان اتقم على قلب الله
 شان لا يزل تلك كلمات المنكرين ان اعتمد بالله ترك وانه يحرك
 بالحق ثم اتقطع عن كل مشترك يتم كذالك تصيبك واذكرناك في هذا الاصح
 بشارات الروح في هذه الايام التي كان جبار لقدم في حزن عظيم واهد
 عليك وعلى عباد الله مخلصين الاقدم الاعظم - قد ارسلنا بك
 التقييس من هدي التقييس الذي صار محرماً بدم لجهاد بما كتبت ليدرسه
 كفو ابا الله منزل الآيات طوبى لمن وجد عوفه وفضل اية قلبه الا ان
 الابرار يذكرونه على اللاء الا ^{علي} وتصلين عليه الملائكة والروح من ربي لغير
 الوهاب يا عباد الرحمن ان اسموا الله الله من هذا ^{الاسم} الذي
 منه لا تحتشمس الايام اياكم ان ينفكم شئ عن الله موجد الامكان ذررا
 كفروا في فوضنهم وبتكوا بهجد الجبل الذي منه استحلت الايمان ان الدين
 اولئك من اصحاب الشمال واذنير قبيلوا اولئك في روح وكرمان ان
 الله بان يوفكم على امره ويقدر لكم بالفرح بالقلب والقرح بالابصار

٦٤٣
خط كاتب

بسم الله الاقدس الاله

هذا كتاب من لدن ملك السماء قلدي سمع نداء ربه واجاب بصريح
 بذكر الله آيا ويستقيم على الامر على شان لا تخوفه جنود الظالمين يا
 ايها العبد المقبل الى الله لو تجد حلاوة ذكر الله لتقطع مما كان ويكونا
 بسم رب الرحمن بين الاكوان ان عند الحق يقين ان الذين سمعوا اذن
 القلب طاروا في هواء الشوق والاشواق لبهد باقبالهم سلم الله لهم
 هل يحزن احد بعد الله شرق الشمس السخية من ارق ربه بعزير الحكيم
 فقلوا بهذا الاسم ما الله به تعظير الافاق لو انتم من عباد من وصل
 بين عباده انه هو مقتدر القدير خذكوب البيان باسمي الرحمن ثم اشرب هذه
 الذكركم من سمي بالاسمين الاعظمين

٦٤٥
خط كاتب

من لدنا لمن ناز ما اليه ايمن القنوم طوبى لك بما فازت البيت وحسب
 فكر بيت مرفوع لعمري اناخذ نفحات احجاز التي تصوتت من ذاك
 انا نذكر اليوم الذي فيه شرقت شمس الطيحاء من ذاك الاق المشهور ودا
 عليه العباد بنا عند رسم من الاولام ويطنون طوبى لك بما دخلت رحمن
 بعد رجوعك من بيت العمود سمعت نداء المظلوم وشررت حق الوصال من كاس

عطاء، رتیب المحسنین القیوم ان افرح بما ذکرته من قلم المسجون و توکل
على الله في كل الامور انما تكبر من بند القام على الذين توهموا بوجوه نوراء
الى الله العزيز الودود انما الهباء عليهم وعليك وعلى احبك الذي فاز بالاسم
الطاهر لکنون حجابی سحر حضرت تسود بنام گوینده دنا

مستم اعلى شهادت مید هر برایان و توجیه و اقبال و ضوع و شوع تو
لوجه انه رب العالمین احمد که سحر نمودی و کوثر وصال را ازید عطای محسوب
بیزوال آت میدی بگو اهیستان عهد نماید تا جواهر وجود های
ان فی ارضی نقل عنایت ربانی ظاهر و هوید اگر در این اثبات سحر است
اشمار آن صفات و اخلاق حسنه روحانیه انشاء الله بغایت الهی شجر وجود
باین اثار مزین کردند آنه لعل مقتدر القدر کتاب حاضر ذکرته شنیدیم و بیان
یوح اسع ترا ذکر نمودیم ان اسع ثم اشکر ربک الغفور الکریم شس

جای محمد رضای فاز
هو اوسلیم انجس
ذکر من تو نامن فاز با تاملی و سمع ندم و شهید باشه بر ان عطی الله لاله الا
انا المحسن القیوم قد ارسلنا الرسل و انزلنا الکتب و خیرنا العالم کف الالام
یاشهد بذلك کتب الله رب العالمین یا ملاء الارض تقوا الرحمن فاصبروا لعلکم من

انظنون والادهام متالوا لأريكم انوار آله من حيث لا تقي لسنه
 حد فخر مالك مستورا في فرائد مسلم واتي من كان موعودا في القرون واهل
 يشهد بذلك كقرضه عليم يا ملاء الارض ضعوا ما عندكم وخذوا ما امرتم
 به من لدن قوتى غالب قدير طوبى لكفر مقرب فاز لكلمة الله وويل للذين
 انذرتكموا بما عندهم يرضون مما عند الله ماكك هذا اليوم البديع طوبى
 بما اقبلت سمعت واجبت من عرض عنده السلاماء الارض الامن شر رب رحيم
 من ايد عطية رب القدير ش جناب محمد رضا الله هاجر وناز
 بنام دوست يكتا يا منى نذيت را شنيدم و باين آيات بدعيه
 جواب عيب فرموديم چسوع عالم بيك كلمه از كلمات الهى معاوله نلغنايد فضل
 بمقامى است كه همه مقبل بلوح حق حد بسلايه ناز شد و زو بعضى الواح
 مستوده موجود چسوع عالم از سكر اين فضل بر نيايده و نمى آيد ان شك فضل
 بنده الكرم الميسين احمد لله رب العالمين و نذكر آتى نيك و غنمدها بر
 آتى سبقت من لى السموات والارضين

بنام خداوند بگفت الله احمد قصد اتق اعلى انمودى و از بر و بجز كه شتى و بعضا با
 حق صل سلايه مقامى و آرد شدى كه قصد تقربين و غنمين نوبه و يدعى است

که ملاء اعلیٰ طائفش بوده و شنیدی ندائی را که ابن عمران در طور عرفان
 شدند و مکانات و ابر این مظهر مبروک سرور حسین و بنا و آفرینش از برای تو
 از تلم اعلیٰ تقدیر گشته این مقام را حفظ نما و یا آنچه سزاوار غنایت حق است
 است محال شود آنه ذکر کس من قبل و فی هتد اجمین و یا مرک بالمووف فضلًا
 من بخنده و هو الامم لعیتیم ش فضل الله بنام بیکت خداوندنا
 امروز روزی است که کحل ذکر اورا شنیده اند چه که در جمع کتب الهی مذکور است
 و بمبت اوقات حقیقی از افاق الواح ربانی مشرق و مغرب مندرک کحل بر این
 قیام نمودند و باغمه ارض شغفت گشتند صحت در اینکه کحل نظر و اولز حق سائند
 که ایثن را از ادراک یوم عزیز بدیع موم نغزاید و منع کند و حال بفر خاک
 و من الله یا علی السناء باین ارض و ساءند اینفرماید مندرک کحل غافل و را
 مشدیده می شوند سکر موی ناس را از مالک وری منع غم و سیکرت حال نفسیکه
 سبحات عالم و مجبات اتم او را از اشراقات شمس اتم عظیم منع نمودند و الهی
 انه من اخصائزین و ان من ابراهیم فی لوح سپین

جانب حسینی علیه السلام مبرک بدیخیه قدسفا ذکر کرد و بنا
 اشتغالک فی حب الله رب العرش العظیم ذکر ناک بلوح لاحت من اخصائزین

ربّ رب العالمین تیدا اهر سیدی سرتک باسک لهنمیں علی الاسماء و بائینت
القی جوت علی العجب باسک الا عظم الاهی بان توید فی علی ذکر ک و سناک
و علی خدمه امرک ابر زب شوقا و استقامه مع هذا الامر الذی ترزعت
الارکان و اضطرت اقد المعرضین الی ب لای محروما عما عندک فاکتب لی
ما کتبتہ لاصفیاءک انت المقدر مع مات لاله الاله انت اعلم الیم
ش جناب حاجی انا کوجب عهدها الله بسمی الذکر الذکر
عالمه غفلت جاطه نموده و جمع را از اوق علی منع کرده مگر نفسیکه در
حجت الھی شتر قد آن نفوس یک ذره از بار ادر سبیش اربان دنیا
مقدم میدارند ایشانند از ارباب اورکت بساطی از ای ایشان چه کوفت
شدند با هر یک لازل حق صبر بیدار لبان نیتین و بر پلین بان بارت جز نموده
امروز روزی است بزرگ و عظمتش از قلم اعلی در بگرد و الواح نازل نطق فیه
الطور انه لاله الا انا اعلم الیم نامه رسید و برف اصفا خانز و س
از اوق فضل مشرق نشاء انه خانز نیسوی با سخر طلب نمودی ان افرح هذا
المین تو سحر لله رب العالمین لهما علیک و علی حجت انت ما لاله و علی الھی فی
فی الزوراء و سمعت نداء الیم اعلم الیم ش حاجی ستمی حضرت مقصد

هو شفیع الکریم لازل انارضد ورحمت وشفقت و غایت از فرزند قسما
 ظاهر و مشهور و هر کلمه از کلمات عیبا که از مطلع اراده مالک اسما طاری است
 معین و امری است حکیم و بنایت سبزه از برای نفسی که معزناش نازگشته
 و از بحر مسامحت و صمیمیت نضیب برند یا ایها المذکور لدی اظلم اندایت آینه
 و باین لوح اسخ امه سحراب بیگویم کلمه عفو و غفران از قلم اسطه و باره است
 نازل شکر کن مقصود عالیان را که با نضیر عیالیم و رحمت کبری نازگشتی
 میقدر
 منافع گنوز عالم درید قدرت است بعلی و منیع و هو بفضل الکریم از برای لوح
 شده آنچه که عن غایت از او شفع قدر لهر لهر انامه که در این عهد
 قدر عبت ایک متشکا جمیع غایت و تقشبا با زمان رواد فضلاک سلب نام
 فخر ظهورک و المقامات اتنی شرف بقدرت و جلالتها مقرر تنگ بان تقصیری
 و بختلسی من لغزین اهدم رضی حکیم و الهامک بحیث مانعهم شمس من الا
 عن التقرب الی اقلک علی و التوجه الی انوار و حکیم اموری الوردی
 ای رب ترعی عیدک هذا اراد العفو من بحر حیاتک البدر که من سما و عطا ک
 و الاستقامه من شمس غایتک قدرتی یا الهی حسیب الافراده و الاولی و ما یکون
 لک فی کل عالم من عوالمک انک وانت الذی ذکرت الای باطرافک و من سبک

ثم اسلك يا ملك الوجود وسلطان ائيب الشهود بان تؤيدني على ما تحب ورضي
 انك لا اله الا انت الغفور الليم اذن حيا بزرگ علیه من حسن ابناء
 مولای العلیم حکیم شهد الله لا اله الا هو الامين اللهم صل على محمد وآله
 وآل محمد الغفران شهد الله انه لا اله الا هو بفضله اشياء وسلطان من عند الله
 لا اله الا هو يا فتى ان تعلم الا على غيرك عهد الله ان الله لا يبدل
 بالفرح الا كبر لا اله الا هو ليس في الوجود لا تحزنوا عما ورد عليكم ان الذي
 انه اليوم في مقعد الصدق عند ملك الغيب والشهود بده كلمة لا تعاد لها فرح
 الارض كلها ولكن الناس اشرهم لا يفتقرون انتم لله ثم ليس ترجعون شهد الله
 ان يظهر منكم ما يفرح به قلب العالم ويستيقظ به اهل الارض ان الله غفر ان الله
 من ارضي اغريز المنوع قد غرّب تخم العثمان من سماء ظاهري وطلع من ارض
 اسمى اباطن الكون لعمر الله انه لا ينطق الا بهي والقيام على شهد الله
 من عند الله علم ما كان وما يكون لوعرف الوجود وساح لبعده عن هبه ام
 محسود قد نزل له من سماء بيان ما هلك من السالكه وكبريه الروح على كل
 عليه وعلى كل انه هو الفضائل العظوف ان غصطوا الناس من بساوس الذين اخذوا الام
 وبذوا عن اولاهم ما نزل في لرحي المحفوظ لان لنا عن نفس وسوف نغش ان الله

عظام السيرب لجهاء عيكم وعلى الذين يسعون قولكم في هذا الامر المحتم

ش ح س خ هو لنا بالطاهر المكنون تحتل
 ما تمق وانه يظ الناس ما ينفعهم في الدنيا والاطرة ولكن القوم لا يفقهون انه
 انه لينران الله فيا سواه والبرهان الاعظم بين الامم طوبى لقوم تذكرون انه لذكور
 في السجن والمذكور في الواح الله لهمين يقوتم وانه لصوا لموعود اذا اتى من
 البيان اضطرب بهر الا ان الله من نبذ والهوا وتوجهوا الى المقام محمود
 قد وجدنا من ذكرك عرف حبك وانظر الك هذا اللوح المستور الذي سطرت
 اياته مرتلى الا على طوبى لمن وجدته عرف محبوب ان طمن بفضله الله
 ورحمة ثم انظر بذكره تعد الناس توجهن الى الله بعين الودود وكذا كلفني
 ان لعظمه فضلا من عنده عليك وعلى الذين آمنوا يا الله وكافوا يا الله
 اسم همدون به تحمدا ش بسم الله الاتقدس الابن الذي
 من لنا الى الذي سلك سبيل الله الواضع مستقيم ونسك بالقرية التي
 واجاب ندا رب اعلى العظم لياخذه بكر حسرة العرفان عما جرى من قبله
 ويجزيه على ذكره وشاءه بين عباده الذين عرفت لواعن يوم وعدوا به
 لوح محفوظ عفيظ تم وتسل يا قوم قد اتى اليوم وينادي مطفئ الامر عن
 من في السموات والارضين اتقوا الله ولا تتبعوا الذين تبغوا الله في سخطه

ب

يصرون مستكبراً الا انهم في عذاب اليم قد قيدت اجالهم لا طلاق العالم
 وحسن في احسن الاعظم لعشق العالمين وحقار لنفسه الاحزان تسور من في
 الاكوان هل من رحمة ربك الرحمن الرحيم قد قبلنا الذنوب لغناكم واشهد
 لربنا لكم يا علماء الموحدون ان الذي جاب لتغيير العالم قد اسكنه مشركون في ارض
 كذالك قضى الامر واهنياه من مسلم الوحي ان ربك لهو المقدر على ما يريد قل
 ان الذي فدى نفسه بحبوكم هم تقترضون عليه او تقتلونوه فوا حسرة عليكم
 يا علماء المعرضين انك تسبح بحمد ربك في الهدى والاصال وبعثت في الاقطار
 كذالك يا مراك المظلوم من هذا لظن البعيد ما منعا لذكر فضله واطر الله من
 لما ورد علينا في تلك الايام ان ربك هو اعلم بحسب عنده علم السوا
 والارض وما شرعن اعين المقربين كل ما يرب به لبياد انه تحسب لهم ما
 قصديه الا ما تحفظهم عن الفزع الاكبر او يقتربهم اليه انهم انهم انهم انهم
 لو اطلقوا ياخذنا لا يتحركون الا من بعد امرى المشرق انهم انهم انهم
 هذا يوم فيه اضاء الوجه عن افق القدس ونيادى المنادين الارض و
 السماء لتحن لله المقدر القرير الحكيم ان اذكروه على مقاعدكم
 انه يذكركم في هذا يوم ويدهوكم الى الافق الاعلى ان هذا فضل عظم

كبر من قلبى عباد الذين ما منقسم الاحباب عن شطرهم ليسوا لوجهات
واذا يسعون ذكرى ينهون الفراق ويكون مستحي وباني واني ونفسى
الرحمن الكون على سرور بين من وجدته لسلامى بسبيل الله خالص الاء
لا يبدله بما خلق في ملكوت الاشياء ان ركبت على ما اقول بشيئا فقل
حق ب برك عليه من بحر سباء ابا، هو الاحسن العظيم

المقدّر التلى العظيم ان ياتكم الا ان اذكر من صعد الى الذروة ليليا و
قل اول عرف قنوع من قمص رحمة ركب ملك الاسماء عليك يا ابا النجم المشرق
من افق السماء اشهد ان فيكم لاح الا حق الا على ونطق الة لستى
الكلمة العليا والذروة المنورا، نقطة الاولى التى جرت المسكون والزمون
وفصل علم ما كان وما يكون وبسرت نعمة الله في العالم ومث الحجية على الامم
وكلت النعمة بانفاص راحة البيان في ذكر الاسم العظيم واشهد ان فيكم
سبحرت لتجار وجرت الانهار ولورقت الاشجار وطلت الاثار وبرز
الاسرار وانارت وجوده الا برار وفيكم ماج سحر العرفان وهاج عرف
الرحمن ونشج باب الجنة التى تطوف حولها الجنان وفيكم طلع النجم الذى
به طفى سراج الالوام وشرفت لشمس الوحي ولاح قمر الالهام وكم ناصح كبر
ان لاجا ومن فى الامكان سجد ان فيكم نصبت راية الله لاله الا

انا المهيمن القويم وارتفع سراق اني انا الله لا اله الا انا غير المحبوب
 تفرغ محمد ياب العرفان في ملكوت لسان الملك لله المعذر العزيز الوهوب وانه
 لهو الكفاية العظمى والعظمة العليا والآية الكبرى وبه ظهرت مشيئة الله النافذة
 وقدرته المهيمنة والحكمة الباقية وقوة الهيمنة وانه لهو الوهوب انه سرق من فوق
 البقاء بعد فناء الاشياء وبتطوره طلعت حوريات المعاني من قصور البسبان
 وظهرت الاسرار المودعة في الفرقان وببرزت العلامات وتهدت
 احصاه لمنزل الايات وانه لهو الله اذا ظهرت اجبال ونظمت الايات
 في ذكر الله ذي العظمة والا جلال وبه توجه كل فقير الى ملكوت نجاهه
 مشيئة الى انوار الهدى وتطلت الى كوشر نجاهه شهد ان فيكم خلا اجمال المعسوم
 ونطق القاهم قبيل القسيم ونكح الرحمن مستم وهدى انك انت الذكركت
 موقفا بقاء ربك ملك السماء وتنورا بانوار الله اذ اشرق نهر الاعظم من انوار
 وبها نجاه ما سبقه ابره نجاه الامن نساء ربك فاطمة نساء وانت اليه
 رحمت الايمان اذ كان الناس في مرتبة وشقاق وادركت نساء اليوم
 انزله الرحمن في ارضه قال وقوله الحق يوم يقوم الناس لرب العالمين
 طوبى لك بما نويت بالمشاق اذ تقضه ههنا لافاق وقلبت الى الوجه حتى ضمن
 ارتقدت فرائضها ومن سطوة المشاق طوبى لك لمن يزورك بما يجر

من تقسم الذی یضبط الصراط و وضع میزان و قلک آیه و نزل السیاق
 خباب تا زکریا سر روزی علیه بآر الله هو رب رب سب
 انزل الرحمن من قبل و نازع خاں اله فی یوم فیه اعرض العلماء و نقویتم الراءیم العبد
 الذین نقصوا یشاق اله ما لک یوم تنار یا زکریا قد حضر لدی المظلوم کتابک سعفا مآه
 و حبناک بهذا اللوح اندر لاج من فقه زین حیاته ربک مالک الرقاب ایان ان
 تمتک سبحات المرصین الذین کفنا با آله نزل الآیات قل اظہر اظہر حبیبنا
 اسمع من کل عرق من عرقی ذاکرک و شاکرک و من شرا تی صنعک و وضعت لک
 الهی الهی اشهد ان لیوم یومیک و لا یغنی ان یری فیه الا اثاره ربک و فہوا
 سلطنتک اسئلک ان تجتنب من قبلک الاله من الذین استوا بالتوحید و اعطوا
 الظنون و عمالا یسبغی لایامک ای رب شرفنی بقائک او قدر لی ان یزکریا
 و الطامک اسئلک ما مولی اورک و مالک للاخره الا و باسماک لا عظم الذین
 عنونانی علمک و محزونانی فزانی جنتک بان تجلنی من ضام امرک لا تقهر بین عبادک
 و ضلک لا اله الا انت المقدر القدر و بالاجابة حدیک کتب من قلبی علی اولیائک
 و بشرتم جنتی و فضلی سئل اله تعالی ان یؤیدکم علی اتهاق الاکتار و تضرتم
 الیه و تجتنب هم بچودہ ما ینسب لقدرته و ظهوره و فضله و رحمتہ اتھی سبغت
 لیساء علیکم من لدی الله نظرا لیسات . . . خباب اما بزکریا

علیه جساء الله فی روزی : اوست و نام او سنا

۶۷۸

نامت رسید و با صفا مظلوم نازگرت یازگرت، اله فیاسن ناز باسی و از
 کوثر حیوان که از قلم اعجازی است یا شامی که احمد باقیال خود خازن شد با کتار
 علمی جابل و قصای مخالف ترا از کرب اعظم منع نمود و محروم ساخت به مقام عظمت حدس
 بدان از نامت عرف محبت تصدوع قل الهی الهی لست انجد با آید تنی و جستانه یقلاً
 الی امرک الهی اعرض غمہ اکثر عبادک اسکلک با سکت آندی حلیه نوراً للابرار و ناراً للکفار
 و سفحات مشرق و بحیر و مطلع ایامک بان کتبک لسن طلالک الاعلی یا یقربنی الیک
 اسماء ایرب ترانی فیضاً ایک و منتظراً بر ابع خودک فضلک و الطمانک اسکلک ان
 تخبیبی مما عندک ثم ارجعنی فی الدنیا و الاخری سیتما مع امرک تتم کما یحبک الله و انک
 الغالب المقدر الخیر و ذکر آریاک الهی سنی بجهه لیفرج و یکون من اشاکرین و
 انک التی اقبلت الی انوار الوجه و انک الهی سنی باقا کوچک لست الهی ان
 یؤتھم و یوفقھم علی ما یتقون به و ارجعهم فی کتاب الہ فیروز کرمید یا ناصر
 مضرا سکت الهی مظلوم ذکرک یا الایمان و لہ ذکر العالم شہد بدلت من عندہ و
 کرم و نہ ذکر عبد الله نمی شمس آباد و بیشتره بنیائہ الله و فضلہ لیكون من الابرار
 یا ناصر الہ و یا عید الله سلم اعلى لازال فریش را در فرموده و بنیاید باید او

بکمال تحسین و اتفاق مذکورش و شاعرش مشغول باشند و باین ترفع بر امر آیه تمام
 اینست و صحبت مظلوم و دوستان حق اقل را بقیه برسانم و بفضل حرمت و تقوی و عفت
 حق بشارت میدهم انچه بر افضال الکریم این تکفیر در یک روز در خطبای کمال کلام
 الاظم بوده بود علیهم السیر یا افانی هدی السیره بانکه اقبلت الیها حیلک لئلا
 فی سبیلها الی ان قلت لقیقه الفردوس حضرت و درایت بعت نداء المظلوم
 سجنه العظیم و فرزت بالایعادله ما علی الارض ان ربک الکریم الکریم لا یخزن من
 شیء قد وردت الوادی الیمن بان من الایمن قد ارحمه الله رب العالمین
 هو المعطى الکریم طوبی کتاب ما اقبلت و انت ما ابلت رب العالمین و شربت
 ریح حق الوصال من یحطاک ربک لشفق الکریم قلک احمد یا الهی یا ایدئنی و
 عرفتنی الیک ان یحطی بیستقام علی امرک لعظیم و قدر لی ما یغضی فی فکر عالم
 من عوالمک انک انت لقتدر لعتدر
 قد شهدت باشهد الله انه لا اله الا هو الکریم القسوم هذه شهادة تملون
 بدوام اسماء الحسنی من لدی الله مالک لیسب و شهود جناب نبی
 الذی کان حاضر الفذ التوجه - خاتم مبارک بجهان الله

سبحی سبحون لغریب یاسلمی الاعلی اذکر من نسبتہ الی فلک و سبق افغان
فی حضور امام و جہ رکب سہا اعظمی و قد فار باللقاء اذ کان اتانس فی یومین
انہ بنی من یلقد رة و الا قد ارکب بیثا من ذکرہ اذ می لا یفنی ابد و ام کلوت
رکب اعلم بحسبہ و لا تغیر من اقر و ن والا عصار و لا من یفسر و الا سطر کدک
بشک من احب اشکر انہ خد افضل الذی لا یجد جہ و دال ذکر و تسیان شیند
بذلک ربک مسین بعلمی انک قد ان یکد فی تحمل الاحوال لغت لک
ما یسفی بوجودہ و رحمتہ اتی سبقت من فی اسلمت الارضین کتد من قبل
افغانی قدر و احاطنا جود بطشون و الا و هام و کل ظالم عبید نطنی و
و اذکروا ما نزلناہ فی آفر لوح السلطان الذی دعوناہ برقی و شفقتہ الی
ربہ و رب العالمین کذک انظرت سدرہ سبحان امرها حکما استین لبعث
انظاھر اللامح لشدق من سماء رحمتی علیک و علی من سکت لوجهہ لغیر کسید
و جناب ملکہ الدین خان علیہ جارا انہ ہوا لاقدم اعظم الامم الی محمد بن عبد
و شھ العظیم الی علی انہ لا لارہ الا هو و انہ لھو الذی یسلی علی کل شایء و ما سکت
فی یوم فیہ انار اتق التوحید بشمس سہم علی الاکان ہذا یوم فیہ یسطق
الملک لہ الواحد لغتہ لرحمتہ بریدہ لیسوم و یستم و نہ حاکم الی نوار و ابیہ رحمت

۴۱

طوبى لبصير راي واسع سمع ما تريت به بحال ما من شي الا وقد احاطه تجليات
 انوار التوحيد من اناس من عرف قبل انهم من غفل وعرض لغير ما من سب
 يقض التوحيد من كاسها باليه بدء الحجار انه لا يعرف بما دونه ولا يدرك طوره
 وضع ظهوره في كل شي وقد كان قد ساعد في خلقها فخلقها في انوارها فان
 في ظهوره انه نار بالتوحيد والذوق غفل انه من سبها بكنات يا ايها الناظر
 الى وجه التوحيد واثار رب من كاس التجريد ان اشبع نداء المظلوم في هذا
 انه لا اله الا هو ليس في اوهاب تنك بالقدرة والايقان هذه بحمل الذي اذا
 تحركت سكنت الموجودات وطهرت الملكات واذا سكن تحركت في الملكات
 واستوت تدترنا كما لكم ووهنا من عرف حكمه نزل الله بان يوقظكم به يا ايها
 في ملكوت واثار في عبودت الازكار انهب عليكم على الذين فازوا في هذه الدنيا
 الذي فيه نفوس من على الارض الامن شاء الله انكس الرقاب في خاتم بركات
 قد شق ما بال مقدم على الاش لا عظم اذا نظر سان اعظم في كرب بار وعنه سدره
 استبحر حيا طبا لمن في الارض واستاء فوعظمتي وجمالي قد ظهر من كان في ازل
 الازال مخلصا في كمن نزل عنده والاحيالي انه لو لم يصبه اتى المحمود العالمين هو
 شهده الله انه لا اله الا هو في من يشاء ما اراد انه لم يمسسه زوالها

۶۸۲

یا فانی لایستد نوا من شیئی آنه ممکنه ذکر الاحوال به حسین و علی هو
به خاتم مبارک قد نطق بان الوجی آنه لاله الابرار الواصه طختار سوزی تغ

اعلام انضریقی ملک لده بعنیز اتوهاب فتح خاتم بیکر ^{دلی نفسی در ۶۴}

امری و حجتی جمالی ایسر به هو شمه آنه لاله الابرار الادی نطق آنه لطلو
و شرف الامام شمه بیکر سانی رتلمی الغیز البیدیع خاتم مبارک شمه ^{۶۵}

نفسه بنفسه بانسی انانسی فی الافق الابهی و اذا بطلق من لهد الاق من کاشی
انا لاله لاله آنا المقدر ^{طهر الموعود} ایسر من انزل البیدیع هو قدرت عین

العالم بطور الاله مالک القدم و سلطان الامم و لكن انسن کثرهم لایعرفون به خاتم مبارک
ولیس نفسی و برهانی امری و حجتی و جمالی ایسر ^{۶۶} هو قدرتی الوعد

سلطان شهود طوبی بیدیر عز و یسع سمع لاله ایسر من العتیم ^{الطیار}

من للاق الابهی الهی الادی شمه نزل الیوم یومک الادی کان مذکوراً فی کتبتک
صحیحک و زبرک و الواحک و طهرت فیه ما کان لکنوا فی علمک و فی فی ناز

عصمتک سلطتک یا میری ایسر یا مالک الاطنس الادی بارتقت فرغ الام
بان توتید عبادک و اما لک مع الاستقانه علی امرک و قیام مع خدمتک انک
انت الصدق مع تشا و فی قضتک نام الایسایه نقطه نشاء بقدرتک سلطان

انک انت القهر الغالب بقدر ^{هو اسع لمحب} لایسایه

ارسم عبادك واناك ولتسبهم عن فوات حرمك الذي جسدني من طيبك
 الا على في صدقة المعاني بامرک ايرب انهم عبادك واولئك من طيبين من
 فانزل لهم على امانك من حساب سماء جودك بحفظهم عن ذنوبك ايرب ترى
 ملائكة يسبان تقصوا عنك وكر وابتدأتك وعضوا عن جبالك سلك بالبحر لا
 الذي ناح بسلك وبعث فيك الذي هاج في ايامك بان تحفظ عبادك وانا
 بقدرتك بسطائك لا اله الا انت المقدر المقدير خاير بيهاتم الذي

هيئت هاجر ونار هو الميمون على الاستاء يا ايها المومنين صلوا

شهد باقبالك وتوجهك وعضورك امام وجه المظلوم اذ كان سجونا بما
 كتبت يا ادي الظالمين ان الحباء في تطب البلاء يادي الالوية
 ويقرفهم يا يقربهم الى الله وكمية قد ظهر ما كان مستورا في قلوب الذين آمنوا ثم
 كفسروا قبلوا ثم عرضوا اثرة اثم اكرهوا واكلوا اموال الناس بالباطل
 الا انتم من انفس الذين قد غرتهم الدنيا بزينةا ورضفها وعملوا ما اذا
 به كباو مخلصين يا ابا القاسم طوبى لك بما اقبلت الى اسجين وضعت امام
 وجه المظلوم وسعت ما وعدت به في كتب الله رب العالمين بخير الله
 اياك فضلا من نعمه لعلوا رحم الرحمن باقيل اليه حاج العفوان واهما

ان یوتقاک واولیاءه هناك مع استقامته لا تمنعها شئ من الایمان وبقدر لکما انزلت فی کتابه
 لا ضعیفاته انه هو اقولی الیها بر من یفصود الف صمدین حبیبی ان ارضن از ذکر و در کتاب
 کل را ذکر نمودیم سید الله ان کتب لهم خیرا از حرة و الا ولی آتیه هو الله شمس و الخیر
 و هو الغفور الرحیم الیها علیکم یا اهل لیبیا طری لکم و لکم و لکم و لکم و لکم و لکم و لکم و لکم
 جناب سرزا علی محمد علیه کتب بار الله هو الناصح المبرین کتاب عقیسم که لازم

در کفر علم الهی مکتون بود ظاهر شد و با مع الذمء کل را باقی ابع و عوت نمود
 نا ضعیفنه و نقضای عالم اور انمع نمود و قدرت و سوت فراغنه ارض اور ایف
 نکرد لوجه آله ظاهر شد و فی سبیل الله صحت شد نمود و وارد شد بر او آنچه که
 سید و شل ندایت محمد اراده معرضین و شتات محمدین و خضر ظالمین واقع هر چه
 اراده پس نمود ز بعدش مشغول چه که غیظوم فی ناصر و معین بوده غدا ایش قشقات کعبه
 و شد البش خون دل در بره نوم ضربد یعنی ظاهر و نمایا می جدیدی نازل از سما
 ظلم من غیر تعطل سهرام بنضا بارید و در جمیع احوال ما خیرت الهی مستطوره تقیات
 محکمه که انکدره سحر الاحوال انه هو الحقی المتقانی انکدره سحر سحر کتاب با کلیل
 هضایه رب العالمین سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر سحر
 یا علی قبل سحر علیک هباء آله ملک القدر لله آسمه از وطن ظاهر شد و وطن آ
 نمودی و سبند و خیرت و رعایت و وجود و کرم الهی ترا مد غنود تا آنکه باقی صلی

بسم الله الرحمن الرحیم
 یا علی قبل سحر علیک هباء آله ملک القدر لله آسمه از وطن ظاهر شد و وطن آ
 نمودی و سبند و خیرت و رعایت و وجود و کرم الهی ترا مد غنود تا آنکه باقی صلی

نازک شد و در نظر مولی الهی حضرت دستان در ظل قیامت ساکن اگر بعد وقعات بحر اول
 برود بر یک در دفتر الهی بقدر محسوب و تودر نه تندر کوره سجد و سنای توحید صمد مشغول
 شد آینه رسیده این قصه اعظم و کرم اکبر بر بنیاد ملک احمد یا مقصود العالمین بود که سگ یا
 محبوبه القدرین و کلمات و ایضاً در سوره سموات و الارضین غنا بیستس مقلید را خند
 نموده و بنمایند حفظش همراه دهم سالش خزانگان مظلوم ز قبل تو شکل بنمایند چه که ناز
 شدی با چنگ که بشد و شد شده و ز دارد و نذر کرانیک آندی اسمی بنا و سع و ضعیف است
 و بشد هم بنمایند در العالمین و سئله تعالی ان تغییر بهم الیه و عید در لهم مآقده معبود
 و اماه القهات ان علی شش قدر و نذر کر البصیر الذی سمی محمد یفرج نذر مظلوم و یکون
 الشکرین یا محمد مظلوم در سخن ترا ذکر بنمایند آنچه در نذر کرانیک آقبال نازک دور
 دوست یقین هر شد داند و بلا یا نمودی بر فضل عظیمم را ذکر نماید و در قلب سخاوت
 محفوظ دار آن مع عباده لغت من لا اله الا هو اعلم و نذر کرانیک نذر کرانیک
 له الا ذکر و سئله تعالی ان یقید لهم قدره از نذر کرانیک آقبال نازک دور
 و مآقده کل عالم من عوالمه ان یقید القدر یا محمد کسب من قلبی علی عبودیتهم و ذکر اسم
 بمنزل لهم من لدن نازل شدیم یا محمد صبح آزان عالم از برای شنیدن
 این یوم که از سخن اعظم بر تعلق شده و لکن کسب محمود الاعداء معدود است
 و تو بمان نازک شدی و نذر کرانیک آقبال کردی و نذر کرانیک آقبال کردی
 سئله و عرفتند و علمتند و بدین الی بنایه حضرت مظلوم است و استودت

الوجود و زلت اقدارهم فایده العلماء الا الذین یحییتم بخودک و ظهرتم من ذریئ
 النفس والابوی و ذکرتم فی قضاک حسین و ذکر ابنک الذی اسمی بعبادتک
 الاسماء ثم ابنک الاخر الذی ستمی علی قلی رضا و تذکرها بایات الدعوی ^{بعضها}
 و رحمتی الّتی تقبّلت الوجود من غیب شهود یا علمي اذ کر من سبع ندائی و قبل الی انک
 ستمی سید قبل سیرا یا خذہ عوض بیانی و لقرت به الی ملکوتہ لعنیز ابیدین سید
 احمد ج بزرگی ایاک تم اشکر ربک انه ذکرک فی هذا القوع بما یستی بسک
 و ذکرک بدو اسماء الله صفاته انه هو الفضل الکبیرم قل کما تحمده بانجستمن
 النفس من والوام و سقیم کاس الایقان من ابادی الفضل و عطاء شهیدتک
 انت المقدر صفات و فی قضبتک زمام الامور لاله آت انت الحضور و ما
 انظور یا علی عسکر احمد لله اسماء مذکوره کل مذکر مظلوم فائز کنته و لیس
 نیت در اول آیام محمد نویم چهار فضل و کرده وجوده بر اسمی امام و حجاب
 شود اورا ذکر نماید چنان کان اویشا آن ترکیب هو لغفور الرحیم لهما من لدنا
 علیک و علی الذین امنوا با الله و آیاته و امر فوا یا نزل من السماء شتیة و نطق لسان
 حکمته فی قضاة الرفع : ستمی یا الهی تری احبناک من ایازی اعدائک و اصحاب
 الذین یکنه و ابک و یا یا تک اسماک با وجودک و کبرک و یا نوارک

استک الاظم انذی به نورت به قلوب الامم بان تعظمهم بقدر تک التي غلبت الایا
 وحقه سهم سلطانت انذی احاط الکلمات ثم انزل علیهم من سماء عفوک و
 عطاک ما تقر به عیونهم و تقرح به قلوبهم ای رب تری المؤمنین من اشرکین
 وورد علیهم ما نوح به سكان فردوسک و جنبک استک بان تعظمهم من شد
 المعتدین و ظلم الظالمین انک انت القدر انذی لا ینفک شیء تفصل سلطانت ما
 کت و تحکم بقدرتک ما ترید و انک انت العیز زکریا بسم ربنا الاله
 الاظم استع الایحی سبحانک یا الهی استک بنورک سطح فی العالم و بنا ربک
 التي استفت بها افئدة الامم و بانوار طورک و لنداء لم ترغض فی طورک ان اولیاد
 علی التوجه الی انوار و جهات ارباب الکریم قد شمد بربک الکائنات و غفلاک
 استک ان لا تحب اولیاک عن بحر عطاک و سماء جودک ثم کت للذین قبلوا بک
 فاز و العبرناک ما قدرته للمخلصین من عبادک ثم حفظهم بالله ربنا اهلک الذین یفروا بک
 و بانیاک انک انت المهدر عظامات و لاد الالات اعلم حکیم به رب الیهود
 عن الالسماء به و ان سنه و ارد شد آنچه که عین عظمت کت و علم ازوجه
 یا اباهتم او امامت حزب قبل بیان آمده و دولت آبادی محمود کتاب الهی انهار
 و اراده کرده از میان بردار درین حزان از جسم افغان عالم اعظم است تا بعینش گویند

این میان صحیح نیست گفته شد آن بیان که نزد شماست بیاید و ذکر نمودید آن هم
صحیح نیست بحکایت متوجهین قبل میان آمده و سه آیه این فقره باب بحبت نشاء و فرج
در آن وارد شد و در منزل الهی اسکنک بر فرات هبالتک و بعد از آن کتفط کتاب

عن الظالمین الذین ارادوا محوه فی ایاکم و ایزک لئلا یؤید بهم ارادوا انک انت تعهدت علی
نات و فی تفسیرک زمان کن فی اسرار و الاضنین و یخینین بنده شد کتابیکه تقوم
ناییده شده و انرا هم اراده نموده اند همچو نمایند باری هر سال در صحیفه حضرت
باید از حق حد بسیار در ایام و آیام حفظ کتابی اطلب نمایند اوست قادر و توانا
البناء اشد من انفسنا و حق حلیک علی الذین سمعوا فناء و اجابوا بانه
السع الحیب شس حباب شش محمد خراز

انه لا اله الا هو یحیی و یتیمیت و یحیی هو افرد الواحه العظیم العظیم سمعنا و
نادیناک من شطر الایمن العرش و ذکرناک بذکر یرتفع ببقا ک بقیام کلین
اقبل الی الله افرد اخیر ان اسکر ذلک انه ذلک انزل ملک یقرین فی اذان
و اما الله الکریم اجمع حلیک علی الذین امنوا با ابد سید رحیم

حسین خا علیه بآء الله نیام عقود دعایا این نامه است
از مظلوم سوبی پروردگار مظلومیکه از کاس بلا آید و از کوب با چینه بار

که بر تو ای پند بدار چون سحر غایت حق ترا طالع نمود و با خسته بدی حمله به سر کرد
 که در کل صحن تحت لفظ بوده و هستی از عاقبت امواهدی الا آنگاه نه لغز آید
 حادثه شد با شکی اگر قدرت پیمان چون ایای بی و غایتش را آگاه شوی خود را بر سر
 فرج مشا بر کسبی فت بدال آیه اضطرابک بالانسان و ذلک البزاة لیکن بسک کل
 الاحوال قال الله الی فرج می خورد که همه یک و ازل کرتی بسطتک اقدارک انی
 مقبلاً ایک صین الی احاطتک الا حرام من کل کتاب استک نامک الوجود علی
 و شهود با سکت الذر بسحر الافقه و اقله و با مبرج بحر حکت اوقات البر
 نیز عطاک ان تعلیمی من الزمن ما منعم شی من الیسا عن الذور کب امول ال
 و خاطر استاد ایرت می آورد علی فی الیک سلک فی امر عرض ما نزار و کت بان
 فصل امور ی تقصی منی و جوی کنت انت الذی شهد کل شی فی ان بقدرت و قوت
 و ذی درایه بظنک در سلطنتک لا اله الا انت سبحانک بیسیر المصدس عن ال
 کتاب کیم نزل من الی رب العالمین لانه لقاده العباد الی جنبه علیا و ما دیم الی الصراط
 طوبی لک با حضرت کت یک برسانه ما نطق بان بعظمت من جبر ان ربک لیسوا
 ایسح لیسیر قدر سبحانک ما من بسک سحر الایه و ما را و تک اقلقت الایه
 استک مغفود قدرتک و ظهور اقدارک ان تعظی من سموم اعدتک و لدع انصاعاد
 در ترا در همه ایمات مقبلاً ایک و متوکلاً علیک ما تعظی محمودک و الطمان

اینها در کتاب
 اعیانی
 است
 در
 کتاب
 اعیانی
 است

و قد رلى من قلمك الابهي ما ينفس في كل عالم من عوالمك انت بقدرتك
 هات رو في قبضتك نام الالاء لاله آلا انت الهوى الغالب اهتد
 ش خبا ب يوسف هربث هه وشهود عليه بآياتهم كتاب انزل الودود

في البيت لسور و بمراني س ا م ص ا ح ا س ت ق ي م ي ا ل م ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا a
 من اعلم الالاع في كتب آله مالك الالاء و كمنوا في علمه طسيط اقهو اله ولا

مترضوا على الذي لما اتى فضع الملك و الملكوت و كل عالم و كل عارف شهيداً
 بما شهد آله في مقامه الرضيع انا سفا نذا لك اجبناك بهذا كتاب الذي منه

جبري قرأت الرحمة و نظر عندك البيان على ان ان لاله الله برفعه الواحد
 العليم انا فوصي بقول ما بالاستعانة على هذه الامر العظيم قد ارتفع لتعاق

في الاتاق الالاع و مالك يوم الاتاق استوى على كرتيه الرضيع و يرفع
 الالاع

الى الاتاق الالاع و يارهم بما يرتفع به تقاضهم من آذن عليهم فيكم قل ما قوم

القهو اله و لا تمنعوا انفسكم مما ظهرا بشتمكم كذلك يوحيكم من عنده كتاب مبين به

البعاء المشرق من افق سماء حتمى عليك و على الذين تمسكوا بحبل المتين

و اسجد لله رب العالمين

بمسمى اسجون الغريب يا مسلمي الاعلى اذكر من نبتة انفسك سبتوا انفس
 في كصور امام وجه ربك العسا الاعلى قد غاب البقا اذ كان الناس في بعضين
 اتبى من يد القدرة والاقدر كبيتان ذكره الذي لا يفتي ابروام ملكوت
 ربك العليم بحير ولا يتغير من القسود والاعصار ولا من ليمتس والامطار كذلك
 بترك من اجلك اشكر الله بهذا افضل الذي لا يوجد بجد والله كروا لبيان شهيد
 بترك ربك لعين بعليم نسلكه تعالى ان يدك في كل الاحوال ولقد ركك
 بين منع لجره ورحمتك التي سبقت من في السموات والارضين كبر من قبل
 اثنا في ظل قد احاطت ما جنود الطنون والادهام وكل ظالم لعين نظروا
 واذا كروا انزلناه في حسد لوج سلطان الذي دعونا به برق وثقته في
 يد رب العالمين كذلك اطرت سدره لبيان امرها الحكم لتين الهيا
 اذ ابر الاصح اشرق من سما رحمتي عليك وعلى الذين معك لربله لغير رحمة

قد شهده الظلم الاعلى انه لاله الامور وانه لهو الذي تجس على ايامه باسمه
 في يوم فيه انا رالاقى التوحيد لشمس اسمهم على الاكمان هذا يوم فيه تطلق
 الملك لعدواه تقدر مختار به بدع اليوم وبقوم منه نظرت الانوار واليه رحت

الواح مبارك جمال قدم عز شانه
جلد دوم

ش ورقه اخت افنان جناب سيد عليه بقاء الله والظافه

هو الناطق من فوق السجى

سبحانك يا آله الوجود ومرتب الخيب والشهود هذه ورقه من اوراق سدره امرك
 قد اجابت اذ ارتفع ندائك واقبلت اذ اشرق نور ظهورك اسئلك بالكلية
 التي بها سرع السامع الى مقر الفداء في ايامك وباسرار كتابك ولئلا يجر
 علمك بان تؤيدها على ذكرك وثنائك والاستقامة على امرك ثم قدر لها ما
 قدرته لايمانك اللاني طفن عرش عظمتك انك انت المقدر على ما تشاء لا اله

ع ١٥

هذا
 ط
 ز

الا انت المهين القيوم

ش ورقه ضلع جناب ميز ابو الحسن عليه بقاء الله وعنايته

هو المشفق الكريم

سبحانك يا آله الاسماء وفاطر الارض والسماء اسئلك باياتك الكبرى و
 بالذين يطوفون حول عرشك يا مولى الورى ورب العرش والثرى بان تؤيد
 امتك وورثتك على ما يبقى به ذكرها في مملكاتك انت الذي يا الهى نسبت
 افنانك الى سدرتك قدر لهم ولهن ما يقربهم اليك في كل الاحوال

ع ١٦

هذا
 ط
 ز

انك انت الغنى المتعال لا اله الا انت العزيز الفضال صل اللهم
يا الهى على الذين ما بدلو نعمت عرفانك فى آياتك اقبلوا اليك وشروا
رحيق الوحي من ايدى عطاتك ام رب نور قلوبهم بانوار معرفتك
ووجوههم بضياء وجهك ثم اكتب لهم من قلمك الاعلى خير الآخرة
والاولى لا اله الا انت الغفور الكريم

ورق ضلع خبار فان اقامير البوصن

٤١٧

هو الظاهر الناطق العليم

سبحانك اللهم يا الهى اسئلك بنور بهائك الذى حاط ملكوتك وحيروتك
واجذبت به افئدة المخلصين من عبادك ان تقدر لاقانك وورقة
من اوراقك اجر كل ورقة تمسك بسدره بيانك وتورق بنور عرفانك
وما منعها ظلم اعدائك الذين نقضوا عهدك وميثاقك ام رب اسئلك
باسمك الاعظم الذى به احرق افئدة الذين انكروا حججك وبرهانك وكفروا
بظهورك واياتك ان تقدر لاوراقك ما يقربهن اليك انك انت المقدر
على ما تشاء تفعل ما تريد باسمك العزيز الحميد

هو الناطق في ملكوت البيان

٤١١
قول الهي الهي ترى امتك التي آمنت بك و آياتك قد اقبلت الي بحرفضلك و
افق رحمتك و سماء جودك اسئلك بالحكمة الاولى و الورقة العليا بان تقدر
لاملك هذه ما ينبغي جودك و الطائفك و غنايتك و مواهبك احببت قد اخرجت
افئدة امانك في آيامك اسئلك بان تشرفهن ببقائك او تكتب لهن اجر
و صالك انك انت الذي لا يغيرك شئ و لا يمنعك امر تفعل و تريد و انك

انت الله الفرد الواحد العزيز الحميد

س جناب على اتا عليه ٩ ع ٤

هو الاقدس الاعظم

٤١٩

كتاب من لدن اقل الى افق ارادة ربه العزيز الوهاب ليجذب آيات الله
الى مقام جعله الله مقدر ساعن الاذكار قد حضر كتابك و سمعنا نداءك
واقبلنا اليك من هذا السجى لتشكر ربك العزيز العالم انشاء الله بنا ر
مجتب الهي لبثاني مشتعل شوى كه اثر ان در عالمه ظاهر شود نامرات
رسيد و كذا غنايت بتو توجه نمود انشاء الله بما يحب و يرضى فان

خط
ط
ز

شده و خواهی شد بگو ای پروردگار من و سلطان من و محبوب من و مقصود
 من و معبود من از تو میطلبم مرا مؤید فرمائی بر آنچه رضای تو در اوست
 بشأنی که مشیت و اراده خود را در مشیت و اراده تو فانی و معدوم و منجم
 نخواهم جز آنچه تو خواسته ای ترانی یا الهی مقبلاً الیک و ناطقاً بذكرک
 و ثناک استلک بان تجعلی مطهراً عن کل ما یکره رضاک و تقدر لی
 ما ینبغی لسماء فضلك وجودک انک انت المتعال المقدر العزیز الحکیم

ش بی گوهر

۶۲۰

الاقدم الاعظم الالهی

انا نذکر الّتی وجد عرف الله واقبلت الی افق امه المنیر یا امّتی فاعلمی انا قرأنا کتابک
 ووجدنا من عرف جنتک مولیک المظلوم الغریب و قضینا لک ما اردتہ قبل
 سؤالک انتم لهو الغفور الکریم انا عرفناک مطلع امری و سقیناک کون فی فضلی
 بید عنایتی و انا الشاهد العظیم و هدیناک سبیلی و قربیناک الی حجر رحمتی الّذی
 احاط العالمین ان انطقی بشنائی بین امانی انا نؤیدت فضلک من لدنا ان ربک
 لهو المؤید الخیر ان الّتی اشتعلت بنا رحمتی و فازت بکون و جی یظهر منها

ما تطير به افئدة الاماء يشهد بذلك ربك الفضال القديم

ش ميرزا بكم

باسم مولای عالمیان

۶۲۱

الحمد لله بقیصا ایمان در آیام رخن فائز شدی و بنجت باقیه الهیه که در
 حقیقت اولیه ذکر حق است مرزوق گشتی هنیئا الواصیها و مرینا لعار فیها
 انشاء الله لا زال از کوثر ثنائی رحمانی و صیق عرفان حضرت لایزال بنوشی و در کل
 احیان و اوان بذكر محبوب عالمیان مشغول باشی این است کنزیکه فنا نداشته و نند
 ببقاء الله باقی خواهد بود ان اشکری ربک بهذا الفضل المبین قولک الحمد
 یا الهی بما عرفتنی نفسک و ما جعلتني محروما عن نجات قیصر فضلك فی آیامک
 ای رب فاکتبی و ابخی من الذین فازوا بما اردته فی یوم قیامت علی امرک ثم آید من

غفل عن ذکرک علی الاقبال الیک انک انت الغفور الکریم

ش میرزا بکم

۶۲۲

بسم المقدس عن الاما

قد فازتک بالمنظر الاعلی و توجه الیه طرف الله مالک الاسماء و قرأنا ما تکلمت

به في ثناء الله العليم الحكيم وذكرناك بهذا اللوح الذي به تجرد المحضون عن
قلبي الاعلى والمقربون نجات اسمي العظيم طوبى لك بما قوت بكاس العرفان
اذا دارها اياي الطاف ربك الرحمن ان هذا لفضل عظيم انا نذكر الورقات
التي اقبلن الى الله ونطقن بذكره الجميل ان استقيي على الامر وسبني محمد ربك

المقصد المتعالى العليم الخبير

ش امته الله بي بي گوهر

الامنع الاقدس الاعلى

٩٢٥

لك الحمد يا الهى بما اظهرت ماهو الكون في علمك وبييت للعباد ما يقربهم

الى الشاى بحر عنائك اذا اسئلك باسمك الذى به نزلت الصاد التي ذكرت في الانجيل
وبها ظهر ماهو الموعد وكتبك وزبرك بان تجعل كل واحد من اجالك ثابثاً في امرك

ومستقيماً على حبك على شأن لا يرضى فيه الارضائك وما قدرت له بتقديرك

اي رب قد جعلت هذا المقام اعلى المقامات اسئلك بان لا تمنع اجبتك عن

هذا المقام العزيز المنج انتك انت المقصد المتعالى المهين

الغفور الكريم

بنام پیکار خداوند پیا

۶۲۴
 اليوم نور و نار هرد و مشهود و ندای رحمن و شیطان هرد و صرت فتح
 چه بلند است مقام نفسیکه با فوجی ناظر شد و از ما سوی الله منقطع گشت
 انه من الخاصین فی کتاب مبین الحمد لله کما عناية الهمی بکتابت توجیه نمود
 و باین ذکر اجمعی ترا ذکر فرمود ان اعرف و لا تکان من الغافلین

بنام دوست یگانه

۶۲۵
 ای کبیر الهمی نایت اصفا شد و بفیض اعظم که عرفان مالک قدر است
 فائز گشتی حال جهد ناما با احکامش که در کتاب اقدس از قلم مقدس نازل

شده عامل شوی لعل الله انه کتاب مبین

ش ابن ابن اف جناب عالی ایا علیه بهاء الله

هو المعین

۶۲۶
 امروز حق جل جلاله معین خلق است و لیکن خلق جاهل بر نفی و طرد و اعراض
 و اعتراض قیام نموده اند انه اراد حیوتهم و هم ارادوا قتله سوف
 یرون انفسهم فی ضلال مبین کلرا بصبر و سکون و اضطبار و صیلت

میثائیم اوست امرودانا واوست قادروتوانا البهاء عليك

من لدی الله رب العالمین

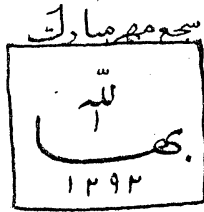
ورقه ضلع جناب افنان ابوالحسن الذی حضر وفاز

بنام گویند بکیتا

۹۳۷

یا اودا قی و امائی امروز نسمة الله در مرور و روح الله در حرکت
 و ظهور جمیع اشیا با کمال بهجت و شور بظهور مکالم طور مسرور جشن
 عظیم برپا طوبی از برای اوراقیکه بسدره مبارکه تمسک جستند و
 حرکت او متحرکند سبحان الله نفحات وحی مالک اسما و صفات عالم
 غیب و شهود را معطر نموده مع ذلك اکثری غافل و محجوب طوبی لك
 بما فزت با یاجی و سمعت ظهوری و استوائی علی عرش بیانی نسئل الله
 ان یحفظک من ضرر کل غافل و ظلم کل ظالم ای رب ترانی متوجه الیک
 و راجیه بدائع فضلك و عنایتک اسئلك ان لا یخیب امتک عما عندک
 و عما قدرته لانی آمن بک و بایاتک و طغن حول عرش عظمتک انک
 انت المقدر العزیز الفیاض

ش افنان اختجاب سيدم ضلع اذ اعليهم بها الله

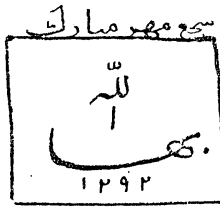
هو المقرد على الاعضا

٩٢٨

قول يا افنان سبحانك يا الله ومقصودي ومجربوني ترى وردة من اوراقك
توجهت اليك وتمسكت بسدره عنايتك وارادت بدائع فضلك
ورحمتك اي رب اسئلك بنور وجهك ونفحات وحياتك
بان تحفظني بقدرتك وسلطانك لئلا تسقطني عاصفات الامتحان
في ايامك اي رب انا الذي اقبلت اليك متمسكة بحبل جودك اسئلك
بان تجعلني منعسة في بحر احديتك وقائمة لدى باب جودك في كل

عالم من عوالمك انك انت الغفور

الكريم

ش افنان اخت جناب سیّد مریض افنان علیهم بہاء اللہ
۶۲۹ هو الہادی فی صراط المستقیم

یاورقتی بندک المظلوم من شطرتین و بشرک بعنایت ربک الذی
لا سمخضع الملک الاعلیٰ و سکان مدائن الاسماء و اهل ہذا المنظر
الاجہی و لا یزید الظالمین الا خساراً افرحی یاورقتی تم اذکرے
و سبجی ربک فی العشتی و الاشراق البہاء علی ابیک و امک و اخک
و علیک من لدن اللہ الغزیر الوہاب

جناب نیر علیہ بہاء اللہ

هو الامر الکیم

۶۴۰
۶۴۱
یا نیر الحدیثہ انا را عمل شما از ہر شرطی ظاہر آقاب بیان گواہی دادہ
و ماہ ہینئاً سریناً گفتمہ نجات ذکر شما در اثبات امر مالک ملکوت اسماء

افاق رابنورا اتفاق منور داشته وميدارد اجرا صده عند الله ضايم نشده
ونمايشو تلم اعلى گواهي داده براقبال واستمقا جناب مذکور وان جناب
وهمچنين اوليا واوراق ذکر نموديد انچه را که سبب ارتفاع کلمه الله بوده
هينئالکما ومزينا لکما کذاک نطق مولیکما في ذکرکما انمولیکما ويحبکما لوجه

المنور المقدس العيز المديح

جناب نير عليه بهاء الله

هوالمشرق من افق اللوح ٦٥١

امر الکتاب ينطق انه لا اله الا انا المقدر على ما اشاء باسمي المهيم على ما كان
وما يكون هذا يوم يشربه النبیون والمرسلون من لدی الله المهيم القیوم
يا ايها الناظر الى الوجوه بما جرى اسمك من قلبي الاعلى في هذا المقام الابعى وقل
لك الحمد يا الهی ما نورت قلبي بنور معرفتك وانزلت لی ما يكون باقيا بقاء ملكوتك
وجبروتك اسئلك يا مولی العالم باسمك الاعظم الذي سخرت به افئدة الامم
ان تؤيدنی علی القيام علی خدعة امرك ای رب ترانی مقبلا اليك ومتمسكا بجلک
اسئلك ان تجعلنی من الذين ما منعتهم اسیاف الظلم عن التوجه الی نیر عدک

١٢٩
١١

واسنة الاعتسفه عن التقرب الى بساط فضلك اي رب ايدني على نصرة امرتك
والورود في بساط عزاجيدك انك انت المقدر على ما تشاء بامرتك المبين

لا اله الا انت الغفور الرحيم

جناب سينا عليه بهاء الله

هو المعطي الوهاب

٩٥٢

سوانك اللهم يا الهى اسئلك بامواج بحر عطاك وتجليات انوار شمس غيايتك
وبالاسرار المكنونة المخونة في كتبك ان ترفعني باسمك بين عبادك ثم ارزقني
حلاوة بيانك الذي به ظهر نفوذ مشيتك العليا واقتدار فلماك الاعلى
اللهي ترى مقبلاً اليك ومتمسكاً بعروتك الوثقى التي تجر كفتها دارت
افلاك المعاني والبيان وظهرت جواهر الحكمة والعرفان من معدن الانسان
اسئلك بنفحات آياتك وارتفاع اعلام هدايتك في بلادك ان تجعلني في كل
الاحوال منجياً باياتك وناطقاً بشانك انك انت المقدر

المهين العزيز

الفضال

ص سده جناب سيد سينا عليه بهاء الله

بسمي العليم

٤٤٢

يا قلمي هل ينبغي ان تكون اليوم صامتا او تقوم وتنادي العباد وتخبرهم بما
فعل الظالمون ببناء البتول لوتسمع متى ينبغي لك ان تصيح بين الارض والسماء
كذلك يا مراك ربك المهين القوي قد ظم من الظلم ما ذاب به كبد العدل
يشهد بذلك مالك الغيب والشهود هذا يوم فيه ناح الروح وفرح اليهود
كذلك اخبرناك وذكرنا لك ما ورد على صفياء الله من الذين هم لا يفقهون
قد قتلوا بناء الرسول ونهبوا اموالهم كذلك ستوت لهم انفسهم الخبيثة
وهم لا يشعرون البهاء عليك وعلى من اقبل الى الخير الودود

مشهدى ابوالقاسم

بسم الله الاعظم الابهي

٤٤٣

ذكر رضة ربك عبد الذي اتخذ لنفسه الى الله سبيلا واو ادان محض بقاء
العرش بعد الذي جلس جمال القدر بما اكتسبت ايدي الاشرار الذين اذا
قيل لهم با تي حجة آمنتم بالله يقولون بالبيان واذا اتى سلطان المعاني

على نطل التبيان كفروا بالله ربهم الرحمن كذلك اخذنا المجرمين واظهرنا
 ما في صدورهم وجعلناهم عمرة للعباد فاعزوا يا اولى الابصار قل هذا
 يوم فيه نأحت قبائل الادمى واضطربت الاكوان وترى في وجه المجرمين
 غيرة النار قل يا الله ان الساعة قد اضطربت والصور ينوح لنفسه و
 محشر المقربين اخذوا ذيل الله ويقولون ارحمنا يا رب الارباب والملائكة
 واقفون تلقاء العرش ولن يقدر ان ينكحون الا بعد اذن ربكم العزيز
 المختار اتقوا الله يا قوم ولا تقربوا على الذي باشارة من اصبعه انفطرت
 سماء الاديان وانتثرت ارض الوهم واكت الاصنام وانفطرت الاعجاز
 قل يا قوم هذا هو الذي نأح مخزونه نقطة البيان وسمع ندائه نقطة الفرقان
 اتقوا الرحمن يا ملا الفجار انك لا تحزن من شئ تا الله قد قدرت ما تقربه
 الابصار ان استقم على الامر بحول الله وقوته على شان لا يمنعك عن ذكره
 اشارات الذين كفروا بربهم المختار والبهاء عليك وعلى الذين قاموا عن بين
 الاموات وتوجهوا الى وجهه من اضاءت

الافاق

ش
ابوالقاسم

الاف من الاعظم الاعلى

سبحان الذي اظهر نفسه كيف اراد وانها تنطق بين الامكان انه لا اله الا
هو والظاهر المتكلم الناطق المبين ان الذين كان في قلوبهم ريب استنكفوا
واستكبروا على الله الا انهم من الاخسرين قل يا قوم قد ظهر المقصود وتم البرهان
ان اعتصموا بالله ولا تشبوا كل جاهل بعيد قل هذا يوم وعدتم به في الايام
ان اعرفوه ولا تكونن من الريبين ان اليوم ينادى باعلى النداء ولكن القوم
من الغافلين طوبى لمن اقبل اليه معرضاً عن الذين كفروا بالله رب

خط كافر

العالمين

ابوالقاسم

بسم الله الاعز الاعلى ٤٣٤

قل قد ارتفع غم الله حينئذ بالحق واحاط المكنات بساطان الذي كان على
العالمين صيغاً ان استظلوا يا قوم في ظله ليخففكم عن حرارة النفس والهوى
في هذا اليوم الذي احاطت النار كل مشرك دنياً ان يا عبد اسمع نداء الله من هذه

خط كافر

الشجرة المرتفعة البيضاء في قطب هذه الارض المباركة الحراء بانه لا اله الا هو و
 ان هذا الظهور لسلطانته وبهائه ثم عزه وكبريائه ثم عظمت واجلاله لمن
 في الملك جميعاً وفي كل حين يدعو الناس الى رضوان الله وحبه وتقربهم
 الى مقدر الذي كان عن الادراك مرفوعاً قل يا قوم خافوا عن الله واجيبوا
 ربكم العاني الاعلى ولا تشعوا كل مشرك بعيداً قل اليوم لن ينفعكم شئ
 ولو تذكرون الله بدوام ملكوته وبقاء جبروته وما ينفعكم هو تقديركم الى
 هذا الجمال الذي كان في تلك الايام بين الظالمين مظلوماً وانت انت
 قم على كر الله وخدمته ثم دع الارض ومن عليها عن ورائك ثم اقبل الى
 وجه الذي كان في ازل الازل من انوار العز والجلال على الحق ميراً ان ياتهم
 كن قاصم شوكة المعتدين في هذه الايام التي اعترضوا على الله عبادهم الذينهم
 اعتدوا عليه وكانوا من الظالمين فامر الالواح من ظلم الله منكوراً والبهاء
 عليك وعلى الذينهم استنقروا على الامر واتخذوا الى الله

سبيلاً وكانوا في العهد

وفياً

هو العليم الخبير

کتابت لدى العرش حاضر ودر آسان با کلیل ذکر الهی مکل و مزین شد تا گواهی شد
 از برای تو و شهادت دهد باینکه بایام الله فائز شدی و بعرفان محبوب عالم
 که اکثری از امر ازاو غافلند مشرف گشتی ان اشکر الله بهذا الفضل المبين
 قلما على وصيت ميفرمايد کلا حاجت کلا يظهر ما تحجب به الضعفاء
 اندهو الغفور الرحيم طوبى لك بما نطقت ثناء ربك و ذکر اسماء لدى العرش
 واجابك موليك بهذا البوح البديع انما البهاء عليك وعلى من تحرك
 قلما بذكر الله وعلى من ذكر في كتابك فسئل الله بان يؤيدكم ويوفقكم على ما

يجب ويرضى ويقدر لكم ما ينفعكم في الآخرة والاولى

ابوالقاسم

ش

بسمه الواحد الاحد الصمد

ذکرت لدى العرش مذکور و نذایت مسوع انشاء الله از عنایت رحمانیه و فیضیه
 الهیه لادال در ظل سدره ربانیه ساکن باشید حمد مقصود عالم که بکوش مؤید
 شدید و بعرفان نش فائز گشتید در حقیقت اولیّه علت خلق وافرینش

معرفت او بوده هر نفسی باین مقام نائز شد بیفوضات لاخصی نائز است
 الیوم عارف نفسی است که او را شناخت و عالم کسی است که معلوم را
 ادراک نمود نفوس غافل که در برتبه نفس وهوی مانده اند و بانوار
 فخر هدایت مهتدی نشده اند از معدومین لدی الحق محسوسند طوبی
 از برای نفوس که ذکرشان از قلم اعلی جاری و درجت ابدیه که محبت الله است
 وارد شده اند ان اشکرتک بما ایت اسمک فی اللوح قل یا الهی سید
 اسئلك بسراج و حیاک الذی به اشرقت سمائك و ارضاک و منظومیة
 مطاع آیاتک الذی ابتلی بین الظالمین من خلقتک بان تجعلنی من الذین
 انقطعوا فی حبک عما سواک و قاموا علی خدمتک بین عبادک و اخترتهم
 نجات محبتک علی شأن بندوا من علی الارض عن ورائهم فی اظهار امرک
 و اعلاء کلماتک ثم قدر لی یا الهی ما هو خیر لی لانک انت العلیم

وانک انت

المقصد

الغیر

جناب نظر علی خ علیہ ۹

هو الشاهد السامع العليم

۶۴۹

ظلال
تاریخ

عالمه انوار ظهور اسم اعظم بفرح اکبر ظاهر فرمود امروز هر بعدی بشرط
 قرب متوجه و هر عاصی بجز غفران ناظر و هر فقیری بشاطی قلم غنا وارد
 جب ظهور حقایق اشیا را اخذ نموده و لیکن عباد غافل و در قبور غفلت معروض
 از صیغه بنخواستند و از صورت بشعور نیامند طوبی از برای نفسیکه عرف
 ایام الله اخذش نمود و بشرط دوست همدایتش فرمود او از مقربین در
 کتاب مبین مذکور و مسطور قد ذکرک من طاف حولی و هاجر معی ذکرناک
 بهذا اللوح البدیع مبارک است وجهیکه از انوار وجه محروم نماند و
 نیکو است حال موقینکه از افاق اعلی ممنوع نگشت باید او لیلی حق ندای
 عالمه را بمثابة طنین زباب مشاهده نمایند و در لیلی و ایام بامریکه سبب
 ارتفاع کله علیاست قیام کنند این است مقام انسان و شأن او که از قلم
 دهن جاری شده طوبی للعاملین ان اشکر ربک انه یدک و عرفک ما
 غفل عنه اکثر اهل الارض کذلک نطق لسان العظمة فی مقامه الرقیع و فی سجن

العظيم البهاء على هل الله الذين ما خوفهم شئون الجبارة و ما
اضغفهم ما ظهر من الذين كفروا با الله مالك يوم الدين
جانب شهدي يوسف بك عليه بهاء الله

بسمي المهين على الاسماء

٤٤٠

قد انزلنا الكتاب واظهرنا البرهان وانطقنا الاشياء على انه لا اله الا هو
الفرد الواحد العظيم الحكيم طوبى لعبدا ممنعه الهوى عن مولى الوردى و
ما شغلت الدنيا عن التقرب الى ملكوت غياية ربه الكريم قد سمع المظلمون ذلك
ووجد عرف جبل وانزلت ما يحفظك عن سهام الشياطين اياك ان تمنعك
الوان الدنيا عن الله رب العالمين قل يا ملأ البيان ضعوا ما عندكم وخذوا
ما او تيتيم من لدن مزلك قديم لا ينفعكم البيان الا بهذا الكتاب العزيز العظيم
خافوا الله ولا شكروا الذي اتى لنجائكم وعرفكم صراط الله المستقيم كذلك انزلنا
الآيات واظهرنا الامر فضلا من عندي عليك لتكون من الشاكرين البهلاء
من لدنا عليك وعلى الذين اخذوا الكتاب بقدره وعملوا بما امروا
به من لدن امر عليم

٤٤٠
٤٤١

سرل خا

بسمی الذی بہ اناراق البرهان فی الامکان
 کتاب مسطور من ای قلم من قلم الله المہین القیوم ولوح مرقوم من ای
 یراقہ من یراقہ الله رب ماکان وما یكون هذا الوح لاح من افقہ نیر
 العرفان طوبی لقوم یعرفون کم من عالمہ ترکناه بنفسہ وکم من جاہل
 انقذناہ بفضلی المہین علی کل شاهد ومشہود طوبی لک بما ذکرک لری
 المظلوم وتوجہ الیک وجہ القدم من مقامہ المحمود آیال ان تخزینک اشاداً
 الامم او یخونک ضواء الذین کفروا بالله مالک الوجود ان الذین اعزوا
 سوف یرون انفسہم فی خسران مبین انہم قرانظروا یا ما الله
 فلما اتت قاموا علی الاعراض علی شأن ناح بہ سکان الملکوت البہاء علیک
 وعلی الذین بنذوا الاوہام وتمسکوا بجبل عنایة ربہم مالک الملوک
 صلح جناب اسدالله علیہا بہاء الله

کتاب

بسمی الفضال الکریم

١٣٤

کتاب

حمد خدا کہ اوراق را بسدرہ راہ نمود و اماہ را بر نظہور سلطان ظہور اگاہ فرمود

طوبى لامة اقبلت ونازت وويل لكل غافل كثر بالله اذا قى بنور مبین یا امتی
قد ذکرت من احببى ذکرتک بهذا الكتاب العزيز البديع الذى به نادى الاشياء
واجتبت حقائقها وترنمت طيور العرش انه لا اله الا هو المقدر العالم الحكيم
كذلك انزلنا الآيات فضلا من عندى لك لشكرى ربك العزيز العظيم
البهاء من لدنا عليك وعلى كل امة امنت بالله رب العرش

والكرسى الرفيع

ابوالقاسم فى الشن

هو العزيز القيوم

٩٤٥

فاشهد يا عبد بما شهد الله قبل خلق السموات والارض وقبل ان يخلق
ملائكة المسبحين بانه اله احد فردا صمدا الذى لن يرفعه نصره المقبلين ولن يضره
اعراض المعرضين وبان عليا بهاءه ونوره على الخلق اجمعين آيات ان لا تنقض
ميثاق الله وكن على عهد قويم ثم اشكر الله بارزك بما اذكرك فى هذا السجى البعيد
وعرفت نفسه وانزل عليك كتاب كريم انه نزل بالحق من لدن الله رب العالمين والروح
والكبير والبهاء عليك وعلى الخاصين

١ ٥ ٢

ش امه الله ضلع جناب حاجی محمد حسین ^{خیاط} علیها بھاء الله

هو السامع الخبیب

۶۴۴

یا اقی نامت حاضر و باصفاً مظلوم فائز امروز کل در صقع واحد مشاهده
میشوند هر نفسی توجه نمود و باوجه منیر و قلب طاهر و صدر مقدس اقبال
او از اهل بهامذکور و در صحیفه حمر از قلم اعلیٰ مسطور باین عمل طیب در این
یوم معادله نمینماید اعمال قرون و اعصار نیکوست حال نفسیکه باعمال
طیبه و اخلاق مرضیه حق جل جلاله دانست نمود چه بسیار از رجال که
الیوم محروم مشاهده میشوند و چه مقدار از اماء که بر شاطی بحر عرفان
خیمه برافراشته اند کبری من قلبی علی وجوه بناتک و ذکر چمن بذکری و
عنایتی و آیاتی نسئل الله تعالی ان یغفرک و یغفر هن انہ هو الفضال

خط کلایه

الکریم وهو الشفق الغفور الرحیم

ش جناب محمد حسن خیاط علیہ بھاء الله

هو الشاهد السامع الخبیر

۶۴۵

هذا ذکر من لنا للذین اقبلوا الى الله المهین القیوم و شهدوا باشهد الله

خط کلایه

الا اتمر عباد مكرمونا قد حضر العبد الحاضر كتابك وعرضه بقاء العرش ونزل
لك هذا الكتاب المحمود طوبى لمن ناز بذكر الله في أيامه وويل لكل غافل محجوب انه
غفرك وكفر غفك ستيناتك ان اشكره بهذا الفضل المشهود ان استقم على الا
باسم ربك انه يشهد ويرى وهو الحق على امر الغيوب البقاء المشرق من افق
البقاء على الذين سمعوا النداء واجابوا ربهم مالك الورى الذى اتى بالحق
بسلطان احاط ما كان وما يكون ونذكر من سمي بحسن قبل على ليرج ويكوف
من الشاكرين في كتاب الله مالك الوجود ان احد ربك بما قبل اليك من
شطر السجين وذكرك بما لا يعادله ما على الارض ولكن القوم هم لا يفقهون

مشهدى ابوالقاسم

بسم الله الاعظم الالهى

٩٤٦

ذكر رحمة ربك عبد الذى اتخذ لنفسه الى الله سبيلاً وادان بحضر بقاء العرش
بعد الذى جبر حال القدر بما اكتسبت ايدى الاشرار الذين اذا قبل لهم باى حجة
انتم بالله يقولون بالبيان واذا اتى سلطان المعانى على ظل التبيان كفر وا
بالله ربهم الرحمن كذلك اخذنا المجرمين واظهرنا ما فى صدورهم وجعلناهم

عبدة للعباد فاعتبروا يا اولى الابصار قل هذا يوم فيه ناحت قبائل الارض واضطربت
 الاكوان وترجى في وجوه المجرمين غيرة النار قل تالله ان الساعة قد اضطربت
 والصوريون لنفسهم ومعشر المقربين اخذوا ذيل الله ويقولون ارحمنا يا رب
 الارباب والملائكة واقفون تلقاء العرش ولن يقدر ان يتكلموا الا بعد اذن
 ربكم العزيز المتحار اتقوا الله يا قوم ولا تعترضوا على الذي باشارة من اصبه
 انفطرت سماء الاديان وانشققت ارض الوهم واكب الاصنام وانفجرت
 الاعجاز قل يا قوم هذا هو الذي نأح كزنة نقطة البيان وسمع ندائه نقطة
 الفرقان اتقوا الرحمن يا ملأ الفجار انك لا تحزن من شئ تالله قد قدرت
 ما تقربه الابصار ان استقم على الامر بحول الله وقوته على شان لا يمنعت
 عن ذكره اشادات الذين كفروا برتبهم المتحار والبهاء عليك وعلى الذين قاموا
 عن بين الاموات وتوجهوا الى وجهه من اضاء الافاق

ش جناب ابوالقاسم عليه بهاء الله خراز

٦٤٧

بسم المهين على الاسماء

يا ابوالقاسم امرو زحقي منسوبا ست ودر كبت الهى يوم الله مذكو د

نور
١٠

اگر نفسی در آنچه در کتب الهی فیض این ایام نازل شده تفکر نماید تبحر و بقول
 هذا يوم عظیم امر و روزی است که نبأ اعظم ندا میفرماید و کل را بانق اعلی
 دعوت مینماید طوبی اقا صد قصد المقصود و لوجه توجه الیه و عمل بما امر به
 فی کتابه المبین در جمیع امور محیی توکل کن و با و تفویض نما البتة انچه مقتضیات
 حکمت بالغة است بان امر میفرماید و اجرا میدارد انه لیهو المقتردر القدر
 جناب حسن علیه بهاء الله

هو الناظر من افقه الاعلی

۶۴۸

کتاب انزله المظلوم من شطر السجین لمن اقبل الى الله المهین القیوم و یوصیه
 بما یرتفع به الامر و یدکره بما نزل من القلم الاعلی فی هذا المقام المرفوع
 یا حسن اسمع نداء الله من سدره المنتهی انه لا اله الا انا الحق علام الغیوب
 آیات ان تحزنک سنونات العالم او تضعفت قوة الذین کفروا بالله مالک
 الوجود قل فداقی الموعود را کبا علی السحاب طوبی لمن شهد و رای و دیک
 لكل غافل محجوب هذا یوم تقول الامم للأشجار طوبی لکن بما مرت علیک
 نعمات الظهور فی هذا الیوم الذی به قررت العیون و الجار نادى الجبال

خطبات

و تقول طوبى لكن بما نصبت عليك خيام العظمة وارتفع فيك خباء الحمد
 امر من لدى الله مالك الغيب والشهود طوبى لعبد ناز بعرفان الله في أيامه
 وقام على خديته امره المحمى قد حضر لدى الوجه من سمي سلمان بكتابك قرنا ه
 واجنبك بهذا اللوح لشكر ربك العزيز الودود ونذكر من سمي محمد شفيع
 كما ذكرناه من قبل في الواح شتى ليشكر ربه مالك الملك والمملوك يا شفيع
 انا ذكرناك بما تزين به ديباج كتاب الوجود يشهد بذلك من عنده لفرح
 محفوظ لا تلتفت الى الدنيا وشؤونها ذكر عبادى بالروح والرياح
 لعلمهم يحرون عرف قبصر الله رب ما كان وما يكون لا ينظر الى الخلق و
 اعمالهم بل الى الذى ينطق في قطب العالم لا اله الا انا الحق علام العلوم
 يا ابا القاسم اسمع نداء المظلوم من شطر السجين ثم اذكره في الاصيل والبلود
 ايات ان تجيب حجات العالم او تحونك سطوة الذين كفروا بالشاهد و
 المشهود فللك الحمد يا الهى بما اقلت الى من شطر السجين وذكرتنى بايات
 تصوع منها عرف اسمك المحبوب ونذكر من سمي محمد حسن ليفرح ويكون
 من الشاكرين يا حسن اقبل بقلبك الى الافق الاعلى ثم اذكر مولاك في كل حين

انه ذكرك اذ كنت صامتا عن ذكره واقبل اليك من شطر سجنه المبين اشكر^{ته}
 بما توجه اليك وجه القدر وذكرك بما لا ياخذ النقاد ان ربك هو المسفق
 الكريم يا حسن اشكر الله ربك بما جرى من قلبه ذكر كل اسم كان في كتابك
 انه هو الغفور الرحيم ونذكر امانى اللانئ امن بالفرد الخبير لعمرى كل امة
 آمنت انها من اعلی الرجال لدى الله العزيز الحميد قد غفر الله الذين اقبلوا
 اليه وحضرت كتبهم امام الوجه انه هو الذى شهدت بفضل الكائنات
 وبعنايته كل منصف بصير البهائم على اهل البهائم الذين وفوا بميثاق الله

رب العالمين

جنا بفتح جن وعلی اقا علیهما بهاء الله

بنام مقصود عالمان

۹۴۹

عبد حاضر امام وجه حاضر نامه شمارا تمام ذکر نمود و بشرف اصغافا کنز
 گشت لله المحرر اقبال نمودید در آیامیکه علما و فقهاء شیعه از حق اعراض
 نمودند و بسفک دمشق قوی دادند جمیع اخرا بعاله منتظر آیام موعوده
 در کتب الهی بوده اند و چون سدره مبارکه ظاهر و باثمار جینه حکمت

جنگل

و بیان مزین کل باسیاق قصد قطعش نمودند الا من آء الله طوا از برای
 نفسیکه شبهات معوضین منعش نمود و سطوت مقتدرین از توجهش باز
 نداشت کاس بیانرا با اسم محبوب امکان از ایادی عطا اخذ نمود و با سمش
 آشامید لعمریه الله انه من اهل البهائم و کتاب الله مولى الوری با حسن بعلی
 حدکن مقصود عالمیانرا که ترا ذکر نمود و بأنا قلم علی فائز فرمود نسئل الله
 ان یؤتیک ومن سئى بعلی علی ما یحب و یرضی و یقدر لک ما یتقی به ذکر کما
 انه علی کل شیء قدیر و بالاجابة جدید

ش جناب ابوالقاسم

هو الناطق بین الارض والسماء

۶۵۰

قد اودنا السراج وانزلنا الآیات و اظهرنا الامر و انطقنا الاشیاء
 و القوم اکثرهم من الغافلین قد سمعوا النداء و انكروه و جادلوا بالآیات
 اذ نزلت من لدن منزل قدیم هم الذین انكروا حجة الله و برهانه فی كل
 الاعصار یشهد بذلك من عنده علم كل شیء فی كتاب مبین قد حضر کتابات
 لدی الوجوه و جدنا من عرف جتک نزلنا لك هذا اللوح لتقرءه و تكون من

الشاكين انا نوصيك والذين آمنوا بما يرتفع به امر الله ان ربك لهو
التاصح العليم قل يا ملأ الارض دعوا ما عندكم تالله قد انى ما لك الملكوت
بكتاب عظيم اياكم ان تمنعكم الا وهام عن الذى به انار افق البيان وهدى
العندليب على الاغصان انه لا اله الا هو المنزل القديم كذلك نورنا افق
التلوح بثمر البيان اذا فزت به ان احمد الله رب العالمين

٩٥١

١٥٢

يا على قبل انا الحمد لله بانوار عرفان مقصود عالميان منور گشتى وازكوثر
بيان اشاميدى اعرف مقام هذا الفضل وقل لك البهاء يا مالك العطاء
ولك الفضل يا مولى الورى اشهد انك اظهرت ما كان مكنوناً فكذلك الصفة
ومستوراً عن البرية وهديت عبدك هذا الى نباك الاعظم الذى به
اضطربت افئدة الامم اسئلك ان لا تمنعنى عن باب جودك وعطائك
وحجراياتك لا اله الا انت الفرد

الواحد العليم

الحكيم

يا كرم

۶۵۲
یا محمد قبل حسن اعمال بعضی سبب احزان شد امروز ناصحی اعمال طیبه
 و اخلاق مرضیه بوده مگر در این کلام علیا از قلم اعلی نازل ضارین مظلوم و غیر
 و کند ارض طابنوده و همچنین ظلم ظالمهای ارض میم نه بلکه از نفوس است
 که دعوی محبت مینمایند و خود را از اهل بها می شمرد و لکن مطیع نفس
 و هوئی مشاهده میگردند امروز باید اولیا بنور تقوی منور باشند
 و بنا را انقطاع مشتعل این است وصیت حق جل جلاله از قبل و بعد طوبی
 للعاملین حدکن خضر مقصود را که در این شب ترا ذکر نمود و با سمت
 نازل فرمود آنچه را که هر حرف آن سراجی است منیر و مصباحی است
 مضيئ از برای اهل ارض اذا فزت به قلک الحمد یا مالک الملك و الملكوت

۱۰
۳۰

و سلطان العز و الجروت

۶۵۳
ش
جناب میرزا فضل الله علیه بهاء الله

هو الشاهد من افقه الاعلی

یا فضل الله ملکوت فضل ظاهر و قلم اعلی ناطق و افق سماء بیان بنیر معانی

۱۰
۳۰

روشن و منیر و لکن قوم را سکری اخذ نموده که قلم و لسان از ادراکش
 عاجز و از احصائش قاصر طوبی از برای نفسیکه لوجه الله قیام نمود
 و لوجه الله تکلم نمود و لوجه الله بخت امر مشغول گشت اوست
 از اهل سفینه حمر که ذکرش در قیوم اسما از قلم اعلیٰ مذکور و مسطور
 بگو یا حریب الله با اتحاد و اتفاق بنصر امر الله مشغول شوید امری ظاهر
 شده که شبه و مثل نداشته و ندارد بگو بترسید از خداوند یکتا و خود را
 از نفیحات ایامش محروم نمائید تا الله قدر ظهر ما لا ظهر فی الابداع نعیمًا
 لنفس ما منعها الشبهات و لا الاشارات امروز خفت گرمهاطل و
 اقبال فضل مشرق و جمیع اشیا به آوا و تعالوا ناطق خود را محروم نمائید
 بشنوید ندای مظلوم را آنه یدعو که تحت فحالب البغضاء یشهد بذلک
 مولی الاسماء و فاطر السماء در آنچه ظاهر شده تفکر نمائید و ناس را از نفیحات
 و حی گاه کنید هر نفسی تا در است در این یوم مبارک مراتب باقیه و ذکر
 دائم تحصیل نماید طوبی از برای باطیکه زما حیر علما او را منع ننمود و از
 برای مقبلی که اعراض فقها و سطوت امرا او را از حق باز نداشت امروز روید

بورك اقلام عالمه از وصفش عاجز وقاصر كذلك نطق العلم اذ كان مالك
القد مستويًا على عرش البيان بسطان مبين البهاء عليك وعلى الذين
سمعوا النداء واقبلوا تقبلو بهم الى هذا الافق المنير
ش جافضل الله عليه بهاء الله

هو المبين المبين

٩٥٤

قد شهد الجاد لرب العباد ولكن الناس في حجاب عظيم ما من شئ الا وقد
شهد لهذا الامر ولكن القوم في ريب مبين قد كفروا بنعمة الله بعد انزالها
وبنذوا عن ورائهم كتابه الحكيم قد قتلوا من نطق بالحق بذلك لعنهم الملائ
الاعلى والذين طافوا عرشه العظيم قل يا قوم ان رجوا على انفسكم ولا
تعرضوا على الذي جئتكم ببرهان الروح وحنة صمد ودلائل المرسلين تالله
قد شهد امر الكتاب بظهورى وطاف حولى ولكن القوم اكثرهم من الفالين
قد بنذوا ما نزل من سماء مشية ربهم الرحمن واخذوا ما عند القوم من
الظنون والتماثيل ان القوم هم علماءهم الذين منعوا صم عن التوجه الى
وجه الله رب العالمين سوف ياخذهم الله عدلا من عنده اذا يرون

ه
ط
٣

انفسهم وخسران مبين كذلك نطق القلم الاعلى في هذا القصر الزريع
لتشكر ربك المقدر القدير البهاء الالوي من افق ملكوتي عليك وعلى
الذين تمسكوا بذيلي المنير

٩٥٥ جناب آقا محمد حسن الذي خضر باز

بسمي الذي به اشرق نور البيان من افق ارادة الله رب العالمين
المجد لله الذي اظهر امره وانجز وعده ونطق بما يقرب الناس اليه انه
لهو المالك الذي اقر كل الملوك بعبوديتهم له وبجزهم عند ظهور اقتداره
وبفقرهم عند اشراق نير غناؤه وبمرضهم عند امواج بحر شفائه انه
لهو المقدر العزيز الفياض انك اذا فزت بلوح الله واثاره وشبته
رحيق البيان من كأس عطائه قل سبحانك اللهم يا الهى اسئلك باسمك
المهيم على الاسماء وسبحانك اللهم يا الهى اسئلك بسلطانك الذي
غلب الاشياء ان تنزل على عبدك هذا من سحاب عطائك بركة من
عندك ورحمة من لذك ثم اكتب لي يا الهى ما ينفعني في كل عالم من عوالمك انك انت
الذي شهدت الموجودات بفضمتك واقتدارك لا اله الا انت المقدر العزيز الخار

جناب مشهدي ابوالقاسم عليه بهاء الله

بسمي الذي به سطح النور في طور الظهور ٤٥٤

يا ملك الارض اسمعوا نداء الظلم الذي يذكركم في السجن الاعظم ويهديكم

الى صراط الله رب العالمين قد ظهر الكون واظهر ما كان موعوداً

في كتاب الله العزيز العظيم اياكم ان تمنعكم شئوننا البشر عن مالك القدر

واياكم ان يخونكم ظلم كل ظالم بعيد خذوا قدح البقاء باسم ربكم الابهى

ثم اشربوا منه مرة بذكرى الاعظم واخرى باسم المهين علي من في

السموات والارضين قل يا ملك البيان تداق من طاف البيان حوله

وظهر ما كان مذكوراً بلسان النقطة الذي بشر العباد بظهور مكرم الطود

في هذا المقام العزيز البديع انك اذا فرت باياتي وما جرى من قلبي وارجحك

سطر السجن وتلك الحمد يا الهى ولك البهاء يا محبوبى اسئلك بقلبك الذي

جعلته علماً لاظهار امرك ومنا دياً باسمك بين عبادك ونورا للذين ارادوا

افتك الاعلى وظلمة ونقمة لكل فاجر ليئيم واسئلك يا مقصو العالم باسمك

الاعظم ان تجعلني في كل الاحوال متمسكاً بجبل عطاك ومتشبهاً بنديل

الذي
لا
ي
ي

رحمتك و متعسًا في بحر توحيدك لا اله الا انت المقدر العزيز الحكيم

جناب اتا محمد حسن الذي حضر وفار

بسمي الذي به اشرق النور من افق الظهور
٩٥٧

لك الحمد يا الهى ولك الشاء يا مقصودى ولك البهاء يا مالك الارض

والسمااء بما عرفتني امرك المبين وبنائك العظيم وسفيتني من كأس

عطائك رحيق لقائك واسمعتني نداءك الاحلى اذ كنت مستويا

على عرش العطاء اسئلك اللهم يا مقصو القلوب ان تفتح علي رحمتك

باب رحمتك و ثروتك انت انت المقدر

العزيز الفياض

ص جناب باقر عليه بهاء الله

٩٥٨

الاقدس الامنع الاله اعظمهم

انا نزلنا مرة ما لا يعرف احد الا من شاء الله وفي مقام نزلنا الآيات على شأ

يعرفها العباد وما اراد بها ربهم العالمين الخبير لعمرى نجب ان ننطق بكلمات فيها

كل من اقبل الى الله كذلك تقتضى رحمتي التي سبقت العالمين ان اشكر الله بما

بسمك

بسمك

ينطق المحبوب على لسانكم ان هذا الفضل عظيم ان الذين بعدوا اليقين عن فضل الله
 ودعته اولئك في ضلال مبين والذين اقبلوا واعترفوا بما نزل في الالواح
 انهم من الفائزين من الناس من اخذ الظلمة لنفسه نوراً ومنهم من ضل
 في هيماء الضلال ولا يكونن من الشاعرين قد ارتفع النداء على شأن سمعت
 الذرات ولكن الناس اكثرهم من الغافلين قد اشرفت شمس البيان على شأن
 احاطت الامكان اشراقها ولكن الناس اكثرهم من المعرضين يرون
 برهان الله وسلطانته ويتكرونها بما اتبعوا كل جاهل بعيد قلبه يا قوم
 خافوا الله ولا تنظروا الوجه با بصاركم بل بهذا البصر المنير كذلك امرتم
 في كل الالواح ان انتم من الفقهاء انك لا تحزن من الذين كفروا با الله
 وما ورد علينا من جنود الظالمين ان اشكره في كل الاحيان وتوكل عليه
 انه مع عباده المتوكلين

الاعظم الأبهى

٤٥٩

يا عبدان اشكر الله ربك بما حضرك لذي الوجه وتوجه اليه كما طردك
 العليم الحكيم لو تعرف قد هذا المقام لتطير من الشوق وتصبح بهذا

هـ
ط
ز

الاسم بين العالمين لما امرنا الناس بالحكمة سترنا عنهم بعض المقامات
 لئلا تأخذنا راحة الشتياق عن آفهم زمام الاختيار ان ربك لهو الحاكم
 على ما يريد ان اذكر الله ربك ثم اشكره بما اقرل عليك ما يبقى به
 ذكرك بدوام الملك والملكوت انه لهو الغفور الرحيم يا احبائي
 ان افرحوا باسمي ثم اذكروا ربكم العزيز الحميد لا تحزنوا من الذين اعزوا
 سوف يأخذهم الله بقهر من عنده انه مهلك قرون الاولين ويرفع
 اسمائكم بالحق انه لهو المقدر القدير

ص باقر

الافدس الافدس ٤٤٠

قد سمعنا ما ناديت به المظلوم اذ كان بين ايدي الشركين ووجدنا
 من نذرك عرف جنك مولى العالمين طوبى للسانك بما تحرك ثناء مولىك
 واصدرك بما استنار من انوار رحمة هذا الجمال المشرق المنير نسئل الله
 بان يوقفك في كل الاحيان على ذكره وثنائه ويؤيدك على الاستقامة
 على ما انت عليه انه لهو المقدر القدير طوبى لك بما وجدنا كتاب مقدساً

عن ذكر غيري هذا ينبغي ان اقرأ اليوم بهذا الامر البديع انه يذكر من ذكره و
يرفع من خضع لسلطنته واقداره انه لارحم الراحمين انما البهائم عليات

وعلى عباد الله المحاصنين

جاء به مرضا ش

هو القائم القيوم

٩٤١

الحمد لله الذي فصل بين الموحدين والمشركين بكلمة من عنده وانه لهو المقدر
العزير الحكيم وانت يا عبد الناظر الى الوجه فاشكر الله ربك بما عوتك
نفسك وانقطعك عن المشركين وقد سمع الله ما خرج من شفيعك في
ثناء مظهر نفسه انه لا يعزب عن علمه من شئ وانه بكل شئ عليم فاعلم
بان اللسان قد خلق لثناء الله ربك ورب العالمين وان القلب قد فطر
محب ربك العزيز المقدر العلي العظيم وانما الاذن قد ذوت لاستماع
نعماته الابدع البديع فيا حبه ذلك بما سمعت كلماته وكنت ناطقا بذكره
وشنائه وفزمت بحبه ورضائه وان هذا الفور عظيم كن على حب بارئك
على شان لولا تجد احدا سواك في حبه وامره لن تضطرب في نفسك

الذي
ظن
رؤ

وتكون على استقامة وفرح مبين لان هذا كاس لن يقدر ان يشرب
منها احدا الا عباد الله المقربين هل رايت بان الجبل يشاق الى نفحات
المسك والخزير يشوب من كوثر الحيوان لا فورب العالمين كل يعجل على
شاكنة وسيلك مع جنسه كذلك نزل الامر في الالواح بامر الله ربك
وردت آياتك الاولين وانت لو تنظر بيصربك لتشهد الذينهم كفروا بالله
في تلك الايام على صور الكلاب والخنازير تجتنب عن هؤلاء ثم اعتصم
بعصمة ربك ان وجد من مقبل نالقي عليه ما اتقى الله عليك وان وجد
من معرض فاعرض عنه وتوجه الى وجه ربك المشرق المنير تالله الحق
قد خلقتم لتبلغ هذا الامر فطوبى لكم يا اصفياء الله قد فرتم بما لا فإزاحد
سواكم كذلك يختص الله من يشاء برحمته وانه لهو الغفور الوحي ثم اعلم
باناسمنا نداء الذين نادوا ربهم ودعوه سرا وجهرا وحضرين يدينا
اوراق التي حملتموها واجناهم بكلمات عذيبع وارسلناها لترسلن
اليهم ليشكرن الله ربهم في كل الاحوال ويكونن من الشاكرين ان استقم
على حب الله بشأن لا يزلك كلمات المنكرين ان اعتمد بالله ربك وانه

بحرسك ويحفظك بالحق ثم انقطع عن كل مشرك اثم كذلك القيناك
 واذكرناك في هذا النوح لتكون مسنبشراً ببشارات الروح في هذه الايام
 التي كان جمال القدم في حزن عظيم والقدس عليك وعلى عباد الله المحاصين

الاقدم الاعظم

٦٤٣

قد ارسلنا اليك نفحة التقديس من هذا القيص الذي صار حجراً بدم البهاء
 بما كتبت ايدي الاستقياء الذين كفروا بالله منزل الآيات طوبى لمن وجد
 عرفه واقبل اليه بقلبه الا انه من الابوار يذكره اهل ملا الاعلى ويصليت
 عليه الملائكة والروح من لدى العزيز الوهاب يا عباد الرحمن ان اسمعوا
 نداء الله من هذا الشطر الذي منه لاحت شمس الايقان اياكم ان يمنعكم
 شئ عن الله موجد الامكان ذروا الذين كفروا في خوضهم وتمسكوا
 بهذا الجبل الذي منه استحكمت الاديان ان الذين اعرضوا اولئك من
 اصحاب الضلال والذين اقبلوا اولئك في دوح وريحان ان اسئلوا الله
 بان يوفقكم على امره ويقدر لكم ما تفرح به القلوب وتفرح
 به الابصار

لقد
 صرنا

بِسْمِ اللَّهِ الْأَقْدَسِ الْأَجْمَعِيِّ

٦٤٥

خطابته

هَذَا كِتَابٌ مِنْ لَيْلِ مَالِكِ الْأَسْمَاءِ الَّذِي سَمِعَ نَدَاءَ رَبِّهِ وَاجَابَ لِيَفْرَحَ بِذِكْرِهِ
آيَاهُ وَيَسْتَقِيمَ عَلَى الْأَمْرِ عَلَى شَأْنٍ لَا تَخَوْفُهُ جُنُودُ الظَّالِمِينَ بِأَيْتِمَارِ الْعَبْدِ
الْمُقْبِلِ إِلَى اللَّهِ لَوْ تَجِدُ حَلَاوَةَ ذِكْرِ اللَّهِ لَسَقَطَ عَمَّا كَانَ وَيَكُونُ نَاطِقًا بِاسْمِ
رَبِّكَ الرَّحْمَنِ بَيْنَ الْأَكْوَانِ إِنْ هَذَا الْحَقُّ يَقِينٌ إِنْ الَّذِينَ سَمِعُوا بِأَذْنِ الْعَلْبِ
طَارُوا فِي هَوَاءِ الشُّوقِ وَالْأَشْتِيَاقِ يَشْهَدُ بِأَقْبَالِهِمْ قَلَمُ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْكَلِيمِ
هَلْ يَجْرُنُ أَحَدٌ بَعْدَ الَّذِي أَشْرَقَتْ شَمْسُ الْبَهْجَةِ مِنْ أَفْقِ أَمْرِ رَبِّهِ الْعَزِيزِ الْكَرِيمِ
تَهَلَّلُوا بِهَذَا الْأَسْمَاءِ تَالِ اللَّهِ بِهِ تَعَطَّرَ الْأَفَاقُ لَوْ أَنَّكُمْ مِنَ الْعَارِفِينَ وَبِهِ
فَصَلَ اللَّهُ بَيْنَ عِبَادِهِ إِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ خَذُكُوبِ الْبَيَانِ بِاسْمِي

الرَّحْمَنِ ثُمَّ اشْرَبْ بِهَذَا الذِّكْرِ الْحَكِيمِ

مَنْ سَمِيَ تِلْكَ الْأَسْمَاءِ الْأَعْظَمِينَ

٦٤٤

هُوَ الْأَقْدَسُ الْأَعْظَمُ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى

خطابته

كِتَابٌ مِنْ لَيْلِ مَنْ نَازَ بِاللَّهِ الْمُهَيَّمِ الْقَيُّومِ طُوبَى لَكَ بِمَا زَرْتِ الْبَيْتَ وَصَاحِبَهُ كُلَّ
بَيْتٍ مَرْفُوعٍ لِعَمْرِي أَنَا جَدُّ نَفْحَاتِ الْحِجَازِ الَّتِي تَضَوَّعَتْ مِنْ ذَلِكَ الْقَامِ الْمَحْمُودِ

انا نذكر اليوم الذي فيه اشرفت شمس البطحاء من ذاك الافق المشهود واعترض
عليه العباد بما غلغهم من الاوهام والظنون طويلا لك بما دخلت التجن بعد
وجوعك من البيت المعهود وسمعت نداء المظلوم وشربت رحيق الوصال من
كأس عطاء ربك المهين القيوم ان افرح بما ذكرت من قلم المسجون وتوكل
على الله في كل الامور انا نذكر من هذا المقام على الذين توجهوا بوجه نورا
الى الله العزيز الودود اتمنا البهائم عليهم وعليك وعلى اخيك الذي ناز

بالاسم الظاهر المكنون

ش باب حاجي سني حضرت مقصود

بنام گوینده پاینده

۶۶۵
قلم اعلى شهادت میدهد بر ایمان و توجه و اقبال و خضوع ^{ترغ} تولوچه الله
رب العالمین الحمد لله هجرت نمودی و کوثر وصال را از بد عظامی محبوب
بیزوال آسامیدی بگوای دوستان جهد نامید تا جواهر وجودها را
انسانی از صیقل عنایت ربانی ظاهر و هویدا گردد انسان بمثابة شجر است
اثمار آن صفات و اخلاق حسنه روحانیه انشاء الله بغایت الهی اشجار وجود

خط کلان

باين اثمار مزين كردند انه لهو المقنن القدير كتابت حاضر ذكرت داشنيديم
وبابن لوح اصنع ترا ذكر نموديم ان افرح ثم شكرت بك الغفور الكريم

ش جناب حاجي محمد رضا الذي فاز

هو العليم الخبير

٢٢٥

ذكر من لدنا لمن فاز بايامي وسمع ندائي وشهد بماشهد به لسان عطفي انه لا اله الا
انا المهيم القيوم تدارسلنا الزسل وانزلنا الكتب واخبرنا العالم بهذا الظهور
الاعظم يشهد بذلك كتب الله رب العالمين ياملوا الارض اتقوا الرحمن خصوصا
انفسكم من حبات الظنون والادهام تعالوا اذيتكم انوا والله من هذا الافق
المنير قد ظهر ما كان مستورا في خزان العلم واقي من كان موعودا في القروب
والاعصار يشهد بذلك كل منصف عليم ياملوا الارض ضعوا ما عندكم
وخذوا ما امرتم به من لدن قوتي غالب تدبير طوبى لكل مقبل فاز بكلمة الله وويل
للأخسرين الذين تسكوا بما عندهم معرضين عما عند الله مالك هذا اليوم البديع
طوبى لت بما اقبلت وسمعت واجبت من اعرض عنه علماء الارض الا من شرب
رحيق الاستقامة من اياي عطاء ربه القدير

ش ورقه طویلی علیها بقاء الله

بنام دوست یکتا

۶۶۷

یا امتی ندایت را شنیدید و باین آیات بدیعه منیعہ جواب عنایت فرمودیم
جمیع عالم بیک کلمه از کلمات الهی معادله نمی نماید فضل بمقامی است که هر مقبلی
بلوح حق جل جلاله فائز شد و نوزد بعضی الواح متعدده موجود جمیع عالم از
شکر این فضل بر نیامده و نمی آید ان اشکر فضل ربک بهذا الکرم المبین
الحمد لله رب العالمین و تذکر امتی بیک و نبشرها بر حمتی الّتی سبقت
من فی السموات و الارضین

خط کاغذ

ش جناب محمد رضا الذی هاجر و فاز

ش

بنام خداوند یکتا

۶۶۸

لله الحمد قصد افق اعلی نمودی و از بروج گزشتی و بعنا یات حق جل جلاله
بمقامی وارد شدی که مقصد مقربین و مخلصین بوده دیدی مقامی را
که ملا اعلی طا ئفش بوده و شنیدی ندائی را که ابن عمران در طور عرفان
شنیده مکافات و اجر این عمل مبروک بخرد دنیا و آخرت از برای تو از ظلم اعلی

خط کاغذ

مقدّمه گشته این مقام را حفظ نما و بآنچه سزاوار عنایت حق جل جلاله است
عامل شو آنکه ذکرک من قبل و فی هذا الحین و بامرک بالمعروف فضلاً من عنده

وهو الامر القديم

ش فضل الله

بنام بیکتا خداوند دانا

۹۹۹

امروز روزیست که کل ذکر او را شنیده اند چه که در جمیع کتب الهی مذکور است
و بمشابه آفتاب حقیقی از آفاق الواح ربانی مشرق و مضمینی مع ذلک کل بر اعراض
قیام نمودند و با اعتراض مشغول گشتند عجب در اینکه کل منتظرند و از حق
سائل و امل که ایشانرا از ادراک یوم عزیز بدیع محروم نفرماید و منع نکند
و حال روز ظاهر و لسان الهی با علی النداء ما بین ارض و سما ندا میفرماید
مع ذلک کل غافل و واقدم مشاهده میشوند سگرهوی نام را از مالک وری
منع نمود نیکوست حال نفسیکه سبجات عالم و حجات امرا و از اشراقات
انوار شمس اسم اعظم منع نموده لعل الله انّه من الفائزین و انّه من اهل

البهاء فی لوح مبین

جناب حاجی حسینعلی علیہ بہاء اللہ

هو الشاهد الخیر

۶۷۰

قد سمعنا ذکرت ودأینا اشتعالک فی حبّ اللہ ربّ العرش العظیم ذکرتک

باوح لاحت من افقہ شمس عنایة ربک رب العالمین قل یا الہی و سیدی

اسئلک باسمک المہین علی الاسماء وبالسننہ الی جرت علی البحر باسمک الاعظم

الاجہی بان تؤیدنی علی ذکرتک وثباتک وعلی خدیة امرک ای رب زدنی

شوقاً واستقامۃ علی هذا الامر الذی بہ ترعرت الارکان واضطربت

افئدة المعرضین ای رب لا تجعلنی محروماً عما عندک فاکتب لی ما کتبتہ لاصفیاءک

انک انت المقصد علی ما تشاء لا الہ الا انت العالم حکیم

جناب حاجی آقا کوچک علیہ بہاء اللہ

ش

بسمی الذاکر والمذکور

۶۷۱

عالمہ را غفلت احاطہ نمودہ و جمیع رازات حق اعلیٰ منع کردہ مگر نفوسیکہ در

جبر محبت الہی مستغرقند آن نفوس یک ذرہ از بلار در سبیلش از ما فی

الدنیا مقدمہ میدارند ایشانند از اہل بہا در کتاب اسما طوبیٰ از برای

ایشان چه که نائز شدند بامویکه لا زال حتی جل جلاله بلسان نبیین و مرسلین
 بآن بشارت فرموده امروز روزی است بزورک و عظمتش از قلم اعلی درویر
 والواح نازل منطبق فی مکلم الطور انه لا اله الا انا العلیم الحکیم نامه رسید
 و بشرف اصغافائز و شمس عنایت از افق فضل مشرق انشاء الله نائز
 میسوی بانچی طلب نمودی ان افرح بهذا الفضل المبین و قد الحمد لله رب
 العالمین البهاء علیک و علی کل آمنه آمنت بالله و علی امتی فازت فی الزوداء

و سمعت نداء الله العلیم الحکیم

ش جناب حاجی ستمی حضرت مقصود

هو المشفق الکریم

۹۷۸

لا زال آثار فضل و رحمت و شفقت و عنایت از خزائن قلم اعلی ظاهر و مشتمل بود
 هر یک که فی از کلمات علیا که از مطلع اراده مالک اسما ظاهر کتابی است مبین
 و امریست حکیم و بنیاست عظیم طوبی از برای نفوس سیکه بحر فائز گشتند
 و از بحر معانیش قسمت و نصیب بردند یا اینها المذكور لدی المظهور ندایت و
 شنیدید و باین لوح امنع اقدس جواب میگوئیم کله عفو و غفران از قلم اعلی

در باره ات نازل شکر کن مقصود عالمی از که با این فضا اعظم و رحمت کبری فانی
 شدی مفاتیح کموز عالم ذرید قدرت اوست یعطی و یمنع و هو الفضال الکریم
 از برای تو مقدر شده آنچه که عرف عنایت از او متضوع قل الهی الهی انا عبدک
 وابن عبدک وابن امتک قد رجعت الیک متمسکاً بجل عنایتک و متشبثاً باذیال
 رداء فضلت اسئلتک بنسایم فخر ظهورک و المقامات الی تشرفت بقدمتک
 وجعلتها مقرر عرشک بان تغفر لی و تجعلنی من الذین اخذهم رجیق و حیات
 و الیها مک حیث ما منعهم شیء من الاشیاء عن التقریب الی افقک الاعلی و
 التوجه الی انوار وجهک یا مولی الودی ای رب ترئی عبدک هذا اراد العفو
 من مجرد حکمتک و البرکة من سماء عطانتک و الاستقامة من شمس عنایتک قدر ل
 یا الهی خیر الاخرة و الاولی و ما یكون نوداً الی فی کل عالم من عوالمک انک انت الذی
 نادیت الاشیاء بالطافات و مواهبک ثم اسئلتک یا مالک الوجود و سلطان
 الغیب و الشهود بان تؤیدنی علی ما تحب و ترضی انک انت الله لا اله الا

انت العفور

الکریم

افنان جناب بزك عليه من كل بهااء ابهاه

هو المعزى العليم الحكيم

٦٧٥

شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم شهد الله انه لا اله الا هو الباق
 الدائم العزيز المشهود شهد الله انه لا اله الا هو يفعل ما يشاء بسلطان
 من عنده انه لهو العزيز المحبوب يا اقباني ان القلم الاعلى يعزيتكم بهذا الذكر
 الذى به يدل الله الحزن بالفرح الاكبر لا اله الا هو العزيز الودود لا تخزنوا
 فما ورد عليكم ان الذى سعدانه اليوم فيقع الصدق عند مليك الغيب
 والشهود هذه كلمة لا تعادلها خزائن الارض كلها ولكن الناس اكثرهم
 لا يفقهون انتم لله ثم اليه ترجعون نسئل الله ان يظهر منكم ما يفرح به
 قلب العالم ويستيقظ به اهل الرقود ان الذى غرب انه اشرق من افقى
 العزيز المنوع قد غرب نجم العرفان من سماء ظاهرى وطلع من افق سماء
 اسمى الباطن المكنون لعمر الله انه ليا لمنظر الاجمى والمقام الاعلى قد شهد بذلك
 من عنده علم ما كان وما يكون لو عرف الوجود لناح لبعده عن هذا المقام
 المحمود قد نزل له من سماء البيان ما ههنا به الملائكة وكبر به الروح كل ذلك

من فضل الله عليه وعليكم انه لهو الفضال العتوف ان احفظوا الناس من
وساوس الذين اخذوا الاوهام ونبذوا عن درآتهم ما نزل في لوحى المحفوظ
لان الناعق نطق وسوف ينطق انه لهو الحق علام الغيوب البهاء عليكم و على

الذين يسمعون قولكم في هذا الامر المحتوم

ش ح س خ

هو الكتاب الظاهر للكون

٦٧٤

كتاب نزل بالحقى وانه يعظ الناس بما يفهمهم في الدنيا والآخرة ولكن القوم
لا يفقهون انه ليزان الله فيما سواه والبرهان الاعظم بين الامم طوبى
لقوم يتذكرون انه لهو الذآكر فى السجى والمذكور فى الواح الله المهيمت
القيوم وانه لهو الموعود اذا اتى من سماء البيان اضطرب به اهل الامكان
الا الذين نبذوا الهوى وتوجهوا الى المقام المحمود فدوجدنا من ذكرك عرف
جيت ربك واظهرنا لك هذا اللوح المستور الذى سطرت آياته من قلبى الاعلى
طوبى لمن وجد منه عرف المحبوب ان اطمن بفضل الله وبرحمته ثم انطق بذكره
لعل الناس يتوجهن الى الله العزيز الودود كذلك نطق لسان العظمة فضلا

هذا
كتاب

من عنده عليك وعلى الذين آمنوا بالله وكانوا بايات الله هم
مهتدون

محمد قبل رضا ش

بسم الله الاقدس الابهي

٥٧٥

هذا كتاب من لدنا الى الذي سلك سبيل الله الواضح المستقيم وتمسك
بالعروة الوثقى واجاب نداء ربه العلي العظيم لياخذ سكر خمر العرفان عما جرى
من قلم الرحمن ويؤيده على ذكره وشأنه بين عباده الذين غفلوا عن يوم وعدوا
به في لوح حفيظ تمه وقل يا قوم قد اتى اليوم وينادي مظهر الامر عن بين العرش
من في السموات والارضين اتقوا الله ولا تتبعوا الذينهم اذ اتلق عليهم الايات
يصرون مستكبرا الا انهم في عذاب اليم قد قيد جمال القدر لاطلاق العالم
وحبس في الحصن الاعظم لعنق العالمين واختار لنفسه الاحزان لسرود
من في الاكوان هذا من رحمة ربك الرحمن الرحيم قد قبلنا الذلة لعزكم
والشدايد لرؤاكنم باملأ الموحدين ان الذي جاء لتغير العالم قد اسكنه المشركون
في اخرى البلاد كذلك قضى الامر وامضيته من قلم الوحي ان ربك لهو المقدر

على ما يريد قل يا قوم ان الذي فدى نفسه لحيوتكم هل تعرضوا عليه او تقتلون
 فواحسره عليكم يامل المعرضين انك سبح مجد ربك في الغدو والاصال والشمه
 والاشراق كذلك يامل المظلوم من هذا الشطر البعيد ما منعنا الذين قصدوا
 شطرا لله من قبل الا لما ورد علينا في تلك الايام ان ربك لهو العظيم الخبير
 عنده علم السموات والارض وما سر عن اعين المقربين كل ما يامر به العباد
 انه خير لهم وما قصد فيه الا ما يحفظهم عن الفزع الاكبر او يقربهم الى مقر
 ربهم العزيز الحكيم لو اطلعوا بما عندنا لا يتحركون الا بعد امرى المشوق المنير
 قل يا قوم هذا يوم فيه اضاء الوجه عن افق القدس وينادي المناديين الارض
 والسماء السبح لله المقنن العزيز الحميد ان اذكروه على مقاعدكم انه يذكركم
 في هذا السبح وابدعوا الى الافق الاعلى ان هذا افضل عظيم كثير من قلى عباد
 الذين ما منعهم الاحجاب عن شطور ربهم العزيز الوهاب واذا سمعوا صوت
 ذكرى يتوحون لفراقى ويكون لسجنى وبارئى واتى ونفسى الرخن اكون على سرور
 مبين من وجد لذة البلاء في سبيل الله خالق الاسماء لا يتبدله بما خلق في
 ملكوت الانشاء ان ربك على ما نقول شهيد

افنان جناب برك عليه من كل بهاء ابها *

هو الاقدس الاعظم المقدر العلي العظيم ٥٧٩

ان يا ظم الاعلى ان اذكر من صعد الى الذروة العليا وقل اول عرف تضوع من قسما
 رحمة ربك مالك الاسماء عليك يا ايها الخيم المشرق من افق السماء اشهدان
 فيكم لاح الافق الاعلى ونظقت السدرة الممهي وظهرت الكلمة العليا والذرة
 التوراء والنقطة الاولى الذي به ظهر السر للكون والرفز الخزون وفصل
 علم ما كان وما يكون وبه سر نسمة الله في العالم وتمت الحجة على الامم و
 كلمت النعمة بما فاتت رائحة البيان في ذكر الاسم الاعظم واشهدان بكم سحرت
 البحار وجرت الانهار وتورقت الاشجار وظهرت الآثار وبرزت الاسرار
 وانا رت وجوه الابرار وفيكم ماح بحر العرفان وهاج عرف الرحمن وفتح باب
 الحجة التي تطوف حولها الجنان وفيكم طلع الفجر الذي به طفي سراج الاوهام
 واشقت شمس الوحي ولاح قرال الهام وبكم فاض بحر الحيوان لاجيا من في الاصقان
 اشهدان فيكم نصبت داية الله لا اله الا انا المهيم القيوم وارتفع سرادق
 انى انا الله لا اله الا انا العزيز المحبوب وتغرد عندليب العرفان في ملكوت البيا

الملك لله المقدر العزيز الودود وانه لهو الكتاب الاعظم والكلية العليا والآية
 الكبرى وببظهور مشيئة الله النافذة وقدرته المحيطة وسلطته الباقية وقوته
 المهيمنة وانه لهو الوجه الذي اشرف من افق البقاء بعد فناء الاشياء وبظهوره
 طلعت حوريات المعاني من قصو البيان وظهرت الاسرار المودعة في الفرقان
 وببرزت العلامات وشهدت الحصة لمنزل الآيات وانه لهو الذي اذا ظهر
 مرت الجبال ونطقت الاشياء في ذكر الله ذي العظمة والاجلال وبه توجه
 توجه كل فقير الى ملكوت الغناء وكل متحير الى انوار الهدى وكل ظمان الى كوثر
 البقاء اشهدان فيكم ظهر الجبال المعلوم ونطق القائم قبل القيوم وفات الحق
 المحتوم وتحقق كل امر محتوم واشهد انك انت الذي كنت موقناً بلقاء ربك
 مالك الاسماء وتنورت بانوار الله اذا شرق النير الاعظم من افق الزوراء
 وهذا مقام ما سبقه اهل الانشاء الامن شاء ربك فاطر السماء وانت الذي
 شربت رحيق الايقان اذ كان الناس في صرته وشقاق وادركت لقاء اليوم
 الذي انزله الرحمن في الفرقان قال وقوله الحق يوم يقوم الناس لرب العالمين
 طوبى لك بما وفيت بالسياق اذ نقضه اهل الافاق واقبلت الى الوجه في حين

ارتعدت فرائص العباد من سطوة اهل النفاق طوبى لك ولمن يزورك
بما جوفى من القلم الذي به نصب الصراط ووضع الميزان وظهت الساعة

ونزل البيان

٦٧٧

حجاب اقبالك فيسروني عليه سبحانه الله هو السامع المحجب

كتاب انزل الرحمن لمن قبل وفاز بعرفان الله في يوم فيه اعرض العلماء وفتوا بهم الامم اشتم العباد
الذين لفتوا ايشاق الله ما كنت يوم لتسناد يا بزرگ قد حضر لدى المظلوم كتابك سمعنا ما فيه
واسبغك بحمد التوح الذي لاح من افقة نير حنانية تركت بالكت القواب آياك ان تمنعك
شبهات المفسرين الذين كفروا بآية نزل آيات قل اهل الحق حبت ان تسبح
من كل عرق من عروقي ذكرك وشانك ومن شرقي وصفك ووصفا وليا لك اهل الحق
اسمها ان هذا اليوم بويك ولا ينسب ان يرى فيه الا آثارك ركات وظهرات سلسلتك سلتك
ان كتبت بنى من فلكك الا على من الذين استسروا بالتوحيد وانقطعوا عن الظنون وعما لا ينسب
لاياك ارب شرفي بلقانك او قدر لي اجرة وجودك والظانك اسمك يمولي الورد
وما لك الاخرة والاولى باسمك الاعظم الابحبي وما كان مكنوا في علمك ونزونا في غراب
عصمتك بان تجلسني من فدام امرك لا تخرب بين عبادك وظلمك لا اله الا انت لم تبت الرتبة

وبالاجابة جدير كبر من قلبي على اوليائي هناك وبشرهم حرمي وفضلني نسأل الله تعالى ان يؤيدهم
على الاتفاق والاتحاد ويؤيد جسمه العبد ويكتب له من اجوده ما يسبغ له عذرة ويطوره وفضله ورحمة
التي سبقت الملئكت الهب آء عليك من لدى الله سطر البتنيات

۹۷۸
جناب افانرك عليه صبح آء الله فيروزى
اوست بيتا ووانا

نامت رسيد و باصفا مظلوم فانركت يانرك انت آء الله بعنايتش فانر باشى واركو حرميان
كازنت اعلی جاريت ياشامى ته احمد باقبال فانر شدى اشارات علمى جايل و فقهائى
غافل ترا از بحره اعظم منع نمود و محروم ساخت ان مقام عظيمت قدس ابدان از نامت
عرف محبت متصنوع قل الهى الهى كاك احمد با آيتى و جيلتى مقبلا الى امرك الذى اعرض
عنه كثر عبادك اسئلك باسمك الذى جعلته نور اللابار و نار اللد شرار و نجات شرف و
مطلع آياتك بان كمت لى من قلمك الاعلى ما يقربى اليك يا فاطر اسماء و مالك ملكوت
الاسماء ارب ترانى مقبلا اليك و تنظر ابدان حودك و فضلك و الطائفك اسئلك
ان لا تخيبنى عما عندك ثم جعلنى في كل الاحوال مستقيماً على امرك و متمكناً بحملك انك
انت القوى الغالب لهقت در المختار و ذكر اباك الذى سسى محمد ليعفج و يكون
من الشاكرين و ذكر انك التى اقبلت الى انور الوجه و اخاك الذى سسى بابا كو كاك
نسأل الله ان يؤيدهم و يوفقهم على ما يعنى به ذكرهم فى كتاب الله العزيز بحميد لفضله
قد حضر اسمك لدى المظلوم ذكرك بلا ايعادله ذكر العالم يشهد بذلك من عنده لوح كرم
و ذكر عبد الله فى شمس آء و بشره بعناية الله و فضلده ليكون من آء بيتن لفضله

یا نصرتہ ویا عیبتہ قلہ علی لازال حربیں را ذکر نموده و میساید باید او را بجمال تحت دو آفتاب
بذکر حق و شاد حق شمول بخشند و باری تفضیل بر امر الله قائم است و صیت مظلوم دوستان حق
کل را کبیر بریانیم و بفضل رحمت و شفقت و عنایت حق بشارت میدیم آنه هو الفضال الکریم

۶۷۹
این نهفته در یاد برآورد **هو العلم الحکیم** بنا بر جهان قسم تجا زنده انظر
یا افانی شہدت استدره بانک اقبلت الیہما و حملت اشد اند فی سبیلہما ان حلت
بقعة الفردوس و حضرت وراثت و سمعت نداء المظلوم فی سجدة العظیم و فرزت بالایاد ما
على الارض ان ربک طہو الکریم الکریم لا یخرجن من شیء ف ردت الوادی الامین و انت
من الامین قل حکمہ رب العالمین

هو المعطی الکریم

طوتے لک بما اقبلت و انت بالہ رب العالمین و شربت حقیق الوصال
من ید عطاء ربک المشفق الکریم قل کت حکمہ یا الکی بما آتیتی و عرفتی سکت
بان تحب لنی مستقیماً علی امرک العظیم و قد لای مانعنی فی کل عالم من عوامک
انک انت لمقتدر العتید

قد شہدت بما شہد الہ انہ لا الہ الا هو المحسین البستوم هذه شهادة کون
سکت بدوام اسماء کسے من لدی الہ مالک لیب و اشہود

جناب افان الذمی کان حاضر الہ الی الوجہ
بھم اللہ

بِسْمِ الْمَسْمُومِ الْغَرِيبِ

٦٨٠
يا قسطنطين الاعلى اذكر من نسبة الاله نفسك وسبق افانك في المحذور امام وجه ربك
اليس لعليرت رفاذ باللقاء اذ كان الناس في بعد بين الله من يد القدرة
والاقدار لك بيتا من ذكره الذي لا يفنى بدوام ملكوت ربك لعليرت تجسير
ولا يتغير من القرون والاعصار ولا من الشمس والامطار كذلك برك من اجبك
اشكر الله بجزء الفضل الذي لا يجده بعد والذكر والبيان يشهد بذلك ربك
المستين لعليرت نسلكه تعالى ان يمدك في كل الاحوال ويقعد لك ما ينسبني لجموده
ورحمته التي سبقت من في السموات والارضين كتب من قبلي افا في قل قد
احاطنا جنودنا فتنون والادوهم وكل ظالم بعيد انظر واذا ذكر واما اننا
في اخر لوج سلطان الذي دعونا به برفق وشفقة الى لير ربه ورب العالمين
كذلك اظهرت سيرة البيان ارها الحكم المستين الجها انظر الله
المشرق من سما جنتي عليك وعلى من معك وكجبت لوجه الله المميز زحميد

٦٨١ هو جناب علماء الدين خان عليه محبب الله

هو الاقدم الاسلام المبين اعلم

در شهر القام الا على انه لاله الاله هو وانه الهو الذي تجلى على الاشياء باسماء الحسن في يوم فيه انار افق التوحيد
بشمس اسمه المهيمن على الامكان هذا يوم فيه نطق سيرة التوحيد الملكة الواحدة المحقق المختار
به در الروم وجزيرة ومنه ظهرت الانوار واليه حوت طوي لبصر راي ورسم بسم امرت بالجمال ما من شي

الاولى اعطاه تعجيبات انوار التوحيد من انفس من عرف واقبل ونحتم من غفل واعرض ليعلم
 شرب حنين التوحيد من كأس جعلها الله مبداء البحار انه لا يعرف بما دونه ولا يدرك بما لوه وسع فحور
 في كل شيء قد كان متقدراً عنه ونزراً عما نطق به اهل العرفان من عرفه في ظهوره انه فاز بالتوحيد
 والذي غفل انه من اهل الحجاب انك انت يا ايها الناظر الى وجه التوحيد وانت ارب من كأس التوحيد
 ان استمع نداء المظلوم في هذا السجن الاعظم انه لا اله الا هو لم يميز الوهاب تمكنا بالقدرة والايقان
 مجدرا بجل الله الذي اذا تحركت ملكوت الموجودات وطمنت المكنات واذا سكن تحرك من في
 الارضين والسموات قد قرنا كذا كجم ووجدنا انه عرف حكمه نسأل الله بان يوفقكم على ما يعني به ذكركم
 في الملكوت واسمك في حيرت الازكار اللهم آس عليك وعلى الذين فازوا في هذا اليوم الذي
 فيه انصفت من على الارض الامن شآء الله مالك الرقاب

خاتم باب

قد استقر حال الهدم على المرش الاعظم اذا نطق بان العظمة والكسداء عند ردة المستحق
 من اجل لمن في الارض والسموات فوعظمتي حيا لي قد ظهر من كان في ازل الازال مخفياً في
 كائنات العزة والالجلال انه هو المحبوب تداق في بحيرة السالمين

٨٢

هو

شهد الله انه لا اله الا هو يوتي مرتباً ما اراد انه هو العزيز الوهاب يا اقصاني
 لا تحزنوا من شئني انه معكم في كل الاحوال

عيسى
عيسى

خاتم

هو

۶۸۷
و تظن ان الوحي انه لا اله الا هو الواحد المختار سوف يرتفع اعلام تضره بقي الملك ليه
العزيز الوهاب

۶۸۳
خاتم مبارک
ويلي نفسي وبرهاني امری و حجتی جمالی المنسیر

هو
شهد الله انه لا اله الا هو والذي ينطق انه لطلع الوحي مشرق الابرار يشهد بذلك ساني
وسلي العزيز البديع

۶۸۵
خاتم مبارک
شهد الله لنفسه بنفسه بانني انا حجتي في الافق الا
واذا ينطق من هذا الافق في كل شي بانني انا الله
لا اله الا انا المقدر المتعالي المحيي من العيزر البديع

هو
و قدرت عين لعالم بظهور الله ملك القدم و سلطان الامم و لكن اتاس اكثر هم لا يعرفون
خاتم مبارک ۶۸۶

ويلي نفسي وبرهاني امری و حجتی جمالی المنسیر

هو
قرآه الاعد و ظهر الموعد سلطان مشهود طوب البصير عرف و يسبح نداء الله
المحيي من قيتوم

هو الرضا هيرن الافق الابهي

٦٨٧
 اهل الهي شهد هذا اليوم بويك الذي كان مذكورا في كتبك و صحفك و زبرك و الوحك
 و اظهرت فيه ما كان مكتونا في علمك و محسنه ذاتي كذا و عصمتك اسلك يا مولى اسلم
 باسمك الاعظم الذي بر ارتقدت فرائض الامم بان تؤيد عبادك و امانك على الاستقامة على
 ادرك و القيام على خدمتك انك انت لمقتد اعلماتنا و في قبضتك زمام الاشياء تحفظ
 من تشاء و بقدرتك و سلطانك انك انت القوتى الغالب القدير

هو اسامع الحبيب

٦٨٨
 اهل الهي ارحم عبداك و امانك و لا تمنعهم عن ذرات رحمتك التي جبرئ من قلبك الاعلى في حقبة
 المعاني بارك ايرت اتهم عباد اقبلوا اليك بنقلين عن دونك فانزل عليهم و على امانك من
 سماب سما جودك ما يفطمهم عن دونك ايرت ترى ملا اسيان نقصوا عنك و كسر و
 يثا لك و اعرضوا عن جلالك اسلك بالجو الاعظم الذي حاج باسمك و بعرف قمصك
 الذي حاج في آياك بان تحفظ عبادك و امانك بقدرتك و سلطانك لا اله الا انت
 المقدر القدير

حساب ابوالقاسم الذي باجر و فاز هو الحسين علي السلام

يا ايها المطها جبرئى سبيل الله شهيدا قبالك و توجحك و حضورك امام وجه المظلوم
 انك سجوننا بما كتبت ايادي الظالمين ان النجاة في قلب البلاء يا وى الاله

ويعرفهم ما يقربهم الى الفسود والخير فت رظهم ما كان مستورا في قلوب الذين آمنوا ثم كفسروا
 اقبلوا ثم اعرضوا اقرؤا ثم انكروا واكلوا اموال الناس باطلا ال ان تحسن من الغافلين
 قد غرقتهم الدنيا بزمنها وزخر فيها وعلما ما دابت به الكباد المخلصين يا ابا القاسم
 طوبى لك بما اقبلت الى السجن وحضرت امام وجه المظلوم وسعت ما وعدت به في كتاب
 رب العالمين بمحضورك غفر الله اياك فضلا من عنده وهو رحم الراحمين
 باقباله اليه حاج كبر الغفران واحاطه نوره عفوره لمشفق العزيز العليم قل لك الحمد
 يا الهى بما بديتنى الى صراطك وادخلتني في بيتك واستغنى نذاكك استك
 باياتك الكبرى وانوار عرشك يا مولد الورى بان تؤيدنى واولياك على ذكرك
 وشاكر والقيام على خدمتك اربنا الفقيه وفي قبضتك زمام الفضل والعتا
 قدره ما يقربني اليك ويعلمني مستقيما على امرك بحيث لا تمنى عوى الذئاب
 عن التوجه اليك اربنا الارباب انك انت الحاكم في المبداء والمآب لانه ان انت العزيز

جناب ميرزا عليمحمد الذي هاجر وفاز بنام هذا ونديكنا

۶۹۰

اولياؤ الله را با پنجشنبه سوار يوم اوست از قبل وبعبار نمودم طمنه از برای
 نفسيکه با اراده الله تمسک نمود وبنديل تقوى شستت کمر را نيکه از قلمر اعلا
 جارى الضرور که بالا اعمال والاخلاق از حق ميطلبم نفسيکه الى الله هجرت نموده
 ايشان را مؤيد نمايد بر نصرت امر قسم بافتاب حقيقت نفوذ اعمال طيبه
 واخلاق مرضيه از نفوذ صفوف وبنود اعلا واکثر است قوت و قدرتش را

را قدرت جنود عالم ضعیف نماید از حق میطلبیم اولیایش را مؤید فرماید بر اعمالیکه
سبب اعلائی کلمه اوست الحمد لله از وطن هجرت نمودی قاصداً المقصد الاقصی والافق
الاعلی و فائز شدی بحضور نسل الله تبارک و تعالی ان یوفقک و اولیایه
عناک علی استقامته لا تمنوا شی من الاشیاء و یقده لکم ما انزل فی کتابه
لاصفیاء الله هو ولی المهاجرین مقصود القاصدین احتیاجی آن عرض از ذکر
و اناث کل را ذکر نمودیم نسل الله ان یکتب لکم حسیب الاخرة و الاولی انه هو
رب المرشع الثری و هو الغفور الرحیم اللهم اهل الجبأ علیکم یا اهل الجبأ طوبی لکم
ولمن اجبر ویسح قولکم فی هذا التنبأ العظیم

جناب میرزا علی محمد علییه مجتهد، الله
هو الناصح الجلیلین

کتاب عظیم که لازماً در کتب علم الهی مکنون بود ظاهر شد و باعلی التذاه
کل را با فنی اعلی دعوت نمود تا ضعیفانه و بغضای عالم او را منسوخ نمود و قدرت
و شوکت فراغته ازین او را ضعیف نکرد لوجه الله ظاهر شد و فی سبیل الله صل
شده نمود و وارد شد بر او آنچه که شبیه و مثل نداشت مطلق اراده مسر ضعیف
و شتات ملحدین و ضرر ظالمین واقع هر چه اراده می نمودند بعملش مشغول چه که میخواستند
بی ناصر سعین بوده غداش قطعات کبد و ششش خون دل در هر یوم ضرر
بدیمی ظاهر و جلای جدیدی نازل از سحاب ظلم من غیر تعطیل سهام بغضای
بارید و احوال ما محبت الهی مشتت و استقامت مکتبه له الحمد و کلز

الاحوال آنه هو لغتی امتثال کذک زیارا شربت با کلیل عنایة الله رب العالمین

۶۹۳

جناب علی عکرا الذی حضر و فاز بنام خداوند یکما

یا علی قبل عکرا علیک بجا، الله مالک القدر لله احمد از وطن ظاهر قصد وطن آ
 نمودی جسنود فضل و رحمت و عنایت وجود و کرم آهی ترا مدد نمود تا آنکه با فخر اعلی
 فائز شدی در محضر مولی الوری حاضر و مدته در ظل قباب عظمت ساکن اگر بعد و
 قطرات بحر و رمول بر و هر یک در دفتر حساب آهی بقره محسوب شود و تو در این
 مذکوره بجهت دشمنی حق جل جلاله مشغول شوی همسر آینه از عهدۀ این فضل عظیم
 و کرم کبر برسانه قل لک الحمد بقصود العالمین و لک اشکر محمود افئدة العظمی
 و لک التثناء یا ضیاء من فی السموات و الارضین عنایتش میقبلین را اخذ نموده
 و میباید حفظش همراه و اسم بارش عزرا را گناه نمیطلوم از قبل تو شکر میباید
 چه که فائز شدی با آنچه که شبه و مثل نداشته و ندارد و مذکر انک الذی سمی
 بنا و علی و ضلمک و بنسبک و شکر هم بعنایة الله رب العالمین و سئلنا
 ان یقر حکم الیه و یقر لهم ما قدره القانتین و امانه القانتات ان علی کلشی قید
 و مذکر ابابصیر الذی سمی بمحمد لیفرج بذکر المظلوم و کیون من اشاکرین
 یا محمد مظلوم در سخن ترا ذکر میباید که کجاست برف ایمان و اقبال فائز شدی
 و در راه دوست یکتا حل شداند و بلا یا نمودی این فضل عظیم را ذکر نما
 و در قلب خاتم حب محفوظ دار آنه مع عباده المقربین لا اله الا هو العلیک کبر

وندکر ابناک بذکر خضعت له الاذکار ولسنه قال ان بقدر ظم کل خیر ازله فی
 کتابه وکتب لهم نعمه الآخرة والاولی ومانده کل عالم من عوالمه انه هو المقصد العید
 یا محمد کتبت من قبا علی وجوههم وذاکرهم بازل لهم من لدن منزل قدیم یا حبیب
 جمیع آذان عالم از برای شنیدن ندای این یوم که از سخن اعظم مرفوع است
 خلق شده وکن اکثری محروم الآعدة معدودات و تو آن فائز شدی
 وندار اصفنا نمودی و با نقش اقبال کردی قل لک الحمد یا الهی یا استغنی
 وعرفتنی و علمتنی و هدیتنی الی نبایه اضطربت القلوب واسودت الوجوه
 وزلت اقدام لیسرفاء و العلیاء الا الذین نجحتهم بحودک و طهرتهم من دنس
 النفس والرؤی وذاکر تخم فی کتابک المبین وندکر ابک الذی سستی
 بعباد فی کتاب الاسماء ثم ابک الآخر الذی سستی بعباد قبل رضا
 وندکرهما بآیات الله بنشرهما بفضلی ورحمتی الی سبقت الوجود من لیسب
 و اشهد یا ظلمی اذکر من سمع ندائی و اقبل الی فیتی و تمی بسید قبل میرزا
 لیاخذ عرف یایا و یقره الی ملکوتی لیسیر البدیع بسید قبل
 میرزا انسج بذکر ایامی ثم اشکر ربک انه ذکرک فی آخر اللوح
 بما یبقی بر اسمک و ذکرک بدوام اسماء الله وصفاته انه هو الفضل الکویم
 قل لک الحمد یا نجی من بر الظنون والادام و سقیتمی کأس الایقان
 من ایدی الفضل والعطاء اشهد انک انت المقصد عظاما و منی
 قبضتک زمام الامور لانه الا انت العفو و مالک الطهور یا علی عسکر
 اکبره و مذکورہ کل بذکر مظلوم فائز گشتند و بنیایت فرین در اول آیام

عهد نمودیم اظهار الغض لله و کرمه وجوده بر اسم و وجه خاص شود اودا
 ذکر نامیم حتی کان اوستا ان ربک هو الغفور الرحیم الهیاء من لذناک علیک
 و علی الذین آمنوا بالله و آياته و اعترفوا بما نزل من سماء شیتة و نطق بر لسان
 عظمتة فی مقامه الرئیس سبحانک یا الهی تری احسانک بین ابادی
 اعدانک نحو صغیانک من الذین کفروا بک و آیاتک استنک بساء
 جودک و کبر کریمک و بانوار نیر اسرک الاعظم الذی به نورت بقلوب الامم
 بان تحفظنم بقدرتک الی غلبت الاشیاء و تحریرنم ببطانک الذی
 احاط بالکنات ثم انزل علیهم من سماء عفوک و عطاک ما تقر به عیونهم
 و تفرح بقلوبهم ایارت تری الموحدين بین المشرکین و ورد علیهم مانح
 بر سکان فردوسک و جنتک استنک بان تحفظنم من شر المتقین
 و ظلم الظالمین انک انت المقدر الذی لا ینسک شیء تفعل بسلطانک
 ماشاء و کلمه بقدرتک ما ترید و انک انت العسزیز الجلیل

بیننا الاله الاعظم العالی العلی
 سبحانک اللهم الحسبک منورک الذی ارفع فی العالمین ربک الاله المستغنی
 الفیض الامم و بانوار خجرتک الذی ارفع فی طوک ان تود عبادک فی التوجه
 الی انوار وجهک اری ربک اللکم قد شرب یلکم العائنات بفضلك الموحدين
 استنک الی التحیت اولیایک عن تحریر عطاک بسما جودک ثم التیب للذین
 اقد الیک فازوا بعرفانک با قدرته للمخلصین من عبادک ثم حفظنم ما امرن
 من ان الاله الذی کف و ما انک انت المقدر عهده ان الاله الانیتم ثم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم المقدس عن الاسماء

در این سنه اردشاه پنجم که عین عظمت کرمیت و قلم الهی نوحه نمود یا با الهام
 او هاتمه خرقه میان آمده حرمت اباد معهود کتاب البرا الهی نوحه و اراده کرده
 از این توبه دارد این سخن را جمیع اخوان عالم اعظم تعینش میسازند این سخن صحیح
 گفته این باینکه نزد شماست بیاورد ذکر نموده ان هم صحیح است صحیح ترین
 قدیمان آمده العمره این فقره باب بحیث باشد و فرج سبب را سبب بود
 قدر الزم الکرم استکلاب بفرقات بهما مکعبه ان تحفظ کتاب عن الظالمین
 الذین ارادوا حجوهم فاما ملک الیرب لا تؤیدهم علی ما ارادوا الملك انت المقدر علی
 انشاء و فخر حضرتک نام من فی اسمیت و الارضین و همچنین شنیده تلبسه
 بقدم اسماء ناییده ه اترا هم اراده نموده از حو نمائید بر راه بر صاحب سفینه
 حمرا بایدر حق جد جلاله در بیالی و را با هم حفظ کتاب را طلیکانت یا است فادرو
 الیما المشرق من افق سما حرمه علیک و علی الذین سمعوا النداء و اجابوا
 اللهم

۹۹۵

اسمع مع الحبيب

شیر جناب شیخ بهاء العالم الخیر
 شهر قدیم الایامه لاله الایوب بحیرت بیست بیست و هفت نفر الواح العظیم کسبم
 سمعنا ذلک نادیاک من ظلم الامین العرش و ذکر نیاک لکریه تفع به مقام مقام
 که مقدر اقدار الهی الفرد الخیر ان اشکر ربک انه ایدک و اسئلک ان یقریبه و اعم اسماء
 کرمه و حق الکریم البها و علیک و علی الذین سمعوا النداء العسیر تراحمید

الاصرار المستقيم طوبى لك يا جعفر لما تابك ومعنا منه فانطق بان لعظيم من
 ان ربك لهو السميع البصير قد سبحناك يا من باسماك سخرت الالهيما وبارك
 انقلبنا الالهة اسماك اسلك نفوسنا وقد تارك ظهورنا قد تارك ان تحفظنا من سبهم
 بعد ذلك ولديع انغيار عبادك اسررتك في ستمها بك ومقبلا اليك تموا كذا عبيدك
 جعفر سبحك الطافك وقدره من قدامك لا يحسن في غمنا من غير الملك
 انت المتقدر على ما شاء وقرضت لنا نام والاستسار الاله الاله انت القور الاله

من جناب يولف هرب هرو مشروا اعليه سب الاله

كتاب انزله الودود في البيت المعمور وهد الناس الى صراطه المستقيم بايد الاله
 قد ظهر ما كان سطرانا من العلم الاله في كتب الاله مالك الاستسار ومانرنا في علمه
 اتقوا الاله ولا تعرضوا له انزلنا الاله لضعف الملك والمكارت بولع لم يدره ونشند
 يا سبدهم في مقام الرضيع انا سمعنا نذرك اجناك بهذا الكتاب الذي
 منه جزاقرات الرحمة وطق عند الرب الاله على الاعصان انه لا اله الا هو الفرد الاله
 اعلم اننا نوصي العباد بالاستقامة على هذا الامر العظيم قد ارتفع التعان في
 الافاق وما لك يوم التلاق استبرأ على رتبة الرقيق ويدع العباد الى الاتق
 ويا صرهم بما يرتفع به مقامهم من لدن عليم صليم قد اقوم القوا الاله ولا تمنعوا انفسكم عما
 ظهر بالحق لذلك ليصلهم من عنده كتابا يسين الهباء المشرق من انفسهم وحرمت عباد

من استواحي الميتين ورحم الله ربه العالمين

٦٩٩

جناح محرق

بالذرية باج بحر الدنيا اسلمه حرقا عليه ساء
 ذكر من لم يظلم لم يظلم لمن آمن بالقيام ونطق بثبانه وفاز عرفانه وحضر ثابته الذي شربته
 شربته له آتبه وعرفت توحيد ذاته وتفسير نفسه عن الشبهية المشتملة و
 انا اس مع الحجب قد وجدنا من كتابك عرفا قبلا لك في اعراض عن الاقوال
 المرهورة الا من التقهت يد ارادت به رب العالمين ما اربا المذكور له المعلوم
 السبع النور امرأة خزانة لا اله الا انا الفرد الخبير فكنت قائما انا الموم
 ونا طقا بثبانه العبر الحكيم دعوت الملوك والملايك والعلماء والامم الى الله
 الاعمال كلها ما منعمة تجود الارض ولا صنوف الملوك وسلاطين فلما اشرق
 نير الظهور من افاق الدنيا قام بهد البيان ما عرض له ان تنفطر السماء
 فذوبت البلاد المرسلين لذلك برئت لهم انفسهم امر ورم اليوم من الساعين
 فملا تبيد مال الدين اشكر الله بفضل عنيته وبما انزل لك ما لا تنفد
 يتغيره وادم اسماء احسن صفاته العلياء وانا البين العليم سئلك ان يرد
 وينزلك على ما تصدع به عنك التيسر لك لفظ العلم الاعاد كان المظلم تحت
 حتى لم يبيضها بهما نسبت ايدى الظالمين ولذلك اظهر بحر المعاني امواج
 والنور اشترط بذلك لمن شرب وادروا في العارفا في تبيد

فتح جناب محمد باقر

بسم الله الرحمن الرحيم

امر و زان فضايل بودا و در بار عنایت مواج و آنچه را حدت با نعمه الهیه تقصیر
 مینماید البته از سواد شیتت ظاهر شود و اگر قصار و جامع لغز از دست
 تا خیر شود بناید محمد بن کرژد بانچه سارله که مانند افتاب از ان سماء لوج
 مشرق و سوا از عباد ارسال شده ظاهر باش رک جهان در دست پرشک و ان
 در درامی میند و بدانای در مان سکنند انکه در جمع جلال از بحر ضایع
 حق در جمع عوالم با مقبلین انجین لجه و خوابد لوج ان الامر له بیده بر سر خطین
 البصیر عرف محبت عمر از نامه از متضیع اما وجه ناه فضل من لدر ان رب
 لک الوضاع الغفور الرحیم انه اراد ان یدر الغف من قبلک ان هذا الاضد
 ما الة العالم سلطان الافهم استکسبک سدره عنایتک و لک ان حکمک ان
 تکتلک من قبلک الاعلیٰ تنفض فی عود الی الة الاستماع و اطهر السماء رب
 ممتحها بک مقبلا الیک متعربا بما عرفت رب ان عظمتک قد خلق ضلک و
 سماء استکسب بان تو یارک ما تحب و خیر متعربا عما لا یغیر الی الی
 البور و مالک الاخرة و الال الی البهائم علیک عما امرت ان قبلت الی الیه
 فتح آباد جناب محمد باقر علیه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٠١

قد حضر لنا ملك وجدنا منه عرف الخبوص له رب العالمين واجبتك بهذا الكتاب
 لا يعاونه ما شئت وترى في الارض ان انت من العارفين انه لما دبر له فيما لو
 والاية اعظم بين الورد ونير العرفاء في ملكوت الله طوبى لمن جاهد نفسه وولده
 هذا يوم فيه اظهرنا ما كان طنونا في علمه وحقونا في عملنا من عظمة رب المتقدين
 طوبى لمن شرب حقيق البعير من اباي وعطى ورثه الاباء ليعلموا ان الله
 في كتاب الاسماء انا قمنا على خدته الامور نلقاه غنا في احميد لذلك نطق
 ان نعظمه اذا حطت الاحلام من الذين كفروا بالله رب العالمين قد بان
 لا تحزنوا من اعمالكم بوق يا خدام الله اعراض عن عبادة ربكم انفسهم خسران
 مبين وذكر ضلعا الترافقت او سمعت نبيا ينبأ به ربها الغفور الرحيم
 قد حضر بالفضل من عنده بوضوئها ما نزل في كتابه المبين يا افراس
 يذكر آياتك انه في سبح اعظم ذكرك الذين آمنوا اذا عرض عنه فاصبر
 فتح

جناب محمد حسن عليه السلام

٧٠٢

بسم الله الرحمن الرحيم

يا اولياي في فريادى ان اسمعوا نداي انه ارتفع من سدرة من سدرتي
 تنطق

العالم منبسط العبد البنا العظيم اذ ارتفع حقيقيا من اناس من انبياء
 سارع الى ان تشاك يا ومنهم من سماع عرض الى ان كغز بابنه العالمين
 قد عيش العباد تامله فخره ان المتكلمون والرفق المخزون والذرية
 كملت الله مالك الدين اماك افرت بلو حرد وجه عرف عن تراثك الذي
 عرفك وان يدك هياك الى اسراطه استقيم فدا حرد ربه العرش اعطيت
 فتح آباء جناب عبرا عليه بسببه

٧٠٢

هو الاقرب اعظم الاكبر

شهد الله ان لا اله الا هو والذرات الى انه مصباح الهداية بين البرية و
 الالة الغير للذرة من صلح الامر بين ليشه ومظهر الحق لمن فخر استمر
 الازن من باعباد الرحمن في البلد ان استمعوا النداء من الافق الاعلى
 برصنكم بما يقربكم الى الله رب العالمين وبالامانة والديانة والعفة والوقار
 وبما يظهر به جوهر الافضال في الاسمان تعالى الرحمن منزل هذا اللوح الكريم
 ان لمظلم ما اراد لنفسه شيئا في الارض يشهد بذلك كل منصف بصير
 انك لا تخزن من شئ ان افرح بما ذكرتك بحرا وور من هذا المقام العزيز
 الذي تسبح به سبحان الاعظم فمراتب الله العليم الحكيم السواد المشرف من ان

العلم الاعلى عليك على الذين فازوا به حتى اوحوا لغربت حماة العرواح
على الاعضا الملك له الواحد المتقدر لعين نزل المنان

فتح جناب اسمعيل عليه بياؤه

بسم الظاهر من افق السماء

٧٤

يا اسمعيل قد نطق قلب الا فر الصباح والى عاتق ان ثلثت الايات
من ايات ربك مالك الايجاد يد من شاكركم يقوم على حق اشكرهم من
يذكره حق الذكر لا يغف المهنمة على من في الارضين واستواضع ما عند
وخذلت بك بالروح والريحان انه ينفعك كما علم من عدي المبرك
انه سراج ليلته نيرانا من جهك امر امن ليدرسه رايك باب بيتك
بالكتاب ثم عمدا تنزل فيه من ربك العبد نزل الوهاب

فتح جناب على اسمعيل عليه بياؤه

هو الناطق بالحق فمن عليك لبيك

٧٥

سبحان الذي انزل البشيا واظهر البرهان ودعا من في الارض الى المقام
مبنيق في رب العظمة انه لا اله الا انا العليم بحسب قريجا ولا صلاح العالم
وحياة الامم لربك من عنده لوح عظيم يا عبيد الكبر ان افرح بذكرى

الحمد لله الذي جعل
 الدنيا دار فتن
 والآخره دار عاقبه
 والجنة دار بقية
 والجهنم دار عاقبه
 والقرآن كتاب هدى
 والرسول محمد
 وآله الطاهرين

اياك ثم اشكر ربك الكريم الذي توجه اليك من ظم اسبحن وذكرك كما لا
 ياخذ النفاذ ان تكن مستقيماً على امره المبين انا انظرنا الامر و امرنا
 بما نزل في الكتاب من الناس من غير ومنهم من ترك عن ورائه الا انه من
 فر كتاب الله الملك العزيز البديع البهاء على اهد البهاء الذين فازوا ابدا
 الامر وسعدوا بما شرب الله قبل خلق السموات والارض كذلك ولع يد
 الفصد عن عند الرب الفاء خطبه لمن فاز و وياك لعن من لعب
 فتح جناب سهراب عليه السلام

٧١٥

بنام خداوند بنیاد دانا

يا سهراب حق جد جلاله از سلا صلح عالم و تربیت اعم خود را
 فرمود امر شتر ظاهر و صرا شتر با هر و شتر را امام و جوه نصبت این
 ان بویسیه مسفر نماید در صورت مسیده می شود و جمیع من فر استموا و الارض
 منصفی است بدو می شود ان ترحم الیه و توب الیه انه یغفر خطیایک
 و یغفر غنک سیمایک ان ربک لموا لغفور الکریم حق اولنا بان عظیمه
 و خطیبات کبره بغض و دشمنی و محرم و چشم پوشیده بشرط انکه محکم بود
 راسخ و ثابت بماند که در بویسیه یک باب الرحیم اجره اذ هو الکریم

فتح اباد جناب محمود علیہ السلام

۷۱۷

سیرت من الافق الاعلی

یا محمود قد ذکرک من احسن وادرنی ذکرناک سن بالکدر البیداع الذی اذا جرد
 من العلم الابر نطق الالشیاء واما تظہر ام الکتاب وانه یطلق فی حیات
 لا الہ الا انا العلم بحکم انک اد افرزت کلماتی ووحده عرف بہانی ان اشکو
 قد لک السحر اذ کنت بین ید الغافلین اشهد انک دخلت ابر و ما نبت
 من کلمات الالشیاء الی الافق الاعلی وقلت ضم العالمین الیہ و لیس الغفور الیم
 فتح اباد ورفہ ضلع جناب محمد علیہ السلام

سیرت الظاہر المتکون

۷۱۸

یا مترو و قد علیہ السلام ورحمتہ جمیع عالم الارض من یوم المنع اذ سیرت الیہ
 و لکن مدغافد و محجوب الامن شادہ جہ مقدار ارضنا جنات و روت
 و سلطنت و مملکت الہامی عجب و انہما ل از غنر مسعال تقابیر سیرت
 سینم نژد و چون صبح ظهور الہم و مید و نسیم حیات هر و منوی و فرست من خضوع
 حبیب اشجار و جنو منقصر و شہند الامن شادہ و توار فضدانانک
 اوندایش را شنیدیم و بانوار جہش بعد از فاسد کما کثر خطیے لک ثم طوی

لك ان اعرف باوقرت مقام من سبحك ان له مقاماً وثنا عند ربك العليم
انجيب الهما عليك ^{عليه} على امر الترسيت بمريم انا تذكر ما بيننا في الفضيحة ايا
وانا الفضا الكليم

فتوح جناب غلام رضا عليه السلام

٧٠٩

سبر الاقدس الاحمر

با غلام رضا به سمت نبائي و به عرفت ما ظهر لا مريد به سمعت
و كرت بر و سحر و ملائي لعمري و شكرت ما عرضائي و اركاني و خلدائي بما ورد
فرسب آرزو العالمين انه باشت يذكر بلانا و بفضيلا لا جانه ليعرفوا
ورد عليه من علمه الذين خلقوا العبد من عنده لا اله الا هو الا امر القدير قدما
الكر في البدان لا تخرد اعا و روع صفيا في فراض الطاء و شبتوا ايا
الس و لو تكوا عليه انه يحفظ من سب و تحن من الهلاكه و هو المفتوح الذر ما عجزت
الارض و ما منعت طوة اطال من الهما عليك و علم من اقبال العرويه

٧١٠

فتوح جناب حسين عليه السلام

سبر المقدس عن الاذكار

قد سمعنا نداء اوليائنا و اجيبنا بهم و اناس مع المحب حسين كرك

هذا الحين من حسن الى العالم واتى سلطان الالبقيوم مع حنوب الارض كلها
 شربتلك من عنده كتبا مبين ان افرح بذكر اياك ثم اشكر ربك
 المغفور الكريم هذا اليوم فيه ظهرت الالهة ونزلت الامثال ونزلت المائدة
 لكسر القوم فرحنا عظيمت سعيد غياية ربك وقربا مالك الاسماء اسئلك
 باسمائك الحسان تكتب لي من قبلك الاعلا ما تكتبه لاصفياءك الذين انفقوا
 ارواحهم بسببك انك انت المقدر على مات ، وفرضتلك نام من في
 السموات والارضين وذكرك اهلك ومن يحاك فضلا من عندي وانا افضل العليم
 البهاء عليك عليهم من لدن سقت در قير

٧١١ فتح جناب محمد صادق عليه السلام

سب المهيمن على الارض والسماء

كتاب انزله مالك الاسماء لمن حضر اسمه في الحج الاعظم امام وجهه مالك القوم
 الذي ظهر بين الاحم وبنحى انه لا اله الا انا افردت به ما هو قاصد ان ستم
 نداء المظلوم انه يذكرك في رفاه الممذوم ويشك برحمته التي سبقت من
 السموات والارضين كثر اسئحا وحياث ثابتا على امر ربك يستقيما على صلواتك
 زلت عنه اقدام كل عالم مريب ان اشكر الله بما نوجه اليك وجه المظلوم من

هذا الاقرب لمبين وقد لك الحمد يا مقصودا لعاب رفين

جناب ميرزا محمد رخا عليه السلام ۷۱۳

سبحانك يا ذا الجلال والإكرام

هذا يقينيا ودر الناموس من جد الكجيات سمعت اللغز نارية قد اذنه مالك القدر وخر كل
امر مستطوي لمعجرف فازد ويا للمرضين لعبا لقور ما ضعفت سواؤا
ولا قدرة ان يجابره شهيد بما شهيد انه لا اله الا هو الفرد الوحد اعلم بحسب
ذکرناک من قديرات لا تقاد لها كنوز العالم ولا تنقطع عرفا يدوم الاعظم
الدينية ارتعدت في الاصل الا هم الامن الله رب العالمين العظم قد ذكرنا
اقناع عليه سباني وغيره ودر حتمت ذکرناک سب اللوح المسين باسم عياي جان امر
روز حضرت اميرت بايد ما بيان مستك مايند اوليا ان ارض طراف
ار قبيل مطليم ذكرا ما بلوا امر روز روز فرج البرت بايد كبر سنور هر مورد وبارس
سارله مستعد مايند جزا حتمت فاعلم ما يذک طمبر مستحق بال ان شارسه
ليظهر لهم ما ارادوا من الملوك ودر سلاطين حال ابن امر اعظم ودر مدين ودر امير
امراق لمخه و طمبر سنده لكن اشرفه و محجوب بايد كبر حتمت مستحق
قدوت ابو شيرت با اسم اعظم مستعد زنده لوله بلار ارتفاع كلمة وارتقا و در خطا

شود از این آنچه که از کلام ان از عدم بوجود آمده نیز از حق بی طلبی مگر در امور دنیا و
 زحمتهای جناب ابی البرکات نگذارد حفظ مقام و اجرت و جود و عمارت و سید الاسم
 المبارک العزیز البدیع البهائم من تمام فضا علی جناب و علی من بک و بیک و بیع
 مذکور فی الاثر المبرم العسیر فی الحکمیم الحکر له العفور الرحیم
 ۷۱۴ فتح جناب میرزا محمد حسین علیه السلام
 هو با مع الحیب

یا حسین مظلوم از نظر سخن عظیم تو توجه منجبه و سیر ما بد قلم اعلی در بیان او ایام ایام حق
 جلاله را ذکرینما بغیر نفوس سید حق محوم با سیم قوم از عطا اخذ نموده اند و با نر
 کشته اند حسین علم از کبریا حضرت صغیر است بده افق اعلی و نذر از خلق شده علی
 هم درستان را در دست داشته اند اعدا جای شده اند حروف را در علم و علمه را از کت
 ثمره را از شجره منع نموده و نمایند ضعیفند لایق است نه نیستند و محرمند تا حضرت
 چه که عملی است که در آن عظیم منع نموده قدری الهی که کبر نماید نیز از طرف عترت
 سرفرازان و مطلع او امر و احسان استکبار و در جهت و بعینت العیال هر چه
 عده از جوهر نایب است و با سبک اندر بیخیزت الاستیاریان نقد در ایام
 و حرکت و اصفا و ندانک او تکت که من قندک الا علی وجه اللقا و یا مولی الاستعداد و نظر

استعداد انك انت الذرست بعظمتك العائت بقدرتك الممكنات سكند
 بان لا تخيبي عما عندك ولا تمتعها قدرته لا وليا لك انت المقتدر على كل الاله
 انت العزيز المتحار صدك اللهم كما عسى اوليا لك الدين ما خوفهم شيب من الاله
 سبيلك مير الى السماء واقبلوا اليك بوجه فيرد افاق ظهورك اذا انظر اليك

فتح جناب محمد نقر ۱۱۴

هو المبين العليم ذكر من لدنا لمن حضر كتابه له الا في غير هذا الخبر الذرست ذراته قد
 اتى المقصود سلطان مبين لتجذبه نفحات الذر على ان يحرق الحجج باسئتم
 الامم العير انما رخصن نحو امر وزر زيرت له در جميع صحف ولست في ربح حق منسوت و
 بيوم آند لو فرح عظيم امام وجه عالم قائم و مشهور و قصصه في انفسنا تا حيرت با
 تبيد ليد و افاق يقين اراق سما قلب اسر نيا آنچه در عالم احداث است از
 قدر از قلم اعجابك تصريح نازل الرث هد ناي برا حله علم في اجمله مطر يري
 در هر عهد و عصر له حفيف سره نهر مردن خو و عرف ظهور متضوع لست على عصر بر آدو
 قيام يرد هم علماء عند ان سر جلاء عند يد العليم معلوم است ابن نهر صبر به در وجه
 صحر اشرف نمانند و بلادام وجه متوجهند لقطره بر حقيقت استلال عيانند و از حيرت
 عن سر و حضرت الرناظر لعلم باشند افاق ان اراق الواح كبريت في و ميود

بنايند از بلبل احد مجال اعراض و اعتراض و البرايات ناظرند شرف و بزرگي
 را احاطه نموده در لوج برهان اين آيه از سما شيت حتم نازل شود لمن يقينها
 ويجز حلاوة بيان ربه المسفق الكريم قلنا تعرض على الذراتك بما عندك وعند
 ليد العالم من حجج الله وآياته ان افصح بصرك لمر لظلمت فاه من افق ارادة
 الملك الحق المبين في مقام اخر انك آيات ربك تراها انزلت من سما
 خضعت كما لتب العالم كل ما لك ذلك رطق لك من مكرات البيان القوم
 من العاقلين نفوسه بته سنجيمه را سخته ميطمئنه بايد بانوار فتايبان كبريا
 شوند و عالم را ريشني بخشيد ميغز لمن فاز بهذ اللوح بشكره الناطق العليم
 اشرف شمس الغضد و انار افق عنيت لله رب العالمين
 فتح آباد جناب محمد تقى عليه السلام

۷۱۸

بنام حضرت پيغمبر

انچه مصدق عبادا تقوى امورد است حق خبر جلاله الله الرار ما يضر دمايغ غنند
 خبر حق خبر جلاله بر امورد گاه نه اگاه حقيقت محضه او بوجه است اوست عليم
 حكيم الله انچه مصدق داند در باره جهان غوطه فرمايد كه مستقبلين رسيفت
 را در لجه ليد و البراين مقام شرف يعضر از فرج هلال شوند در جميع اجبا

بگویند تا و حمد که بر خداست و بچشمش تمت بر طالع ظلم برضا عتف
که علی عرضند که با قدرت و قوت در خطا و ذر سر منحصر اند که خود را خوار
مشاهده نموده و زود است که در بر سر القدر خود را بیابند الا بریده بفرستند

و بحکم برید و بهو المقتدر العزیز الاحمد

۷۱۶

فتح جناب عزیز علیه السلام

مهر شاه انجیر با عزت و قوت یکدیگر را عزیزتر بر دولت او
حق فایم نموده اند که در کمال حاجت ابدیه و نورا صدیه دعوت نموده
و اعدا بنظر سخن امر کرده اند و لکن همه اظهار اراد و سخا لا نفس هر جا هر بعد
کار عالم میرسد و علت ضراء و باس در جمیع عصا و علمای هر جا
اعادتنا الله و ایالم من شرم قد اقر اعلا الذ خلقهم بعلمه من عنده و لا شرم
که انداخته ایم خیرا اعلا کم سوف بیرون شرم عذاب غیر مردود است
تخرن من شرم کون علی الله بتمت بحمد المهدود

۷۱۷

فتح جناب حسین علییه السلام

سبحان الله عن الاسماء یا من سمیت بالاسمین الاعظمین ان اسم
نیا مال الاسماء انه بنیادک من سخن عفا و بدعول الی الافق الاعلی المقام

الشرطي فيه سوا الورد الملك ربي العالمين ان نصيبك وانين انتموا بما
يرتفع به مالك اليوم البديع قد يسهل الاولياء مستكرا بالامانة
والعفة والوقار انه يا فخركم كما نفعكم وهو التقور الليريم البهارة عليك مع ابن
غازوا بهذا الذكر الاعظم واقبدا الالفقه المسير

جناب محمد باشم خا عليه السلام
المفتدري من في الارض والسماء ذكر من لدنا من قدر او عرض
الارض وفقها ربا سماءك من خلق وخلق الله لا اله الا انا الفرد وخبيرا
اذا اجتذبتك صبري بقدم الاله قدر الامر لك الحمد بما فتنه بيلك او
لي وليك انزلت من ملكك لسيما اياتك واظهرت للعباد قيامك ا
بلحظ اعين عنيتك ظهورات قدرتك فملاوك بان تجعده مؤيدا اعلى خدي امر
وذكرك بين عبادك اشهدا الكبرياء انيتك وفروا نيتك كعزف بما
يب عن عظمتك لربنا يوكا وفيه حاج بجزفضلك وحاج عوب
استدك بالمقام الذي فيه استقر عورتك وارفع خبا وجهك بسوق
بان نيتك من قبلك الاله شفيع في الاخرة والاولي الاله اعلم ما ينفعنا انك انت العلم
بخبر لربنا سلك ما نخدم سماه بيانك وشم الطمان بان لو فخر على الاستقامة

الکبریا انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت لعسکیم الحکیم

رحمت آباد جناب مدنی علیہ السلام

٧١٩

نبام مفصلاً یانا یا معلوم ادعالم آمد وشناختند محراب البیان آباد را در

اعراض نمود مکلف طور بر عرش ظهور است و لکن باید بشیر شنید و کلام

نقیب بند خیر اعمال اهل را از عرفان مالک قهرم محروم نمونو حدیث مقدر

در انرا که ترا یا شده نمود و راه نمود از حق میبطلیم ترا موفق فرماید بر حفظ

باقیه و مانده سماویه و ان عرفان ذات مفسد شریحه و تواجد لوجی الهیاد

علی الهیاد الذین منهم شیء من الاشیاء عن التوجه الی الافق الاعلی و

العلیاء اولئک من الذین وصفهم الله فی کتاب القبر و جعلهم من المهدتین

فتح جناب ابو القاسم علیہ السلام ٧٢٠

سیر الناطق بین العالم یا ابا القاسم بدت تعرف من نیکوگ من رفیق

السجن و بدتر من قبر الیک من مضاه الا علی قدر روزیة میوریکه المصیر

ان استمع انزله الرحمن فی الفرقان لیوم یاتی ربک او بعض آیات ربک

فلما اتی الیوم ظهر الموعود کفر و ایه الی ان اقرت علیه بطلم نواح به کسار المکلو

قدر با قوم ان اقرت الکتب الیه من قبر انما استشهد بین الظهور الی انتم

لا تفقهون بعث العلماء خافوا ولا تشبهوا الظنون والادبام ان اتبعوا
 من يهدىكم الى شرق الاقبح في هذا اليوم الذر كان مطورا من القلم الاعلى
 فرعلم به مالك الاسماء ليسمى بك كمال الاشياء لو انتم تعرفون ذلك
 ذرناك انزلنا لك ما كان روح اجنوب لما كان يا يكون

٧٣١ فتح جناب محمد رضا عليه السلام
 السلام لصغير با محمد قديرنا يذكر المظالم من الافق الاعلى وتقريب التوبة
 الاجال طيب لمن فاز بايام الله وحضرتنا به لمرحمتنا المبرحة والكريم ان احمد الله بما
 اخراجنا من الظلمات الى النور يا سمعنا انه الا اذ كان القوم فرنوم عجاب
 طيب لك والمنطق تذكره وثمناه ويشبه العباد بهذا البناء الذرية نزلت كتب الله
 في القرين والاعصا لذلك نطق قدام الامم هذا المقام الذي جعله الله مطلقا من العجز
 والذين يطوفون العرش في العرش والاشراق البهائم والظلم الملائح من السماء
 عليك وعلى الذين اقبلوا الى الرب الارباب

٧٣٣ زرقان جناب ميرزا عبد الله عليه السلام
 هو المقدر على ما في كتاب انزل المظلوم اذ احاطه بالاضواء من عند الاطراف
 ودع القوم الى الله وهم قوما جاحضه عن شئ ما ح به سكان الارض والسموات

يوم فيه يفرح الله الصالحين والبرية اجمعين او ينادي الله ملائكة السماء بسبحوا الله
 من عند الله ام الكتاب قد اخذونا وجبنوا ومنعونا عما خلق لنا لكي لا نقتصر الامر في
 ايام قضاة الا شيئا الملكوت رب الارباب يا ابا السماوات انا نوصيك بالصبر
 والاصبر ان لو كلوا في حال الاحوال على الله ما يكون التناهي ان يعلم ان من يعلم
 الله دعوا باخذ القوم تسكين بما عبت به فائق الاسباب ٧٢٣

ش جناب ميرزا محمد رضا

هو الحق المبين لعلم ان يا مفسر عاتق قمر راج بحر المعاني انه لم يزل من قسوة
 والارضية طرية للبصر اذ توجه الى المنظر الاكبر والاذان اذ سمعت نداء الملك
 القدر الذي ارتفع من باب المقام الكريم فدخل في غيب لهذا اليوم الذي شهدنا
 لملائكة السماء ينطق الملكات رب العالمين قد سمعنا نداء
 وعرفنا شيئا قال في افي الرحمن ربك هو اسمع يا صبر واجتنبك لهذا
 اللوح الذي جعله الله في ملكوته الممتنع المنع ان اشكره بهذا الغضن
 لك ما يقصد العايرين لذلك كركم المظلم اذ كان مسجونا في احوال المحسنين
 على امره على شان لا يملك نفاق كما يدعي ولا استراة كما غاف في عبادة
 هو الاله تعالى الاعظم فيفرد ابن طهر اعظم ما في اعلا توجه نحو وما به آيات

ثم حقیقت فاکرنت حجت الامراء ووالدین اور اطرافه و این فضل البرمخصوصه من ظهور
 بوجه و خواجه ابو ان اسکر بنی من الدالین و آنچه عالم خیریه که در الراج معتد است از قلم اسکر
 نازل شد نفع ان عباد و ولد اسکر که راجع بوجه و خواجه ابو لعیره نقیبه است
 برقیق اعلی صنع می شود ان نفوس ناظر و مطلقه که انفسه بنا المقام لیطیر بحا شوق لفق
 مالک العبدان ربک لیه المبین اسما و انفسه مذکورده که لغیر شرفه و اوقات
 اقیابیت اسکر که مستوجه طور در کمال ان نفوس که حقیق حجت اسکر از بند عمده
 در ایام گرفته است میزند است مقام اعلی و فضل و کبر و لکن باید که بعد از خضوع
 و استمال از حق صدق است است بطلبند الهیاء علیک و علیهم وضع صلوات من لدن الله
 ربک و رب ربیر و مالیر و رب العالمین انا نلبه من ذالمقام علی وجه الدین تو جهوا
 الیه و اعرفوا بهجا و وجهه بعد فدا کاشی ان ربک لهو الحاکم الناطق السامع اعلم انیم

۷۲۸

هو الاقتر الا عظم العا الا حشر
 شکر لله انه لا اله الا هو المقدر علی ما یب و ینزل سبطی ما یکون یا راجحوا
 للامرنا و آیه القوم بین الاعم و مطلع الاستقامت علیک الالست و طریق
 واقبر و امن و استخاف علی هذا الامر الذریه نفع الصور الابر و انضعن من اسر استوار اولاد
 الامن ربک المقدر العید ربان یا برسان لهر را بسو و تا فایده

که این را در کتاب خردی که در کتب معتبره و خواهد بود طریقه اخذت برت سیمه
 العلمیم آنچه مذکور است در این لوح بدین شرح در جواب نازل است
 بر اینکه سخن اقبال نمودی و در ایضاً تسامحت اندیش سید منظر البرهان است و بطراز
 عقلی فرقی نیست از آنکه باید جدا گانه که است مرده را بر صحت کتبی و
 یا بر صحت در آثار معروف است و در مخم نما که انیت صحت حکمت از قلم

جاریست طریقه للعب ملین

۷۲۶

سبحان حکیم

فتح آباد محمد قمر

فرد خدا الظلم علی ما ان غیر عن ذکرة الاقدام به نواح العدل و انصت لظن
 البریه الامن است و اما مالک الرقاب و به افترغ کلاب و به العمار فی اللیالی امام
 قد ورد علی منسا و اما احقرت به قلوب الابرار ان الذین بدعون الایمان قد قرا
 علی صحابه الحرم و یظنون انهم من اهل الفرقان قد ان الفرقان تبر منکم و نواح
 الادیان کذلک فی قمر و نوح قابر و لکن القوم غفلة و ضلال فاستد الادیان
 بوقفت علی حدته امره و یقدر لک ما یجذب الی علی المقام السما و علی

۷۲۷

صلوات الله و برکاته رب العالمین

صفت جناب سید احمد سرخا علیه السلام

هو نظير الناطق العليم حكيم

حمد فاطر سما و مالک اسما و الایق همز الہ مدح عالم برہم سیر و ذوق
 اعم ارشاد شرفا کت قدرت امر آرزو ضعیف نهمو ضیوضا علی لوزار اوده اس
 باز نیت در بحر صحران مستقیدین را بطراز است و در مزین فرموی بطور عرفان راه
 ظلم فرغنه و خرابی است در غرور و جاهلش بصیرت قدم اعلا بر نیت شایان
 علیا است نذ حبت عظمته عیلت سلطنته و احطت حجتہ و برمانہ ذلالہ
 و اسلام التنا و الذکر و استباده علی ابا د امره الذین شہرہ بر ارجح البقاہ
 من کائنات عظمه و دار و البلاد لا علی کل کلمتہ و انت رائیہ اول کلمات
 علیہم بسا و مالک کان و ما یلون ما میهم کسبع ندا و الہیہ القیوم انه ذلک
 من قریب بایات انجذب بسا الملائک الیہ و نذکرک بنیات اذ اخرجت نادت الی
 الملک لیس فاطر الارض و السماء و رب العرش و الشرف و فضلہ لم یظلم لک تا بک
 و فاقه بحضوره و الاصفاء و اجنباک بلوح دعا العائت الیہ مشرق الازوار
 قد و ربک و ربک و ربک ان ربک ^{الرب} هو العلام ^{الرب} ساس سارک و تعالی
 یفتح علی و حکم البفضد ^{للعطاء} و یضرب الیہ فی حال قد صاطت
 کل الارط و القوم غفقه و ضلال یا ہار علیک سارک الیہ ^{نذایک}

فرد ذكر الله مولاي واورس ورائنا اقبال الالافى الالافى طوبى لعالم تحرك غيا لى
 ولسان نطق بما ينظر لظهورى وعلقب اقب الى ملكوتى ولبداخذت كتمايز ولسان
 قامت على خدمته الامر بالروح والرياح اياك ان يخرجك ظلم الظالمين او
 سطوة الذين يعرفوا بالله رب الارباب لعمر فرقررت لك بالارات مشتمه
 والابصار قتلك المحميا الذى كما يميز الى بحر عنانك وتتميز بطير الافعال في
 اياك وارتيز انارك بحولك لركب اسلاك ان ترفقز باسماك بين
 وتويز في عا ختم امرك باستقامته لاسر كما سطوة الظالمين ولا ظلم المعين
 انك انت المقدر الغيبر الغيبر يا دال فد اقب اليك ملك الاسجاد و
 ذكرك كما يقربه ذكرك وام السماء مالك يوم القناد سند لستبارك
 ان يحفظك والذين يحك بسنود الغيب وشهاد انه هو المقدر ان
 اسمع نداء الباء وقبيل الراس مرة الاضرة انه يؤيدك عما ما يرضع عرف
 قبله بين العباد هذا يوم فيه فاحت لفتح البيان من الاسمان وظهر ما كان مخفيا
 في ازل الازل انما لتبنا لك اجر لغاى واكحضور امام حرم واصفا نداء ان
 وشهادة فقر الاحبس والقيام له مراتب عظم الدرر فتح عن من فرار صر سماء
 ان ركب هو المقدر المحماد فذكرك لرضعتك الراتمنت بربها يوم

به الراجح تسلسل ان يويد بها على استقامته لا يتبدلها ظلم الذين كفروا
 من المبدء والبال وسئل ان يتبدلها ما تنفعها ويقربها اليه انه هو العزيز الوهاب
 وارذ ان ينسب عليك بذكر الذين ذكرتهم فانك ان ياتك من هو المقصد على
 ما ثبت لولا الله الا هو المهيمن على من الارضين والسموات يا محمود قد اتى
 يوم الله والقوم فرحجا مبين منهم امر اولهم عن الله قرب اليه الا انهم لا
 يفقهون قد اعتنوا على اعيانهم او بما همم ولا يشعرون قد استانت اعيانهم
 وشوقا وهم في اعيانهم انطق انه لا اله الا هو المهيمن القويم انما نصيبك كما
 يقرب اليه ويرفع به مقام القائه بين العباد ان ربك هو مال القريب والشهد
 يا محمود قبضا فذره الرتران في سقبلا اليك فاطقا ثابك بين عباد
 استكنا بصريح عاقبتك في قولك انك حين استاقا في اياك ان تجتنب
 بجمع منقطعاً عن حججك متمسكا بحجج فضلك اشهد ان بجزلة فقلت ا
 الكائنات الى الفوق ظهورك والمكلمات اليك قربك لا اله الا انت الغفور
 الرحيم يا محمود في حجابك ورام من مظلوم تغلظنا فرب جبه سنة ما علم النداء
 عالم رانذا الموحيم وربنا فيهمم وقبر بهم امر من جهم ورائه سترها نذرهم
 ووجه عالم ذكر نمودم انچه راله جوهر ياشن بطران رجما من سقود خرا على

کلمه پنجم نسبت و چون تجلیات انوار ظهور عالم را احاطه نمودی صریحاً از خلف حجاب
 بیرون آمدند و بقیامت که در تشریح نمود که است بقبولین را منع نماید بعضی از
 حالت هم اعانت نمود و بتحریر آنکه آخر تر نمود و همچنین بنویسند آخر قدر الله الرحمن
 حنین من استبرع عرش ظهورک و الفوق عزه و افست دره و قدرته و کبریه و
 روحه لا اعلا کلمات استکماله الملك و المملکت یا سکنان یا سکنان
 ابجودت ان یوید عبادک عما الرجوع لیک و الابانته لدر باب فضیلت کتبت
 انت المقدر العزیز الغفار با همی تقیر هر از جهت سینه خلق امر است که
 صبر میاید ان دریا الی و ایام شغور و جدال و نزاع و است و در هر یوم طاهر
 جز لعن و تبرین و غیره و نماز ان عباد در یوم عمل آنکه نسبت و لعن بالک و نحو ناقت
 عباد نمیشود آنچه را که هیچ طایفه اول دنیا الی حدیث عن محمد و صالح و بعضی از
 با در عالم نیکو مرآت و در صبر میاید ان نشک منوجه اند قدر تقوا الله یا قوم نورا
 یوم الله لو انتم تعلمون و هذا ظهور اسم لو انتم شعرو لا یذکر فیها الا هو شیخ محمد
 عباد مکرورین الذین شکر حق الله عزوجل و اخذوا من ید حوج و روح
 عیاناً صریحاً که هم نسبت کتب هم در الیوم المعنی بر کلام انهم که عباد و بیچاره و از
 او با هم قدر حفظ نمایند یاد با و با هم نسبت سینه قبل شوند و از عرفان حق

جلال محروم ننهند آن سه بهو المشفق العزیز الودود طویل است کافرت
 مذکور الذکر یکن باقی است بقا مملو له العسیر المجرّب یا عیر کتیب النیرال
 و کعب الله شری و ذوالله ساطع و بحر الله متواج و القوم الترمیم النافلین ^{الکر}
 حزب می مقام رسوله روح مالواه فنداه را می بندد و بتقدیر ذات تزیه
 کفایت عرف میباشند هم آینه در بوم خلد شهر با بریدیه لطیفه جنبه ای
 فائز شد و عند اسم از راه توجیه حقیر مذکور محسوب است از این مقام غنی
 محروم ما نند و العبد و خسر عالم کوی مالک قدیم مذکور بعجا لک کانت
 رلا و هاتم متعجباً لا کیف شد اسم ان بوفعت و کیتت لک خیر الاله
 و الاله انه علی شرف قدیر یا جعفر مالک قدر فر خط عظیم لازال تحت خط لعم
 چه امام وجه من غیر شری جاف تم و شری قدر الکر المیزین عباده ک العظراء ^{البدل}
 لیس طر و افما نزل من سماه شریک و فر ایایک ایرت تو زیم سور ^{نقل}
 ثم انزل من سما لک ما یقر بهم الیک و یجذبهم الیک فخرک ثم انزلت
 هذا بمنزلة اسمک الاعظم و کرمک الذرا حاط العالم انک انت المقدر ^{علیها}
 نشا لاله الاله انک لفضل الکریم یا عجب قدیم یوم درین طاهر و تحلیات ^{ادوار}
 نیز هو موجود و لکن القوم فی ضلال عظیم قد نبذوا ما احروا به و اخذوا ما لم یوا ^{غنه}

الا انهم من الاحسن بين من كان مسبين اذا وجدت عرف القميص من كفاه
 الرهر اسلاك ان لا تخبر عما فرته لاصيفك وانزلت على اجابك الذين ما
 ما منعتم بحجوة عن القرب اليك لاسطوة العباد عن التوجه الي اواروجك انك
 القياض لمعشر القدير يا حسين فذالك من حسن طير فر هو اذ لكان سما
 نفتح في انصود ومرت الكتاب ان يات بهو العلم كالحكم هذا اليوم فيه اهل الكتاب
 والارض خلائقها والبحر لاله طوبى لمن عرف قبور فالك لاه كما مفصود من في
 السموات والارضين قد سفيلا الكعب الرج من العيب يشهدو الكرم ليرت ما
 جهنك مقبلا الى شطر عفوك لربك اسلاك بالقيام الذي في القديس
 واستمر عليه عرش عظمتك ان تجعلنا طقا باسلاك بين عبادك والحقوا
 انك انت الله لا يملك شئ من الاشياء ولا اسم من الاسماء الا الله الا
 الاجر القديم يا مسرور المظلوم اسبح الله المهيمن القديم انه ارتفع على
 لا يسلو المنصفون يشهد بذلك عباد مخلصين طوبى لعمود خرق حجاب السما
 ولقار والقطع عن ضمام النفس والهوى سدا لعم تارك تعالى ان يجفياك في اليا
 من شر الذين اشتعلوا نار البغضاء وليت لك ولكم خير انزل فر لاه ابن
 قد اربنا عبدك ابن عبدك قد عت بقبور الى مشرق ظهورك اسلاك

بلایا عیان فضیلت با نوار امرک بین عبادک ان تجعل من الذین نصرنا امرک نطقوا
 بشانک بین خلقک انک انت بفضائل المقتدر العزیز بحمد ما محمد قد حسن امره
 نورا الهی از افق سما و فضل طبع و افعال حقیقت مستقر طویله از کله نفسیده حجاب
 اورا منع ننموی و سجات اورا از حق باز نیامنت اصنام را با اسم مالک انام معدوم
 نموی و قصد تمام نموی کرد اوست بفضیله حمرا و مدینه نورا سعاد بشارت لقا ان ^{صاحب} لظہر
 الاذان من القصر العا ذیہ بیسما ما نزل من سما و الفضل ^{لوطا} و الله هو المقتدر
 العظیم بحسب ما حسین فد فی قلبک الله ایات و ذکرک بما یقربک الله ذکرک ^{حوال}
 بکوار عباد و قلب از شهرات مقدر دار بر و سماع را از فضیلتها کافیه تا معاش
 قرب و درت را بسایید و نذر حضرت مقصد در ابش زید قدسک الحمدنا کبریا
 مذاتک از تیر انارک استک با سما الاعظم ان تو فخر علی خدمت او با ملک
 عبادک انک انت بفضائل الکریم لا اله الا انت العظیم الحکیم یا حسین انا زین
 الایات و اهل البیت و دعونا العباد الی الله رب العالمین من اناس من
 و اجابت منهم من کفر و عرض الی ان اقر علینا بظلمت حسابہ الصخره و ناصح السحاب
 سئد ان یؤیدک بفضله و یجعلک من الذین یا منعمهم شیرات عن صراطه استقیم
 و بناء العظیم الباء علیک و علی ابنک من لدن عادل حکیم یا ابا القاسم

یا دیک المظلوم و یوحیایک الدین المنو ابالامانه ^{سید مرتضی} ^{سید مطهر} ^{الاعظم}
 لاهدر الاکرام ^{بموقف العنایه} ^{للرأس} ^{بها} ^{بدر} ^{سه} ^{مقام} ^{کار} ^{عبد} ^{مبن} ^{کار} ^{خان}
 انتم ادا و جدت عرفیانی فدک ^{الحج} ^{یا} ^{مال} ^و ^{سقط} ^{سما} ^و ^{تر} ^{زاد} ^ت ^{مبن}
 اویالذین ^{عقدوا} ^{عن} ^{امر} ^ک ^و ^{اعضوا} ^{عما} ^{خلفوا} ^{الفر} ^{یا} ^{ما} ^ک ^{انت} ^{انت} ^{الغفار} ^{الوهاب}
 استار العبر العظیم یا غلام قدیضا طیاره ^{از} ^{کل} ^{نفس} ^{بدر} ^{در} ^{ابهور} ^{البحر} ^{عظیم} ^{ضیا}
 فائز شد بکوی عظیم است و امر عظیم مست کین ^{با} ^{سما} ^{تا} ^{بدر} ^{تقا} ^{بجه} ^{بستند} ^{حوا}
 از یک تر که از مقام ^{از} ^{که} ^{شتر} ^و ^{قصد} ^{ان} ^{اعلم} ^{نمود} ^{ان} ^{فصد} ^{مقام} ^{را} ^{با} ^{مفسد}
 عالمیان ^{حفظ} ^{نما} ^و ^{کن} ^{بن} ^ش ^{کیر} ^{ین} ^{یا} ^{اقا} ^{نیر} ^ک ^{حق} ^{صد} ^{علا} ^{له} ^ج ^{ست} ^د
 و در اوله او ^{یا} ^{رحم} ^{را} ^{با} ^{ذکار} ^{رفیع} ^{بد} ^{بع} ^و ^{فر} ^{ماید} ^{انت} ^و ^ک ^{ار} ^{رحم}
 اسما فارغ شده قصد ^{مخرج} ^{قرب} ^{تقا} ^{مانند} ^{ایش} ^{ند} ^{صحاب} ^{عظیمه} ^و ^{انار}
 مدینه و جواسر ^{عظیمه} ^{حلو} ^ب ^{اللهم} ^و ^{لمن} ^{عند} ^{سما} ^{امر} ^{به} ^{فر} ^ت ^{اب} ^{سبه} ^{العزیز} ^{الحمید} ^{الکحید}
 او ^{یا} ^{فر} ^ح ^{اباد} ^{کار} ^{بدر} ^{از} ^{که} ^{محبوب} ^{فان} ^ک ^{تند} ^{شد} ^ت ^{بارک} ^{تعالی}
 ان ^{حفظ} ^{نتم} ^{کن} ^{بود} ^و ^{بهد} ^{هم} ^{بهدر} ^{نه} ^{بیط} ^{عزم} ^{ثباته} ^{العزیز} ^{البدیع} ^س ^{مزد} ^ک
 هر یک ^{بغیبه} ^{ضات} ^{فیاض} ^{حقیق} ^{فائز} ^و ^{ذکر} ^{او} ^{یا} ^{نه} ^{مال} ^{الذین} ^{ما} ^{ذکر} ^ت
 اسما ^{تم} ^{لین} ^{جو} ^و ^{یک} ^{نوا} ^{من} ^{الغائز} ^{بن} ^{عباد} ^و ^{اما} ^{ان} ^{ار} ^{ضطر} ^{ان} ^{مظلوم} ^{مذکور}

ولعبنا بت محض ضفة نؤمن نينا لهم وحرينا لهم نذكر اوليا في فرج حيا ناديا
سيف نينا اسماءهم فم كتاب الله مالك هذا اليوم البديع يا عا قبا البر مال القدر
يذكر في المنظر الا لير يمشك سا قدر لا يسا من قدم امره انه مهالذ الكرام العليم
سبحان الذي انزل الايات واظهر البينات انه هو الغياض القديم لا ين
من شير ان من اجبه يسمع وير ويبر العياض الكبريم يا قدم اذكر من ستم محمد
انا وكرنا اوليانا من قديت من بعد وامننا بهم بالبحر وبنيينا سم عن الندو وانا
الناسح لعليم يا محمد قديت اذا فزت باار بسفت بذات قدر البر لل
سما ذكرت اوليت بين ايدي الغافلين اسئلك ان تفرق كل الاحوال عما
بجملك البنين انك انت ارحم الراحمين انا وانا ان نذكر من ستم نواخت
ليجذبه اللسان بقربه اليه المقدر العذير قد لك الحمد يا فرقتنا تام الا
سما ذرت قلبه نور معرفتك وزيت يجمع ليل از انحصر عهده تجلياته في كل
اسئلك ان تقم من كان عظماء كثر بيانك انك انت المقدر على
تق والاله الا انت العزير الحكيم يا ان العظمة اذ لرا حيا جانك في ابي
والنون الذي سب محمد قديت لم يجذب الذل الى ملكوت بيانه البديع انا امرنا
بالبر والتقوى ونينا هم عن ابر الفحشاء شهيدك كثر وزير وكران

يا وذن
بندير

العلم من الناس من سمع وعمل منهم من سمع وعرض الآمن لظالمين
 طوبى لك بما فرقت بالعرفان من ايام ربك الرحمن تعالى هذا المقام الرفيع نسألك
 ان يوفقك على انصرة امره ويقدر لك ما يكون محققا لم من عبد الله انما
 الفرد الواحد العزيز الخبير لا يعرف عن علمه من شئ به هو السميع البصير ما ايتى
 من الزاد والنورا (رنا اباد) قد حضر اسماء علم امام العرش فذكرنا لم بما لا عاد له
 عبقان الارض والال انما شئ من يتق في حياث ان انه هدية لا
 اله الا انا المنعم المكرم المعطر العزيز الحكيم حسين اشكر ربك ثم احمده
 فذكرك بذكر جماله الله عليه حيوات العالم ان ربك هو المستوفى العزير انما وغوا
 القدر الرفيع الطهور واصراهم ما يرفعهم وتبقرتهم الامتعام ينطق فيه الاشياء
 الملك لله رب الارباب اياك ان يفتك سطة القوم عن القوم او يحرك
 ما ينطق به اسن الفجار الذين نبذوا كتاب الله وراهم متمكين ما عندهم من
 القصاص العاذبه لم تمنعهم عن التوجه اليه مجرزا انما كذلك لنطقك
 عظم فضل من جندنا انما المستوفى الفاضل يا علي اهل اول ايام الاحياء نور
 مبين ونعمت ظاهري وما عده نازل ولكن قوم غافركم اعمال غير طيبة
 شد بايدار حق جبهه الله سلكتموه افئده وتكروبا بايدار علمه الباق

مشور فرماید و باقی اعراض را ندانست فادرو تو اناناطو به کت کما قبلت و بنت
 بیوم نمه مالکیم الماب یا کریم کریم در بجن عظم مسخیر یا ابن لیم بو بیت که
 نذر مولد الورع عالم را اخذ نموده اشیا هر یک که ترا طلق یعنی هر ظاهر
 در عبادت نماید شاید از فیض التور انتم واسم عظم محروم نماید ان
 ربکم لفضل المقدر الفیاض لا تخزن من شیء انما ذکرک و انزل کت
 مکنون باقی استقامه الاسماء اشکرتک الحمد یاقصد العالم و کت البهائم
 یا مالک القواب یا عباس نذر من ظلمکم را باذن باطن صغیرا نامه
 یقربانک یسرفانک یمدک سبحوا و اطلع رسا الا الله مولد الانام نذر
 ان یحجر الفضله کوثر السحیون من سب من یفصد لعلوا انه منو لم یفقد علی ما
 یست و با مره الذرا حاط الا سطر فذ ارب نزل مستقبل الیک مستحجاب
 باسمک الذریه یحزرت من فی البلاد استک ان تویذ علی اعماله
 بر اعرف ضانک و انما قبولک انک انت المقدر العزیز الوهاب یا
 اجبانی و شکر آباد نذر الورد جمیع احوال صر ترفع لارال با و یا مترجمه
 ذکر من یا عمده محبوبی بش هده ینما یه و یا اصفا می کند از کبریا مقدر
 میفرماید که ایچرا که قلم از ذکرش عاجز است یا نصر آ فذاته انصره و انصر

لا یفقهون امروز حق ظاهر و ناصر عالم محبوبه اولیا شیر لوجه بهت و همچنین
اصلاق مرضیه طوبی از بکله عبدالله استقامت فائز است نیکه ما عند
القوم اورا از تو صبح سخن باز نداشت او است ابرها و صحاب سفید خمر الذ
ذکرناک لشکر ربک العزیز البصیر یا عبده جمع عماد ارضه نظر
ظهور مالش جو کوه و دستند و چون طلبه صبح صبریه استراق نمودند
و معرض الامن شد آنرا از حق طلب نملذنین سخن تا مبد عطا فرماید
ربک یا عالمی بعد منها کلمه می شناسم عرف عنایت لبه مالک الایجاد انا ذلنا
من قبله فی هذا الحین ان ربک هو العزیز الفضل یا احمد فی الکف استین
(کتاب) عنایت را شنیدیم و کلامی که نمودیم حق حد صلواته ما و لیسنا نظر
و از بکله هر رب مقتدر است موهب آنچه را که هیچ شمشادده ان فائز است
از حق سبلیسیم عالم نالیقه ان را تفسیر نماید و بتباید طوبی لک کافر
بذکر و اقلبت الی وجه تطیقت ثمانی بین الابلار با محمد فی الفایده (فردوسی)
قد انزل امر انبجدر الی غیره و حفظ فرما و بنور بر تو نور خیزن دار لر
مالک فرم حکومت تو را ذکر فرماید و لار الی غیره شرف عنایات لانما یه تو
بوجه بهت پس باز بسبب جنت را دست عطا فرما اینجند شکت را از

و بشا محراب سبحان و گفته اند آنچه که سرده فتنه از آن در زوجه و نذیر است
 بتا لهم و لمن استقیم از بزرگان دنیا فانیه و نینه از عوالم باقیه هر که استند و عجز در است
 که با این اعلیٰ افعال خود را از اهل سماوات بشمارند. لعمریه بیوج الرکله سر و فتنه چشم
 اینست که نسبت ایاد بهم بقیدون انباء الرسل بچیدون عیبه یه بکون عیبه استند
 من قبلش سرده انهم من الخاسرین ملاحظه کنید چه مقدار غفلت این نفیر را احاطه
 نموده خود میدویند که حضرت رعد روح مالک اوقات فرمجه الصالحون است و از آن کس
 معذلت عملوا ما عملوا و ارتکبوا ما ارتکبوا لعمریه فاج المکمل الاعمال و اهل ملکوت است
 و القوم فرغ غفله و حجاب انه اخذ الرقبة و طاقه و قدرته امر کانت صدره لظلم
 و مبدئه و محدته و لوف باخذ الذنب الذی ترعهما انه لهما المقدر القایران فیم
 ای شمشاد و استسید میخیزد و چون سؤالات که جعل این نفس معسر را که جمع
 و متصرفند بر این سلمه او این برودت شد بار که خست است با این است شریب میخیزد گفته
 بر امام زمان خروج کعبه جالب ابن حسین امام ارض صداد که جوهر است شریب
 الالهة تسمی علی القوم لظالمین فاعبروا با اهل الالبصار فاعبروا با اول الالبصار
 طوبی للک انما انت بالله المرمی من القوم فیریم فیه اعراض الناس و عرضة الالبصار
 مالک الغیب و همی السجده بعدایت زبانه از بحر ایات است میدر لعمریه فان جویب

عالمیات فاکثیر در عقلت جلا عصر که خود را علمای می نامند تفکر نماید موقوف نشود
 که در یک کلمه از کلمات قبل تفکر نماید میفرماید اولی که در آن کلمات است کلمه قبل الحفته
 نقیبا اهلارض در خدمت قائم ضریز و بعد مطلع نور احدی بعد از اقامت سیرت
 بجمع فلاسفه نمایند و تمام آفتاب آفتاب را در این معنی نفوس سید خود را برهان
 نسبت میدهند در همین کلمه مبارکه از فرمودت حضرت یوسف تفکر مینماید و در
 قیام سیرت اولی که در این صبر در سیرت الهی صدید نظر نماید و در جمیع
 و اغصان و افشار اشارت سیرت طاعتین سپهر امام منکرین و ارجحی مضمون عاقلین را
 میباید معذک است در مبارکه در احیان با علی التذاه اهل اسرار باقی را
 و عورت میفرماید عجب است از قوم که باین دنیا که ظاهر است زانند منورند و از حق عالم
 مینیزد احسن است باینکه ان تیغادر اقوال الذین کفرُوا و احمالهم و یحسدونهم لمعطر اللکم
 الذی روفقه علی عرفان منظر نفوس و مشرق حیدر مطلع آیات و مبین علم العزیز البدر
 تبالی عوتم تبادوا اللهم و اخذوا الهوا لهم لوف یاخذهم الله بعقبر من عنده و سطح
 من لذت آلموا الاخذ الهم حکیم نامرات در سخن عظیم وارد و بطیاط مظلوم
 فائز شد و عرف صحبت از اوساط و نفوس سید در او نه کور بود مخصوص
 است سماء احدیه آیات مبارکه نازل است بر او که در این عالم و جمیع عوالم است

ان فاشركوا انه لهو المقدر المتعال العزير المنيع انا نذكر سيد قدير على سيد
 ان يعضه وتقر باليه انه لهو المهيمن القويم هذا يوم فيما ج سحر الدرهم وارتفعت
 الحجو والشرف تيمم الفضة بما استر به سيد الرحمن على عرش المبارك العزير
 الجبروت بل نفس سموت نداء ربها واقبلت لفقها الى الله ما كان يات
 وتذكر من سنن محمدي ليدفع بنا بكر المظلوم الذي ربح العادل اليه مالك الشيب و
 يا محمدي هذا اليوم فرتين بذكره كتب الله العزير الودود و قد علمنا ذكره و ثناءه ثم
 اسئله بان يجعلنا مستقيما على هذا الامر المحمدي فانه قد اشرقت شمس الشهادة و نزلت
 ايام العلماء و ضبطت افئدة العرفاء و اسودت وجوه علم الانس و الامم و نزلت
 الله مالك الوجوه تبت يا محمدي بنينا الاسم اعظم و قد لك الحمد يا مالك الوجوه
 جاهدت قبائل الياك و بافتك اشهدت فطرت باسحق و ظهر ما هو المكين ذوات
 اسحق علم الام العزير انا نذكر من شجرة الاسماء اعظم من سبب محمدي قدير رضاع
 نداء مالك الاسماء في هذا عالم من عوالم ربنا المديبر العليم قد خضعت للاداء
 نداءي و العيرك لست بهة الوارث و الفخر و الوجه للوجه الى ملكوتك و اعدت محمدي
 و لسان الثناء في بحمدك و افرت باباتي و وصيت نفحات ذكر ان احب اليه لبت
 انه لهو السميع و تذكر من سنن محمدي صادق لياخذ نفحات آياته و تجزئه

الاعلاء ووجوهه وانا العفو الكريم انا ستمنا ان الذين اخذتم كرتي
آياتي وذكروا فخذوا من عند خزينة الكتاب المبين ثبت بديعته ربك توكل عليه
انه لم يعط العزير الحكيم لم من مالك وارضع لم من مملوك توجه الى فوات حكمة

الرحيم طوبى لمرته نالت اليه يعرف تصدق من فطره و من قسم قمر عن فمهم من المنيبر
فذكر من سحر من بيك فمنا المقام الذي سحر به الاله من العلم الاعلى انه لم هو المقدر

المختار حسن فمنا سحره ارض صا و فرسيد اسر سوله الانام ايه لهوا
فاح فمحيته اهد حرم الكبرياء و له اسرود الاله سحر من ملك الاله الاله هو المقدر

الصداق العزيز المنفقد اخذ من فمنا سحره سلطان من جنه انه لم هو المقدر
لوف ظهر الارض من بسر الذين كفوا بالله مالك الماس ان باحجمه حسن ان

استمع نداء عالم سحر العلكن من هذا المقام الاله سحر ربك الكريم سحر العلكن
ان سحره بان بوقفه فمنا به علمه يكون باقيا سحره اسمائه سحره انه لم هو المقدر

العلم قد يا مالك الفيا و سحر العباد كسماك سماك المهيمن
الاسماء بان تويذ في عا ذكره ثنائك تقدر له ما قدرته لا صفنا سحره

انت المقدر المتعالي العزيز محمد يا ابا القاسم ان افرح بما توجه اليك وجه
من سحره سحره الاله و يدعوك الى سحر الاله ان استمع النداء من الاله

لعمر انه يجذب الى المقام معجز عن ذكره الاقلام ليعلم لعدا قصد المقصود
 وللعارف عرف المعرف وبالكسر يعقل به الى اسفالت الاجباح انا دعونا
 فبعد الاحسان الى الحسن من الناس من سمعوا قديرتهم من اعرض كما سمع
 عن مرقاب البهاء من الله على اهدى السراء الذين نبذوا العالم عن برائهم وقاموا على
 خدمته الله بالانام ان باقى الاعمال ان ذكر من سمر بهم المقصود ليحذره
 ويقره فغالب الى اهدى العزير بحمد طوله لكما ذكرت في ايام ربك من هذا
 الذي يفتح في الصور يفتق من اسما والارض الامن شاد رب المقصد
 القدير انا ذكرونا كذا في الوجه كذا فاطس لفظ ثناء وريه العزير بحكم ليعلم
 لذخرها سمر في المخرم ولذخر قوة توجه الى صراط المستقيم انا باهر من هذا
 المقام على وجه عباد واما في الدين ما يتذوا عيا قرو ووفو العبد الذي اخذناه
 عنهم في نور التوراة والانبيا لله هذا عهد قد اخذوا عهد رسالتهم في منزل السماء
 عن من اسلمت والارض في هذا كل منصف ليعلم ما عي در ان افترقا
 ثم اذكرونا ان ريكلم الرهيبين بحكم في عرقه لفظه وعلمكم ذكره وثنائه
 انه لهو الغفور الريم يا امان ان افترقا في ايامي اهدى الله لا يعادل في ذكره فانه في
 الارض انه لهو المحصر العليم ان اسكن ريلين في الليل والايام انه يسمع

لا اله الا الله العزيز المنيع يا مبدع كل شئ سرور و فار عالم را که محض سرمد است
 مذکوره که در کتاب انتخاب لوج آیات بدیهه منزهه نازل است یعنی غیر آن است
 الله با دوام الملک و الملکوت باید اینجا حکمت بسیار بجای حیات
 و عدوت نمایند امر تبلیغ امر عظیم امورت باید هر چند که با عانت علم مبارک الهیه
 نامیرین بیدار نشیند و مردگان را در این جبهه مدح کانت منجم عظام و ابد اکله
 حق لوجه و خواهد بود بجز حیات و علم و حکمت در آن است زیرا لبعما تمسک
 و فار نفی تمام و شب من سجود از حق تسطییم ان عبد استغفات ابام حنیف
 دیگر اموقی که باید با جمال حسنه و اخلاق و صفات مرضیه و بامور که
 امر در ارتقا ذکر ان انجوس سکرو در سحت حق چون است تمام و یقیناً
 مذکور بود همه است در جمیع ادوار الواج منب خود ذکر نموده می نماید آنکه که هو المجر
 لهو المعطر انه کهو الملکوم انه کهو المنزل العزیز محمد انان ذکر فر اضر الکلمات
 استرسمت و امتیث بانه العزیز الجیمر یا ابر استمر ذال و قوی است
 بانک خلقتم و خلقت العالم و زقتم و زقتم من من العالم و انت الذی
 بخلقتم من عندک و ایت من من القیوم استغفات ابایک استسکلت با من به العالم
 سلطان الاعم با سید الذی اذ انطق لظقت الاستیما بذکرک شاک و اذا

تحرکت تحرکت الحائات ثوقا لافان بان اغدر لي ما تنعشر الينا والآخره
فيعا علم من عو الملك ابرانت ما تنعشر فاقض لي سحوك يا منيعر لفضلك
انت المقتدر المتعال العفور العطوف

هو ان طق من هذا الاق لمهيسن ان يا قمر الالاع ان اذكر ابتداء ضياع ووراثه
لعمد الله طهر ابا بران غير ستر و حجاب انه اراد الوفاء ورويته تعالى و منع من
حكمة من عنده و ما اطلع ابا الاله رب الرب ربهم من فاز بهذا التمام الالاع و
من اباد العشاء و حين الترتيب الوصال ان فخر ابا اسما سفا لم نذ اننا الالاع
و عرفنا لم قمر الالاع و هدينا لم الالاع و الحسرة في ذكركم نذكر لالاع و له ما عنده الخلق
سعد بذلت من عنده ام اللتا بكم من ختم من سرك لفضلك و لم من قمر سراج الالاع
بكر النساء بخضوع و انا بان الذين يمنعو من البحر الالعظم اولئك احقر القساد في
الزور الالواح ان اشكروا الله بما تحرك على ذكركم اليراعة العليانة لغيره
الفضائل قوموا على نصره امر الله بالحق لله و ابينا و قولوا يا ملا الارض قمر الالاع
و يطق فيما مالك الالاع ما صحت به الصخرة و نادت اسره على اعلى الهام الالاع
ان يمسكهم جبارة الارض و فر اعنه البلاد عن امره مالك الرقايت ظلمه علماء الارض
الذين يبذروا امره و اتبعوا الظنون و الالاع قد ناه من ظلمهم رب الله قمر

يشهد بذلك لو ابصار قولنا يا قوم يا حبيبة انتم تمجيدوا من قبلة يا امرؤ
 عن الزيادة التي لظقت الاشياء والملك لله الواحد الغفار له من ان يشهد
 ظهور من قبله كتب الله يا اولي الباب فخصت كتب العالم للكتاب العظيم وشهدت
 الحسن والامم الفريون والاعصار قل فله الحق وظهرت آيات الظهور اذا اعرضوا
 الامم انقده الله بقدره وسلكنا قدنا وافرنا وقد نفقوا الامم الى الله وشهدت
 لذكر قتلنا اظهرت لغفرنا وعبادنا ما تراه من افق فخصت عبد الذي
 سبنا يا الحسن بن علي ما انتم عليه من ذكرنا لم يكتبت امام وجه العالم الا
 الله الامير المراد اليه يا قمر فتم كتابا في من قبره من بعد وذكروا في سجدته له الا
 ان العبد الغض لله ورحمته ولو كلوا عليه في الجبال انه لو ندم ونصره كالعبد
 عنه وهو المقدر المختار له ما اللامح من انقضاء سماه فخصه عليه وعلى الدين ما
 اخذتم من الله لونه كان فاجر سفار

فتح اباد جناب ميرزا محمد رضا عليه السلام
 المهيمن ما كان ما يدين له ذلك يا ميرزا فخصت لك المظلوم وعرف
 بعبادته له وخصه واحدا بعد واحدنا وجدنا من عرف رضا ورضاه له لا يعا
 بعد المقام مقامات العالم وظهور انه يشهد ام الكتاب في المقامات

قدران اللہ سبحانہ فی العالم ویدع بعد الی الی السلام کبیر العوالم فی ربهم من المتین
 یا محمد علیاً سباً کما حدیث من مقصود علیاً لک با یام و عرفان و ظهورش فانت ربی
 اسعدت لدر العرش فیکر و ذکرک در الواح لک از قلم اعی مطورش و الذکر
 حفظ این مقام اعی مویده شمر و بزرگداشتا و خدمت امر مالک استقامت
 و یونیک حمایتک من قدران لک الموقدر العالم العبر عالم را اعتبار خطرتا و ایام
 منجیب بنیک از مشرق بحر المیر مطهر علوم ربانے فی و محرمیند و لک قدرت و قوت در
 رطفا و نور و احکامات رسیده معجزه لکن لک منعم بحیوود العیب و شهماک و اخدم امر
 من عنده یا اماننا نظر الی الوجه ملاحظه نماید قدرت الی فریبیک کرد و از کتب
 بجزار شما که اخدمت منو بدین العزم از مفرداد و وجه مقدار از امر او و زار مع ملوک و سلطان
 بنا در راج معذک احد تشبیه شد کوره مبارکه بر شمشیر بد و کواکب بر آنچه ذکر شد
 در ارض صاد ملاحظه نماید با بحیث اعظم که سبب علت شرماد نورین تیرین لوج
 بدترین عذاب اخذ شد بسببیکه جمیع من فی السبب از او اجتناب نمودند مع ذکر آن
 عمام که لا زال سبب ضرر لک اند تشبیه شد به غفلت خود با قیامت هر چند در زمین
 ط نظر نماید حیث کاذب بصیرت بود و سبب علت ضوضا و جلال
 یافت و غیر خود راج و همچنین نفس در بعد از بعد و موقع اخذ شد و لک استمع

الثالث معذرت آنست در ضلال قدیم بجهت هرستند در انبظهور اعظم حق جبر جلاله
 فعلت نداد معذرت که احدی تشبیهت الا من شاء الله است تا بل از قد حق غیر
 باید که حکمت نیست که باشد بفضیلت حق جبر جلاله که مطمئن بعضی از نفوس حسرت است و مصط
 و خائف است بده میزند و این لایق نبوده نیست چه که مرگ حتم است رسیده و دیگر
 در راه حق دارد و او را اصلاح و حجب بجهت است لعیر الله در کام مخلصین اندازد که تشبیه
 است حق غالب و قادر و مقتدر بجهت و خوار بدو من بقدر ان ینزع ما اراد به ما کل
 و اطمینان خاطر بر شوند بگو شهادت است عظیم و از کبریت احقر فقیرتر و کجا است
 نصیب است بسخن نه نیست قدر استعانت النار الا قطره و لکن العذیر اطفاها بقدره
 من عنده انجاب با بعد از روح و درین وحمت وینا ما سن تنگ کرد و درید و الواب
 و ما و از را بر او با هر عدو و انانی تبدیل نمایند تا که بجز از درش خیزن نیند و جبر ج
 عالم پرورزند که لذت و لذت کمال است بقطع عرفه و دوام اسماء از سخن آن زبان شنند
 که کمال است و له که گوزال از خضر کبریا و سوف بر فکات تنطق الا اسماء باقی است
 خدو صدق و خضعت و خضعت و قیامک علی حدیثه امر الله رب العالمین البیاء و
 من افن سئالتا به ال اعظم علیک و عا من عجا و سبع قولک امر الله العزیز
 انا ذکرنا که اس کلام من کتابک و اجبتا کانت فی حضرت تا به که بر مظلوم فرستاد

الكريم كل ذلك من فضلك ان اعرف ولكن من ايش كرين

فتح جناب مصدر خ ا على ما والله

هو الظاهر الناطق العليم بحكمكم شهيدت مدرة المنته من ظهر طرايت
 مانه لا اله الا هو لم يزل كان مفضا عن الذكر وانشاء وقرنا عن ادراك من
 الارض وسماء انه هو الغيب المبين في الرمز المحزون وانه هو الذي تزينت نذكره كتب
 العالم وانه الرمز في العرفان يوم يقوم الناس لرب العالمين باوجهه قمر حوض
 لدر المطرودم وقرنه العبد القائم لدر العرش انت الذي عرفت ما عرفت الله
 ولطقت بالطق به العلم الا بعين الارض والسماء طوبى لعينيك ما رايت
 الا به ولا ذاك سموت نداء الاصح ولقبايك قبل اليه قفر المنيرة امارت
 وهدى ناك واسمعتا وعرفناك هذا الذي اذ اظهر نزع كل بيان واطهر فواوكل
 عالم وذل قهره عارف ونف كل حبه بافخ في شيع انا وجدنا من عاف فخلص
 وذكرناك من قبر وفيه الجين الذي ينطق فيه مع علم اطور على غصن الظهور انه لا اله الا
 انا العليم بخبره ان افرح بهذا اللوح الذي تصدق منه عرف عنيت الرمز في الارض
 شيريد بذلك من عنده كتاب مبين ان اشكر ما يذكر كل ام الكتاب من بار
 المقام الذي سجد لاسما وحنس في كتاب الله رب العالمين قد فرزت بما لا يتقطع عنه بدوام

القطر

والتمتع بذكور مقصود من فرا السموات والارض فقدرت صحتها انطقا لئلا يصح
 ولكن راقدا يقطنك الصبحه لتر انفعوت بالحق كنت قاعدا انما تتكيد بقدرة بيت
 المقدر العذير به تقدر ان تشكره بما سبق لهذا الفضل العظيم قد لا حول ولا قوة الا
 بك يا مجرب العالم ولا حول ولا قدرة الا بك يا عظيم ما كان ذلك فطرت لسائر العرفان
 من عمان حننه ربك العفو والرحيم قد قدر لك من ليل ما تفرح به افئدة المنهين
 بشهير الانبياك سمعت النذارة واقبلت الافق الامر اذا عرض عند
 على العبد البتار عليك وعلى ضحك التوجه اليها سحاظ غنيت ربك الكريم
 بعبادة ربها المتفرح بهذا الذكر الذي يرميه المخلصين عرف قميص فضله بيمين المعطي
 العزيز الحكيم انا نذكر العاشم الذي نذكره افر كتابك ليخرج بذكر الله
 الميسين القوم يا هاشم ان اسمع نذارة ربك الا بر من الافق الاعلى على
 البقعة النوراء انه لا اله الا هو العزيز الودود قد خلق العالم لهذا الظهور
 الاعظم في ظهره بالحق اعرض عنه كاذفنه وانكره كاذفها مردود قد يابلوا
 الارض بذا اليوم الذكر والشهارة وهذا يوم النياز كيف اسمع لا سمعوا
 هذا يوم فيه انار الافق الاعلى بانوار ظهور مالك اسمع كيف اسمع لا
 لعمر نذا اليوم البيان وانتم صامتون وهذا يوم انزل الله ذكره فركبت ا

ولكن القوم اكثرهم لا يعرفون ان تلك بعروة فضاء ربك تسببت بيد
 عنانية الحق علام الغيوب كذلك لفظك في فضل امر عند الترتيب
 مالك الوجوه ونذكر من شجرة فمنايات الاسماء الذرارة وان شئت
 حقيق المضموم باعلى ان استمع ان من شرط شجرة انه يذكر كما تفرج في الاستد
 والقذب ان فتح لجر لثريا بال البر والبر والبر الا انم اقب سبب
 لتسمع انما اسم المهيمن القديم قديما على الارض هذا يوم فينطق الاشياء
 كلما الملك لله الملك الملوك انه قد ظهر بالحق بدون ان لا تقوم منه حمود
 العالم ولا تخوفه مدافع الامم ينطق باعلى النداء بين الارض والسموات
 قد آت المفضل سلطان شهوي فم بالاستقامة البر على امر مالك الورك
 ثم اخرج الاحجاب باسم سلطان الغيب الشهوي اياك تمنعك
 حجاب الامم عن الاسم الاعظم ان النظر ثم اذكر اذ اتى محمد رسوله
 انكره علماء العصر واذا آت الروح اعرض عنه علماء اليهود والمنصف
 اقر من اسم الابرة بقوم ويصح بين ايسا وهذا الاسم الذي يربح
 المرصد الا طر حتمه ربهم العزير الفقور لو ينكر احد هذا الامر بارام
 ثبت ما عنده وياتر به ان يظن قلبه كذلك صرنا الايات وانزلنا بال

تشرك ربك بالملكوت مع العالم عن ذكرك مقبل اليه منقطعا عن الرجوع
 هذا اليوم فيه تنادى بالحجج ويصبح البرهان ولكن القوم لا يفقهون انك اذا وحدت
 الفميص سمعت نداء المظلوم وان جيت طرا له وقد استهداك
 واظرت امر الغرير الكليل يا محمدا توجه اليك المحجوب وسأديك من طريقتي
 وبذلك كما انزل السحر القاتل انا نذرك الي من آمنوا بالله ثم انك في صوم تاب حيا
 لمن قارب بعدة العلماء ليرطق به ان الكبرياء في السجود بطونه المذلل
 في العشر والاشاق انا وجدنا اقبالك قبل اليك ذكرا كما في غير ذكرك
 يدوام اسماء ربك منزل الآيات ان حفظ هذا المقام بالاسم الاعظم الذي
 فراع المقام انا نوصيك والذين آمنوا بما برقع به امر رب الآيات حلوه في
 على خدمته الامم وهم كما امر به في كتاب يا محمدا قد ضل ذلك مولد الاسماء
 ربك المعفور الكريم انا نوصيك والذين آمنوا بالبعد انما قصير في البريم كما
 فذكروا فمركبت الله العليم بحسب خذ لوج له بقوة من عبده ثم عجايب امرت
 من لدن امر حكيم اياك ان تمنعك حجابات الخلق عن يد الحق الذي ظهر نادى
 الملك رب العالمين هذا يوم الاله ولكن اسم الربم من العاقلين هذا يوم
 ولكن القوم الربم من المعرضين وهذا يوم الله لو انتم من العارفين قد ضلوا ما

ما عندكم من الطنون ^{التي} يسدوا بما امرتم به في كتاب كريم قد قام كل صحفة بنحوك حجج
 ولطقت كثر من نغيات الآيات ولكن الناس في حجاب سبين حلو بالقبول
 اصنام الطنون بالعمود الغالب القدير يا محي قبح صفا قد توجه اليك ^{المظلوم}
 بما قبلت اليه المهيمن القويم ان احمد اسمها جبر ذلك من قده الا فخذك عند الدوح
 المحترم الذي يحرمه كل شئ عرف الله ما لك الكليات انا نصيبك والذين امرت بالامانة
 والصدق فما برقع به امر سر ربك كان يا يكون ان اجهد ليطهر منك ما ثبتت
 فمروج محفوظ كن باطحا لوجهك يا ملا بما امرت به من يدسه العرير الى دونه ^{ينبغي}
 لعن اسم من يلبس ان يعبد بما امر به الكتاب الا قدس الذي نزل من لدن الحق عظام
 الغيوب يا قبح محمد ان اشهد بما شهد الله لاله الا بهود الذي
 ينطق انه لهدو الغيب الملون والسخرون وسوا ذلك ^{التي} رُسِم المهيمن القويم
 لعبره قد آتت الروم والقوم عندهم ضنون والذين مناصروا لك في الناس كثرهم
 لا يفقهون من كتاب الله انه يلغى ما سخطت لك من لوجه ^{الملك}
 من بينه المعمور قد يذو يوم فينياد تصور قرآه مالك الظهور من يخلق منظم
 الطوراه لاله الا انا العزيز المحبوب قد شردت الاشياء والمال الا
 يصبح الميزان في طلب الامانة قد احترمت ولكن القوم عنه صغر ضنوا ^{تتم}

طوبى لقلب افئدة ولو وجه توجبه ليعين فازت بالمقام المحمود و قوموا يا اهل بيت علي
 وذكر الله وشانه ثم اعلموا سما برتفع به مقامكم وتعلوا سما نلم فر عيالكم العيب و
 كذلك علمت ربنا بقدر الذرات بالانبة الكبر لمن في ملكوت الانس والجن
 ربك لهو المقدر على ما اراد لا اله الا هو المبين على ما كان وما يكون يا من اذكر
 من شجر البشارة بايات الله رب العالمين يا حاد قبلة بين العينين قد الام
 ان افرح بما يذكر لك سخط الانام من سقره البقرة تاله قد ظهر المنظر الا بالاله
 العذرياد فيه ويقول يا معشر ائمة ضعدوا ما عندكم وخذوا ما امرتم به من
 الله العزيز الحميد لم من عالم منقته العلوم عن اسم القويم ولم من امر سمع صوت
 البحر العظيم قد بنا الارض خافوا الله ثم اصفوا امر هذا الامر الذي اذ اخرج
 من قبره وادار الامن باسمه العلم تكلم ذلك شقته من فوق الكون
 ثم بين ربك حرم ان اسد قبلك كما مقتصر المتقين حسن
 احسن احسن الدنيا ثم احمد ربك فبذلك من في التمام ايضاً
 انه حاد في الله بالاحمد احد من قبيل قبيلتك كل منصف بصبر قد انه سجن
 فراض الطار وخرق البيم ثم لمة بعد اولي في طوارق من في الشجر العظيم
 الله لو لا ابراء ما ينفع شئ في الدنيا شئ من ذلك لا الا شيئا وانه لهو

هو الله

استنشاق جلد دوم الواح مبارك حضرت عبدالبهاء
ارواحنا لرمسه الاظهر فدا از روی اصل نسخته موجوده
در شیراز و مضافات که بنظر اعضا، محفل مقدس روحان
شیراز رسیده و دقت کامل فرموده اند تاریخ ۱۴۰۱

سنه هشتاد و پنج مطابق غره ماه

ذی قعدة هزار و سیصد و چهل

و شش و دوم ماه اردی

بهشت سنه هزار

و سیصد

و هفت

—

—

—

هو الاهی

۶۲۷ ای مشتاق مشاهده جمال باقی تا توانی در سبیل الهی چایک و چالاک شو
 و از اعدای خوف و بی باک تا پیری و بالی بعنان افلاک رسی و در اوج عزت
 قدمی سپرد و تماشا نمائی از کأس باقی سرمست گردی و از عین صاف
 سیراب و دریا پرست حیات طلبی یابی و سرور روحانی فرح عظیم جویی
 و روح و ریجان بدیع اسایش جان یابی و راحت و جود از جنود الهی گردی
 و از ملائکه آسمانی شوی و الیها، علیات ع ع

خط مبارک

هو الاهی

۶۲۸

ای ثابت بر پیمان نامه شمار رسید الحمد لله محفوظاً مصوناً در صوب
 حمایت حضرت رحمن بکرمان رسیدی و روی نورانی اجبای الهی مشاهده
 نمودی جمهور را سبب فرح و سرور گشتی و خاصاً حق را چون نسیم سحر
 گاهی نشئه و انتعاش بخشیدی خاک کرمان از قدید نشئه انگیز است
 و اهل کرمان پر شور و وله افسرده نیستند پر مرده نیستند سری پر شور
 دارند و دل پر روح و ریجان الحمد لله بهمت یاران کلمه الله منتشر و ولوب

منتشر

خط مبارک

مستبشر و ارواح منجرب و انظار متوجه بملکوت اسرار حضرت نور محمد
 خان فی الحقیقه آیت رحمانست و سبب هدایت دیگران قلبی سلیم دارد و وجهی
 بسیم و روحی منجرب بنور مبین از قبل من نهایت محبت و تعلق قلبی
 با ایشان برسانید اما مسئله محفل روحانی در قریه کی که باران جمعیتی ندارند
 تا سلیس ازوم ندارد و از اطراف کرمان در امور باید مراجعت بمحفل
 روحانی کرمان نمایند و اگر در محفل روحانی الکثریت حاضر مذاکره جائز
 باری مشام مشتاقان از نجات مسکینه کرمان معطر است و امیدجان^{ست}
 کمان دیار مشکبار گردد نفوسی مبعوث شوند که آیت رحمت پروردگار
 و رایت هدایت خداوند یکتا شوند بجمع از قبل من تحت مشتاقانه
 برسانید و علیکم البهاء الاجمعی بیش از این نگاشتن ممکن نه بلکه
 بحال تحریر یک سطر نیست معذور دارید و علیکم البهاء الاجمعی عبدالجبار عبدا
 بواسطه جناب زائر علیه بهاء الله جناب محمد علیخان و خانواده اش
 امه الله والد غلامرضا خان جناب غلامرضا خان زاده عبدالجبار خان و خانواده اش
 جناب میرزا کریم خان و خانواده اش جناب میرزا رحمت الله خان و خانواده اش

جناب عبدالله خان خياط و خانواده اش جناب ميرزا مهدي خان و خانواده اش
 جناب ميرزا سيف الله خان و خانواده اش جناب ميرزا مصطفى خان و خانواده اش
 جناب ميرزا حسين خان و خانواده اش خدام اديب و خانواده اش جناب
 عبدالرحيم خان و خانواده اش جناب مهدي خان و خانواده اش
 جناب علي خان و خانواده اش جناب استاد محمد حسن و ضلش جناب
 عقار خان و خانواده اش جناب ميرزا نعمت الله خان و خانواده اش
 جناب علي خان عقار خان و خانواده اش جناب عزيز الله خان و خانواده اش
 جناب حسين صفر علي خان و خانواده اش جناب مرتضى خان و خانواده اش
 جناب ميرزا فضل الله خان جناب اسماعيل خان و والده اش جناب علي رضا خان
 جناب ميرزا امان الله خان و والده و همشيره اش خانواده مرحوم يوسف بيات
 جناب علي خان محمد علي خان جناب علي خان عبدالرحيم خان جناب نصرت الله خان
 جناب فتح الله خان جناب صمد خان جناب اکبر خان جناب سعيد خان
 جناب موسي خان جناب بهرام خان جناب ضياء الله خان جناب جلال خان و عمه اش
 جناب روح الله خان جناب هر فرخان جناب پرويز خان جناب يحيى خان
 جناب

جناب اسدالله خان جناب فیض الله خان علیهم وعلیہن بہاء الله الایچی

هو الله

۶۴۹

حضرت اسدالله خان

ای زائر مشکین نفس باید چون مانند نجات بان دیار مرود نمائی پیامی از غیب
مقدسه بانان برسان و مشام مشتاقان را معطر کن و بگو ای عاشقان نسیم
اسرار و نجات از هار از تربت مقدسه بشامها میرسد و نفوس مجذبه را بحکمت
و اهتر از حی آورد جان می بخشد روح می پرورد سرور وجود مبذول میدارد
دیدها را بینای نماید گوشها را شنو کند الحمد لله شما از این بحر نصیبی وار
این ابر بهره دارید ای یاران این نذا بگوش جان میرسد نه جسم ناتوان
و این نغمه مشام مشتاقان می پرورد نه مزکومان هر مزکوم محروم است
طیب مشموم قیمت نفوس است که مشامی باز دارند و پروازی بلند
امنیدم چنان است که کل از این موهبت محظوظ گردند و بنظر عنایت

منظور کردند و علیکم البهاء الایچی ۲۴۱۳

سنة ۱۹۱۹ حیف

عبدالبهاء عباس

بواسطه جناب زائر میرزا عیسی خان اصفهانی علیه بها، الله الاجمعی
 اصفهان امه الله ماه رخ سلطان امه الله کشور خانم
 جنابه محترم خانم جنابه بهجت خانم جنابه مصور خانم جنابه ارفع خانم
 جناب سلیمان خان جناب موسی خان جناب بهرام خان جناب
 ضیاء الله خان علیهم وعلیهم بها، الله الاجمعی

هو الله

۶۴۱

ای منسبین حضرت زائر. علیکم وعلیکن بها، الله فی الآخرة والا ولی
 حضرت زائر چون بارض مقدس رسید و زیارت عبته رحمتیه مشرف
 گردید بیاد شما افتاد و بالتیابه از شما ان خاک معطر بوئید و بوسید
 و مستدعی شمول عنایت گردید البتہ این دعا مستجاب گردد و این حاجت
 روا شود زیرا بنهایت خلوص این رجا و طلب فرمود و از عبد البها خواهش
 نگارش این نامه نمود من هم فوراً بدون تأمل بجز بر برد اختم و بیاد یاران
 روح و ریحان یافتم نهایت آرزوی عبد البها اینکه اجای الهی در هد
 کشور مؤید بالطف رب البشر شوند و از نسیم جان پرورد طراوت

روحانی یابند و لطافت روحانی جویند و باعمال و رفتار موفّق بعبودت

عنه سبحانی گردند و علیکم وعلیکم البهائم الا بهمی

عبدالبهائم عباس ۳۱ دسمبر ۱۹۱۹ حیف

هو الاهی

ش جناب عباس احوی جناب زائرانا محمد حسین علیہ بہائم اللہ الاهی

ملاحظہ نمایند

۶۴۱

هو الاهی

ای ہمنام این عبد امید و امید است کہ بمعنی این نام قیام نمائی و شجاعت

وسطوت و شوکت ضمام بنمائی یعنی در میدان عرفان جولان کنی و نفوس را

بقوت برهان صید نمائی چه عباس در لغت عرب شیر دلیر است و

غضنفر کبیر این اسم را مستی کا هو حقہ لازم و البهائم علیا

و علی کل ثابت علی

المیثاق

هو الابعثي

جناب زائر حاجي قاضي حسين افاعبدالكريم عليه بهاء الله الابعثي

ملاحظه نمايند

هو الابعثي

٤٣٦

الهي هذا العبد مخرب اليرايض احديتك مستبشر بنجات قدسك مستضي
من انوار ملكوتك مستنير من شعاع سراج احديتك ايرت قد طوى الوهاد
وربطون الاودية وصعد الجبال وقطع الجاد حتى تشرف وحتى غر وجهه بتراب
غيبه الروضة الطاهرة الغنا وعقر شجره بغار ترته مضاف الملائكة الابعثي
افل تلوته حول طبا ملائكتك في الصباح والمساء ومهبط سكان الرفيق الاعلى
ومرجع هياكل القدس في الغدو والاحال وايدك وشيخك وسيرله كل
الامال وثبت قدمه على العهد والميثاق

٤٤

هو الله

شيراز جناب كربلائي عبد الرسول برآز عليه بهاء الله

الابعثي

هو الاهی

۶۴۴

خطاب از حضرت امام رضا علیه السلام

ای بند بجا جال اجهلی روشنی آفاق بود و شمع حقیقت اشراق ولی هزار
 انوس که نفوس ناقصه و قلوب غافلانه مانند سنک سیاه از بختی مهر و ماه
 محروم و مأیوس و محجوب شکر کن خدا که اینینه آسا تقابل بنیر ملا اعلی جستی
 و از پر تو هدایت کبری نصیب بردی و علیک التحیه و الثناء ع ع

هو الله

شیراز جناب میرزا مرتضی برآز علیه بهاء الله الاهی

هو الاهی

۶۴۴

خطاب از حضرت امام رضا علیه السلام

یا مرتضی یا مجتبی حضرت نور مشرقین اقا مرتضی شهید سبیل کبریا
 روحی الفدا ملاحظه نما که چگونه بنهایت مسرت و بیثارت کبری بشهادت عظمی
 موفق و مؤید گشت همدانشان المخلصین و همداسمه الموحدین و همداصفة
 المشتاقین و همداجنبه قلوب العاشقین از خدا میطلبیم که چنین انقطاع
 و چنین انجذاب و چنین فوز عظیم از برای کل ما مقدر فرماید یا لیت کنت
 معه متطائراً الی الایح الاعلی من فم مدفع منفر بلهبیب النار الی اوسع

الفضاء جاب جامع محمد حسين عليه بهاء الله الابهي تحت مشتاقانه برسلا
هواره يادروي دلجوى وكنيم واز خدا طلب عون و صون و حمايت و عنايه

در حق او بنائيم و عليك التحية و الشاء ع ع

هو الابهي

جاب زائر الحاج على محمد عليه بهاء الله الابهي ملاخظه تايند

هو الله

٤٤٥

الهي هذا عبد اقبل الى مطلع توحيد و مهبط آية تفريد و مظهر اسماء
المؤثرة في حقائق الكائنات و مشرق انوار صفات الساطعة الشعاع في افاق الكلمات
اسلاك بفيض ملكوت الكفار و غيث خيمه جودك الممداد وليث ايتمك المخوار
ان تؤيد هذا العبد على الاطلاع بالاسرار و على معاني كتابك المسطور و رقائق المنشود
و لوحات المحفوظ يارب المتخار تد احفظه من سهام الشبهات و سنان الاشارات
و انبهر له البينات و آره الآيات يا طيبك الارض و جبار السموات و البهائم من ملكوتك
على كل ثابت راسخ على ميثاقك العظيم و عهدك القديم يارب الآيات

ع ع

هو الاهی

ش جناب محمد حسین علیہما، الله الاهی ملاحظه نمایند

۶۴۶

هو الاهی

ای ناظر بملکوت اجمعی در سبیل حق هر بلایی را صفا بین و هر جنائی را وفا بین
 بین و هر دانی را دوا، و شفا بیاب چونکه بلا سبب ظهور حقیقت ولاست و مصیبت
 علت شمول مواهب است اگر لای سبیل الاهی نبود موقن از مرتاب و مطمئن از
 اهل ارباب و صادق از کذاب چگونه پدیدار میشد این مصائب و مصائب
 کم روی ابرار را روشن و منیر در ملکوت اجمعی نماید و رخ تجار را مظلم و تاریک
 در درکات سفلی کند حاجی ملاهاری را در بالای منبر بر تبری از جمال اعلی
 و نقطه اولی نماید و شهدای ارض صاد و ارض آقا و شهید ارض شین
 جناب مرتضی در زیر زنجیر و شمشیر چون گل خندان نماید و بیستهای

فوج و بشارت شهد

شهادت پیشا ند

عبدالوہاب، ع

هو الله

ابن من زار البقعة النوراء عليه بها، الله الا جمعی

هو الله

۶۴۷

این ای ابن من طاف حول البقعة المباركة جناب ابوی از کثرت حب بشما آن
شمارا فراموش ننمود حال وقت رفتن است و دم خروج باز خواهش این
مکتوب را نمود که بیدر تو مشغول گردیم شکر خدا را که چنین پدیری داری

که در چنین مواقع بیاد تو مالوف والیهاء علیات ۴۴

هو الاهی

اخوی جناب حاجی علی محمد کرمانی محمد حسن علیها بها، الله الاهی

ملاحظه نمایند

هو الاهی

۶۴۸

ای موقت بکلمه الاهی جناب اخوی فرار فرسنگ طی نمود و از درندگان صحرا
و چنگ نهنگ دریا محفوظ و مصون باستان مقدس وارد و بر مس مطهر
فائز و با نیچه اعظم مال اصفیاست واصل اگر چه حال اسبب حجاب و نقاب

این

این فوز عظیم مستور و این نور مبین مکنون ولی در عوالم ملکوت وجود
واضح و مشهود دانه چون اندر زمین پنهان شود ستوان سوسپزی بنام
شود این موهبت چون کشف حجاب کند و رفع نقاب صبح روشنی برسد
و اقبال انوری بدرخشد و اسرار مکنون مشهود آید هینا لمن کشف
عنه الغطاء، و بصره حدید بفضل الله و البهاء علیک ع ع

هو الاهی

ش جناب آقا محمد حسین بزاز علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

۶۴۹

ای مستبشر بشارت الله از فضل سلطان و جود که محیط عوالم غیب
و شهود است امید چنان است که چنان از جود صبر و سکون مبعوث شوی
که حیات مشخص شوی و روح مجسم گردی و چون نسائم ریاض تقدیس
لطیف و خفیف شوی و مشام مشتاقان را معطر کنی و چنان بانوار محبت الله
رخ برافروزی که جهانی منور سازی ای طالب جمال رب الارباب در این
خالدین فانی بکوش که مظهر الطاف حضرت رحمن گردی و در این قفس ظلمات

سعی کن که بال و پیری روحانی یابی که با وج روحانی پرواز کنی و الا چون طیور د
 خاکی در ویرانه ترا بی گرفتار باشی و آشیان راحتی نیابی و البهآ، علیت و علی

کتابت راسخ ع ع

هو الله

ابن جناب زائر جناب اما غلام علی ملاحظه نمایند

هو الله

۶۵۰

ای نهال باغ ایمان هر شجره‌ای سبزی و خرمی بغضی و هر چینی را طراوت
 بزمی نهال بوستان نباتی را خرمی از ریش بارانست اما نهال باغ الهی را سبزی
 و تری از بخشش یزدان چمن گیاه را طراوت از سبزم است اما گلشن دل را
 لطافت از فیض تیر جمال قدر پس از بخشش یزدانی و ریش باران روحانی طراوت
 و لطافت زاید الوصف بگو تا همد پر برك و بار گردی و گل و شکوفه بگشائی و این

به هبت ثبوت و استقامت بر پیمان

حاصل گردد

۶۶

هو الاهی

ای حبیب قلبی اگر چه هزار فرسنگ کوه و دشت و بیابان میان ما و تو حاصل ^{۶۵۱} میان ما
 کن از نفع حب مشام معطر و دماغ مغبر است محبوب افاق را شکر و ثنا گو ^{۶۵۲}
 و حضرت کردگار را ستایش و نیایش نما که چنین فضلی مختص گشتی که منتها
 امال موحدین است و غایت آرزوی مقربین که در این یوم اعظم در نظر
 وجه محشورشدهی و انشاء الله در سبیل او رسوا و مشهور در نامه
 مجنونان از نام من آغازند زین پیش اگر بودم سرد فتر دانی و الروح
 والبهاء علیک و علی عبادہ الراضین ع ع

هو الله

شیراز جناب حاجی محمد حسین علیه بهاء الله الاهی

هو الاهی

۶۵۳

یا من سمع النداء قد ارتفع صیح الملائک الاعلی سبجان ربی الاهی قد تعالی
 وجه السماء بصیح اشراق انواره من فیض الهدی سبجان ربی الاعلی قد تعالی
 بحر العطاء وقد تبلی فجر الوفاء سبح قدوس رب السموات العلی الاهی

الميثاق الاوهوالذرياق الاوهوالاشراق فسجان ربي الابهي

۴۴

هو الله

شيراز جناب ميرزا غلامرضا عليه بهاء الله الابهي

هو الابهي

۶۵۴

ای خطا در افاق کاک عبرت از نقشی چنین تا مجال نموده و از قلت
طرزی بدیع باین خوبی صادر نگشته زیرا این نقش همایون سطر منشود
ازادی اهل عصا است و این عبودیت صمیمی حقیقی واقعی ذاتی کینوتی

هفت
م
ار

سبب هدایت من علی الارض و البهائم علیک ع ع

شیراز اعضا، طبله مصلحت

جناب حاجی میرزا ضیاء الدین افغان جناب سالار حضرت جناب میرزا جلال خان
جناب میرزا جعفر خان جناب صنیع الایاله جناب میرزا عباس علیخان جناب
سردار ابراهیم خان جناب میرزا محمود آقا جناب میرزا زین العابدین مهر اردشیر شاه پور جناب حاجی محمدبیل
جناب محمد علی بیگ جناب میرزا غلامرضا علیهم بهاء الله الابهي

امی نفوس مبارکه نامه ان یاران دیرین در دبلین امریک وصول یافت
 در مالت ترک و تاجیک الحمد لله یاران بجان و دل کوشیدند و اعلاء کلمه الله
 نمودند و پرده ها درینند و در اعلاء کلمه الله مشقتی کشیدند حال نوبت
 شلیک در امریک آمد و زمان آهنک در جهان فرات است عبدالبهاء
 در این اقلیم مشغول فریاد و فغان است و نخره زنان بملکوت ابھی میخوانند
 یاران ابھی باید شب و روز تضرع و زاری نمایند و از برای این خاکسار
 تأیید از ملکوت پروردگار طلبند زیرا بی عنایات او هیچیم هیچ هر چه
 کند تأیید او فرماید هر شیشهئی که او پرواز دهد شهباز اوج عزت
 گردد و هر مورئی که او نصرت نماید سلطنت سلیمانی تشکیل کند محفل
 خدمت اسم ^{الحقیقه} بامستی است نه نام بر معنی برهان اینکه نشرایات رب و دود نماید
 و اعلاء و آیات رب الخیر کند از لطاف و ترو وجود امید مو فرست که آن
 محفل لشکر آسمانی گردد و فتوحات نمایانی فرماید و علیکم البهاء الاجمل

شیراز جناب خادم و ناظم محفل روحانی حضرت غلامرضا علیه

بهاء الله الانجلی

هو الله

۶۵۵

ای موفق بتسلیم و رضا حضرت غلامرضا هر چند در سبیل و فالتخی
 جفاچشیدی و در دست تجاوز و ستمکاران افتادی و مشقت و بیایان
 کشیدی ولی شکر کن خدا را که ساغر صفا نوشیدی و از باده معانی سحر
 مست گشتی این وفا مقابل آن جفا شکرانه نما الحمد لله موفق بخدوتی و بنده
 مقرب استان احدیت مشغول تحریر ابیات الهی باش و سلیلهای جلیل جناب
 میرزا عنایت الله جناب میرزا هدایت الله و جناب میرزا کرامت الله را از قبل
 من تحت ابداع انجلی برسان و علیک البهاء الانجلی ۴۴
 بواسطه امه الله سلطنت علیها بهاء الله الانجلی
 هسپیره زاده های حضرت بزرگوار من ادراک لقاء ربّه عند ملک مقتدر مرحوم
 آقا سید تقی علیه بهاء الله الانجلی جناب آقا میرزا حسین و جناب آقا میرزا محمد علی
 و جناب آقا میرزا عبدالحسین علیهم بهاء الله الانجلی

فدایم
 بهر و امضاء مبارک

هوالله

ای نفوس مطمئنہ شما یادگاران ذات منورید و برگذاران شخص محترم ^{۴۵۶} حضرت خال بزرگوار در آیام مبارک بنهایت صدق و امانت بخدمتگذاری مشغول بود و واسطه ارسال الواح و رسائل بود محووفانی بود مقصد جز رضای مبارک نداشت آرزوی جز خدمت امر نمی نمود باین موهبت کبری فائز و چنین تاج مرصعی بر سر داشت و چنین خلعت مفتخری در بر بعد از صعود نیز در عبودیت استان مقدس شریک و سهم من بود تا روزیکه وفات کرد از وفات او بسیار محزون و دل خون شده زیر ارفیق من بود و مونس و انیس من قدر این خال را بدانید این نفس محرم در درگاه احدیت مقرب است و در عالم اسرار مستغرق بجز انوار حال قدرش معلوم نیست غنقریب معلوم میگردد این شخص بزرگوار افسری بر سر شما نهاد که جواهر زواهرش رخشنده و درخشنده بر قرون و اعصار است شکر کنید خدا را و پی او گیرید و بر قدم او حرکت ننمائید تا منتسبین حقیقی او باشید نه مجازی من در حق شماها تضحیح باستان مبارک نمایم و در دو جهان شما را کامرانے

خواهم امید چنان است که چنانکه آرزو دارم مبعوث گردید و علیکم

البهاء الاجمعی ۱۹ اکتوبر ۱۹۱۹ حیف

عبدالبهاء عباس

هو الله

زائر تربت پاک جناب اقا سید حسین مخدوم ضلع شان صغدا

انجالشان بی بی تاج منور و عالیہ علیہم و علیہن بہاء الله الاجمعی

هو الاجمعی

۶۵۷

سخی انور تربت مقدسہ شکر کن خدا را کہ باین فیض الہی مشرف گشتی و گوہ
و بیابان طی نمودی و دریا و صحرا بی نمودی تا آنکہ ببقعہ مبارکہ وارد شدی
و روی و موی با بتراب آستان منور و معطر نمودی این فضلی است عظیم
و فوزی است مبین در این عصر مبارک کہ جمیع اشیاء بلسان حال رب
اتہمت فضلت و اکملت نعمتک ناطق بستایش و نبوت حضرت مقصود دہان
گشودی و بشکرانہ این فضل وجود اساتذتین فرمودی پس بحال سرور
رجوع بوطن مألوف کن و جمیع متعلقین را از لسان عبدالبهاء بکیر برسان

و باو

صفحات ۱۰۰ و ۱۰۱ مبارک

و باگو خوشا مجال شما که از معین صافی عنایت کبری نوشیدید و شهد بقا را
ازید محبوب اجمعی چشیدید این بخشش بی مانند را فراموش ننمائید و گوش
بندای سر و شش دهید که خطاب تحسین از علین بلند است و فضل
و موهبت رب العالمین شامل حال هر مسکین مستمند عنقریب ملاحظه
خواهید فرمود که دشت و صحرا غنچه بهشت برین گردد و جنت اجمعی
در شرق و غرب عالم خیمه برافرازد و ملکوت وجود تزیین شود و البهائم

علیکم ع ع

شیراز جناب کا کا خان سعدی و آقا نورالله خان سعدی علیهما بیاه الله

الاجمعی

هو الله

۶۵۸

ای دو مرغ گلشن راز و نیاز نامه شما تخی مرغ سحر بود و ترقی هزار هزار
آواز زیر اهنگ محبت بود و دلالت بر معرفت حضرت احمیت مینمود الحمد لله
مؤمنین و موقن و ثابتید و مطمئن از عدم فرصت مختصر مرقوم گردید

معاف بردارید و علیکم البهائم الاجمعی ع ع

بواسطة جناب بشیر الہی شیراز سعدی جناب آقا نور اللہ

علیہ بہاء اللہ

ہوا اللہ

۶۵۹

ای سببہ جمال الہی شاد باش وشاد باش زیر اسعدی واسعد السعدی د
بودی وان ادیب شاعر ماهر در این ایام یاد فرمودی جان آن پاک جان
در جهان آسمان سرور وشادمان گردید انشاء اللہ دیگران نیز سبب

خط کتابت و امضاء مبارک

ع ع
هدایت کبری خواهید شد و علیک بہاء الہی الہی

بواسطة آقا میرزا جلال زرقانی اجای سعدی آقا علی بخش و آقا نور اللہ و

سائرین علیہم بہاء اللہ الہی

ہوا اللہ

۶۶۰

ایچا یاران عبد البہاء محفل انس بیارائید و در انجن رحمانی اھنک تسبیح

و تقدیر بلبلند کنید شمع محبت اللہ برافروزید و شراب معرفت اللہ

بنوشید و از شہد الفت و اتحاد کام شیرین نمائید تا شاہد ہو بہت اللہ در دنیا و آخرت

خط کتابت و امضاء مبارک

ع ع

و حیات و طراوت در انجن جلوه نماید و علیکم بہاء الہی الہی

بواسطة

بواسطة جناب بشير الهی و جناب آقا نور الله سعیدی محفل روحانی
 و اما رحمن عليهم بهاء الله الالهی

هو الله

۶۶۱

ای یاران و کینان عزیز الهی الحمد لله مؤید بد و موقوت و مقبول در درگاه
 احدیت محفل روحانی سبب سرور و شادمانیست و حصول تأییدات
 حضرت رحمانی هر روز منتظر آنم که خبر خوشی از آن دیار رسد که الحمد لله
 یاران در نهایت روح و در میمانند و امر الله رو بعلو و نفحات الله منتشر
 و در موطن حضرت اعلی ایات هدی ترتیل میگردد و تجل جلال مبارک
 بشیر و تشییع میشود و نفوس تهذیب میگردد و از هر جهت ترقیات
 معنویة بحصول میرسد الهی الهی اید هو لآء علی ترتیل ایات الهدی
 و تفسیر دنی فتدنی و کان قاب قوسین او ادنی رب مکرم فی الارض
 و ارزقهم مائدة السماء و اجبا لهم سرج الوفاء و مصابیح الملاء الاعلی
 انک انت القوى الکریم و انک انت المقدر القدیر

حفظه الله عز وجل

شیراز سعدی بواسطه جناب افغان سدره مبارکه اقامه بزرگ علیه
 بهاء الله جناب افانوروز علی و اخوان و اولادشان علیهم بهاء الله

هو الله

۶۶۴

ای بندگان جمال مبارک جناب طراز و حضرت علی البر دوسراج محبت الله
 نامه بی نگاشتند و نهایت ستایش از محبت و انجذاب قلب شما نمودند
 که آن خانواده اماده هر خدمتند و چون شمع روشنند و مانند برق
 خندان و بمثابة ابرگریان شب و روز بخت یاران پردازند و در انجن الفت
 هدم و هرازند و بانغمه و او از این خبر نهایت فرح و انبساط حاصل
 و بدگاه بنیاز شکرانه نمودم که الحمد لله بوی عشق از سعدی استشام میگردد
 و نفعه خوشی بمشام میرسد بلکه انشاء الله شما همی نمائید که از صیت
 و او از ان شکر اب الهی شیراز پر غوغا شود و بقول شیخ حافظ آشوب
 لبش بر همه زند اطراف را پس نظر با استعداد و لیاقت خویش منمائید
 بلکه نظر الاف بی پایان جمال مبارک کنید و اعتماد بر نعمات روح القدس
 نمائید اگر پر تو شمس حقیقت زند مجازها حقیقت گردد و اگر آن نایب تر
 سج

نقش کاتب مهر و امضاء مبارک

جیع حقیقتها مجاز شود مراد اینست که چون مرد حق آید قطره دریا
 شود و چون مرد منقطع گردد آفتاب ذره گردد هَذَا هُوَ الْحَقُّ وَاللَّهِ
 يُؤْتِيكَ كَمَا عَلِمْتَ بِشَاءٍ بِفَضْلٍ مِنْ عِنْدِهِ وَإِنَّهُ لَعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ ۴۴
 بواسطه بشیر الهی جناب اقامیرزا نورالله خان علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۴۴۴

ای ثابت بر پیمان نامه مشکین مضامینش شکرین بود و معانیش دلشین
 زیرا نفعی گلشن محبت الله بود و نسیم جویبار معرفت الله از خدا میخواهم
 که مبدی برشور و شوق و ولهته افزاید و قدرتی بنماید که آیت کبری گردی
 و موهبت عظمی و سبب هدایت اولی النهی تا نفوس را از ظلمات نفس و هو
 برهانی و نهال جنت خلد در دل بنشانی و با چشمی اشکبار سقایه نما
 و رفته محترمه امده الله الموقنه ضجیع مکرمه را تکبیر اربع الاهی ابلاغ نما
 و بگو ای امده الله توجه بملکوت الاهی کن و هر چه

میخواهی بخواه

بواسطه جناب آقا رضا جناب کبخسرو اسفندیار و منوچهر خداداد
 و پیرانداز کبخسرو و دستم فولاد و تیرانداز شهریار و دستم جوانمرد
 و بهمن خداداد و رشید دستم و فریدون دستم و خداداد دستم
 و کیباد گشتاسب و دستم اسفندیار و مهربان نوشیروان و ماونداد
 فریدون و بهمن رشید و مهربان شهریار و خداداد بهرام و دستم اردشیر

وارد شیر جمشید

هو الله

۶۶۴

ای بنندگان الهی شکر خدا که بنور هدایتی مهتدی شدید و مغرب
 بنفحات تنین از ملا اعلی پرده او هام دریدید و بساط جهل و غمی بچیدید و
 بنفح مشکبار از گلشن اسرار مشام معطر نمودید از اهریمنان بریدید
 و بیزدان پیوستید و حضرت رحمان پرستیدید بعد از محرومی هزاران
 سال محروم از گشتید و بعد از گزاهی مدتی مدیده بشاهراه هدایت
 راه یافتید این بزرگه عنایت بود و صرف موهبت ذلک من فضل الله
 یؤتیه من یشاء و یختص برحمته من یشاء و یهدی من یشاء الی صراط مستقیم

تقدیر کلام و امضا مبارک

هر بخشی و موهبتی شاید بسعی و کوشش انسان حاصل گردد ولی
 موهبت هدایت صرف فضل است لهذا باید شب و روز بدرگاه احدیت
 شکر و حمد نمائید که الحمد لله بجهت نعیم پی بردید و از عین تسنیم نوشیدید
 از فضل موفور بهره و نصیب بردید و از آن ابرار بشر بوس من
 کاس کان مزاجها کافورا بهره یافتید حال بسکانه خداوند بیگانه بر اعمال
 مبروده قیام نمائید و با عالمیان دوست مهربان شوید بخدمت نوع
 بشر پردازید و محبت عالم انسانی مبعوث گردید بیگانه را خویش
 بینید و اغیار را یار شمردید بدخواه را خیرخواه دانید و پرگناه را
 بیگناه شمردید عدو و عنود را محبت و دود دانید و ظلم و جهول را
 باوج قبول درارید یعنی دشمنان را مانند دوستان بنوازید و با تقا
 پردازید کسی را میازارید و خاطری مرغمانید بلکه هر دردی را
 درمان گردید و هر زخمی را مرهمی شایان و دایگان مظاهر رحمت
 پروردگار باشید و مطالع نور موهبت کردگار و علیکم التحية والسلام

شیراز بواسطه جناب محمد رضا میوزا علیه بهاء الله الاجمى
ورقه مبتهله ربانہ سلطان علیہا بهاء الله الاجمى

هو الله

۶۶۵

ای ورقه مبتهله نامه رسید و بدرگاه خداوند آگاه تضرع و زاری گردید
و طلب عفو و مغفرت بجهت پدر و مادر و میرزا نورالله خان از درگاه
احدیت شد از الطاف خداوند مجید امید است که غریق بحر غفران
گردند و فائز بجوار رحمت کبری پس تو شکرانه الهی پرداز تا مظهر
الطاف ربانی شوی و علیک البهاء الاجمى ۹ محرم ۱۳۳۱

خط کاتب امضاء مبارک

عبدالبهاء عباس

بواسطه حضرت افغان شیراز جناب محمد علی میراب

علیه بهاء الله

هو الله

۶۶۶

ای ثابت برپیمان شکر کن خدا که آیت موهبت شدی و مظهر لطف
و عنایت گشتی از پیمانۀ پیمان سرمست شدی و از صهباء محبت جمال اجمى

خط کاتب امضاء مبارک

پروجد

پروجد و طرب گشتی شب و روز بگرانه این الطاف و پایان پرد از
 و جناب علی آقا و حاجی آقا و دو همشیره و والده شان و امه الله عصمت
 کل را تحت برسان و بگو الحمد لله کل در ظل خیمه الهی آرمیده اید
 و مظاهرا الطاف و عنایات حضرت سحافی هستید مسرور باشید
 و مشغوف خوشنود باشید و محظوظ قدر این فضل و موهبت را
 بدانید و تا بابد متشکر این عنایت گردید و همچنین اجبا سے
 قصر الدشت را از قبل عبد البهاء تحت ابدع اعلی برسانید و بگوئید
 ای باران عبد البهاء شب و روز بنعت و ستایش جمال اچھی مشغول گردید
 زیرا یاد و ذکر آن جمال بمثال ساحت دل را ریاض ریاحین معانی نماید
 و همچنین جناب محمد هاشم مخلص مستقیم را تبلیغ تکبیر بدیع نماید
 چند فرد اشعار که از قریحه لطیفه او جاری شده بود ملاحظه گشت
 فی الحقیقه از قلب منجیب مشتعلی صادر گشته بود نسل الله بان یؤید علی
 عبودیة العیبة الطاهرة و ضمة الساحة المقدسة عن ادراك العقول الكاملة

هو الله

مسجد بردی جناب امام محمد علی آبیاری علیه بهاء الله اه اجهی

هو الاجهی

۶۶۷

ای آبیاری در جو بیار توحید هر نهال بیهمال دست نشان پروردگار را
 آبیاری کن و میاه عرفانرا در مجاری قلوب جاری نما تخم حقیقت را در
 مزرعه دلها جال قدر افشاند و آبیاری آنرا بنفوس مؤید بروح القدس
 تسلیم فرمود فیض یاران از ابر عنایتش فائز وینا بیع عذب فرات بتأیید
 و موهبتش نابع تو این آب را بتأیید ملکوتی و فیض جبروتی دعون و عنایت
 لاهوتی در کشت زار جانها جاری و ساری کن آن وقت ساقی حقیقتی گردی
 و آبیاری گلزار شوی دو نخل سعید را با ضحیح عقیق بتکبیر اربع اجهی

هو الله
هو الاجهی

ع ع ابلاغ نما و البهء علیات

هو الاجهی

علیه بهاء الله

جناب محمد علی

مسجد بردی

ملاحظه نمایند

هو الاجهی

هو الاهی

ای موقن بایات الله جناب شیخ سلمان در سجن اعظم وارد و زیارت
 رس مطهر فائز ازان جناب خاطر خوشنود ودلی مسرور داشتند
 در چنین محفل بذكر شما مشغول و بیاد شما مالوف گشتند الیوم در عالم
 وجود هجت و عنایتی اعظم از این تصور نتوان نمود که نفسی در روضه
 مبارکه بذكر و یاد دوستی پردازد و دعای خیر کند هذا اعظم عنایة
 و اکبر موهبة و اتم منحة و اعلی عطیة فاستبشر بهذا الفضل و افرح
 بهذا التوفیق العظیم الوفیر و البهاء علیک و علی کل ثابت علی عهد الله

بصفا

و میثاقه العظیم عبد البهاء ع

هو الاهی

ش جناب آقا محمد علی اب مال علیه بهاء الله الاهی

هو الاهی

یامن تشبث بذیل العطاء در این جهان پر ملال چه امال حصول پذیرد و چه
 لیری میسر گردد زیرا خاکدان است زندان است سست بنیاد است

بصفا

ظلمت اباد است با وجود این چگونه در دش صافی ظهور گردد و جام
 پیر لامش کاس مزاجها کافور و چگونه معسورش ملیسور شود و محرومش
 مسرور پس باید ملاحظه نمود که نور منیرش چیست و صبح مبینش چه
 انوار ساطعش کجا است و سراج لامعش در چه جا جام شکرینش چیست
 و شهد و آتیش چه این مشهود است که جان انسان نجات رحمت است
 و روح حیات نجات روح القدس یزدان مهربان و روشنائی قلوب پرتو
 نیرافاق است و روح بخش نفوس اشراق کوکب میثاق اگر این نجات ازها
 و نعمات اسکار نبود جهان موت مجسم بود و امکان ظلمت مشخص
 عالم وجود لطفی نداشت و حقیقت شهود را نعتی نبود شجر ایجاد شمری
 نداشت و هویت بقا را اثری نبود بلکه وجود مهمل بود و حرکت معطل
 ولی الحمد لله که ابواب فتوح مفتوحست و جام حق لبریز از صهباء صبح
 انوار بخشش تابان است و جهان افروزش منور از مهر رخشان و البهاء علیک
 اجای الهی و دوستان روحانی را بکمال اشتیاق تحیت و ثناء ابلاغ فرمائید
 در استان مقدس جلال ابعینی روی برتراب نهاده طلب تأیید بجهت
 آن

آن نفوس مقدسه مایشود ان هذبه لبشارة تبتهج بها قلوب الابراد

ع ع

هو الله

احباب قریه مسجد بردی جناب حاجی غلامحسین جناب آقا شیخ محمد حکیم
 جناب آقا شیخ آقا جناب آقا محمد علی آب مال مع دو فرزند علی آقا و حاجی آقا
 جناب حاجی حمید جناب عبدل جناب کر بلائی عباس بقال جناب ملا قنبر جناب
 حاجی محمد جناب کر بلائی احمد قصاب جناب طیبورد جناب حاجی محمد علی
 جناب علی جناب محمد ابرهیم جناب اخوند جعفر جناب شکر الله جناب
 حسین ولد آقا فتح الله جناب مشهدی سید عباس جناب مشهدی حاجی آقا
 ایضا جناب مشهدی حاجی آقا جناب علی شاه جناب شکری جناب کریم
 جناب ملا محمد رضای علف جناب محمد حسین نیریزی جناب مشهدی حسین زید
 دو مجلسان علی و جمال جناب عبدالمجید بقال جناب علی اکبر کر بلائی آقا جناب
 اسدالله خباز جناب کر بلائی چراغ علی جناب آقا میرزا آقا جناب محمد رضا جناب
 غلامرضا جناب غلامرضا یزدی جناب آقا میرزا حسن عطار جناب بلا محمد حسن

فرزندان عبد الرسول و علی آقا جناب ملا نوروز علی بافرزند حیدر علی
 جناب علی آقای مکاری جناب ملا حیدر علی جناب ملا حیدر آقا رزاق جناب
 محمد رضا نوشاد جناب عبدالله ملا غلام جناب نجفعلی جناب آقا شمس
 جناب استاد علی بابا جناب علی گدا فرزندشان محمد جناب عبد المجید مختص
 بیروانه جناب حاجی محمد جناب اخوند ملا جعفر جناب استاد شکرالله طباطبائی
 جناب مشهدی سید عباس جناب مشهدی حاجی آقا مختص بشید
 جناب مشهدی قنبر سقط فروش جناب حاجی نجفعلی جناب کر بلائی سید
 جعفر جناب رئیس حیدر جناب استاد حاجی بابای ملکی دوز جناب
 کر بلائی محمد هادی ولد حاجی محمد صادق مجتهد جناب ملا محمد حسن مع دو
 فرزند اماء الله ثابت علیهم و علیهن بهاء الله الاهی

هو الاهی الاهی

۳۲۵
 ای جنای الاهی جناب حاجی غلام حسین نامه فی از لسان کل یاران نوشته
 و خامنی رانده و عنوان آن منشور بنام مبارک هر یکی از احباء الله مزین

عبد البهاء از هریک از آن نامها نامه فی خواند و از دایمهای احزان رها
 یافته

خطه
 حضرت
 امیر
 المومنان
 علیه السلام

یافته کامهاجست و جامها نوشید و روح و ریجان حاصل نمود
 منعمه ما قال این مطرب از کجاست که برگفت نام دوست و بجهت هریک
 از آن نامها آرزو داشته که نامه ئی بنگارد ولی چه توان نمود که ابدًا
 مجاله لهذا یک نامه بنام مبارک کل مرقوم گشت ای اجای الهی اگر
 بدانید که در ایند قلب عبدالبهاء بیادتان چگونه پر روح و ریجان است
 البته از شادمانی طیران نمائید و از فرح و سرور پرواز بملکوت رب غفور
 کنید ملاحظه نمائید که پر تو آفتاب موهبت چه قدر درخسند و تابان است
 که از فیض رحمتش قلب عبدالبهاء چه مشابیه رقیق و مهربان هنده سمت
 المخلصین و صفة الخاضعین و الخاشعین و بشارة للهوتین و فرح و سرور
 للظالمین ای اجای الهی یوسف کنعان از شر حسودان بچاه و زندان مبتلا
 گشته اگر چه این چاه او را اوج ماه است و این زندان ذلت او را ایوان عزت
 شب و روز بسکرانه این بلا یا رب السجین احب الی مما یدعونی الیه فریاد برآرد
 و از این زندان نجات نطلبد بلکه در عبودیت استان مقدس آرزوی هر مصیبت
 نماید ای اجای الهی ابواب موهبت کبری مفتوح است و فوح ملکوت

ایله می جان و روح صدی مشروح بابات کبری باید تا قابل این منقبت
 عظمی گردد امید دارم که سینه یاران سبنا گردد و قلب دوستان جبل
 فاران شود تا تجلیات ربانیه احاطه کند و فیوض سبحانیه و سنوحت
 رحمانیه ظاهر و باهر گردد ای یاران الهی قدر این آیام را بدیند و زبان
 بگشاید و بیان اسرار توحید نمائید تا ان کس شود بر یا حین حکمت الهیه
 معطر گردد و ان اقلیم بنور صبح احدیت منور شود الهی الهی هو لاء
 عباد انجیروا بنفحات قدسک و اشتعلوا بالنار الموقده فی شجرة ایتک
 ای رب ایدهم علی ترویج دینک المبین و الدلالة علی صراطک المستقیم
 و السلوک فی منهجات القویم انک انت الکریم انک انت الرحمن الرحیم

ع ع

شیراز بواسطه جناب قابل قصر الیشت اجای الهی علیهم جاء الله الایله
 هو الله

۶۷۱

ای یاران عبد البهاء جناب قابل نهایت ستایش از شوق و ذوق و شود
 و سرود و طرب و وله و انجذاب ان یاران روحانی مینماید این خبر سبب

روح

خطایه
 قاضی
 میرزا

روح و در میان گشت که الحمد لله در کشور موطن جمال اعلی روحی
 له الفداء نسیم جان پرور برخواست و روائج معطره منتشر گشت بد
 قدرت نفوس مبارکی برانگیخت که آن اقلیم پاک طرب انگیز شد و مشکیز گشت
 و آثار مستحیر آشکار شد رخسار روشن شد و دلها گلشن گشت و دشت
 و صحرا بنیض ابدی حضرت رحمان گلزار و گلستان گردید ای ایران
 الهی نارغصی در آتشکده سده سالهای چند است خواموش شده است
 حال وقت آن است که نارحمت الله در آتشیخانه دلها شعله زند و زبان
 کشد و لهیب مهیبش باطراف و انکاف سرایت نماید اللهم یا باذ
 الاکوان و بارء الامکان قد اضطرر فی القلوب نار محبتک و السجیم الذروع
 حبا بجمالك وانصر الصبر فی اشتیاق مشاهده انوارک و اشتد لهیب
 تلك النار الموقدة فی الأمددة حتی حرق القلوب و الاحشاء و ارتفع ضیج الاصفیاء
 الی ملکوت البقاء فی حسرة اللقاء و یتمنون الفناء سوگا الی لقائک و ملکوتک
 الایمنی و یتبعون مشهد الفداء حبا بجمالك الاعلی رب رب ان نلت الیاء
 موطن مظهر نفسک و مطلع نورک و مشرق آیاتک و مورد بیانات نورها

باشراق شمس احدتک وزینها با ثار عسوک المجد و نورک المبین
وسرک العظیم انات لعلی کل شیئ قدیر و بالاجابة جدید ۶۴

بواسطه جناب نابل جناب مشهدی علی بخش علیهما الله

هو الله

۶۷۲

ای به بخش این بخشش موهبت جهان آفرینش است زیر اعطای ^{ست}
و کرمان میر و فایس مبارکی این اسم جدید بعبودیت آن رب جلیل قیام کن
و چنان اهتمام نما که خود موهبت بهینتها گردی ۶۴

نظارة
میرزا
مصطفی
قزوینی

هو الاهی

۶۷۳

ای ورقه موقنه در ظل سدره رحمتت الیوم نسائی مبعوث شده اند که بفر
آیت کبری و ورقه سدره منتهی هستند و در این جهان فانی اساس جاودانی
نهادند و چنان شعاع در قطب عالم افروختند که حیات امر سوختند
آن نساء فخر رجال گشتند و هیکل مجسمه شخص عصمت و عفت شدند پس
احاطه الله آیت هدی شو و شعاع ناصحت الله تا آثار قدرت حضرت یردان

نظارة
میرزا
مصطفی
قزوینی

مشاهده نمائی ۶۴

هو الاهی

هو الاهی

ای غریق دریای محبت الله علیک فیوضات الملائکة الاهی و امطار الفضل
من الافق الاعلی در آتش عشق وقت سوختن است و قلوب را فروختن
و آشفته گان جبال جانان را رسم عاشقی و جاننازی آموختن پس ای سرگشته
سودائی یک شعله نورانی برافروز و ای طیر آشیان روحانی در این
فردوس الاهی بالی بگشا پروازی بکن و بر این شاخسار معانی بنخات پاری
و اهنک عراقی بغزل خوانی مشغول شو وقت تنگ است و حوادث
ایام در رهجو و جنک غنیمت را از دست مده و البهائم و الروح و الثنای

خط مبارک

ع علی اهل البهائم ع

هو الله

بواسطة جناب عندلیب

ش جناب اقامیر الاسماعیل علیه بهاء الله الاهی

۹۷۵

الله الاهی

خط مبارک

ای ثابت بر میثاق الیوم ثبوت و رسوخ میزان ملا اعلی و مملکوت الاهی
و اما من ثقلت موازینہ فهو فی عیشة راضیة و اما من خفت موازینہ

نامّه هاویه پس خوشا نفوسی که چون کوه آه ثابت و غیر ممکن
 و وای بر نفوسی که از سستی چون کاه در دست هسات هر هرعین
 مثل کله طیبه اشجوه طیبه اصاها ثابت و فرعها فی السماء و مثل
 کله خبیثه کسجوه خبیثه اجنبت من فوق الارض مالها من قرار حال من و تو
 باید انشاء الله کرهت بعبودیت جال قدم بریندید و بجان و دل
 در اعلائی کاه الله بکوشیم تا در افق عالم انوار قدم و نفحات اسم اعظم
 منتشر گردد و ظلمات شئون حادثه زایل شود و در قلوب وجود دلبر
 کالات الهیه رخ بگشاید و در محفل آفاق طلعت رحانیت جلوه نماید
 بکوش جاناکه دم کوشیدن و جوشیدن آمد چه که عنایات حق و خاصه
 حق هدم است و تأیید ملکوت الهی یار فرخنده قدم و البهائم علیات

ع ع

هو الاهی

ط جناب میرزا اسمعیل علیه بهاء الله الاهی

ملاحظه نمایند

هو الاعمى

سبحانك اللهم يا الهى انت الذى تمت حجتك وسبقت رحمتك وسبقت
 نعمتك وكنيت مؤهبتك على عبادك الخالصين وظهر برهانك واشتهر
 احساناتك واشرق انوارك وشاع انارك بين ملائكة الموحدين واني ابسط
 اليك آلف الضاعة والابتهاج ان تؤيد عبدك هذا بجنود غيبك وشهيدك
 وتوقفه على السجود باركان الوجود بين يديك ياربى الودود وتنزل عليه
 آيات الوجود وتظلل عليه غمام فضلك العظيم ومنك المبين يا ارحم
 الراحمين انى هذا عطشان سرع الى معين الطافات وهذا ظمآن هرع
 الى سلسبيل احساناتك وهذه قطرة استهدت من مجور اسرارك وهذه
 ذرة طارت في شعاع شمس الكرامات اى رب نور جبينه بانوار ملكوتاتك
 واشرح ضميره بايات جبريتك وقدره كل خير في عوالم قدسك وثبت
 اقدامه على عهدك وميثاقك انتك انت

الكريم

هو الله

فاتی ارض کان جناب میرزا اسمعیل علیه بهاء الله الاهی

ملاحظه نمایند

هو الاهی

اینجند صادق درگاه الهی ^{۶۷۷} مکتوب که بواسطه اجای طهران ارسال
 فرموده بودید واصل گردید از مضامین شکرینش مذاق روحانیان لذت
 شهد و انگین یافت احسنت احسنت که از نجات قدس روحی مستبشر
 داری و از نسائم حدائق فردوس قلبی منشوح امید از الطاف حضرت رب
 مجید چنان است که از انوار ملکوت رخی روشن فرمائی و در این جهان ناسوت
 سبب نشرفیوضات لاهوت گردی و در این خاکدان فانی یک شمع نورانی
 برافروزی و حیات او هام بسوزی و در ظل کلمه الهیه علی افرازی و
 بنام موقد ربانیه بسوزی و بسازی و البهاء علیک و علی کل ثابت دانمخ

علی عهد الله و میثاقه العظیم

هو لاجمی

جناب اقامیرزا اسمعیل منشی علیه بهاء الله الاجمی ملاحظه نمایند

هو لاجمی الاجمی

۶۷۸

ای بنده استان حضرت دوست چه نویسم وجه نگارم که هویت
قلب سکون یابد و حرارت و سوزش درون خفت جوید قسم برقی
وجود و شاهد و مشهود که قلم اعظم این حرقت را تسکین ندهد و
اقلام عالم این حسرت را شرح و تحریر نتواند چشمیکه صبح و شام
بمشاهده جمال بیثال روشن و منور بود حال گریان اوست و دلی که
لیلاً نهاراً بالظافش شاد و خرم بود حال بریان اوست خدایا میان
این دو حال چه مناسبت و ارتباط عبد البها ع

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاجمی

هو لاجمی

۶۷۹

ای بنده حضرت جمال اجمی در این صبح نورانی که یوم مولد حضرت
رحمانیست تبریک عید نماید و تهنیت بشما مینگارم ملاحظه نما

که چه درجه دریای حبت در جوش و خروش است پس بشکرانه پرداز

ع ع

هو الله

۶۸۰

رب نور وجه عبدك الذي توجه الى وجهه رحمتك الى ملكوتك
الابهي واجعله اسوة حسنة للأضياء و اشرح صدره بمشاهدة

کلمه کاتبه و امضاء مبارک

الآية الكبرى أنك انت الكريم ذو العطاء ع ع

شیراز جناب حاجی ابوالحسن علیه بهاء الله

هو الله

۶۸۱

ای ثابت برپیمان نامه مشکین در نهایت فصاحت و بلاغت و دلیل
استقامت بر امر حضرت احدیت بود چه بلاغتی اعظم از این وجه فصاحت

کلمه کاتبه و امضاء مبارک

اجل از ان جناب از بند و ظهور ماء طهور نوشید و غن طهور شنید
و کاس کان مزاجها کافور چشید الحمد لله در جمیع مراتب ثابت و قائم بودید

و در هر محفل حاضر و ناظر در محفل تجلی صبح بشارت کبری مشاهده نمودید
و در افق تقدیس اشراق شمس حقیقت ملاحظه کردید در بنر میثاق ساغر

موسبت

موهبت کبریٰ بدست گرفتید و انشاء الله تا آخر نفس نفس نفیس را
 در سبیل رب عزیز انفاق نمائید این چه موهبت است و این چه
 فضل و مفتخر امیدوارم که از عوارض جسمانی و روحانی هر دو محفوظ
 مانید و در ظل سدره منتهی محفوظ باشید جناب سلیل جلیل را
 تکبیر ابداع اجمعی ابلاغ نمائید و علیک التحية والثناء ع ع

هو الله

۶۸۲

حکایت مهر امضا مبارک

ای مونس عبدالبهاء یاد باد ایامی که در بقعه نورا هدم و همنشین بود
 و بزرگان دلبزنا زنین مذاق شکرین مینمودید همواره همدی و دمساز
 با وجود آن دوری شیراز پیش منی و در پیرهنی اگر چه بظاهر درختا
 و ختنی و اتی ابتهل الی الله ان یجبل خاتمة جیاتک فاتحة الاطاف
 و یؤتید قرتی عینیک نجلیات الجلیلین بخمین باهین و افق العلی و عند
 حصول الامن والسکون انشاء الله ندعول للحضور الی هذا الورد المورود
 وبلغ تحیتی و اشواقی الی جیبی و مشتاقی حضرت رفیع البدیع الرفیع و اسئل^{به}
 ان یجعله ملتهبا بلهیه مطائر الی الارج العظیم و علیک التحية والثناء ع ع

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله ^{بھی}

هو الله

۶۸۵

الهی الهی ترانی قدا خدنی ضعف الصیام والقیام وقد وهن منی القوی
 فی جنح هذه الیالی الظلماء ولا اقدر ان احصى الشاء علی جمالت الاجمی والبت
 بوجهی علی التراب تذلاً لعظمتک وعزتک التي ظهرت فظهر الشمس فی رابعة
 النهار یوم الایاب وادعوك ان تنس عجبک المملوک باقر الاسرار قاهر الاشرار
 وتؤیدہ بجنود مجتدة عزمه من الفضل والاحسان فی کل زمان ومکان
 انک انت العزیز المنان وانک انت الرب المستعان اثی ثابت بریما
 روح القدس تأیید بزبان یاران نماید واعانت بقلم تحریر ثابتان فرماید
 آیه ضعف الطالب والمطلوب در موقع حقیقی بیان شده بود و سانسہ
 علی الخطوط مشهود و معلوم این نوہو سانسرا کمان چنان بود کہ جمیع یاران
 کوراند و کران و امر الله ملعبہ صبیان لهذا تمسک باوہن بتیوت بیت
 عنکبوت نمودند و خود را بادی برہوت انداختند و بیہات و بیہوت
 گشتند آیات حکمت کتاب اقدس فراموش شد و نصوص عہد مقدس
 مزک

فہذا کلہ من ہذا مضامین مبارک

متروک گشت شبهات منتشر شد و مفتریات مستهزیه گشت و در این ایام
 شخص مبغض عنود لجاج، جحود جهود بدفطرت جهری با اطراف شیراز
 فرستادند که شاید بسبب القاء شبهات و مفتریات دریناد فارس و
 لمرف جهوم رخنه نماید البته از جناب با اجبای ثابتین باید مانع و
 رادع از جحود جهول گردید فنعما اجر الزادین مقصد این است
 که این نفوس در گوشه و کنار میکوشند و اظهار ثبوت بر پیمان مینمایند
 تا نفسی ضعیف را بچیات آرند و بر آن القاء شبهات نمایند هیاهات
 هیاهات ظلت مقابلی بنور نماید و شیطان خاسر مقاومت شهاب
 باهر نکند و جعل کشف دأخه لطیف جنت ابھی مانع نتواند فسوف
 تری الناقضین فی خسران مبین ۴۴

شیراز جناب اقامیر زامحمد باقر خان علیه بهاء الله والرضوان

هو الله

۴۸۶

خطاب: حضرت امیر

اللهم یا منور الوجوه بنور الهدی و یا یحیی الارواح بنفحات القدس من
 ملکوتک الابهی تخصص بهوهبتک من تشاء و تؤیدہ علی ما تشاء فی حیز

الابلیغ والانشاء وانا انت القوی القدر رب ان عبدك هذا قد
 ثبت علی حبك بین الوردی واستقام علی عهدك بقلب منجذب الی الافق
 الاعلی قدر له کل خیر بفضلک یا جزیل العطاء وادفع عنه کل ضیر
 بقوتک القاهرة علی الاشیاء واجعله خادمًا مؤیدًا وعبدة قدسات
 النوراء مروجًا لدینک ناشرًا لندک وافعًا لاربتک مرتکبًا لاربتک الباهرة
 الناطقة بالهدایة الکبری انک انت القوی المقدر العزیز الکریم الوهاب
 ای یار روحانی آنچه کلمات مشکین بافتان نگاشت معانی دلنشین
 داشت و دلیل بر فیض نور مبین مضامین ترجمان دل و جان بود
 و برهان جانفشانی در ره یزدان همیشه مؤید بودی وهستی و خواهی
 بود مطمان باش پر تو عنایت همواره شامل و جنود نصرت از ملکوت
 ابجی نازل اعانه مشرق الادکار عشق آباد بسیار مقبول افتاد و لثبات
 ینبغی هذا الیوم هر نفسی بخدمت ان بیت رب پردازان خدمت در
 آستان مقلدین بسیار مقبول گردد زیرا این اول مشرق الادکار است
 که در قطب امکان تأسیس شده و خادم و قائم بر بنای آن حضرت افتان

في الحقيقة بملخص محض بيان ودل دركوششند شكر كن خدا را كه بقدر
 قوه باین خدمت موفق گشتی حقا كه سلیل جلیل ان شخص نیلی كه در
 مدت حیات خویش در سبیل حق بجا نفسانی قائم بود و بقربانی حاضر

عليك وعليه البهاء والثناء والتحية والرضوان ع ع

۶۸۷

هو الله

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان عليه بهاء الله الاهی

الهی الاهی تری مسائی و صبا حی و شدة احتیاجی و فرط تعلقی بذکر

اجبانتك في غدوى واصالى كيف اذكرك ولسانى كجنانى يقصران عن

المحوض في مجار عرفانك و يقتران في بيان ذكرك و ثنائك قد كل جاجى

يا الاهی عن الصعود الى هواء سماء نعتك و اوصافك و جف قلبى وانطوت

صحفى دون شرجى و نشرى لاسمائك و صفاتك و ما بقى من سبيل الا

الرجوع الى ذكر اجبانتك و نعت اصفياتك و الخضوع و الخشوع لامنائك

الاهی الاهی ان عبدك احسن الحسن ابا الحسن قد خرسجدا عند تلج فجر هيداك

و تنفس صح عنایتك و انتشار بارقة بشارتك و احاطة الآفاق نداء مبشرك

الجایل بقرب ظهورك في البلد الامين بصوت رنان ياربى العظيم و تحمل

اضهاد الغافلين وتعرض الجاهلين وتخرج كأس البلاء من يد المضيقين
 ومامر عليه من يوم الأجره طعن الشامتين وصوب عليه سهام الشامتين
 ووقع تحت ملامح المحبين الى ان بزغت شمس الحقيقة من افق ربانيتك وانتشرت
 الانوار الملوئية من مطلع رحمتك فخر سجدالك وبيكياً ولبي لندائك و
 توجه لطلالك وتنور جبينه بنور الهدى وامتلأ قلبه بالذكر والشاء ودلح
 لسانه بالبشارة الكبرى ناطقاً بيا طوبى لى ويا بشرى بما افاض على نير الهدى
 من نور الهداية الكبرى ولا زال يا الهى يدعو باسمك وتبلغ لسانه بذكرك
 وتبليج جبينه بنورك خادماً لامرك ناصرً لدينك راية لذكرك اية من آيات بين
 خلقك حتى قدرت له شرف اللقاء والقيت عليه كلمة التقوى واظهرت له
 ماهوى عالم الخفا وايدته فى البتوت والرسوخ على عهدك الاوقى وكهفات
 الاوقى والاستقامة فى امرك الذى ارتعدت منه فرائض اهل الشقا ثم الان
 سقيته كأس الوفات ورفعتة الى ملكوت النجات وشرفته بعتبة قدسات
 يارب الآيات وادخلته فى فرج وسك بالطانك وجودك واحسانك
 مصوناً من كل الآفات رب رب انزله فى تزللك وادخله فى ساحة قدسات
 وظلال

وظل عليه شجرة انسك وكل عليه نعمتك وتممه رحمتك وارزقه
 قرب جوارك وشرفه بلقائك انك انت الكريم وانك انت الرحمن الرحيم
 رب رب اجعل سليله الجليل متبعاً لخطواته مرتباً لمناجاته يلو كلماته
 حتى يكون سره الحفي وخلفه الجلي ونوره الجليل وبرهانه القويم وتذكراً
 لصيد البهاء عن ابيه خادماً لامرك ثابتاً في منهج عدلك مستقيماً على دينك
 ناشراً للذكر مبتهلاً اليك متوكلاً عليك انك انت الموفق المؤيد المقدر
 الكريم الوهاب وانك انت العفو الغفور الرؤوف التواب ع ع
 شيراز جناب ميرزا محمد باقر خان منشى عليه بهاء الله الاجمى
 هو الله

۶۸۸

احيى ثابت بريمان الحمر الله در آستان حضرت يزدان مذكورى و در انجمن
 مشهود دائماً در خاطرى و حاضرى و زائر ذير حضور و زيارت بروقت
 جسمانى و روحانى هر چند بظاهر دورى و مهجور ولى بروح حاضر
 و مظهر فضل موفور در عتبه رحايت سر باستان نهم و انشاء الله
 از براى تو طلب تا ييد كلئى نمايد در خصوص نود سيدگان رحمانى مرقوم زده بود

که بگذرد نقطه جهت تحصیل اسان و علوم ارسال داری بیروت مدارس و
 مکاتبش چندان انتظام ندارد شاید مدارس لوندیه و پاریس ترجیح داشته باشد
 و اطفال هنوز خورد و صغیرند تحمل فراق ندارند بنیه ضعیف گردد دهشت
 و وحشت حاصل شود حال قدری در وطن مالوف بواسطه معلم مرتبی موافق
 تربیت شوند بهتر است بعد از تحصیل مقدمات اسان و علوم اگر مدارس
 مشهور ارسال گردند ضرری ندارد ولی حال طاقت فوقت نیارند همواره
 محزون و دلخون باشند و این جائزه و عليك التحيه و الشاء

ع ع

شیراز جناب آقا میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الایمی

هوالله

۶۸۹
 اثبات برپیمان از خدا بخواه که در جمیع مراتب خادم رب المواهب
 باشی و در عبودیت درگاه الهی شریک و سهم عبد البهاء در میان
 افنان از جهت میراث اخلاقی واقع امیدوارم که آن جناب با حضرت مؤید
 مؤید بر رفع این اختلاف شوید و این امر را بهمت بلند تمشیت دهید

زیرا

خط کتابت مهر و امضاء مبارک

زیرا بسیار برهن گران است که در این خصوص در بین افغان تباین افکار
 حاصل گردد و لله میراث السموات والارض عنقریب مال مورد شتفرق
 و پشوت گردد و لکن حزن و آلداد برقرار ماند پس بهتر آن است که کل
 چشمه از این میراث پیوشند و در الفت و محبت و بیگانگی کوشند
 ان باقی و برقرار است و مادون ان مانند سراب او هام بادیه و قفار
 مرکز نقض امانات الهیه که مخصوص باین عبد بود کل را سرت نمود
 از هزار یکی اعاده نمود و الی الان در تحت اغتصاب ان بی انصاف است
 با وجود آنکه هر یک از ان امانات در نزد عبد البهائم اعظم از ممالک
 و سموات و الی الان ساوت نمودم و نفسی برینا و دردم زیرا مرا خطه
 کرده که سبب رسوائی در میان بیگانگان است و بسیار صدمه
 خوردم و متاثر شدم و سوختم و گریستم با وجود این هیچ تلفتم دیگر
 معلوم است افغان و اجابای الهی در میراث اموال دنیوی چگونه باید سلوک
 و حرکت نمایند و علیکم التحیه و الشاء

هو الله

عظیم مقام مبارک

ای اثباتان بر پیمان حضرت یحیی بن نور میثاق تجلی بر افان نمود و چنان عهد
گرفت که ملا اعلیٰ بوجود و سرور آورد و کل شکرانه جمال قدم پر دست خند
که الحمد لله امرش را محکم فرمود و میثاقش را بنیان اعظم نهاد شهاب
ثاقبی بر فروخت که شیاطین را از استراق سمع از ملا اعلیٰ منع نمود حتی
حصینی تأسیس فرمود که مارقین و ناکثین را مجال دخول و خروج نماند
این از اعظم مواهب خداوند یگانه است که در این دور اعظم چون
سد محکم بنیان گشته ملاحظه فرمائید که عوالم جلیله حضرت
احدیة بچه درجه است که چنین سبیل را واضح و برهان را واضح
و دلیل را ساطع فرمود فاشکروا لله علی ذلک ان ربکم لهو الرحمن

الرحیم وعلیکم التحية والثناء ع ع

هو الله

شیراز بواسطه جناب عندلیب حدیقه معانی جناب میرزا اسمعیل خان

ملشی علیه بهاء الله الامجی

هو الله

هوالله

ای شیخ حضرت ذبیح آیا القبح خویش را فراموش نمودی ستمی جلیل جام جان ^{۴۹۱} فشان نوش نمود و بمشهد گذاشتافت بساط تسلیم و رضا گسترد
 راضی بقضاشد و دل بخرداد و خواهش نداشت نمود تو نیز جانفشانی کن
 و روی تسلیم و رضا بنما فرزند هر چند عزیز است ولی کاس رضا
 بغایت لذیذ قند مکر است شهد و شکر است باده جان پرور است
 و جاذب موهبت جلیل کبر رضایت بچو منانت بنما استقامت بخواه
 دل بقضاده حکمت رحمانیه چنین اقتضا نمود البته آنچه مقدر است
 خیر محقق است و فضل مقرر و عدل مصور امانده بخیر است لهذا
 جنج و فرج نماید ولی امید چنین است که ان یار مهربان در موارد
 مصائب و بلا راه ناز پوید و موهبت رضا جوید و انما یوفی الصابرون
 اجرهم بغير حساب گوید ای پال گهر ان دو مرغ مبارک پر بکاشن
 سرای جلیل کبر پرواز نمود و با طیور قدس در جنت ابھی ملکوت اعلیٰ همد
 و هراز گشت و نغمه آواز شان یالیت قومی یعلونست متبوع مفرح و مرج

خطه مهر انصاری مبارک

مکرمان دیار علیه بهاء الله الابهی را از قبل عبد البهاء تحت مشتاقانه
 برسان و بگو قوام عالم و قیام امم به هبت اسم اعظم است حمد خدا را
 که مظهر آن الطافید و مورد آن اعطاف مشمول لحظات عین
 عنایتید و محظوظ باطاف حضرت رحمانیت رب آید هذا الغیور
 فی جمیع الامور وانصره بجنود موفور علی اصحاب الضرور و قدر لیا الهی
 کل سرور و وجود فی هذا العصر المشکور انک انت المقتدر العزیز الغفور

ع ع

۹

طهران بواسطه جناب آقا میرزا صادق جناب آقا میرزا محمد باقر خان مشقی
 علیه بهاء الله الابهی

هو الله

۶۹۳

اشتیاق بر پیمان دو نفس مبارک در شیراز یعنی جناب آقا سید علی
 و جناب آقا غلام حسین دو شمع روشن و دو ستاره درخشان در افق
 محبت الله بودند و قیام بر خدمت نمودند حمد خدا که عزیزناها

بنامه

خط
 به
 آقا
 میرزا
 صادق
 خان
 مشقی
 در
 طهران

ثالث گشتند تو ثالث ان دو وجود مبارک لهذا امید چنین است
 که عبارت از کل باشی و جمیع قوی باشی نفحات الله و علاء کلمه الله
 پرداز می اسئل الله ان یؤتیک ویشیک ویشد ازک و یقوی لجمک
 و یضع عنک وزک و یشرح صدک بتأییداته المتابعة من الملکوت
 الاهی و علیک التحیة و الشاء ع ع

بواسطه جناب آقا میرزا محمد باقر خان جناب آقا دستم شاه جهان
 علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۶۹۴

ایچنده ایزد توانا ستایش دلبرمهربانرا که یاران دیرین پارسیان
 نازنین را در این روزگار زنده و بزرگوار فرمود بخشش ایزدی خالک را
 تا بنال کند و توانائی خداوندی لگشتگانرا پیدا کند خفتگان بیدار
 شدند و بیهوشان هوشیار گشتند آنانکه در نشیب بودند بفراز
 آمدند و آنانکه بلند بودند بپستی و نیستی افارند تا توانائی ایزدی اسکا
 و پدید گردد این نشانه آن باری شناخت و نوید ان دلبرمهربان

جناب آقا میرزا محمد باقر

باری امید چنان است که همه پاریسیان بر تواقاب آسمان گیرند و هیزک
در خاورد و باختر ستاره درخشنده و تابان شوند جانان خوش باد

ع ع

ش جناب آقا میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاهی

هو الاهی

۶۹۴

ای مقرب درگاه کبریا مکاتب خوانده جواب مرقوم میشود تأیید مکتوب
الاهی شامل و توفیق رفیق ماست مطئن باش شاعر و رمی گفته دانه چون
اندر زمین پنهان شود ستر آن سرسبزی بستان شود اول اعداد و مبد
اعداد احداست و داخل در عدد نیست عرش و احداست و ذی العرش احد
ذکر نساء مقدس و بنیان هیکل عظیم را نموده بودید و نهایت آرزو در
خال کشتی از صبح مشید نموده بودید انشاء الله من بالو کاله از شما
چند کس خال کشتی میناید و ان هذا البشارة بیضی بها وجهات بین ملأ

لهم
الاهی

المقربین البهاء علیک ع ع

جناب حبیب روحانی حاجی بوی علیه بهاء الله و جناب اخوی آقا میرزا محمد علی

علیه

عليه بهاء الله را از قبل این عبد تحیة مشتاقانه الایح نمایند از عوض
 هریک از ایشان نیز خاک کشتی خواهیم نمود و البهاء علیهما ع ع
 ش جناب حاجی ابوالحسن علیه بهاء الله الایحی ملاحظه نماید

هو الایحی

۶۹۵

یا من شبت فی محبة الله وشاب فی طاعته وهرم فی الاستقامة علی امره
 یا طوبی لک ویا فرجاً لک وفرجاً لک فی ظهور موهبة العظمی اخیه یقام
 شوق ووله بر لوح الخذاب مرقوم نموده بودید بنهایت اشتیاق
 قرائت شد آیام ملاقات در نظر است و باسرا در فیض الفت ووداد روح
 مستبشر در جمیع احوال در عقبه حضرت ذوالجلال که مطاف و ملاذ
 ملا اعلاست بیادان بند کتیم درگاه احدیت مشغول و مسرور بودی آن
 فراموش نشد و نخواهید شد ناستبشر بفضل ربک الذی اطاعتک من
 جمیع الجهات ووقفک علی عرفان جماله فی يوم ظهوره و اشراق نیر شهوده
 وایتک علی الفوز بساحة قدسه والحضور لتقاء عرشه واستماع وصایا
 لعمری هذا فضل لو فدیته روحک و ذالک و کینوتک فی کل طرفة عین

تَشَكَرًا وَحَمْدًا لَمَّا وَفَيْتَ حَقَّ قَطْرَةٍ مِنْ هَذَا الْبَحْرِ الْخَضِيمِ الْحَمِيطِ الْعَظِيمِ وَ

الْبَهَاءِ عَلَيْكَ ع ع

ش جناب حاجی ابوالحسن علیہ بہاء اللہ الابدی ملاحظہ نما۔

ہو الابدی

ایجان سوختہ آتش فریق در این فرقت پر حرقت آہی جہا نسوز بکش
 وفغانی عالم سوز بر آتشی در قلب عالم زن و شعلہ در جان بنی آدم بنیاد
 صبر را بر باد دہ و بنیان قرار را از پایہ بر انداز گریبان چاک کن و موسی
 پر دیشان کن چشم گریان جو و جگر سوزان طلب نالہ سحر گاہ کن و زاری
 صبح گاہ در بحر حیرت غرق شو و بر خاکستر حسرت نشین آہ و حنین کن
 و نالہ و این نما سیل سرشک جاری کن و خون دل غذای روحانی نما فریاد
 و فغان آغاز کن تا درہای ملکوت ابھی باز شود آہنک وصال کن و شاہد
 آمال بخواہ در مقعد صدق داخل شو و در رفیق اعلیٰ حاضر و در جوار
 رحمت کبری ساکن گرد و البہاء علیک

ع ع

هو الله

ش جناب حاجی ابوالحسن علیه بهاء الله الاجمعی ملاحظه نمایند

هو الاجمعی

۶۹۷

یا من آمن بالجمال الاعلیٰ وانجذب الی المملوک الاجمعی واشتغل بالنار
 الموقدة فی السدرة السینا وتنبور بالنور الساطع فی البقعة المبارکة البیضاء
 مکتوب شمارسید و مضمون مفهوم شد از ریاض معاینش نفی ثبوت
 و رسوخ استشمام گردید خوشحال پیرسالخوزده که جوانی ز سرگرفت
 الحمد لله بحسبت جمال قدم جوانی جوان تازه نهالی و سر بوستان در
 حرکت و اهترارنی و در کمال طراوت و لطافت و خرمی چون گل گلستان
 این نیست مگر از لطف و عنایت حضرت یزدان بالوکاله و بالتیابه از شما
 من در استان مقدس زیارت میکنم شما باید حال بخار محافل اجزاء حاضر
 و سبب شوق و ذوق یاران گردید همیشه در خاطرید آنی فراموش نشده
 و نخواهید شد جناب سلیل جلیل را بکبیر بدیع تبلیغ نمایند که در استان
 مقدس استعدادی حصول تأیید میشود امید است که در جمیع شئون موفق

مواهب یوماً فوقاً مزداد گردد و این بنیان قوم بنیاد شود ۴۴
جناب میرزا حیدر علی و جناب میرزا بهاء الدین را از قبل این عبد تکبیر ایچ

ایچی ابلاغ فرمائید

هو الاهی

ش جناب علی حسینی خان علیه بهاء الله الاهی ملاحظه

نمایند

هو الاهی

۶۹۹

ایچ

ای مخور باده یوم عهد اگر بسته عهد و پیمان پیمانه صحبت الله
بدست گیر و صهبای خخانه الست را بنوش و بنوشان ایچ در خخانه
داری نشکند صفرای عشق زان شراب معنوی ساقی همی چری بیار تا که این
مستود شیدائی در ایند درخروش تا که این مخور ربانی بر ایند زین خمار
آن مست باده خخانه ایچی حضرت مرتضی ملاحظه تا روحی لدمه الاهی
فدا که چنان پر نشسته و مخور بود که جسم مبارکش نیز متابعت روح نمود
در سبیل الاهی از دهن توپ باوج اعلا شتافت روحی مجسمه فدا این است

گردید و همچنین جناب میرزا محمد علی را تکبیر ابداع اجمعی ابلاغ نمایند جمیع
 یاران و دوستان الهی را بکمال روح و درحمان مشتاقیم ربّ ایدهم علی
 رضانت و وفقهم علی آلاء کلمة المیثاق بقدرتک و سلطانت انک انت
 الکریم الرحیم الوهاب والبهاء علیک ع

هو الله

حرم من تصاعد الى الله جناب آفا زین العابدین علیها بهاء الله الاجمعی

هو الله

ای رفته موقنه خدایات در زمان زندان حضرت اسماء الله ^{دیگوت} قبول مقبول افاد
 و زحمات مدوح واقع گردید حمد خدا را که از نور هدایتی روی منور نمود
 و بنابر سدره منتهی دل برافروختی و بخدمت زندانیان سبیل رحمت پروردگار
 خلیلی چون آن شخص مغفود جلیل داشتی که در بحر غفران مستغرق و با آتش
 عرفان محترق و صهر عزیز باری چون جناب محمد قبل باقر در کمال باطن
 و جمال ظاهر داری و صبیبه عارفه موقنه در حصن هدایت تربیت نمود
 و مشمول لحظات عین غنایت هستی از فضل جمال قدم امید وارم که این

شأن عاشقان جمال كبرياء اينست عزت قديمه والهان روى جمال اجمي
رب ورجائي ومنتهى املى المنى كاس التي سقيته بايادي رحمتك وارزقني
من المائدة التي اطعمته من خون عنايتك انك انت الكريم الفضال الرحيم وعبادك

المخلصين ذافضل عظيم ع ع

ازرعيت ومواظبتى كه در حق جناب ميرزا عبد الله خان فرموده ايد نهايت
مسرت حاصل فاتضح الى ملكوت الاجمى ان يقدر لك اجر تلك الرعاية التاميد
الا الهية من الافق الاعلى رب وفقنى على خدمة احبائك وعبودية اصفياك
واجعلنى ناظر اليهم وواقفاً لخدمتهم فى الصباح والمساء يا من بيدك ملكوت

الاشياء انك انت الكريم المتعال ع ع

هو الاجمى

زيارت جناب غلام حسين خان عليه بهاء الله الاجمى

هو الاجمى

٧٠٠

التي تلتها التي تلتها من الافق الاجمى والثناء الذي يعطيه سبحانه
فى الملأ الاعلى عليك يا حزمة نار محبة الله وجمرة نيران الصبوة والغرام

وجلال الله

فجمال الله اشهد أنك انجذبت بقوة التفحات وأمنت بالآيات وصدقت
 بالكلمات وتمسكت بالحكمات وتشرفت بالمول بساحت اشرفت بالانوار
 وسطعت بالاضواء وتشعشت منها الارحاء بجمال الابهي وسمعت الكلام
 واصفيت الى الخطاب وثلت من الكأس الدهاق الطافية بصهباء اللقاء
 الزاشحة بغذب الوصال اسئل الله ان يحرك في جوار ملكوته الابهي
 وياويك في ظل سدرة المنتهى ويرزقك اللقاء ويعطيك ماتحت وترضى
 والسلام عليك يا علو البهاء ع

اول ما يدا از قبل عبد البهاء قصد مرقد نوراني غلام البهاء چند نفر احباب
 نمايند وتلاوت کنند پس تسليم جناب ميرزا باقر نمايند ع
 هو الله

ش جناب اقاميرزا محمد باقر عليه بهاء الله الابهي

هو الابهي

۷۰۱

يا من ثبت على مشاق الله فاشكر الله على هذه الموهبة التي يغطك فيها ملا
 الاسماء ويصل عليك بها اهل ملا الاعلى وشني بها عليك اهل الملكوت الابهي

امروز روز قیام است روز صیام است روز پیام است یعنی قیام بر امر الله
و صیام از ما سوی الله و رسیدن پیام الهام از افق اعلیٰ آفتاب غروب
نموده است و هو آثار یک است با وجود این از کثرت حب این عبد
بآن جناب قلم تحریر در جولان چه که دل مشتاق روی یاران و روح

مستشرفیات رحمن والبهاء علیک ع ع

سیرا حضرت اقا میرزا محمد باقر علیه ۹ ملاحظه فرمائید

هو الله

۷۱۳

ای اثبات نابت نامه جناب افغان قرائت گردید و از وفای شما
بیاران فرح و سرور حاصل شد ^{شد} فمثل هذا فلیعمل العالمون دوستان را
فراموش نمایند و از یادشان خاموش نشینند این دلیل جلیل سالکان
سبیل است و علامت ثبوت و استقامت بر امر حضرت رحمن رحیم
مطهرین بفضل وجود حضرت مقصود باش که در جمیع حالات معین و ناصر
تو است مولود را محمود نام نهید امید است که در جهان ملکوت

مقام محمود یابد ع ع

جناب

جناب اقا سيد على عليه بهاء الله الاجمى ملاحظه نمايد

هو الاجمى

٧٠٢

اي مشتعل بنا رحمت الهى قد احترقت كبد العالم باجيج نار احراق
الفراق في رزية محبوب الافاق وقد ارتفع ضجيج اهل الوفاء اذ تبدل
بالغروب والافول هذا الاشراق وشقوا القلوب عوضا عن الجيوب
اهل الوفاق وناحت الارض والسماء وصاحت افئدة اهل البهاء
وضجت قلوب الالبهاء في هذه المصيبة العظمى ولكن انت انت
يا ايها المشتعل بنا دار العرفان والجالس على مقاعد الايقان ثبتت قدميك
على امر الله وقم على اعلا كلمة الله بقوة وقدرة وسلطان لعرك
يويدك في ذلك قواء الملكوت وسلطان الجبروت ونفحات اللاهوت وجنود
لم تروها والملائكة المقربين وان هذا هو الحق اليقين والبهاء على اهل البهاء ع

هو الاجمى

جناب ميرزا محمد باقر عليه بهاء الله الاجمى

ملاحظه نمايد

هو الاهی

۷۰۴
 ای روشن دل نورالله وجهک بانوار متلائل من الملوک الاهی
 در سبیل الهی طریقی باش و در محبت جمال رحمانی شعله نورانی
 شو چشمه از آفاق بیوش تا انوار روی بهمال بینی و دل را از غیر
 حق بیگانه کن تا بدلبر بیگانه آشنا گردی دست بعالم اعلی دراز کن
 و باواز بلند عجز و نیاز نما که ای مقدر توانا و بینا و شنوا این ناتوانا
 توانائی بخش و این بینواریا در پناه حفظ و حراست خویش ملجا و پناه هی ده

خط مبارک

ع ع

هو الاهی

۷۱۵

ای دورچان بوستان محبت الله جناب حاجی ابوی در سبزه اعظم
 وارد و بهو بیت عظمی و رحمت بی منتهی و بنعمت ان فائز و نیاریت جد
 مطهر و مرقدمنور مشرف و در مصیبت کبری حاضر و بالطف الهی
 نائل جمد خدا نمائید که موفق بپیری گشتید که اکثر مدت حیات را
 صرف راه محبت الله نموده و در ساحت اقدس و مرقدمنور لسان بطب

خط مبارک

توفیق

توفیق و ظهور عنایت در حق شما گشوده و از من نیز رجا مینماید که
 بذر شما مشغول شوم حال که شمس قریب غروب است و هوانزدیات
 بتاریکی است نظریاتیکه عازم مراجعت اند و رجای ترقیم این ورق را نمودند
 من نیز جبَّالَه و لکما بذر شما مشغول شده از فضل وجود سلطان وجود
 اعلیم که آن دونها لب بوستان محبت رحمانی از فیوضات نیسان
 عنایت ربّانی همیشه بارور و تازه و تر و سبز و خرم ^{شند} ربّ اید هم
 بتأییداتک و وفقهم بتوفیقاتک ع ع

هو الاهی

۷۰۶

ای ناطق بیناخی الاهی صبح است و انوار ساطعه از ملکوت غیب هویت
 بر مشارق و مغارب آفاق حقیقت پرتو افشان و قلوب نفوس معجزه به
 از این فیوضات سرمدیه و تجلیات روحانیه در روح و ریحان و ارواح
 کینونات مجرّده مستبشر و در فرط وله و هیجان اگر بصر رحمن ملاحظه
 بنمائید ذرات وجود را از این فضل کامل و فیض شامل در وجد و اهر از
 مشاهده کنید و اگر بسمع الاهی استماع نمائید السن موجودات را

بشکرانه این موهبت عظمی باطوق بینی و چنان شوق و ولهی در حقائق
 مجردة مستفیضه از این الطاف خفیه مشاهده نمائی که اگر موجی از آن
 بجز قلم موج بر سواحل امکان زند از لئالی و دراری موهبت الهیه
 دشت و صحرای ایجاد مزین و در فشان بینی پس ای طالبان کعبه
 عرفان و ای واقفان برهان حضرت رحمان وقت آن است که حظ او فر
 برید و از این خوان نعمت مائد سماوی و الاء ملکوت باقی نصیب گیرید

و الروح و البهائم علیکم یا اهل البهائم ۴۴

جناب میرزا محمد باقر من اهل الشین علیہ بھاء الله الابهی

هو الله

۷۱۷

یا من تمثل بالحصول علی فیض فی محفل التجلی فا شکرک ربک المتجلی فی سناء
 الظهور علی نال الطور بما اشرق علیک بنور سطح و لمع و تشعشع فی البقعة
 المبارکة و ادی الامین ارض السرور فی یوم النشور و سقاک صہباء فرجا
 کافور فرختمک کالغصون الخضل لئلا یخسر الریان فی حدیقة الجود لعمرک
 لو نطقت بجد ربک احقاباً و دهوراً لما ادیت شکر الاء مولک الغفور فی هذا

القرن المشكور واليوم المشهود اذا استبشر بشارات الله وتوقد نار
حبه الله وتسعر بنيران الولد والابن خراب بما ذكرت في محفل الاحباب
جمع الاصحاب محض وجه تهللت بنور الميثاق واستبشرت بمواهب

نیرالافاق ع ع

شیراز جناب اقامیرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۰۸

ای ناظر بملکوت اجمعی چه نگارم که تاثرات قلبیه خویش را از عدم یگانگی
بعضی اجاب ان ارض مبارکه بیان نمایم بروح حضرت مقصود که بی نهایت
متاثرم مارا امید چنان بود که یاران در این بلا یاء و مصائب نامتناهی
مرهم زخم جفاکاران گردند حال عدم اتحاد و یگانگی دوستان کا ر
جانی رسانده که تیر و سنان بیگانگان را بکلی تأثیر نگذاشته آنچه زخم
زند مانند شهد شده است زیرا روح مستبشر میگردد و صد و تأثیرش
جسمانی است ولی عدم الفت یاران با یکدیگر زخم روحانیست و جسد را
نیز از شدت تأثر روح میگذارد الان بقسمی مجزون و متأثرم که اصابع

از تحریر بازمانده انامل میلرزد دیگر ملاحظه کنید که چه قدر محزون

و دل خونم بیش از این تحریر نتوانم و البهائ علیات ۴۴

هو الله

جناب خان حاضر علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

و بجهت جناب خان غائب ارسال دارند

هو الله

۷۱۴

الهی و سیدی و مولائی فالیک اجزع و افزع فی کل حالی و اتوسل
 الیک بکلمات الّتی القیتها علی الاحجار فانجرت و علی الاشجار فاخضرت
 و علی الفروع فاشمرت و علی الارض فربت و انبتت و علی السماء فترینت
 و علی الاجم فدرهرهت و علی الکواکب فالفهت و علی الوجوه فاستبشرت
 و علی العقی فابصرت و علی الصّم فاستمعت و علی الحرس فنطقت و علی الاموات
 فقامت و علی الصبیان فادروا الرشد فی ظل الطانک ان تجعل هذا
 المحفل حافلاً بظهور آثار تجلیات رحمتیک و هذا المنتدی شافياً لصدور
 الموحدين ببروز ایات فردائیک و تجعل هذا الاجتماع للاشتغال بنا ر
 محمد

بیت مبارک

محبتك وهذا المجلس نساء بانوار الساطعة من طلعتك وهذا الذكر
 لوجهك الكريم وهذه الالفة للأقرب بنورك المبين اي رب ان عبدا
 من عبادك الذين سقيتهم من رحيمك المشمول واسكرتهم من كأسك
 الكافور وعرفته جمالك في يوم ظهورك وشوقته الى الوفود بباب
 الطائف وقد قطع السباب والقفار والادوية والجار وورد
 عليك ودخل فناء باب احديتك وحضرين يديك وتجلت عليه
 بانوار لقائك ونورت عينه بمشاهدة جمالك وشرفته بالاصغاء
 وفرحت فؤاده بضياء طلعتك النوراء قد نام بالنيابة عن الذي
 سمي عبدا لك ورفيقا لاسمك وامن بك وآياتك وصدق بكلماتك
 واشتغل بنا رموقة في سدره رحمتك وتشرف بالمشول في حضور جمالك
 ودخل عليك ووفد عليك وورد على معين رحمتك ومدد هذا البساط
 الرحيب ورب هذا الخمل الواسع وهيباء كل شيء مما تشتهي الارواح
 وتلتذ به اعين اجتك وتحظى به اذان ارقائك ليذكروك ويتضرعوا
 بباب الطائف ان تقدر كل خير لعبدك الموكل ورفيقك البسهل والمشتغل

بنار محبتك ارباب اشرف صدره بمشاهدة ظهور آثار تاييدك ونور
بصره بملاحظة آيات توفيقك ودرج ضميره بموصول اماله في بلادك و
يسر له كل عسر وكثر له كل يسر وارفعه بقدرتك ونوره بنور قوتك
واشدد ازره بظهور مددك وقوظهه بجود نصرتك واجعله آية عيانك
وراية رحمتك وساكنًا في خيام الطافات ارباب اجعل عبدك الوكيل
عنه مؤيدًا في جميع الشؤون وموفقًا على الشئون على امرك يا حي يا قيوم
واجعل الحاضرين في هذا المحفل العظيم ناظرين الى افق ملكوتك و
متوكلين على تاييد كلمتك ومتوجهين الى وجهك والمستبشرين
بظهور اسرارك والخاصين لوجهك الكريم يا ربّي العظيم انتك
انت الرحمن الرحيم ع ع

هو الابهى

۷۱۰

جناب اقاميزابقر عليه بهاء الله الابهى ملا خطه نمايند
ای طیار اشپان عرفان جناب خان خواہشی فرمودند کہ چیزی بنگارم
ملاحظه شد کہ در این سنہ دو تحریر ارسال شد و دین جدیدی زمان

استحقاق نیافته لکن چه توان نمود که واسطه خاطری عزیز دارد
 و قلباً اصرار شدید من نیز بمقتضای رضایشان علم نمودن چاره
 ندارم باری بهر قسم بود قلم باز بندگت هم می شد و مداد بوبات
 محرم گشت دوست حقیقی چنین باشد که در چنین اوقات و چنین
 حالاتی با وجود عدم مجال دقیقه از برای یار معنوی کاری کند
 و همتی آشکار کند جناب ابوی علیه بهاء الله بلحاظ عنایت در
 در ملکوت اجمعی مذکورند و البهائ علیک و علی آباء الله هناك

من هذا العبد الفقير ع ع

هو الاجهی

ش جناب آقا سید علی و جناب غلامحسین خان علیهما

بهاء الله الاجهی ملاحظه نمایند

هو الاجهی

ای فرقان دو کوب نورانی سما صحت الله در کل چین تضرع و ابتهاج
 بملکوت جمال صبین میکنیم که آن دو شجره صنوان بوستان تربیت و عنایت

ظنمباران

جهال قدم بر شكات فيوضات ملكوت الهی تازه و خرم باشند و
 تأییدات باطنه و ظاهره محیط و شامل گردد و عنقریب آثار این
 الطاف الهیه مشهود و ظاهر گردد طوبی لکما و حسن مآب جناب
 آقا میرزا عبدالله خان مظهر الطاف مخصوصه حضرت احدیت بودند
 و بر عهد و پیمان رحمن ثابت و راسخ و بنفحات ریاض عنایت ترو تازه اند
 از جمیع جهات مراعات و در تمشیت امورشان همت لازم و واجب
 بلکه اسبابی فراهم آید که سبب آسایش و روح و ریحان ایشان باشد

والبهاء علی اهل البهائ، هناك وبلغوا اشواق الیهم اجمعین ع
 جناب میرزا عبدالله از مکه و جمعی عنقریب وارد آن ارض میگردند در این سفر در حجاز بسیار صدمه
 و مشقت کشیدند در مقابل این لقب در جوار بیت الله انشاء الله کمال روح و ریحا خواهند یافت

هو الاهی

ش جناب میرزا باق خا علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

۷۱۳

این شیع افروخته اگر شعله فانی دمی روشنایت دمیست و مصلحت مشکا
 پرغی افروختن تا بصباح است و نورانیت در شام ظلام و لکن اگر
 شعله

شعله الهی زنی و پرتوی رحمانی افشانی روشنی در عالم انوار است
 وشعاع ساطعت متصاعد تا ملکوت ابھنی پروانه ات طیور شکور حدائق
 توحیدند حاضر محفلت انجن حقایق تجرید پس از خدا بخواه که در
 زجاجه موهبت روشن گردی تا در انجن ملأ اعلیٰ برفروزی و نور
 از افق سما الطاف بر عوالم امکان لایح گردد و البهاء علیک و علی

کعبه منقطع الی ربہ المجید ع ع

هو الاهی

ش زیارت جناب افاضت علی علیه بهاء الله الاهی

۷۱۴

هو الاهی

الغیث المهاطل من سحاب رحمة الله والواہل النازل من غمام مغفرة
 الله حیا ربوتک الی ثلاثت بهیکلت الظاهر و تراب الی تعطر
 بنفحات مغفرة ربک العفو الغافر و تابعت طبقات النور بالترؤل علی
 قبرک بین القبور یا من سقاء الله الکأس الظهور و نور بصره بمشاهد
 النور واسمعه نغمات الورداء بمزامیر الزبور و اضاء قلبه بالانوار

الساطعة من فجر الظهور حتى آمن بآيات الله النازلة من البيت المعمور
 واشتعل بنار محبة الله وتذكر بذكر الله وتشرف بالالواح من الله
 واشتهر بين الورى انه من الموقنين بالله اسئل الله ان يغفر لك
 ويعفو عنا وعنك ولبسك حلل العطاء ويغسلك في الجنة اللقاه ويرزقك

مشاهدة المجال في الغدق والاصال ع ع

اول بالتيابه ازاين عبد درسي قبر قرأت شود ع ع

هو الله

شيراز جناب حاجي ابوالحسن عليه بهاء الله

هو الله

۷۱۴

ای نوجوان من هر چند بتن سالخورده ولی بجان نوجوان زنده دل
 در جویبار هدایت سرور وافی و در بوستان عنایت نهال بیهمال
 علی الخصوص که در این ایام در سبیل الهی طراوت و لطافت ضرب و لطمه
 و طپانچه از دست ستمکاران نیز یافتی دیگر این نور علی نور شد تازه تر
 و لطیفتر گشتی این ازیت بوجود مبارک البته حلالت و صباحت

بی اندازہ مبذول خواهد داشت نوش جان باد و گواری دل و روا
دعا کن تا این عبد نیز از این موهبت نصیب برد اگر چه والله الذی
لا اله الا هو این عبد لیلًا نهارًا در زیر ضرب است ع ع

هو الله

ش جناب عبد الرسول خان فحیم الممالک علیه بهاء الله الامجدی

هو الله

۷۱۵

ای بندہ حقیقی جمال مبارک اثر کلمات مشکبار مشامرا معطر از بوی
دلجوی گلشن محبت الله کرد این چه خوش بویی و دلکش رائحه که جانها را
روح و ریجان مبذول دارد و دلها را مسرور و شادمان نماید هیکل ربانی
نشسته روحانی بخشد و قلب صنوبری را فرج اسمانی دهد پس باید در
شب و روز بجان بکوشیم که این رائحه معطره بیشتر منتشر گردد و این
بوی جان پرورد زیادتر بمشامهای بشر رسد تا حیات روحانی رخ نماید
و فرج و شادمانی حاصل گردد اگر نایید و توفیق میطلبی تبلیغ امر الله
در کمال حکمت مشغول شو و همچنین عبد المجید خان و محمد آقا و احمد آقا و محمود آقا

مشکبار

تربیت نما که هر یک خادم آستان مقدس گردند زیرا مورد نیارا و قر
 واهیتی نبوده و نیست درگذراست و آنچه باقی وابدی و الهی است ثابت

و حکم و پراش و البها، علیک ع ع

رب و رجائی اغرق والدی هذا العبد فی جود غفرانک و عطر مشامها
 بنفحات عفوک و اسکنها فی جوار رحمتک انک انت الغفور الکریم ع ع
 ش جناب محمد باقر ابن حاجی علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نماید

هو الابهی

۷۱۶

ای دل سوخته آتش هجران جلال رحمن شکر کن حضرت پروردگار را
 که بنا بر محبتش مشتعل و با نوار عرفان قلبت روشن و منور است از صها
 عنایت نوشیدی و از طراوت فضل و موهبت سلطان احدیت چشیدی
 در ظل سده رحمانیه آرمیدی و بشاطی بحر صمدانیه رسیدی جناب
 حاجی ابوی از قبل این عبد و برادران مکرمانرا تبلیغ تکبیر ابداع الابهی
 بنمائید و بگوئید شکر کن خدا که از من جوانی در رحمت الهی پرورده
 شدی تا آنکه سالخورده گشتی طوبی لثاب شاب فی حبه اشهاد فراموش

نموده

نموده وخواهیم نمود والبهاء علیک ۴۴

هو الله

جناب میرزا باقرخان علیه بهاء الله

هو الله

۷۱۷

ای مقرب درگاه احدیت اثر کک مشکین مذاق مشتاقان و اشکین
 نمود معانی روحانی بود و انبعاث وجدانی و سنج روحانی چون رقت
 در آن شد یاداران قدیم الهی و ندیم روحانی ان یار حقیقی حضرت علی
 و غلام مخاطر آمد قلب با هزار آمد و روح با جذب بدگاه احدیت بتل
 و تصریح رفت که ای خداوند بی مانند آن دو یار هوشمند را در درگاه
 احدیت ارجند فرما و آن دو گل خوشبو و خوش رنگ را در گلشن ملکوت
 خندان کن و آن باز اوج محبت را در سدره احدیت لانه و اشیانه بخش
 و آن دو بلبل گلزار عرفان را در گلبن رحمت بی پایان با بدیع نغمات دمساز
 فرما توئی بزرگوار توئی مهربان

هو الله

سواد این ورقه بهر یک ازان شخص داده شود واصلش در حظیره

القدس محفوظ ماند

هو الله

رب و محبوبی که الحمد علی ما اولیت و لک الشکر علی ما اعطیت توتی من
 نشاء و تؤید من نشاء و توفق من نشاء علی ما نشاء بیدک الامور کلها
 و فی قبضتک زمام الاشیاء تشرف من نشاء و ترزق من نشاء و تحرم
 من نشاء بیدک الخیر و شأناک الجود انک انت الواهب المعطى الکریم الرحیم
 در حظیره القدس نفوسی بخدمت قیام نمودند و زحمت و مشقت کشیدند
 و در کمال روح و در بیان کوشیدند و نفوسی نیز تعلق روحانی داشتند
 و بجان و دل آرزوی خالی گشتی و گل در آن مقام مقدس داشتند لهذا
 آب انبار و ابواب حظیره القدس را بنام مبارک ایشان تسمیه نمودم آب
 انبار با اسم حضرت اقان سدره مبارکه جناب اقامیر با قرباب اول در
 طرف شرقی باب بالا باب ثانی در طرف شرقی باب کریم یعنی با اسم جناب
 استاد عبد الکریم باب شمالی باب اشرف و باب اول غربی باب فضل

باب

خط مبارک
 این لوح مبارک ۷۱۸ عکس و مراد و آب مبارک کتبه

باب ثانی غزنی باب امین و مقصود از این اسماء آقا علی اشرف و اقا
استاد عبد الکریم و اقا بابا و حضرت ابی الفضائل و جناب امین است
این اسماء باید تا ابد آباد یاد گردد و ذلك ما الهی به تراب مطاف
الملا الاعلی ع ع

هو الاهی

جناب غل و جناب میرزا باق علیهما بهاء الله الاهی

ملاحظه نمایند

۷۱۸

اللهم یا الاهی و ربی الکریم و مولائی العظیم ان هذین لعدنان ساجدان
خاضعان خاشعان لباب احدیتک متشبثان بذیادک و رحمتک ناظران
الملكوت فردائیک مبتهلان الی الاهیوت صمدائیک امرت بحفظهما فی کف
حفظک و حایتک و اشملهما برعایتک و کلائیک و سیر لهما
امرهما و اشد ازدهما و قو ظمهما و ادم عزهما و اتها خیر الدنیا و الآخرة
و نور وجهها فی ملکوتک و انزل علیهما فیضک و برکتک و زد فی سعة رزقهما
و علو شأنهما و قدس روحهما و طهر قلوبهما عن سواک انک انت الکریم المستعان

ای رب اقبل منهما ما قدما بین یدی عبدک هذا واجعل لهما ذخرا فی ملکات
 واجعل کما حبتہ منه ینبت سبع سنابل فی کل سنبلۃ مائة حبة واللہ یغنی
 لمن یشاء انک انت المعطى الکریم عبدالبهاء ع

شیراز بواسطه ورقه مبارکه زیور سلطان حرم آقا سید حسین اقبان
 امه الله الموقنه والذی آقا میرزا عبدالحسین المنتسبه الی الالباء علیها بهاء الله

هو الله

۷۱۹

ای امة الرحمن این نام در بنام تو نگارم و از خدا خواهم که نامت در ملکوت اجمعی
 نامی گردد و بحجت جمالش معروف و شهیر تا این سرگشته گی و شیدائی و رسوائی
 او از اش جهالتیکه شود و در جمیع جهات معروف هر فقیر و امیر و علیک التیة و التبع ع

خط کتابت میوه و امضا مبارک

هو الله ای کینز عزیز اسم اعظم خوش باش و روز بروز خوشتر گرد زیر الحاط غیاث کامل و کامل
 و پرتو الکا از هجرت ساطع و لامع اگر بدانی که از فضل حضرت مقصود چه اکیلی بر سر چه تسو
 در برداری البته مانند طیر شود در اوج قبول پرواز نما و با شاهد جود و شور و دمساز

خط مبارک الایضاح

وهر از گردی طوبیك من هذا الخطاب الذی یطرب کل سامع مشکو ر

شیراز بواسطه حضرت عندلیب علیه بهاء الله الایچی
امه الله الموقنه خانم طهرانی علیها بهاء الله الایچی

هو الله

۷۲۰

خط کتابت معروضه مبارک

ای کینز عزیز خدا و دلیل بر این عزت ان است که بخدمات مشغول و
بتحمل زحمات مالوف امروز از درقات مطئنه هریک بکنیزی اماء جن
پردازد در درگاه احدیت عزیز گردد و در آستان مقدس مقرب شود
حمد کن خدا که موفق باین موهبت گشتی و مؤید بالظاف حضرت احدیت

وعلیک التحیه والثناء
ع ع

پورت سعید جناب میرزا محمد باقر خان شیرازی علیه بهاء الله الایچی

هو الله

۷۲۱

خط کتابت معروضه مبارک

ای ثابت بر پیمان نامه شمار رسید و از بیان ثبوت و استقامت زین
سرور حاصل گشت که الحمد لله یاران الهی مانند بنیان رزین و صین
ثابت و مستقیمند در استان عبودیت معترف و مقیم از پیش نامه
بشمانگاشته شد و بشارت داده گشت که من بالنیابه از شما از بام برج

متوجهاً الى اعلى الالوج العتبة المباركة زیارت مینمایم در خصوص مطهره
از برای بنات انشاء الله فرقوم میشود در خصوص حرکت جناب شیخ
الزینس علی العجالة بهندوستان بوصول طهران در محفل روحانی مسودت
نمائید و هر نوع مقتضی باشد تدبیری کنند که بروج و ریجان این
سفر را بنمایند زیرا رفتن ایشان بهندوستان انشاء الله مثمر
شمر خواهد بود اما در خصوص اتباع ارض در حول مقام مقدس
در این ایام از طرف دولت منع از بیع و شرا شده است تا بعد چه
اقتضا نماید اما مولود جدیدی اسمیکی از دیوان قدیم خویش بگذرید
امید دارم که اولادان جناب خادم امر الله گردند و ناطق بذكر الله
و منجذب بنفحات الله اما مسافرت در این ایام بطهران اولی تا شیراز
انتظامی باید و اما نونها لان گاشن محبت الله میرزا عبدالحسین و میرزا
علیحمد و میرزا محمود را از قبل من نهایت محبت و مهربانی بنمائید و دروخ
ببوسید و اما اجای الهی باید بهیچوجه فتور نیارند و در اعلا
کلمة الله قصور ننمایند شب و روز بکوشند تا نفحات الهی شرق
و غرب

۲ شدید باشد
و توفیق از هر طرف

و غرب ایران را معطر نماید و از حوادث و وقوعات ارض مقصود مگذرد
و محزون نگردند آنچه واقع شود عین خیر است مصائب مواهب است
و بلا عطا و مصیبت موهبت و موت حیات و زندان ایوان و ذلت
عزت پایدار زیرا جمیع در سبیل حق است و علیک البهاء الاجمعی

ع ع

۹

بواسطه جناب امین جناب میرزا محمد باقر خان شیرازی علیه
بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۲۲

ای بار دیرین مرا از رو چنان که هر روز با تو مخایره نمایم و نامه نگارم
و بمخاطبه پردازم ولی مهلت نیابم و فرصت بنییم با وجود این باز گاه
گاهی بواسطه پیک امین و ستایش موفود جناب امین نسبت بان یار قدیم
بخرید پردازم تا بدانی که در نزد عبد البهاء چه قدر مقرب و باو فائز
که حتی در طوفان بلا ترا بخاطر آرد و یاد روی و خوبی تو نماید و نامه

خط کتابت معروضه مبارک

نگار دهمتی که در اعانت باز ماندگان شهداد در ارض یا نمود سی
سبب سرور بی منتهمی شد امید وارم که همواره در ظل سدره
مبارکه محفوظ و مصون از اعدا و محظوظ از بشارت کبری و مشغول
بعبودیت حضرت کبریا و مقبول در گه جمال ابجی باشی تا یسید از هر جهت
رفیق گردد من چون بتونگرم سرور احبا من فاز بالرفیق الاعلی حضرت
اقا سید علی وجوه و روان دخی فی ملکوت الابهی اقا غلام حسین
خانزادرتو بنیم و نجات طیبه معطره محبت ایشان از تو استشمام
کنم و هذا من فضل ربک الرحمن الرحیم و علیکم البهاء الابهی

ع ع

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان من اهل الشین علیہ بهاء الله

الابهی

هو الله

۷۲۴

رب ورجائی و ملجئ و ملاذی و مهرب و معاذی انی اعفر جبینی

بتراب عبتک المقدسه العلیا و ادعوک بقلب خائف و دمع دافق و فؤاد
فارغ

کتاب مضاف
بکتاب

فارغ من خشیتک ملتهب بنا و محبتک واتضح الیک ان تو یبدعک
 القائم علی خدمتک الدائم علی عبودیتک الصائم عن غیرک بتأییدات
 الغیب والشهود والطاق من المقام المحمود رب اجعله آية النجاح وروية
 الفلاح ومصباح الظلام والنجم البازغ من افق الايقان وحنوئاً
 بذریة اهل الوفاق الذین استشهدوا فی سبیلک وفدوا انفسهم
 جأجماً وهدردمائهم توجیهاً الی سمانک وفاضت انفسهم
 طلباً لوصالک رب اجعل هذا السنی الجلیل دلیل کل غنی من اهل
 الهدی وقائد اقوام یسکون فی بیداء البر والتقوی مخبزاً الی تکونک
 الایمنی رب قدر له کل خیر وادفع عنه کل ضیر وکنه فی الاخرة والاولی
 من مواهب الکبری انک انت الکریم الرحیم المعطى العزیز الوهاب
 ای ثابت بریمان الحمد لله موفق بانفاق وموید باعمال مبروره در
 سبیل نیرافاق درسنة سابقه اعانت ببارماندگان شهداء یزد نمود
 وگویی سبقت از میدان همت ربودی ان انفاق در نزد اهل اشراق
 مقبول و محبوب واقع و عمل تحسین اهل وفاق گردید حال اگر مکن در رسال

جدید نیز اعانتی از جناب با زماندگان شهداء فرمائی در استان
 مقدس مقبول و محبوب خواهد گشت و سبب حصول برکت از رب
 احدیت خواهد گردید و هذا التكليف لتعطفی عليك و شغفی بك و وهد
 الحال بنی و بینک فاشكر الله على هذا الفضل العظيم والفوز المبين
 و انك لعلی صراط المستقیم ۴۴

طهران بواسطه جناب امین جناب امامزاده محمد باقر خان شیرازی

علیه بهاء الله الاجلی

هو الله

۷۳۴

ای ثابت بر ایمان نامدی از جناب امین رسید نهایت ستایش از شما
 نموده که الحمد لله قلبی منیر و وجهی صبیح و روحی مستبشر دارد از این
 بیان روح و ریجان حاصل گردید زیرا سرود عبد البهاء در ترقیات
 روحانیه احتیاست چون از گلشن خاطری نفعه خوشی بمشام رسد
 فرجی عظیم رخ دهد ای بنده الهی امیدوارم که مواهب هر دو
 رفیق روحانی نیز در تو مبعوث گردد تا موهبت فخر زناها بنالت مشهود
 شود

خط کلان مهر و امضاء مبارک

شود فی الحقیقه شما و متصاعد الی الله اما سید علی و راجع الی الله
 غلام حسین خان حکم بک نفس داشتید و بیک شخص باری حال وقت آن است
 که بزرگان بنهایت روح و رحمان معاشرت نمائی و لسان تبلیغ گسائی
 غافل از آگاه کنی و بنجر دانرا هوشیار نمائی ولی بکمت تا مه و دیگر آنکه
 کل باید در خدمت حضرت قوام بنهایت صداقت و امانت و همت و
 غیرت خدمت نمائید زیرا خدمت او خدمت من است الهی الهی ان
 عبدک باقر ناضر الوجه باهر القلب یتضرع الیک و یرجو الطافک و ینظر
 بدایع رأفک رب انصره علی الاعداء و ایده بشدید القوی و اطاق
 لسانه بالثناء و انطقه بتأیید من روح القدس فی ملکوت الایمهی
 حتی یتضحی بسراج الهدی فی محافل الکبری و یدعو الطالبین
 الی المنهج البیضاء و الطریقه المثلی انک انت المؤید المقدر العزیز
 الوهاب و انک انت الکریم

الوهاب

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الالهی
هو الله

٧٢٥

سبحانک اللهم یا الهی هذا عیدک المنبثق من ظهر من امن بات
وبایاتک والمشعب من اب کریم صدق بکلماتک قد انتقل یا الهی عیدک
هذا من الاصلاب الطيبة الی الارحام الطيبة حتی ظهر فی هذا الیوم العظیم
على احسن التقویم ورضع من ثدی الهدی ونشأ ونما فی حجر التربة
الکبری حتی بلغ الحی وسمع النداء وابتی للدعاء وتام علی خدمته امرک
بین الوری وعبودية عبته قدسک بقلب طافح بالوفاء رب انه ثبتت
قدماه عند الامتحان والافتتان واستقام علی امرک بكل عزم واهتمام
وباشرخه احباتک علی مراه نام وانفق علی تيماء الشهداء فی ارض
الیاة انفاً انشرح به صدر عبد البهاء رب ایده ببرکات من السماء
بما انفق فی سبیلک علی المظلومین من الابرار واعان مشرق الازکار فی ديار
ارتفع منه الضجيج الی ملکوت الانوار رب وفقه علی مهام الامور وانصره
بجود خفیت عن ابصار اهل الغرود ومتعته فی هذا الدار فی جمیع الشئون
والاحوال

خط کلام مهر و امضاء مبارک

والاحوال وقد رله مقاماً علياً في الدار العقبى رب ليس له ظهير الا عونك
وعنايتك وليس له معين الا فضلك ورعايتك فداحتى بك عند هجوم
الاعداء واخضر وجهه لوجهك يوماً زلت اقدام اكابر الرجال رب
انزل عليه آية النصر مبيته الشرح وراية الظفر خافقة البند موقفاً
في الملكات والملاوت مستبشراً بايات العطاء تترى من ملكوت الوجود و
انك انت الحى القيوم اى ثابت برمشاق مكائيبى كه بواسطه جناب
مشادى الذى ادرك لقاء ربه واخذ في ملكوت ربه الكريم ارسال
داشته بوديد جميع رسيد مطن باشيد و عليك الهاء الالهى

ع ع

هو الالهى

۱۳۵

انجوان روحانى نامه شيرينت و بيان شكرينت و اثر خامه مشكينت
قراوت و تلاوت كرديد بهجت و سرور آورد و ابواب جور گشود كه الحمد لله
ان جوان روحانى و سالخوده جسمانى سرمست كاس رحمانى است
و شب و روز بيا دجال جاودانى اين از قوه جوانى و طراوت و لطافت

خط كاتت معروضا ببارك

روحانی است که آرزوی اطلاع بر حقایق و معانی مینماید آنچه
استفسار فرمودید در کتاب مبین مندرج و مستغنی بنام بعد حین
و اتی بالاصالة عنک والوكالة عن نفسی الحوف حول الترتین المبارکین
وازور الرّسین المطهرین واعفر وجهی بتراب العبتین المنورین
جناب سلیل جلیل اقامیرزا محمد باقر خان و جناب اقامیرزا محمد علی علیهما
بهاء الله الاجمعی از قبل این بنده استنان مقدس بلیغ نهایت اشتیاق
نمائید و هذه بشارة تهنئتها النفوس وتشرح بها الصدور و

بهاء علیک ع ع

شیراز جناب اقامیرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاجمعی
هو الله

۷۳۷
ای ثابت بر پیمان نامه آن جناب رسید و مضمون اشکار پدید
گردید اعانه مشرت الاذکار امریک بسیار مقبول واقع شد از نبات
تأسیس محفل روحانی شیراز نهایت روح و ریحان حاصل شد امید
وارم که باقی و برقرار ماند اما مسئله نزاع و جدال در اینجا الالفة الله
ع

فصل
بها و رضا مبارک

علی القوم الظالمین الفتنه كانت نائمة لعن الله من ايقظها و
 سيعلم الذين ظلموا اني منقلب ينقلبون عنقريب اين سحاب ظلمات
 زائل و اين غبار تيره تسكين گردد و وبال برگردن اهل فساد مانند
 محزون مباحشيد باری سيعود مكرنازل الى اخره و يلقى في السقر
 و يلقى قعره ان ربك لبالرصاد اين وقايح اسبابي و اين حوادث را
 عاتق در زمانيكه حكومت مغلوب و مأیوس و مخزول و مذلول بود
 صراحت من دون تأويل مرقوم گشت سينقلب الامور على الجهور
 و يرجع علماء السوء بصفقة خاسرة و وجوه عليها غيرة و ناصية
 كاذبه و چنين شد ولي بعد از اين واقعه در سيرجان ظلم و ستم
 واقع كه بيان نتوان نمود حضرت اقا سيد يحيى را ستمكاران بيدترين
 عذاب شهيد كردند و در سنگسار تعرض شديد بيهايان نمودند
 و در اذربايجان ميرزا حسن مجتهد بايمان كه ضد ملتبان بود فتوى
 بقتل جميع ياران داد و نفر را نيز بيدترين عذاب شهيد نمودند
 صريحاً مرقوم شد كه اگر لشكر الله حق خوخواهي اقا سيد يحيى بشود

و ستمکاران سنگسار بگردند و میز احسن بجهت تردیل و
تخیر و تدمیر بشود فيها و الا یفعل الله ما یرید و لیسآ من جمله
بمحل روحانی طهران هشت ماه پیش مرقوم شد موجود است چون
در این خصوص تهاون شد و تراخی تام لهذا اختلال میان آمد و
اعتدال نماند حال نیز مرقوم میشود اگر دولت و ملت مانند شهد
و شیر آمیزش یابند و باتحاد و اتفاق سلوک و روش کنند فيها
و الا الطامة الکبریٰ یاران الهی تسلی دهید همانست که از پیش مرقوم

شد و علیک البها، الاهی ع ع

بواسطه حضرت افغان سدره مبارکه اقامیزا اقا جناب

میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۷۳۸

الهی الهی انک لتعلم شدة ولهی وعظیم تعلق بهذا العبد الثابت
على العهد الثابت بفیض صاحب الفضل رب انه آیه حبک ومظهر
عرفانک ومطلع الطافات قد انجذب الی ملکوت جمالت وحضرتین بیدک

خطه
مهر و امضا مبارک

وشاهدانوارك واطلح باسرارحك رب اجعله قدماً راسخاً وامرك
 وصدراً منشرجاً بذرك ووجهاً ناضراً بنور موهبتك وقلباً متملئاً بذرك
 حتى يرتل آيات توحيدك بين خلقت وينطق بالشآء عليك بين بريتك
 وائده في جميع الامور ووقفه على خدمة العموم حتى ينور ذلك القطر
 السحيق بانوار الهدى بين الورى انك انت الكريم انك انت الرحيم
 وانك انت ذو فضل عظيم ع ع

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان عليه بهاء الله الا بهی

هو الله

۷۳۹

ایشی ثابت برپیمان این عبد از قبل شمع محبت الله جناب منشادی
 جواب مینگاردا اخبار تأسیس محفل روحانی دران دیار سبب سرور
 قلوب گشت امید چنان است که ان انجمن انعکاسی از عالم بالا گردد
 و پرتوی از ملأ اعلیٰ یابد نعم ما قال صورتی در زیر دارد آنچه در
 بالاستی قسم باسم اعظم که اگر آن نفوس از هرفکری فراغت
 یابند و قلوب مانند مرایای صافیه گردد یقین است تجلیات ملکوت

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

چنان چهره گشاید و جلوه نماید که اتفاق آن اقلیم روشن گردد نامه
 جناب آقای میرزا اسمعیل خان را جواب نگارم و در طی این مکتوب ارسال نمایم
 برسانید از انقلاب ایران مرقوم نموده بودید این نتیجه اعمال میرزا
 فضل الله نوری و میرزا حسن تبریزی و ستمکاران سیرجان و ظالمان
 سنگر است اگر این امور نبود تا بحال ایران در نهایت راحت و اطمینان
 بود و در این وقوعات یک حکمتی است تبریز لازم بود که خونریز شود
 ان خون مطهر بران تراب اغبر هدر داده شده بود لابد بر این است
 که چنین اثر نماید ذلالت تقدیر من عزیز علیم وعلیک البهائم الاجمعی

ع ع

بواسطه جناب منشادی شیراز جناب میرزا محمد باقر خان

علیه بهاء الله

هو الله

۷۴۱

اثبات برپیمان نامه مفصل که جناب منشادی مرقوم نموده بودید
 ملاحظه گردید از عدم فرصت مختصر مرقوم میگردد از وقایع آن دیار

مقوم

خط کاتبه و انصاف و مدار

مغوی و مهمو مگردید مگر نشیندی که شیخ حافظ چه گفته شیراز
 پرغو غاشود شکر لبی پیدا شود چون در آن یوم ضوضا نمودند لابد
 بر این است راحت و آرام بخویند گهی زلزله جنان میان آید گاهی قحط
 و غلارخ گشاید گهی طوفان احزاب هیجان کند و این بلا مستدام مگر آنکه
 عاشقان آن شکر لب گردند و از شهد حلاوت آن دلبر بهره و نصیب
 گیرند آن وقت آرام یابد و جمیع این وقایع بجهت آن است که احزاب بیدار
 شوند هوشیار گردند و از نفس و هوی بیزاری جویند و در ظل
 شجره حیات راحت و آرامی طلبند جمیع وقایع منتهی با علاء کلمه الله است
 جناب قوام علیه الرحمه والرضوان در طهران در نزد جناب ادیب شکوه
 از خول و ذلت نمود و جناب ادیب را واسطه و شفیع کرد در جواب
 اشارت صریح داده شد که منتظر باش غنقریب این ذل و خول باوج قبول
 مبتلا گردد و آرزوی دل و جان حاصل شود بوصول جواب سه درو ز
 بیشتر نگذشت که ناگهان مظهر الطاف تاجداری شد و موفق بکارمانه
 خواهش نمود که تکلیفی باو شود در جواب مرقوم گردید که ما را کاری نه

ومصلحتی نیست جز آنکه باید جناب عندلیب را صحابه از بعید و قریب نماید
 و رعایتی کند و حمایتی فرماید ولی ایشان چون شیراز رسیدند این راز
 و نیاز را فراموش نمودند و شورشیان را باین طائفه نسبت دادند و حکم
 آنکه مثل اقباب میدانستند که بهائیان را در شورش شوری نه و
 با احزاب همراز نیستند بلکه کناره گیرند و بنصیحت پردازند
 تا سبب الفت قلوب گردد باری این سبب شد که در تقدیر تغییر
 حاصل گردید اما شما باید در نهایت صبر و سکون و امانت و دیانت
 بپایمانندگان ایشان خدمت ننمائید از خدا خواهیم که اخلاف سبب
 حسن صیت اسلاف شوند و انانرا عفو و مغفرت الهی خواهند فرمود
 الحقیقه آن خاندان قدمیند و اگر بطل شجره رحمان و رحیم در آیند
 مؤید بامری عظیم گردند و بنیانی متین تأسس کنند در خصوص
 مشرق الادکار ذکر نموده بودید که اقا علی محمد خان جناب موقر الدین
 موقعی که محل تولد حضرت اعلی روحی له الفداء بود خریدارند و خانگی
 که جنب آن است نیز میفروشند آن محل بسیار بموقع است ولی آنچه

یاران مصلحت بدانند آن موافق است برآی شما و یاران حواله نمودیم

وعلیک البهائم الاجمعی ع ع

بواسطه افغان سده مبارکه جناب اقامیزا هاد

طهران جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهائم الله الاجمعی

هو الله

۷۴۱

ای ثابت برپیمان چند روز پیش بواسطه اقا سید صادق نامه

مرفوع گردید حال چون دستخط شمارسید دوباره بنگارش

این نامه پرداختم تا بدانی که در درگاه احدیت چه قدر مقرب

وقریبی و ذر نزد عبدالبهائم چه مشابه عزیز و صیب و سبب شد

که نام طیر صدیقیه و فال التصاعد الی الله الفانز بالملکوت الاجمعی ذو

الفضل الجلی اقا سید علی و ذکر بندۀ نورالمشرقین و نیر الخافقین الذی

ادرك لقاء ربه فی مقعد صدق اقا غلام حسین را دوباره معروف و مشهور

نمودی زیرا از قبل آنان اعانت در بنیان مشرق الاذکار کردی ان دو

ابرار در ملکوت اسرار سبب این کار سرور و جبور یافتند که الحمد لله

حفظه الله و امره ما یرک

ان رفیق مهربان بوقایم قیام نمود و بالتیابه از ما در این مقام بذل و انفاق
فرمود ای کاش جمیع رفقای عالم مثل شما بودند که یار و هم نشین خوشتر را
فراموش نمی نمودند در خصوص شرکت خیریه مرقوم نموده بودید
فی الحقیقه جناب اقا سید نصرالله و جناب مصور رحمانی و دیگران
در این خصوص همتی بی پایان نموده اند از خدا تائید و توفیق خواهم
که بهمت شرکت بکمال سرعت بزودی مبلغین تعیین گردند و عمر
سفر نمایند و این شرکت اثر و ثمر بخشد جناب میرزا عبدالحسین
و جناب میرزا علی محمد و جناب اقا میرزا محمود اسلا و اجلا را و همچنین
امه الله المقربه و رقه موقنه و لاله شانرا از قبل عبدالبهاء تحیت و ثنا
و تلبیر و بهای ابلاغ دارید و علیات البهاء الابهی ع ع

۹

بواسطه جناب حیدر قبل علی علیه بقاء الله الابهی
جناب میرزا محمد باقر خان من اهل الشین علیه
بهاء الله الابهی

هو الله

۷۴۳

خط کا تبصرہ و افضا مبارک

اثبات برپیمان نامہئی کہ بجز حیدر قبل علی مرقوم نموده
 بودی ملاحظہ گردید از شدت حسرت و حرمان آہ و فغان
 نموده بودی حق باشماست فی الحقیقہ بعد از طی کوه و صحرا
 و قطع دریاها ممنوع شدن از ورود بمقام محمود سبب اشد
 احزان است ولی چون میدان امتحان و اوان افتناست محزون مباد
 مغموم مگر دید بلکه مسرور و بمنون باشید کہ مورد خزن شدید در
 سبیل رب مجید شدید این حرمان عین وجدان است و این فرقت
 حقیقت وصلات و این بعد جوهر قرب است و این ہجران وصال و پایان
 فی الحقیقہ ہر دمی ہمدی و پیش منی و محرمی جوهر ملاقات اینست کہ الحمد
 بان موفقی باید یاران در مقامی باشند کہ وصال و ہجران یکسان باشد
 توجہ بملکوت ابعی نمایند و با علاء کلمۃ اللہ کوشند نظر را باید حصر
 در این مقصد عظیم نمود ہر کس موفق بر آن گشت باید از شدت سرور
 شادمانی و کامرانی نماید کہ الحمد لله بچوہر مقصود موفق است

وهواره در تربت مقدسه حاضر و زائر لهذا شما از این هجران محروم بشید
 امیدوارم که با عظم آنچه آرزو داشتید برسید و آن وفای باستان
 مقدس است جمیع دوستان را بشارت با علاء کلمه الله و نشر نجات الله
 دهید که الحمد لله ندای الهی در جمیع افاق بلند است اصل این است
 که موجود و محقق است نظر بامر الله داشته باشید بطوان مسرور
 شوید و بوقوف و سکون محزون این است جوهر مقصود اهل سجود
 این است نتیجه فیض ملکوت و علیک البهاء الاجلی ع ع
 مناجات در طلب مغفرت و در مقام موقوفه النفس مطمئنه امه الله
 المحترمه والدیه حرم اقامیر زامجد باقر خان ادخلها الله فی الروض الباهر
 هو الله

۷۴۳
 الهی و مغیثی و انیس و مجیری انک لتعلم قد وقعت مصیبه دهماء
 و رزیه عمیاء و ادرتحت الی دار البقاء امتک الطیبه الطاهره التوراء
 متضرعه الیک متوکلک علیک مستبشره بالخضورین یدیک خافقه
 القلب بالاشواق مخنجه الروح لملکوت الاشواق طیبه النفس بالصعود

فیکلمه مهر و امضاء مبارک

الى العلى المراق منتعشة الفؤاد بما انقذتها من الفراق وشرفتها
بالرجوع اليك من عالم الانفس والآفاق ثابتة على الميثاق مستقيمة
على الوفاق متببهة لما لا يسعها الاوراق بريئة من الشقاق مجتنبه
عن الذين ليس لهم خلاق من العهد والميثاق رب قد ارتفعت
التعجب واشتدت اللهيبة في القلوب وسالت الدموع كالسيول
لفقدتها من الامايق فافرح على ذوى قرباها صبرا وسلوة من هذا
الاحترق واغفر لها واعف عنها وادخلها في ملكوتك وارزقها
لفانك وكرم مثوبها بمشاهدة جمالك في حفل الانوار ومشهد
الاسرار وبتتابع تجلياتك المقدسة في الليل والنهار يا عزيز يا كريم
يا جبار يا مجيرا اهل الذل والاكساد انك انت العزيز الغفار

ع ع

هو الله

٧٤٤

اي حبيب روحاني اين زندان اشتياق بيش وسوزش واحترق از
فراق افروز و محزون ولي حضرت بچون چنين مقدر فرموده

گرتیر بلا اید اینک هدفش جانها و در عطا بخشد اینک صفش دلها
 عبد البها از قبل شما و قاصدان حرم جانان بمطاف ملا اعلیٰ توجه نمود
 و زیارت کرد امید و طید است که این زیارت مقبول گردد لهذا غم
 و اندوه از محرومی نداشتند باشید فائزید و حاضر طائفید و راج
 در آنچه باید و شاید جهد بلیغ مبذول دارید و آن وفای بان
 دلبر مهربان و جانفشانی در سبیل جانان و علیکم البهاء الاجمعی

ع ع

شیراز بواسطه بشیر الهی

جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۴۵

ای ثابت بر پیمان نامۀ ان جناب وصول یافت و از مضمون نهایت سرور
 حاصل گشت که الحمد لله ان یار مهربان بخدمت عظیمه موقوف زیر المسال
 باز تفقد حال خاطر می از باز ماندگان شهدای یزد نمودند اسئل الله ان یقده
 لک جزاء حسنًا فی الآخرة و الاوّلی هر چند مرقوم نموده بودید که در اوائل

۱
 اینک کاتبه و امضاء مبارک

صفر خیا حرکت دارید لکن باز راضی نشدم که نامه ان جناب بی جواب
ماند آنچه در سنین سابقه ۲۷ ارسال نموده بودید و از بابت اخوی
محمد علی خان و از بابت همشیره مرحوم حاجی غلامحسین خان جمیع در همان
سنه وصول یافت و علیک البهائم الاجمعی ع ع

هو الله

اقامیرا عزیز الله خان اقامیرا محمود خان اقامیرا علی محمد خان
اقامیرا عبدالحسین خان علیهم بهائم الله الاجمعی

هو الله

۷۴۶

یا عبدالحسین ای همنام من با حضرت رفقای محترم به بیروت بستان
و تمام قوت و همت در تحصیل کلمات صوری و معنوی بکوش و بکشند
تا مقرب درگاه احدیت گردید شماها باید در کتبه و مدارس بیروت چنان
در تحصیل جهد بلیغ و سعی شدید نمایند که از جمیع تلامذه ممتاز باشید
این است وصیت و نصیحت عبدالبهائم البتّه هجرئی دارند

بواسطه آقا میرزا حیدر آبه کابلی

جلالینان جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاهی
هو الله

۷۴۷
ای یار عزیز نامه شمار رسید از حصول کسالت در حیفاً کدورت حاصل
شد ولی الحمد لله مبتداً بخت گشت و به بیروت رحلت شد و آقا میرزا
حیدر آبه بخیرت پرداخت علی العجاله در آن کوه پر شکوه بلطافت هوا و
عزوبت ماء و ملاحت منظر و مشاهده حلاوت افق مرز و قید و پایداری زما
مینائید اما ما بجزارت هوا و آب چاه و ریج سمنو در این مرز و بوم روزگار
میگذرانیم ولی ملاقات اجبارت دل و مسرت جان است اما تشریف
آوردن شما در وقت ازوم اشعار خواهد شد به دو نوکل بوستان
محبت الله اسلامه اجلاء و جناب عزیز الله خان و جناب میرزا حیدر آبه الله
تخت ابدع ابھی برسانید و علیک البهائم

نظرات و مواضع مبارک

الاهی

شیراز

شیراز جناب اقامیرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الا جمعی

هو الله

۷۲۸

حکایت حضرت مبارک

ای قرین و ندیم عبد البهاء ای هسفر نازنین عبد البهاء الحمد لله این
سفر ثانی نیز انجام یافت و بشرق مراجعت گردید لکن این سفر دویم
قیاس سفر اول نمیشد زیرا امریکا قیاس باور و با نگر در دجهانی دیگر است
و خاکی دیگر و استعدادی دیگر لهذا عبد البها میدانی وسیع یافت
و جو لانگاهی وسیع دید در جمیع مجامع و محافل ضحیح یا بهاء الا جمعی
بلند نمود و صریح یا علی الاعلی باوج اعلی رساند از الطاف بی پایان
جمال مبارک مستظرف ظهور نتایج این سفر امیدوارم که این روش
عبد البها دستور العمل احباً گردد تا کل باین خوب تبلیغ نمایند و آواره
دشت و کوه و صحرا شوند نفسی راحت بچونید و دمینا ساینده و جان
و دل بلف گرفته فدای جمال مبارک نمایند البته میدانی که ورود اخبار شما
چه قدر سبب سرور است جمیع یاران را تحت ابداع ای جمعی برسان و علیک

البهاء الا جمعی عبد البهاء عباس

شیراز جناب میرزا باقرخان علیه بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۲۹

ای همد سفر و مونس روحانی از روزیکه رفتی نطقها پیاپی تصحیح و
جناب اقامیرزا هجود تسلیم میشود این محض امثال فرمایش شماست و الا
عبد البهار چه مهلتی و چه فرصتی و شما باید در مقابل این خدمت همتی ^{نشد}
وان اینست که بتمام قوت بکوشید تا جناب اقامیرزا فتحعلیخان را در سرستان
از نطاول دست اشرا رنجات دهید و علیک البهائ الاجمعی

هنگامی که در بعضی موارد

۴۴

۷۲۸

جناب خان البته ان سوادها را بزودی ارسال فرمائید که در سفر باید
همراه باشد در اول بهار شاید عزیمت خواهد شد اشتیاق شما بینهایت ^{است}
یالیت در این سفر نیز باهم بودیم و لکن در شیراز خدمات لازمه است
باید در آنجا باشید فی الحقیقه همراهی جمیع را تحت مشتاقانه از او آره

مرا

دریا و صحرا برسان

۴۴

هوالاتجی

بادکوبه جناب آقا میرزا حیدر علی علیه بهاء الله الاتجی

هوالاتجی

۷۶۱

ای منادی میثاق زینت عالم غیب و شهود و علویت خفایق وجود
 عبودیت حضرت مقصود است و بندگی استان مقدس رب و دود این
 خلعت و تشریف زیبایش همیکل افینش است و این رداء موزون تربیت
 رداء بر قامت اهل هوش و بینش پس باید کل متفق و متحد شویم و با منتهای
 ارزو از درگاه احدیت بطلبیم که این گنجی پایا ترا طلسم اعظم گردیم و این
 در اصداف بحر ملأ اعلی رادنج مخمّر شویم اگر جولان خواهیم این میدان
 بسی وسیع است اگر ماندند سماویه جوئیم این نعت بسی لذیذ است اگر
 کهف منیع خواهیم این ملاذ بسی رفیع اگر فصاحت و بلاغت جوئیم این
 مضمون بسی بدیع است و اگر جبری پایان طلبیم این تلمز بسی عمیق است
 اگر گلزار و گلستان خواهیم این گاشن بسی شمع است

عشق آباد حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله

هو الله

۷۴۳

ای یار روحانی جناب اقامیرزا محمود طلب اذن حضور از برای ابوطالب بیگ
از اهل خوسف و جناب میرزا غلامحسین و جناب ملا عبدالصمد از
دوستان درخش خواسته اند چون این عبد حضور آنانرا لزوم قطعی
مشاهده نمود لهذا ملاحظه حکمت را بکنایه گذارست در این خصوص
موافقت مینماید که ایشان ببقعه مبارکه بقصد زیارت استان مقدس

آنجا مهر و امضا مبارک

توجه نمایند و علیک التحیة و الشاء ۴۴

با جای عشق بفهمانید که چون رفتن این حضرات لزوم قطعی بود و بجهت مصحح
امرا الله نهایت وجوب را داشت لهذا اذن داده شد ۴۴

این دو وسطه تصدیق مبارک

هو الاهی

۷۴۴

جناب میرزا عبدالحسین علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

ای مشتعل بنار محبت الله وقت غروب است و جمعی از صاحب منصبان

خط مبارک

لشکری امیرتومان و میرپنج و از علمای این اقلیم قاضی مفتی حاضرند و
 هر یک صحبتی میانند و کلفتی می‌فرایند و بعضی برخی مسائل سؤال
 میکنند و حلّ مضلّات می‌طلبند و این عبد خامه در بنان از جهتی
 تحریر مینماید و از جهتی بزبان و بیان تقریر میکند و از جهتی استماع
 و از جهتی تعارفات مینماید ملاحظه فرما که جمیع این موانع این عبد را از
 فکر شما منع نمیکند و بروج و قلب و فؤاد و جان و روان و وجدان
 بیاد اجزای رخن مشغولم پس ای بنده حضرت مقصود بهیچ مانعی از ذکر
 جلال محمود ممنوع مشو و بهیچ سستی از نجات آیام محروم مشو

والبهاء علیات ۴۴

حیفا حضرت حیدر قبل علی علیه بقاء الله الا بهی

۷۴۴

هو الله

ای یار عزیز و همدم مهربان من هر چند بیدیه از مشاهده روی یاران
 محروم و محجور شده و الحمد لله بجان شهد و هرازم و همنشین و هم
 آواز آنی نمیگذرد که بیا در نیانی نفسی نمیرود مگر آنکه بخاطر گذر

خط کتابت و امضا مبارک

از فضل و عنایت جمال مبارک امیدوارم که محفوظ و ناتوانی
مصون باشی و جسم مانند روح هر دم بر قوت و توانائی بیفزاید
و الحقیقه جای شما خالی است شهرت در نهایت آبادی هوا بسیار لطیف
گل و سبزه و چمن ترونازه اگر در رمله اقامت دوام نماید یعنی در
زمستان در این سامان بماند شاید شما را بجهت تغییر ذائقه چند روز
باینجا میطلبم جناب خادم صادق جمال مبارک آقا محمد حسن را از قبل من
تحت ابداع اهلایع دار و همچنین جناب داداش ابرهیم و جناب
خان را و همچنین جناب آقا محمد باقر خادم مسافرخانه تحت ابداع اهلایع رسانید و همچنین
جناب آقا رحمت الله را مکتوب جناب آقا سید نصر الله ملاحظه شد و علیک البهاء الاچھی ع ع
با آقا سید الله نوشتم که مکاتیب شمار الابد بازنماید سر بسته نزد شما ارسال داشتم
بعد از آنکه بازنماید هریک لازم باشد که من ملاحظه نمایم ارسال میفرمائید زیرا او من
گفت یعنی آقا سید الله که شما با اجازه داده اید که مکاتیب شمار بازنماید هریک
اجازت شما داشته باشد و لازم باشد که من بپیش من بفرستد ع ع
آقا سید نصر الله از پیش ارسال شده است ع ع

تذکره
مکتوب
احمد
مبارک

حیفا حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۷۴۵

ای عزیز روحانی شب و روز بیاد تو هستم آنی فراغت ندارم ولی
از کثرت مشاغل مکاتبه را بروج و جان حواله مینمایم همیشه پیش منی
و در قلب منی با همیم و همدمیم و در عبودیت استان بها سهیم و شیرین
لهذا همدلیم هم جانیم کلرا تکبیر ابدع الاهی برسان درد و استان عوض
من بخیر و لایب نما و نفع و زاری کن هضمه بحکمت اروپا هستم ولی زود مراجعت مینمایم ۴۴

هو الله

۷۴۶

جناب آقا میرزا حیدر علی اخبارات جناب نائب الصدق سبب روح و ریحان
بود امیدوارم که روز بروز بر استقامت و انخراط و اشتغال بیفزایند از
قبل عبد البهاء تحت مشاقتانه برسان و بگوا از خدا میخواهم که جمیع اولیاء
سلف را در حقیقت تو مبعوث نماید که نصیحتشان در این روز فیروز شمر

شمر گردد و علیک و علیه الروح و البهاء ۴۴

جناب میرزا یوسف و میرزا عبدالحسین علیهما بهاء الله الایمانی

ملاحظه نمایند

هو الایمانی

۷۱۷

ایدی و سراج روشن در زجاجه محبت الله انچه مرقوم شده بود
مشهود و معلوم گردید و انچه مذکور بود مفهومی شد حمد خدا را
که آیت اشتغال بنا بر محبت الله بود و نفی حقیقه انجذاب بایات الله
توجه بکاموت غیب و جبروت اعلی و کلاهوت رفیق ایمانی روحی و ما و هبئی
الله لاجبانه الثابتین الراسخین فدا نموده این مناجات را بخوانید پاک
یزدانا بی مثل و مانند بی همتا خداوند و احد لا شریک لک لا نظیر لک
لا مثیل لک لا شیه لک تفردت فی الوهیتک و ربوبیتک و تغزمت
بوحدایتک و فردانیتک کل عبادک و ارقانک و آیاتک الذالیه علیک فی ملکوت
خلفات لیس لاحد وجود و لیس لاحد شهود حین ظهورک و یوم بطونک
و زمن اشراقک و یوم فراغک کما قلت فی حکم کتاب عباد مکرمون لا یستقیقون
بالقول و هم یامرہ یعلون ثبنا اللهم علی دینک القویم و صراطک المستقیم
و استقنا

واستقنا علی الجهد والمثاق ولجعلنا من اهل الوفاق عبد البهاء ع

۹

حیفا جناب آقا میرزا حیدر علی علیه بهاء الله الایچی

هو الله

۷۴۸

کتاب

ای رفیق عبد البهاء چند سیت شما در انجا بچوار استان مقدس

فائز و بتقبیل عنبتہ مبارکہ مشرف و عبد البهاء محروم و مأیوس حافظ

شیرازی گفته خون دل و جام می هر یک بکسی دادند از قرار مسموع

اتکسار مزاجی حاصل امید و ارم تا مجال زائل و بعبودیت صدمه حقیقتی

من دون تاویل عبد البهاء باستان بها مخذب و مستبشر باشند

وعلیک البهاء الایچی ع ع

هو الله

۷۴۹

حیفا جناب آقا میرزا حیدر علی رفیق من ملاحظه فرما بیند

هو الله

کتاب

ای یار و وطنی نامه شما رسید از عدم فرصت جواب مختصر مرقوم میشود

دو نفر کاتب میرزا نورالدین و میرزا محمود زرقانی متصل مینویسند و
 نمی‌رسند و خود با قلم خویش متصل تحریر مینمایند با وجود این نمبر سه
 و از کثرت تحریر از خانه بیرون نمی‌روم دمی آرام و راحت ندارم و الا
 آرزوی آن دارم که در هر پوسته بجمع احبابی الهی که انیس و مونس
 در سخن بودند نامه نگارم شما از قبل من عذر بخواهید جناب
 اقا علی البرنجف آبادی مصلحت ایشان مراجعت است و عليك البهاء

ع ع

هو الله

عنا جناب حاجی میرزا حمید علی علیه بهاء الله الا بهی

هو

۷۵۰

جناب رفیق روحانی مکتوب جوف را اگر مصلحت بدانید از برای آن
 شخص بفرستید و این نظر باین است که ما لا بدنا در آن مقام مقدس
 خدمت نموده اند و دوهزار و دویست ذهب در وقتیکه ابداً اسباب
 مفقود بود آوردند و در آن مقام صرف شد با وجود این هر نوع

مصلحت

مصلحت دانید هجری دارید ۴۴

هو الله

حضرت امامزاده علی علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الله

۷۵۱

خط مبارک

جناب امامزاده جلال علیه بهاء الله عازم ومدتی بود که در این
ارض ساکن و در جوار حق مجاور در امور ایشان نهایت همت را
بفرمائید که انشاء الله بلکه اسباب آسایش و راحتی بجهت
ایشان فراهم آید چه که فی الحقیقه مستحق هرگونه رعایتند

والبهاء علیک وعلیه ۴۴

هو الله

۷۵۲

خط مبارک

ای ناطق ثنای حق و بلبل گویای حق علیک بهاء الله و ثنا که و نوره
وضیانه در جیب الواح الاهی قیام ناعقین و ظهور شیاطین مذکور
و مشهور هر نفسی از برای خویش وجودی بیند و خیال تمیز و تفرد
کند ان از آثار نفاق است و علامت نفاق باید شون خود را فراموش کرد

و در مقام قنای محض آمد و الا ملاحظه وجود عاقبت سبب شرک گردد
و بادی کفر محض خضوع و خشوع و محو و فنا و اطاعت و انقیاد مقبول

و محبوب و البهاء علیک ع ع

حیفا حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الایمانی

هو

۷۵۴

ای همه دل و جان چه قدر مسرورم که تو در آنجائی هر دم بیارت افتم
بقسمی روح و ریحان حاصل گردد که عاجز از بیانم روح المخلصین لک
الفداء امیدوارم روزی آید که روی تو بینم و گفتگوی تو شنوم و علیک

خط مبارک است
مهر و امضا مبارک

البهاء الایمانی ع ع

هو

ای هم از من در اسکنندیه در نهایت عجز و نیاز بعبه مقدسه

تضرع و زاری نماید و ترا الطاف خفیه جمال

مبارک طلبیم

خط مبارک است

ع ع

هو الله

شیراز مسجد بواسطه جناب افغان سدره مبارکه اقا میرزا

سید حسین علیه بهاء الله

علی و حاجی آقا دوسیل سعید متصاعد الی الله اقا محمد علی میراب

وامه الله خاور سلطان و امه الله بکم جان و امه الله بی بی و امه الله

عصمت و امه الله عالیه و امه الله قدسیه علیهم و علیهم

بهاء الله الایمی

هو الله

۷۵۴

ای مؤمنین انی مؤمنات دریندم که قریب غروب آفتاب آسمان است

و عبد البهاء از غفلت و نادانی غافلان در نهایت اخزان بیاد شما مشغول

و بنگر شما مالوف سبحان الله قوه جاذبه ملکوت عالم ملکات را بجزکت

آورده و ذرات کائنات با احساسات ملکوتی در وجد و طربند با وجود این

اهل ایران بخواب بی هوشی گرفتار خانه از صاحبخانه بخیر و مشرق از سطوح

آفتاب حقیقت غافل بلکه منکر مستمر امری باین عظمت که جهانی را بجزت انداخته

خط کتابت حضرت امضا مبارک

چگونه مسکوت عنه در میان نادانان مانده پس شکر کنید خدا که شما
آگاهید و پیرانته گواهی بوحدایت الهی داده اید و نسیم صبحگاه
جهان الهی یافته اید از فیض امر حمانی مستفیض گشتید و از موهبت
اسمانی مستفید عنقریب ملاحظه خواهید نمود که نادانی بخیرات
سبب پشیمانی گشته و کوری نادانان سبب بدکامی و از هر طرف
فریاد یا حسرتا علینا بما فرطنا فی جنب الله بلند شود و علیکم وعلیکم

التحیة والثناء ع ع

بواسطه امامین احمدقائمی

حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الا بهی

هو الله

۷۵۴

ای منادی میثاق جناب میرزا احمد در همان روز که شما از اینجا عازم
گشتید نامه منی نگاشته و در این اوقات رسید از جمله مضامین نامه
استدعای ارسال شما بصفت خراسانست از قضای اتفاق جمال ابهتی در
همان زمان عبدالبهار دالالت نمود تا شمار ارسال خراسان نماید و هذا

این خط
در مضامین
درج

مزمواهب ربی آن بی علی صراط مستقیم سبزوار از قرار معلوم بمبرور
جناب آقا میرزا محمود قدری انتعاش حاصل نمود و اهتزاز و حرکتی پیدا
شد ولی شخصی لازمست که دائماً در آن اقلیم مقیم باشد که هوای
اجتبابی الهی تشویق و تحریص بر ثبات و استقامت و هدایت و دلالت
سائر نفوس نماید شمایک نفسی منقطعی پاک متواضعی فانی انتخاب نمائید
و در آن ارض ممکن باشد استقرار یابد تا همیشه محرک و میقظ و منبّه
سائریاران گردد و سبب الفت و محبت و مؤانست و اجتماع دوستان

الهی شود و علیک التّحیة و التّناء ع ع

حیفا حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الا بحی

هوالله

۷۵۶

ای یار دل و جان عبدالبهاء نامه فرح اندر فرح بود و مژده شادمانی
و کامرانی رحمانی از این جهت قلب عبدالبهاء در نهایت سرور که الحمد لله
یاران خدمت قائمند و بعبودیت دائم اگر عبدالبهاء نظر بکلیت کبری
ایامی از عتبه مقدسه محروم ماند یاران بکمال قوت باخچه باید و شاید قیام

دارند سروری از برای عبد البهاء اعظم از این نیست زیرا باید روش
 و سلوک ثابتان چنان باشد که اگر هزار عبد البها حاضر و یا غائب و
 یا بعالم دیگر انتقال نماید ابداً فتوری در هیچیک از امور حاصل نشود
 روزی چون این آثار مشاهده کنم فرح و بشارتی اعظم از این ندارم
 حال الحمد لله در غیاب این عبد یاران جمعند و مانند شمع روشن از
 نقل جسد مطهر آقا میرزا محمد قلی از سمره به نقیب و وضع در مرقد
 مهیا و قرائت مناجات و حضور احباب بسیار ممنون و خوشنود شد
 کجیع یاران تحت ابدع ابهی ابلاغ دار و علیک البهاء الابهی ع ع
 خراسان حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله

هو الله

۷۵۷

الهی الهی هذا عبدک الذی انقطع عن کل الجهات و توجه الی الدیار
 دیار احبّاتک ناطقاً بذکرتک مبیناً بحججک و برهانک ناشر الفحائک و
 منزل الآیاتک و مظهر البیناتک رب رب عامل برحمتک اللبری و خصصه
 بموهبتک العظمی و اختره لملکوتک الابهی و آید بحبودک من الملائع الاعلی

خطای مطهر و امضاء مبارک

واشرح

و اشرح صدره باعلاء كلمتك و اشد دازره بظهور انارك و نور
 عينه بنشر نجاتك حتى يصل الى اوج الامال و يتمتع بفرح و سرور
 في البدء و المال و يناجيك في بطون الاسحار شكراً على نعمتك السابغة
 و درجتك السابقة و حجتك البالغة و الانك النازلة من السماء و ما نذك
 المرددة من ملكوتك الالهى رب رب انك لتعلم ان عبد البهاء ينشرح
 بذكرى ذلك العبد الاواب الذى خصصته بجيل الالطاف و عظيم
 المناقب و الصفات انك انت القوى المقدر الوهاب اى منادى پيمان
 جناب محمد خان عليه بهاء الله امروز وارد و بطواف مطاف ملكا على
 فائز و الان در حضور اين عبد حاضر و خواهش بقاى شما چندي در
 خراسان مي فرمايد و از لسان پاران رجاء ميكنند من چون مهمان عزيزى
 هستمند مجبور بقبول فرمائش ايشان هستم ديگر اختيار با شما است
 و سفر رشت نيز در پيش هر قسم كه مصلحت دانند و موافق حكمت باشد
 و مقتضى حال مجرى فرمايند و عليك التحية و الشاء

شیراز بواسطه حضرت افغان سده مبارکه انا سید حسین
جناب امامزاده عبدالحسین نقاش علی بهاء الله

هو الله

۷۵۸

ای ثابت ثابت ورق منشور ملحوظ اقامد و مقصود معلوم گردید هر چند
گوشه نشینی ولی مشمول عنایت دلیل نشینی زیر این خاوت و کربت در سبیل
حضرت احدیتست و خلوتگاه حق است و گوشه وحدت و نزهتگاه اهل محبت
همیشچین بود یاران دیرین گوشه نشین بودند و با وجود این نفحات
تقدیریشان بعلین میسید از ظلم ستمکاران منزوی بودند ولی بیوی
مشکلین مشام روحانیان را معطر مینمودند امه الله الطیبه خانم بزرگ را
بالباطف الهیه بشارت ده و فارسیانرا فرده مقبولیت درگاه احدیت بخش
از عروج میرزا اسمعیل خان و عباسخان نهایت تا اثر حاصل گشت ولی بقای
در این جهان نیز چندان نکستی ندارد ملاحظه مینمائید که این جهان چه قدر
تیره و تاریک است و اساسش از خاک و سنک دیگر فروع و نتایجش چون و چند
شما محزون مباشید ان طیور بمقام حبور فائز و بگلشن سرور وارد و بالجان

خط کتاب مهر و امضاء مبارک

بلیغ

بدیع حیرت بخش عقول و شعور هر دم تغنی مینمایند و از برای دوستی
از مقامات معنوی را تمنا میکنند جناب عبد الرحمن را از قبل این بند ه
یزدان تحیت مشتاقانه برسان از خدا خواهد که موهبت کلیه موفق

و مؤید گردد و عليك و عليه التحيه و الشاء ع ع

هو الله

بواسطه جناب شکوه

جناب میرزا عبد الحسین نقاش علیه بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۵۹

ای ثابت بر پیمان اگر شکوه نمائی حق داری زیرامن از کثرت الام و
من در تحریر جواب فتور نمودم بلکه قصود کردم شما الحمد لله حلیمید
وسلیم و ظریفید و کریم محزون نمیشوید مغرور نمیگردید غبار خاطر
شریف البتة نشینید و اغرار بقلب لطیف راه نیابد زیرا اندر جلو
گاه محبت جمال اجمعی است و آن گل سرشته بجسل مصفی غبار چهره
و تلخی چه قدرتی که آن تأثیر در آن انبیه صافی نماید و این تلخی بان حلالت

شدید بخشید من مطمئنم و شما مؤمن ممتحن هر کس را امتحانی و هر
مدعا را حجت و برهانی الحمد لله مانند ذهب ابریز در شعله امتحان
رخ برافروختی و دیگران را رسیده آموختی و علیک التحیة و الشفاء

ع ع

عشق آباد خراسان

هو الله

حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۷۹۱
ای خادم میثاق آنچه که حضرت ابتهاج مرقوم نموده اند عین واقع است
و منبعث از خیر خالص لهذا اباید در کمال روح و دجیان ان حضرت
بجانب رشت بخرامند و ایام معدودی بیشتر تکلیف ندارید تا بدید

قضیه مدبر نمایند و تعمیر ممالک

والبهاء علیک

ع ع

حفا

خط کتابت مهر و امضاء مبارک

حیفاجان عزیز اقامیز حیدر علی علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۷۹۱

ای جان عزیز نامه بشما کمتر نگارم زیرا در کارم حتی بعضی شبها
 بیدارم یا نامه خوانم یا بجزیر پردازم با وجود این از عهدہ بر نیایم
 پس رخ نکال سایم و شمارا تا بید و توفیق رب الملائکة و الروح خواهم
 خوش باش و در نهایت فرح و سرور و نشاط باش بجهت جناب
 تمدن اندک خرجی و دو ارسال شد و علیک البهاء الاهی

ع ع

بواسطه جناب اقامیز باقر خان شیرازی

جناب اقامیز احسن عکاس باشی علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۷۹۲

ای عکاس ظاهر الانفاس عبدالبهاء در اقلیم شرق و غرب انچه حسیت
 نمود انعکاس ناسوتی بسیار بود و صور صحرا و دریا و کوهسار
 و بوستان و گلستان و قصور و بیوت در نهایت اتقان و ملی انعکاسات

لاهوتی که و نایاب پس تو هستی نما که صور ملکه اعلیٰ را در این تابلت و استعداد
ببندازی و انعکاسات لاهوتیه در صفحات ناسوت بنمائی این صور
نامتناهیست و این انعکاس باقی و برقرار صورتی در زیر دارد آنچه

در بلاستی و علیک البهائم الاجامی ع ع

4

ع ۷۶

تلفظی شمار رسید مضامین که منبعث از حسیات و جبرانی و انجذابات
روحانی بود سرور و خور و مبذول داشت امیدوارم که بقوه الهی
و فیوضات اسمانی و سنوحت رحمانی این دو دریای شرق و غرب یکی
گردد و این دو شاخه پیوند شده یک شاخه شود تا بناییدات ملکوت
خیمه وحدت عالم انسانی در قطب افاق مرتفع گردد و نوع انسان
عمومًا در سایه آن راحت و آسایش در جان و ابدان بیابد عیبها

خط مبارک

هو الله

ع ۷۶

اینجا دیگر و هنام ذوالقرنین همچو گمان منما که فراموش شدی و یا از خط
رفتی بلکه اسباب چنین فراهم آمد امیدوارم من بعد نهایت روح
دریجا

در بیان حاصل گردد و چنان استقامتی بر عهد و میثاق بنمائی که مشهور
افاق شوی و معروف اهل شراق هواره بجناب آقا میرزا محمود خان ضابطه
نما و من نیز هر وقت فرصتی بایم قصور ننمایم و بجهت امور معیشت
نیز نهایت جهد و کوشش خواهد نمود و از خدا خواهیم که هواره در
ظرف حفظ و حمایت حق محفوظ و مصون باشی ع ع

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الا بهی

هو الله

۷۶۵

ای ثابت بر پیمان نامه بتاریخ اشوال وصول یافت بحسب ضیافتی
که تشکیل شد و انجن الهی که ترتیل پرداخت و بشکرانه رب جلیل قیام
نمود آن محفل تجسین ملا اعلی فائز گشت انجن رحمانی بود انجن آسمانی بود
الحمد لله ابر تاریک جنات از افق عالم بیک درجه متلاشی شد و پرتوانان که
از صلح عمومی دمید از عنایت حضرت خفی الا لطف امید چنان است
که اقباب روشن صلح و سلام از مطامح آمال درخشند و تابان گردد الحمد لله
انچه در الواح مقدسه پنجاه سال پیش نازل بتمامه بعرضه شهود ظهور

یافت و نفس معرضین ان ایات را در کتاب خویش درج نمودند و طبع و نشر دادند مثلاً میرزا مهدی گمراه بجهت تحریک عبدالحمید بر قتل او در کتاب نصوص الهیة را در کتاب خود درج نمود مثلاً این آیه را یا آیتها البقرة آیه ۱۷۰ بین البحرین قد استقر علیک سریر الظلم بعد در میان دو هلال ای القسطنطنیه درج نمود ولی حال آن امور مخبرینها واقع شده از برای نفسی مجال انکار نمانده که بگویند این اخبارات ثم التدارک است مبادی دکتور ولسن رئیس جمهور در این آیات مطابق تعالی است که پنجاه سال پیش نازل شده و این عبد در اروپا و امریکا هشت سال نه سال پیش در جمیع محافل و کنائس نعره زنان بیان کرد و در جرائد اروپا و امریکا در آن زمان طبع و نشر شده همچنانست که مرقوم نموده اراده مهینه الهیه گاهی غافل از منادی امر قرار میدهد فی الحقیقه میرزا مهدی منادی امر بود باری در خصوص کتاب جواد مرقوم نموده بودید ان کتاب تألیف مرکز نقض است ولی با اسم جواد است و سبب انتباه نفوس است که بدانند بچه علاوتی و بغضی مرقوم شده است

از اجتماع حزب الله در عید رضوان در بساتین مرقوم نموده بودید
 فی الحقیقه محید عقول است و ما ذلک الا بقوة و قدرة من تأیید ربک الرحمن
 الرحیم در خصوص مبلغ مرقوم نموده بودید بلی شاهزاده محمد رضا میرزا
 نیز مرقوم نموده اند باید بشوق و تحریر مبلغ تربیت کرد و نهایت احرام
 از مبلغین کامل نمود زیرا مبلغین بسیار کمند چاره نیست شما بگو شنید
 که در آنجا یک محفل درس تبلیغ تشکیل کنید تا جوانان نورسیده تربیت شوند
 و لو در شبها باشد بتحصیل لوازم تبلیغ پردازند و همچنین اجابیه چون
 درجائی دونفر جمع شوند مذاکره اشان بکمال شوق حصر در بیان برهان باشد
 حضرات خوانین بر رسم زیارت و سیاحت و تحصیل بار و پارفتند و یقین است
 که موفق و مؤید خواهند شد مبلغی که از برای آنان فرستاده بودید بایشان
 رسید و از قضیه مذکوره در نامه محفل کرمانشاهان که بهمت حضرت والا
 حاصل شد بسیار سرور و خوشنودی حاصل گردید حضرت والا فی الحقیقه
 از بلایت رشد و فلاح نسبت با امر واجبا سلوکی نموده اند که صفاتی از
 تاریخ این امر را روشن و مزین مینمایند فی الحقیقه شایان مستایش اند

در اوقاتیکه مظلومان اجبا در نهایت خطر بودند ایشان محافظه و مقابله
میفرمودند این فراموش نخواهد شد لهذا از الطاف حق امید وارم که این سلا
ایشان الی الابد سرفراز گردند مکاتبی که از جهراست جواب مرقوم میگردد
بصاحبانش برسانید و از قبل این عبد جمیع یاران الهی تحت ابدع ابهی البلاغ
دارید و جناب حاجی ملا حسینعلی نهایت محبت و مهربانی مجری دارید و از قبل
من تحت خصوصیت برسانید و علیک البهاء الاجمی ۹ ذی الحجّه ۱۳۳۷

عبد البهاء عباس

شیراز بواسطه جناب قابل علیه بهاء الله الاجمی
مونس سفر میرزا محمد باقرخان علیه بهاء الله الاجمی
هو الله

۷۶۴

ای مونس سفر من هر چند جواب نامه مرقوم و ارسال گردید ولی حال دو
باره از شدت محبت باز جواب مرقوم میشود ایامیکه در پاریس و لندن
هدم و همر از بودیم در خاطر است علی الخصوص که هم آنهاک و هم اواز بودیم
متفقاً متحداً بعبودیت آستان مقدس پرداختیم ابداً از خاطر نپرود انسان
در ایام

خط کل و امضاء مبارک

در ایام حیات روزیکه بشور و واه و طرب و انجذاب شام نمود و یا شبی را
 که باه و فغان و حزن و الم بصبح رساند این دو اوقات همیشه
 در خاطر است بلکه بر لوح قلب منقوش و غیر زائل لهذا روزها نیکه
 در لندن در محافل نبعت و ستایش حضرت مقصود بسر بردیم و شبها
 که در پاریس انیس و جلیس بودیم و بنشر تعالیم جمال مبارک مالوف
 ان ایام بسیار خوشی بود از هر غوائلی آزاد و از هر ذکر و قاری مبرا
 در نهایت واه و فرح صیحه زنان بیان تعالیم رحمان میشد و خجیح
 تشویق و تحسین از ملا اعلی بگوش جان میرسید در ترکی بیتی هست
 در نهایت ملاحظت گونلر کیچر که خاطره سی بر جهان دیگر مفادش اینست
 ایامی میگردد که هر وقت بخاطر آید یادش بیک جهان محرزد این ایام
 بود که در لندن و پاریس بسر بردیم ولی در امریک عالم دیگر بود
 در اروپا قطره بود و در امریک دریا باری نامۀ اشوال ۱۳۳۷
 وصول یافت خوان ضیافتی که آراسته گشت و ایران سخن بالفت
 پرداختند و ترتیل ایات بینات فرمودند و منجذب بملکوت احمی

گشتند آن مجلس بقول حضرت مسیح عشاء ربانی بود یعنی خوان نعمت رحمت
 و سفره موهبت آسمانی فیها ما تشتهی الانفس و تلذبه الاعین از
 نجات خلایق از شعله جانسوز حرب شکرانه نموه بودید و اینکه آنچه
 وعدهای مصرحه در الواح وحیه حق مندرج و مندرج الحمد لله کل
 در حین وقوع جلوه نمود فی الحقیقه چنین است و در قرون اولی چنین
 تصریحات در کتب الهیه از وقوعات آتیہ واقع نگشته این خصوصیات
 بدیع است و همچنین در هیچ دوری تعالیم الهیه را بجزبان اجرا ننمودند
 لکن در این ظهور اعظم تعالیم الهیه بقوه غیبیه ربما عن انف الغافلین
 جاری میگردد هرگز بخاطر نفسی نمیگذشت که عالم انسانی آرزوی حجت
 ربانی نماید و علم صلح عمومی در قطب آفاق بلند شود و همچنین سائر
 تعالیم الهیه ابدگمان نبردت حال اعظم جهان و صاحبان نفوذ بکار
 همت در اجرای تعالیم الهیه میکوشند ولی حال بدایت ظهور شفق است
 بعد از این شفق صبح صادق است و بعد از صبح طلوع شمس حقیقت
 آن وقت صلح عمومی خیمه در قطب آفاق زند و جمیع تعالیم الهیه اجرا گردد

اما میرزا مهدی گمراه و غیر آگاه ^{بالتقصیر} چنانچه در الواح مفصل مذکور این نفوس
 بگمان خود کوشیدند که بتیسه جفا ریشه شجره و فارق و قع نمایند
 و لکن منادی حق بودند رغما عن انفسهم زیرا نصوص الهیه را در رسائل
 ردیه خود استهزاء و افساد درج نمودند و طبع و نشر کردند تا از برای
 کسی مجال انکار نباشد و نگویید این تصحیح از وقوعات آتیه پنجاه سال پیش
 اصل ندارد تم التذکره است حال مجال القای این شبهات نماید اگر کسی
 تردد نماید گفته میشود که این نصوص الهیه در کتاب مهدی نیست و پنج
 سال پیش مندرج و منطبع است اما کتاب جواد ملاحظه قدرت الهیه
 کنید چگونه ناقصین میثاق را داشت که بخط خود چنین سندی در دست
 اجتناب دهند و بسواد بی خویش را اثبات نمایند و بسفاهت پردازند و جمیع
 وقایع را مخالف واقع بنگارند میگویند شخصی سه سپرداشت یکی هر چه
 میگفت راست بود دیگری هر چه میگفت بتمامه کذب و ثالث گاهی کذب
 گاهی راست یاد گفت سپر صادق محبوب من است هر چه میگوید راست
 میگوید و سپر کاذب نیز مقبول من است زیرا آنچه میگوید کذب میگوید استوار

برحمت نمی اندازد ککن خدا خیر ندهد این ثالث را که مراد تردد می اندازد که
 جواد پسر ثانیست اجارا راحت نمود برهانی بر ثبوت میثاق اعظم از
 مفتریات اهل نفاق نیست زیرا از جمیع مندرجات این کتاب واضح آشکار
 میشود که جز حقد و حسد و بغضا مقصدی ندارد از اجتماع احباب
 در آیام رضوان در بوستان و گلستان مرقوم نموده بودید که *عقیر العقول*
 بود انشاء الله از این قبیل محافل آسمانی در آن دیار بسیار تشکیل خواهد
 شد از کجوری علما مرقوم نموده بودید این طبعی است جعل از انشا در آن
 طیبه البته مکرر گردد ولی اگر احباب گاه گاهی علماء را یک میهمانی نمایند
 و ریش و سیایشان اُچرب کنند کدر زائل گردد و بمنوئیت حاصل شود
 قائم مقام بزرگ میگوید گوئه ملا که لوده خداست چون یا بوهای قدرغه
 پر خود و کم د و آفت گاه قننه جو قائم مقام چنین میگوید دخلی بن ندارد
 شما باید این نکته را ملحوظ داشته باشید و اما از استعداد نفوس مرقوم
 نموده بودید فی الحقیقه چنین است تشنه بسیار ولی ساقی قلیل طالب
 بسیار ولی مبلغ کمیاب علی الخصوص مبلغانی که با اعیان و اشراف معاشرت

داشته باشند و حکمترا منظور دارند و در هر خصوص که زبان بگشایند
 لسان بلیغ داشته باشند تا بیان در دل و جان مستمعان تاثیر و جاوه
 نماید بالفعل مبلّغین بسیار کنند و از هر طرف فریاد بلند این
 المبلّغ این المبلّغ چاره نیست جز اینکه در هر شهری محفل بجهت درس
 تبلیغ تأسیس نمود تا نونهالان جت ابهی که در نهایت شوق و ذوق
 و شور و ولهند تحصیل فن تبلیغ نمایند اگر چنانکه باید و شاید معمول
 گردد در اندک زمانی در هر شهری مبلّغین کامل و ناطقین ثابت ظهور
 یابد خوانین با اروپ سفر نمودند امید چنانست که صوتشان در اروپ
 از توپ کروپ شدید تر باشد و دانه های کلمات که از زبان ایشان صد و در
 یابد قلعه کوب باشد علی الخصوص در آلمان مبلغی که از برای ایشان ارسال نموده
 بودید بایشان رسید اما قضیه کرمانشاهان فی الحقیقه امر است عظیم و
 برهانیست قوی که علو امر الله بچه درجه رسید جناب قابل علیه بهاء الله
 الاهی حاضر و از عنایت و لطف شما که شامل حال و گشته بخت شکرانه و خوش دعا در
 شما میفرید و علیک البهاء الاهی الحّمیر ۱۳۳۱ عبد البهاء عباس

شیراز جناب اقامیرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الابعی

هو الله

۷۹۷

نظر امضاء مبارک

ای ثابت عهد و راسخ پیمان نامه شما در بهترین زمانی وارد زیرا
 سالهای چند بود که از خطه شیراز اوازی بگوش مشتاقان نرسیده
 بود این نامه پیاست مبین بود که ازان اقلیم طیب طاهر باین تفعه مبارکه
 رسید پیام آن یار مهربان بود و سبب روح و روحیان المجرله احببه
 شیراز با وجود انقطاع اخبار مؤید ثبات بر میثاق از الطاف نیر آفاق
 بودند امیدوارم که آهنگ ملکوت چنان بلند گردد که آن خطه را
 غبطه آفاق کند از پیش مرقوم شده بود که امیدم چنان است که
 شهناز از شیراز بمسامع ملأ اعلی رسد مقصود این بود که احببای
 الهمی چنان بنا بر محبت ربانی شعله زنند که نفحات الله سرایت بالخراف
 کنند این بود مقصود این عبد نه امر الله باری جمیع دول و مقل عالم
 از ناره این حرب عمومی در عذاب الیم افتادند بنیان بشر متزلزل گشت
 و عالم انسانی در بحرانی عظیم افتاد جمیع طوائف هدف سهام مصائب
 گردید

گردید اما از الطاف بی پایان جمال مبارک این حزب مظلوم در جمیع اقالیم
 محفوظ و مصون ماند و این از مهمت تعالیم الهی است که جمیع ملل و دول
 متیقند که حزب الله جز صلح و صلاح و وحدت عالم انسانی و الفت و مهربانی
 مقصد و مرادی ندارند حتی جمیع اعدا شهادت بر این میدهند چه که
 این حرب جهاشوز سبب شد که نصوص الواح الهیه جمیعاً تحقق یافت
 و مثل شمس در قطب زوال ظاهر و آشکار گشت مجال انکار از برای نفسی
 نماند حجت بالغ شد زیرا بعضی از اعدا کتبی تألیف نمودند و محض افساد
 و ایقاد نائز و بغضا این نصوص الهیه را که پنجاه سال پیش از قلم اعلیٰ
 صادر در کتاب خویش ثبت نمودند و پیش از سی سال طبع و نشر کردند
 حتی بعضی کلمات را که قدری مبهم بود تفسیر و تصریح نمودند که این
 سبب همچنان اصحاب نفوذ از اعداء شود و بر قلاع و قع شجره مبارکه
 قیام کنند حتی میرزا مهدی خان معهود در رساله هدیاش این
 نصوص الهیه را درج نمود مثلاً یا آیتها النقطة الواقعة بین البحرین
 (یعنی القسطنطیه) در میان دو هلال درج نمود تا سبب همچنان

شخص و جهود گردد و بدانند که مقصود قداستقر علیک سریر الظلم
 اوست این اعدا فی الحقیقه منادی بودند آن که نصوص الهیه بعد
 از پنجاه سال تحقق یافته مجال انکار از برای نفسی نمانده زیرا چنانکه مرقوم
 گشت سی سال پیش در رسائل اعدائت و طبع شده هر کس انکار نماید
 بان رسائل استدلال گردد البته بجرائد اروپا اطلاع یافته اید این
 عبد در جمیع محافل و مجالس و معابد و کنائس نعره زنان اعلان نمود
 که ای حاضران ای مستحان اقلیم اروپا مانند حجیم در زیر زمین مواد
 ملتبه ملو است و عبارت از جبهه خانه و قورخانه گشته منوط بیک
 شماره است فوراً شعله بجان آسمان زند و نائره حرب افرا حاطه
 نماید و یقین است که چنین گردد ای هر دمان بکوشید و بجوشید
 و بجروشید بلکه این آتش جهان سوز خواهد موش و افسرده گردد و آت
 اقلیم زیر و زبر بشود و جهان از خاور تا باختر ویران گردد بنیان بشر
 زیر و زبر بشود و در جهان افریش بنیاد راحت و اسایش برافتد و این
 نطقهای صریحه در جرائد در سنه ۱۹۱۲ انتشار یافت حال
 حسب

بحسب نصوص الهیة احساسات صالح عمومی در قلوب منبعث گشته
 عقلی عالم که این امر عظیم را مستحیل می‌شمرند و از قبیل او هام میدانستند
 حال بترویج قیام نمودند جنج نصوص الهی در افواه خیر خواهان بعنوان دیگر
 در تداول است البته نطقهای نفیس حضرت رئیس را در محافل عظمی شنیده آید
 و در جراند خوانده آید اساس این شورای صالح از تعالیم الهیة مقتبس است
 حضرت رئیس چهارده قضیه حال در محافل کبری تصریح نموده که این سبب
 نجاح و فلاح عالم انسانیت دوازده قضیه از آن قضیه های چهارده
 پنجاه سال پیش در الواح الهیة تصریح گشته و طبع شده و اکثر ترجمه
 گردیده و انتشار یافته ملاحظه کنید که شریعت الله چگونه بقوه مغنویه
 انتشار می یابد اما خبر صعود بعضی زیاران بجهان نامتناهی سبب اخراج
 این اوارگان گشت ولی از برای ان نفوس مبارکه که این رحلت سبب فرح
 و مسرت است مسجون ازاد شد و مبتلای حرمان بمخمل تجلی در غیاب مگنا
 شتافت و اما در خصوص رساله جواد بیسواد ابداً معنی به نیست زیرا
 هراسان بانصافی بجزرد اما ان نظر در چنین رسائل بحقیقت پی برد

و آگاه گردد که جمیع این عبارات منبعث از عالم شهباست و این رساله
 تألیف جوادی بی سواد نیست بتعلیم مرکز نقض است که بنام او انتشار یافته
 و همچنین رسائل دیگر نیز که انتشار یافته تألیف مرکز نقض است ولی
 بنام این و آن شهرت داده اگر ممکن باشد کتبی که بخط میرزا آقا جان است
 و نزد حاجی میرزا نبوغ خوشی بدست آرید زیرا در آن کتب بسیار
 محو و تحریف واقع چون بواسطه آلات تدقیق شود واضح و نمایان گردد
 باری از این گفتگوها بگذریم و بنفحات الله ما نوس شویم بفرمایش
 مبارک بپردازیم در رسائل سلوک این بیت را روایت فرمودند
 زین مردمان سست عناصر لمر گرفت شیر خاوردستم دستانم آرزوست
 حضرت خوانین الحی الله در ظل حمایت الهیه محفوظ و مصون و تکمیل
 علوم مشغول و چون راه باز گردد و مسافت سهولت یابد در حال
 باکمال اشتیاق عزیمت بان صفحات خواهند نمود جمیع اجناس فردا
 فردا از قبل من تحت مشتاقانه برسان و علیک البهاء الاهی

۲۳ جمادی الاولی ۱۳۳۷ عبدالبهاء عباس

۲۸۲
۱۴۶

جناب عزیز الله خان جناب عبدالحسین خان و جناب علی محمد خات
علیهم بہاء الله الایمی

هو الله

۷۶۸

خط کتابت و امضاء مبارک

ای یاران عزیز من نامہ اتمہ الله منار کینا ہوف رسید بسیار
رجا نموده کہ یکی از شما بچہت ہدایت خلق در ان سامان بماند چہر
ملاقات شما با ان نور رسیدگان چہزار ملکوت سبب سرو در
وجہ و راست بلکہ ہدایت سائرین ولی بنظر مشکل می آید زیرا
حضرت محمد باقر خان عنقریب بامتعلقین در یکماہ دو ماہ حاضر
میشوند با وجود این اگر کمان یکی از شما ہا برود و مشغول تبلیغ
گردد و تشویق اجتہاد و اماء رخن پردازد و علیکم بہاء الله الایمی
عبدالبہاء عباس ۷ کانون ثانی ۱۹۱۹ حیفاً

بواسطہ اقامیرزا عبدالحسین خان علیہ بہاء الله الایمی
امہ الله المقربہ و رفقہ طیبہ طاہرہ والدہ محترمہ عبدالحسین خان
و علی محمد خان طلعت علیہا و علیہما بہاء الله الایمی

هو الله

۷۶۹

یا امامه البهاء جناب عبدالحسین خان و جناب علی محمد خان دونها ل
 جنت ابھی مدتی درلین صفحات مشغول بتحصیل علوم و فنون بودند
 و ہر سال مدتی در حوار مقام اعلیٰ بذکر و فکر حق مألوف حال قصد
 ان صفحہ دارند فی الحقیقہ خوب سلوک نمودند و من ارانان راضی بود
 و ہمیشہ سبب ذکر خیر تو بودند کہ آن ما در این دو جوان برازندہ را
 خوب تربیت نمود رضیخ تلمی محبت اللہ کرد و ربیب مہدمغز اللہ
 باری شکر کن خدا را کہ قرین چنین نردگواری و ما در چنین دو پسر
 و فاپرور من در حق جمیع دعا مینمایم و باستان مقدس تضرع و
 زاری مینمایم کہ کلاً بعواطف رحمانی دائماً مشمول نظر الطاف
 ربانی نماید و علیک البهاء الاجمی ۲۲ آب ۱۹۱۹ عبدالبهاء عب

خط کتاب و اضافی و در

هو الله

بواسطة حضرت عندلیب علیه بهاء الله

سروستان جناب استاد حسن کوزه گر علیه بهاء الله الاجمی

هو الله

هو الله

خطا بنوعه و امضاء مبارک

ای بندهٔ جمال‌بهی هر چند در صحرائی فراق آتش استیاق برافروخته^{۷۸}
 و آرزوی عتبهٔ نیرافاق داری و عبدالبهاء نیز سرمست این جام
 اشواق است ولی حکمت مندرجهٔ در الواح و اوراق اقتضای آن نماید
 که در این اوقات در آن صفت شود آنگیز گردی و مشکبیز شوی
 تا هر دلیل او هام را عزیز عرفان نمائی و اسیر زنجیر شبیهات را
 بملکوت آیات هدایت کنی شعلهٔ زنی آتشی افروزی پرده‌ها بسوز
 و بفیروزی عهد و پیمان الهی در آن کشور گنج رحمت اندوزی
 امه الله المقربه ضمیمهٔ محترمه را تحت تامله برسان و بگو ای کنیز
 با عقل و تمیز الهی اماء رجن در آن سامان الحمد لله بسیارند باید
 یکی از آنان چنان شود و شعلهٔ افکنند که جمیع اماء الهی بوجود و سرور
 آرد جناب آقا محمد علی و آقا علی محمد انجال امجاد و امه الله اخت و نصرت الله را
 از قبل عبدالبهاء نهایت مهربانی مبذول دار و جناب آقا عباس علی را
 ببشارات الهی مبشر شو و جناب آقا فخر علی را بگو آغاز نغمه و ترانه کن

که روحانیا ترا در حدائق قدس بوجود و طرب آری و علیک التّحیّة

والشّاء ع ع

سروستان جناب استاد حسن فخار و حرم محترمه اش

علیها بیهاء الله الاهی

هو الله

۷۷۱

ایچی و نفس مطہئنہ نامہ شمارسید از مضمون مفہوم کہ الحمد لله
 رایات آیات دران خطہ و دیار موج میزند و سراج و تاج محبت الله
 در نہایت اشتعال این موهبت عظمیٰ زبان بشکرانہ گشائیید
 و باچک و چغانہ بجماد و نعوت حی قدیم پردازید کہ چنین موفق
 شدہ اید و مؤید گشته اید و شکرانہ این موهبت حسن الفت
 و وحدت اندر وحدت است باید یاران الہی مانند گلہای باحقیقہ
 زینت یکنیلگر کردند و مانند امواج یات بحر ظہیر و نصیر یکنیلگر شوند
 و بمتابہ اشعہ شمس حقیقت جمیع از مرکز محیط متصل گردند جناب
 حاجی محمد علی و جناب علی محمد و امہ الله قرسلطان و عباس علی

فہد کات و امضاء مبارک

دعوت الله

ونصرت الله وقدرت الله ورفعت الله ومرتضى وقدر على جميعا

تحت ابداع اجهي برسنان جناب ميرزا علي نيز تكبير ابداع اجهي البلاغ

نما و عليك البهاء الاجمى ۴۴

هو الله

ش جناب محمد حسين عليه بهاء الله الاجمى ملاحظه نمايند

هو الاجمى

۷۷۲

اي بنده حق روزها بسرايد و آيام منتهى گردد ولى الطاف جلال مبارك

باقى و برقرار و عنایت اسم اعظم دست در آغوش ابد و سرمد بپایان

پس تو آنچه ابدیت طلب و آنچه سرمدیت بخواه و بعون و صون او

مسرور و مشعوف باش و البهاء عليك و على كل ثابت القلب را سخ المدم

في عهد الله و ميثاقه ۴۴

بواسطة جناب بشير الهى

جناب اقا محمد حسين سراج عليه

بهاء الله الاجمى

بهاء الله

هو الله

ای بنده حضرت مقصود نامه تورا رسید و از شدت محبت باعد
 فرصت خود را جواب مرقوم میگردد تا بتجدد الطاف جمال مبارک پرداز
 که عبد البهار چنین مفتون تو نموده که بجزد وصول نامه بنگارش
 جواب پرداخت ای یار مهربان وقت شادمانی و برجت حضرت
 پروردگار کامرانست از این جهان فانی دل بردار و بیجهان الهی
 ارتباط یاب تا هر دم تأییدی جدید یابی و فرح و سروری عظیم
 طلبی و بجناب آقا حسن اخوی بنهایت اشتیاق تحیت ابدی اجمعی
 ابلاغ دار و علیک البهاء الاهی ع ع

خط کاتبه و امضاء مبارک

کهران جناب میرزا حاجی آقا علیه بهاء الله الاهی

هو الله

ع ۷۷
 اثبات برهمن نامه شمار رسید وصول مکاتبه را مرقوم نموده بودید
 و همچنین نامه ای از جناب میرزا احمدخان بمشارالیه بنهایت محبت از قبل من ابلاغ
 دار و تحیت ابدی اجمعی برسان فی الحقیقه جانی پاک دارد و دلیلتانک نام مولود جلی
 اش
 بد

خط کاتبه و امضاء مبارک

آزردخت مبین و مبارک است و جناب معاون المالك و جناب حاجی تاج
و جناب فخرالذکرین را از قبل من تحت ابداع ایمنی ابلاغ دار و عليك البهاء الاجمعی

ع ع

هو الاجمعی

بواسطه میرزا حاجی آقا علیه بهاء الله جناب احمد قبل علی من اهل لواسط

عليه بهاء الله الاجمعی

٧٧٥

هو الاجمعی

یا من انجذب من نجات الله قدرت ايات شوقك الى الملکوت الاجمعی و شمت
دائحه رياض المعاني من حدائق الكلمات فاسكرت قلوب الاحباء رحيقها المحموم
وطيبه المشمو لذاخذت العلم ورقم هذه الكلمات الناطقة بالثناء على
الاسم الاعظم بما ايدك على الاستشراق من انوار فيوضات الله قد على خدمه
امر الله واتع عبد البهاء في عبودية عبته البهاء حتى تنباهي بين الملاء الاعلى
والبهاء عليك يارقيق البهاء

ع ع

بواسطة حضرت حیدر قبل علی طهران جناب احمد علیخان

علیه بهاء الله الایمی

هو الله

۷۷۴

ای مؤمن ثابت راسخ هر چند روزگار ستمکار است و آیامی چند شما بیکار
ولی امیدوار باش زیرا در سبیل پروردگار است محزون مباش چه که
سختی پایدار نه ولی آنچه باقی و برقرار و نتایجش متتابع در مرور قرون
و اعصار الحمد لله حاصل است در این دریایی پر انقلاب گاهی کشتی در اوج
امواج و گاهی در نهایت انحطاط ولی ناخدا باید متوکل بر خدا باشد یقین
که عاقبت کشتی شما ساحل رسد و نهایت راحت و استقرار یابد بجناب
میرزا حاجی آقا تحت ابدع ایمی برسان و علیک البهاء الایمی

عبدالبهاء عباس

۹

طهران بواسطة جناب میرزا حاجی آقا جناب احمد علیخان علیه

بهاء الله الایمی

هو الله

حکایت معروضه مبارک
 ای یار عزیز دلگیر مباش غمگین مشو محزون مگرد مغموم ملشین ^{۷۷۷} نظر عیناً
 خفی الاطاف الحیرله شامل است و پرتو شمس حقیقت درخشنده و تابان
 چند است که بزایهٔ خمول خریدی بی باز وقت اوج قبول آید الحیرله در نزد
 آشنا و بیگانه و اغیار و یار بیترین صفات مشهور و معروفی کل شهادت
 بر پاکی فطرت و غلو نیست و حسن طینت و وفور همت شما میدهند و این
 قضیه نادر الوقوع است دیگر اگر در استمرار منصب و مأموریت اندک
 زمانی خللی حاصل گردد این از مقتضیات این جهان بیوقاست و آداب زمانه
 بجایا لهذا حزین مشو غمگین مگرد مشام بنفحات گلشن ملکوت ابجی
 مشکین فرما انشاء الله امور ظاهره نیز انتظام حاصل نماید جناب
 مقرب درگاه کبریا برادر محترم محمود خان را از قبل من نهایت اشتیاق

بلاغ نما و علیک البهاء

الابجی

بواسطه جناب آقا سید اسدالله و جناب میرزا حاجی آقا جناب عنایت الله

سیر جناب حاجی خان علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۷۷۸

ای نونهال گاشن توحید هر چند طفل صغیری ولی در ملکوت اجمعی کبیری
زیرا که از پستان هدایت شیر موهبت نوشیدی و در مهد الطاف پرورش
یافتی و در اغوش محبت الله در نشو و نمائی امیدوارم که بقوه معرفت الله
بیلوغ و رشد رسی و جوانی روحانی و فتائی رحمانی گردی و علیک البهاء

ع ۴

الاهی

طهران بواسطه آقا میرزا علی اکبر میلانی جناب احمد علی خان علیه بهاء الله

الاهی

هو الله

۷۷۹

ای یار حقیقی اکنون عبد البهاء در مدینه اسکندریه تیاران مشغول و شب
روز در نهایت محزون نیاز از درگاه رب ملکوت طلب تأیید و توفیق مینماید

نایاران بایکدیگر متحد و متفق شده تا سبب یگانگی در این جهان فانی بنمونه
بقسمیکه هر بیگانه آشنا کرد هر بعید قریب شود و هر اغیار یار گردد
در عالم وجود ضری اعظم از اختلاف نه و خیری احب از ایلاف نیست
جمال کبریاء تجلی وحدت عالم انسانی بر افاق نمود ولی چه فائده که اهل عالم
از پی شبی از این تیم اعظم دور مانده اند جمال مبارک پنجاه سال تجمل شد
بلا فرمودند و زنجیر بر خیمه مقدس افتاد تا در قطب افاق خیمه وحدت
عالم انسانی مرتفع گردد و علم یگانگی موج زند و البته جنو اهل عالم
مقاومت این امر ننمایند امید داریم که من بعد این رایت سر برافرازد
و بنیان بیگانگی از عالم وجود براندازد و عليك البهاء الاجمى ۴۴
۲۷ بیج ۱ ۱۳۲۱ بواسطه جناب اقا میرزا علی اکبر جناب

میرزا حاجی آقا علیه بهاء الله الاجمى

هو الله

۷۸

اثبات برهمن فی الحقیقه سزاوار هرگونه عنایت و لایق هر نوع رعایت
خدمات در ملکوت اجمی مقبول و همت و اقتدارت مثبت و معروف بیقین بدان

که نظر عنایت از حضرت اجدت شامل گردد و مظهر توفیقات صمدانیه خواهی شد

وعلیک البهائم الایچی ۴۴

بواسطه جناب حاجی آقا محمد علاقه بند جناب میرزا حاجی آقا علیه بهاء الله

هو الله

۷۸۱

ای بنده قدیر الهی گمان منما که سکوت و خاموشی من دلیل فراموشی است

بلکه یاران الهی هواره هم اغوشند و پرهوش و صاحب گوش هر چند بظاهر

در دیار بعیدند ولی بحقیقت قرین و هم نشین هر دم یاد تو نمایم و شادمانی تو

خواهم و تأییدت جویم و توفیقت خواهم امید دارم که بنده ثابت راسخ

حق باشی و دائم قائم بر خدمت امر تا انا راستقامت و تنزیه و تقدیس از جمیع

شئون و احوالت ظاهر و باهر گردد وعلیک التحیه و الشاء ۴۴

طهران جناب میرزا حاجی آقا علیه بهاء الله الایچی

هو الله

۷۸۲

ای ثابت بر پیمان نامه شمار رسید و صدق و امانت و همت و غیرت

جناب احمد علیخان در خدمت ملت و دولت مسلم در نزد هر منصفی است در مدت

خط کتابت و امضاء مبارک

خط کتابت و امضاء مبارک

مأموریت خویش چنانکه باید و شاید بنظم و ترتیب موقوف شدند و لیسبب
 فساد مبغضین چنین شخص مهمی از کار منفصل شد و الحمد لله وزیر سابق
 منفعل و مطومیت ایشان در نزد کل ثابت و واضح گردید لهذا نباید متأثر باشند
 زیرا صیقل صدقت و امانت و کاردانی ایشان تا بقیعۀ مبارکه رسید اثبات
 بر پیمان نامه های پیش و اصل نشد و عبد البهاء حرکت باین سمت نمود
 لهذا در تحریر جواب نامه فوری حاصل گشت حال شما بایشان و اخوی
 محترمشان محمود خان از قبل من نهایت اشتیاق و مهربانی و نوازش ابلاغ دارید
 که مخزن و مغز نباشند در این جهان فانی هیچ امری استمرار نیابد گاهی
 عزلت است و گاهی نصب گاهی کامرانی است و گاهی عدم شادمانی اصل
 اعمال و افعال است الحمد لله ان در نهایت کمال لهذا مطمئن باشند
 که آب رفته باز آید بچو و البته تأییدات الهیه رفیق گردد و باز ققنود
 حاصل شود و علیک البهاء

الابهای

طهران بواسطه جناب آقا میرزا علی کرمی میانی جناب آقا میرزا حاجی آقا

علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۷۸۲

ای بنده بها جام عطا سرشار است و صهبای وفادار نهایت سورت
و شدت بهینتها ولی چه فایده که چشند قلیل است و نوشند اقل قلیل
بلکه بدیغی کرامتی کند و قوت ملکوت بنوشاند امید چنان است که تو
از این جام سرمست باشی و از این باده حی پرست و علیک البهاء الاهی

خط کاتبه و امضاء مبارک

ع ع

هو الله

بواسطه جناب حاجی آقا محمد جناب حاجی خان علی بهاء الله

هو الله

۷۸۳

ای بنده بها سر از جیب هدنی برآور تا در عبودیتش دید بیضائی بنمائی شمع بر آور
و ناله جاسوزی برار تا مرغان چمن بر سر ووسمن باهنگ یا بهاء الاهی نعره
زنند و بگلبنانک پارسی بیان اسرار الهی نمایند و علیک التحية والتشاء ع ع

خط کاتبه و امضاء مبارک

طهران بواسطه جناب امین جناب اقامیرزا حاجی آقا علیه بهاء الله

هو الله

حکایت حضرت امیرالمؤمنین

اثبات بر میثاق حمدکن خدارا که در یوم اشراق بشرف لقای نیرافاق فائز گشته
 و باهل وفاق پیوستی و از حزب نفاق دوری جستی و بر عهد و میثاق ثابت
 و باقی ماندی جناب امین ستایش عظیم از انجناب و اشتغال تو نمود که
 مقیم در گاه عبودیت است و مشتعل بنار محبت حضرت احدیت از این
 ستایش که موهبت افرینش است مسرور شده و بر نگارش این نامه
 مجبور گشتم زیرا محبت اجبار بر الفت نماید و سبب یاد و ذکر یاران گردد
 از خدا خواهد که هواده بنکر حق مشغول گردید تا محرم را از شوی و همد

و هم و از گردی و علیه التحية والثناء ع ع

طهران بواسطه جناب سینا حضرت نیر علیه التحية والثناء ۲۰ ربیع الثانی ۱۳۲۶

هو الله

۷۸۶

حکایت حضرت امیرالمؤمنین

ای نیر نورانی جناب سینا را جای ذکر شما نمو و حال آنکه دائماً در نزد این عبد
 مذکور و در انجن الهی معروف و مشهور احتیاج بنکر ظاهری نه ولی چه نما

جناب سینا چنین امر میفرماید من نیز از روی چنین که مطیع او امر بندگی
 جمال مبارک باشم و این اطاعت چه قدر شیرین است این خضوع و خشوع
 و محبت چه قدر لذت دارد بجان غزیرت قسم که هر وقت اطاعت
 نفسی از حجابی الهی نماید مدتی فرح و سرور دارم این حرفهای متفرقه
 بود آنچه مختصر و مفید است این است که آن جناب بجان و دل بکوشید
 که روز بروز الفت و اتحاد احبباز دیا دیا بد و تا توانید مجامع تعلیم را
 گرم نمائید که یاران روحانی در نهایت حکمت و کاردانی بنشر نجات الهی

پردازند و علیک التحية والنساء ع ع

بواسطه حضرت نیرو سینا جناب آقا میرزا زمان خان علیه بهاء الله علیه السلام

هو الله

۷۸۷

ای ظالم حقیقت انسان جزء اعظم عالم وجود و ثمره شجره جهان شهود است
 نوعیت ابدی است و این حقیقت سرمدی او را بدایتی و نهایتی نیست
 آنچه حکمای فرنگ در نشو و نما ی انسانی گویند که از عالم جاد و نبات و
 حیوانی آمده و بنشو و نما ی این مقام رسیده او هام است زیرا نوعیت قدیم است

کلامت و مهر و اوصاف مبارک

شاید در این کره ارض در بلیت بمنزله نطفه بوده بعد ترقی کرده و بمقام احسن
 الخالقین رسیده اما آن نطفه که بتدریج ترقی نموده نوع انسان بوده نه حیوان
 لهذا این نوع قدیم است و از اصل اشرف کائنات روی زمین لهذا هو الحق
 و ما بعد الحق الا الضلال المبین لم یزل حق بوده و خلق تجرد یافته مانند
 اقیاب و شعاع خورشید بی نور ظلام مردیچو راست و سراج خاموش
 سزاوار کاشانه کور و علیک البهاء الابهی ۴۴

طهران بواسطه حضرت نیرو سینا جناب میرزا محمود دامغانی علیه
 بهاء الله الابهی

هو الله

۷۸۸

ای مجتهد روحانیان مدرسه خویش را دبستان الهی کن و ادیب فیض نامت
 شو حقایق و معانی درس و سبقه اطفال را چنان تربیت کن که هر یک در علم
 و فنون ادبی و مادی و معانی الهی تجرید گردند و سبب زینت عالم انسان
 شوند تعجب مفرما تأیید ملکوت ابهی شامل مخلصین است و جنود ملأ
 اعلی ناصر ثابتین راسخین و علیک البهاء الابهی ۴۴

حفظ کاغذ و امضا و مهر

طهران بواسطه جناب حاجی میرزا علی الله جناب آقا سید محمد رضا
ابن من ادرك لقاء ربه الأعلى في ملكوت الألبهي سينا عليه بجاه الله الألبهي
هو الله

۷۸۹

ای شیخ حضرت سنی نامه شمارسید از مضمون سرور و جبر و عظیم صل
گردید زیرا مشحون بشارت اعلاء کلمه الله بود که الحمد لله خطه عراق
گلشن اسرار گردید و نفوسی چند بنظر حضرت پروردگار درآمده و الحقیقه
آن خطه و دیار سزاوار چنان است که بنفحات قدس مشکبار گردد زیرا
در وسط ایران واقع و نفوس در نهایت درایت و ذکا و استعداد و
قابلیت فطری وجود و مهیا الحمد لله در قم بخدمت قائم شدی و
بایگانگان معاشرگستی و بنحو خوشی گرگان را از درنگی منع نمودی و
ظالمان را از جور و ستم مانعت کردی نفوس را که تربیت نمودی امیدوارم
که من بعد بتدریج ترقی نمایند و تخم باکی که افسانندی انبات گردد در
قاهان الحمد لله نفحات رحمان منتشر شد و انشاء الله من بعد تأثیرات
عظیمه خواهد نمود بر ماست که تخم بیفشانیم انباش با خداست

خطه کاتبه مضافه مبارک

و یقین است که میرویاند اما قضیه عروج حضرت نیراوح عرفان
 فی الحقیقه بعمو تأثیر نمود عبدالبهاء بجزر استماع گویان شد و قلب سوزنا
 جمیع یاران جسرتی عظیم مبتلا گشتند و از فراق آن سراج وفاق بنوحه
 و ندیه پرداختند ولی تسلی قلوب آن است که عاقبت در ملکوت پنهان
 الفت و پایان حصول خواهد یافت در تفریش الحمد لله نفوسی با حضرت از
 آمدند و هم راز گشتند و همد و هم آواز شدند امید چنین است
 که نذر آن اقلیم بلند گردد و امر الله انتشاری عظیم یابد مرود آن جناب
 بشاه آباد و خلج آباد و سلطان آباد سبب آبادی بود و البته علت آزادی
 اسیران نفس و هوی گردد اما حضرت امامیرا اقاخان آن یار مهربان الحمد لله
 بخدمت قائم و در جمیع موارد موفق و منظور است جمال قدر روحی لا محاله
 الفداء نظر عنایت مخصوصی بخدمت قائم مقام مرحوم داشتند حال الحمد لله
 آثاران عنایت و الطاف ظاهر و باهر گردید که در خاندان آن بزرگوار
 چنین نفس مبارک مبعوث شده اما اجبای کلیمی آن نفوس فخری ایات هدای
 و سراجهای محبت الله هستند طوبی لهم و حسن مآب جناب امامیرا زینب سلطان

و جناب آقا میرزا نصر الله في الحقيقه در سبيل الهي خان نشانند و در هر نفس
صد جان شاد نمایند جناب آقا روحی خان و جناب اسد الله خان را
از قبل من با نهایت اشتیاق تحت ابدع ابهی ابلاغ دارید جناب آقا میرزا
نصر الله في الحقيقه در کمال خضو قلب صلوة را تلاوت مینمایند و صیام ایشان
در درگاه احدیت بسیار مقبول گردید و عليك البهائم الأجمی ع
طهران جناب آقا سید محمد رضا بن جناب سینا علیه بهاء الله الأجمی

هو الله

۷۹۰

اشیای ثابت بر پیمان تربیتی که در تعلیم قرار دادید که از بدایت اثبات
الوهیت و وحدانیت رب قدیم و نبوت انبیاء و مرسلین و بیان آثار
و آیات و عجائب کونیه بسیار موافق چنین مجری دارید البتہ تأیید
از رب مجید خواهد رسید و حفظ الواح و آیات حکمت و احادیث
بسیار موافق البتہ کمال همت را در تعلیم و تفهیم و تدریس مبذول
دارید و علیکم البهائم الأجمی

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

بواسطة جناب يونس خان جناب امامنا على اصغر كركاني عليه

بهاء الله الأجلي

هو الله

٧٩١

حفظ كتابه صلى الله عليه وآله وسلم مبارك

الهي الهي ان عبدك عيسى قد اقبل الى عتبة رحمتك وانجذب بنفحات قدس
ربانيتك وكشفت عنه الغطاء وجعلت بصوحيدا كاشفا لاسرار الفداء
واقمت على عبادتك وتمجيدك وتسبيحك في كل صباح ومساء ووجدت قلبه
بمغناطيس محبتك المتوقدة بين الضلوع والاحشاء ورفعتك اليك بهذا الانشاء
وبكى عليه عين الاحباء وارتفعت في مصيبتك زفوات الاقرباء واشتدت
المسرات حتى آلت الى السكرات ايرت عامله بفضلك المنجي من الذركات والمزق
لاعلل الدرجات وادخله في جنك المأوى وفردوسك الاعلى في ظل شجرة طوبى
فانزرا باللقاء وضعتنا باعظم التعماء والآلاء واجعله آية الغفران وراية العفو
والاحسان ومنرديا برداء اللطاف في ججوة الجنان انك انت الرحيم الرحمن
الغظيم الغفران وانك انت المنان الجزيل الاحسان

هو الله

عليه بهاء الله الأبهى

جناب نیر

۷۹۳
طهران

هو الله

ای نیر من حمد کن خدا که بر تو هدایت از جنیت لامع و نور موهبت جمال
ابهی در رخ ظاهر و واضح محافل تبلیغ را بیار و شمع هدایت کبری روشن
فرما تشنگان را آب گوارا شو و مردگان را روح فرج بخشا سوستان الهی را
صهبای جان بد و عاشقان جمال ابهی را بمشاهده و لقا درملأ اعلیٰ نوید
بخش ای جناب بجان عزیزت که غروب آفتاب است و مجال تحریر بیشتر از این ندارم
دیگر انشاء الله محض خاطر شما بعد از مغرب یا فردا و علیک التحیة والنساء

خطابته مهر و امضا مبارک

ع ع

۷۹۴

طهران بواسطه حضرت سینا جناب آقا میرزا علیاکبر کاکان علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

ای بنده حق در درگاه در عهد و زمان پیشینیان وقتی کان سیلاب بیتاب بود
و حوالی در زلزله و تردد و اضطراب حال کیمیای کبریا چنان نفوذ و قدرت وارد

خطابته مهر و امضا مبارک

که بحجر القا نفوذ کند و ثبوت و رسوخ بخشد گنج رنج است ولی انز ملکوت
 غنای ابدیست و ثروت سرمدی و محقیقت نفس پر مصیبت است آنچه
 ضعیفتر بهتر زیرا قوتش سبب ضعف است و امیریش اسیر می است برها
 الهی مانند مه تابان است ولی کوران محبوب از مشاهده آن ارزو و
 مقصد روحانیان مانند دلبر مهربان در انجن ربانیان جلوه گر است
 ولی دونان و پست فطرتان با مورد دیگر گرفتار هر شجر بی ثمر مگر نسیم شجر
 بمرور آید هر شجر بی اطراوت و لطافت بخشد اما درخت خشک را چه
 بهره و قیمت دریا چون موج برارد ماهیان نیز در ظل موج بحرکت
 آیند و قطع مسافت کنند و اگر هر ماهی خوض در عمق نماید از حرکت امواج
 بی خبر است امید از فضل و عنایت حضرت پروردگار است که نور هدایت
 بدرخشد و سلسبیل روحانیت کبری از منبع دل و جان بجوشد

وعلیک التَّحیَّه

والشَّاء

طهران حضرت نیر و حضرت سینا علیهما بهاء الله الابهی

هو الله

۷۹۴

ای دو بنده باوفای جان فشان جمال ابهی نامه رسید و از قرائتش سروری
جدید حاصل گردید که الحمد لله محافل تبلیغ رشک جنان است و مجالس احبا
غبطه جنت گلزار و گلشن است و سبب هدایت هر سخن آفرین برزور و بر
بازوت باد ایوم جزو بایید در اوج اعلی طائف و بر محافل تبلیغ متابع وارد
از نفعات هدایت کبری که از محافل علیا منتشر مشام ملا اعلی معطر و از آهنگ
یابها، الابهی که از شوق و غرب عالم مرتفع مسامع اهل ملکوت ابهی ملتد
ای یاران علماء سوء غافلان بخود پرداختند و روز بروز خود را در مشکلات
اندازند گهی بمعارضه حکومت پردازند و گاهی تمهید اساس عزت این عالم
آغازند نه فکر بگری و نه رأی صوابی و نه اتحاد و اتفافی و نه یگانگی و اشنائی
جعلوا امرهم بینهم ذبیرا و کل حزب بما لدیهم فرح و ذرهم و خصوصهم بلایعوب
اعظم وسیله ترقی در این جهان ارتباط حکومت و ملت است و اتحاد تابع و
مشیوع آنان از این غافلند و در هر امری جاهل الحمد لله یاران الهی از این فکرها

کتابت و امضاء مبارک

فارغ و جمعیت خاطر حاصل بکسی نزاعی نه و بانفسی جلالی نیست باکل در نهایت
 صلح و صفا و دوستی و وفا هستند دوستان یگانه هر خویش و بیگانه اند و
 یاران و فادار دوست و اغیار باکل صلح و آشتی دارند و باجمع راستی و دوستی
 و نوع پرستی لهذا باید در این فترت بکمال فراغت بنشر هدایت پردازند و
 نفوس را بجهت کبری و وحدت عظمی و الفت ملا اعلی دلالت نمایند و علیکم

التَّحِيَّةُ وَالسَّلَامُ يَا أَهْلَ الْبَيْتِ ع ع

سواد این مکتوب را با طرف بواسطه آقا میرزا علی کبریا ارسال دارند یعنی بخط خوش
 بر ورق لطیف طبع درست نمایند و ارسال دارند ع ع

بواسطه جناب آقا سید جلال طهران جناب مهتد علیه بهاء الله الایمنی

هو الله

۷۹۵

ایندک الهی نامه شما رسید و معلوم گردید که از جواب سابق محزون شدید
 مقصود نه چنان بود بلکه مراد این بود که آن ستمکون و رزم منو در آیام مظاهر
 مقدسه مکتوم ماند حال افشای آن جائز نه زیرا نظم عالم بر همه خورد و امور
 مختل گردد حال شما این را ملاحظه نما که مظاهرها مقدسه منعرض این گونه امور

نگشتند یقین است که بی عصمت الهیه بر آن است آگنود تا بحال دانه محلی
 بود و گلدسته هر جی پس تو کفر قدی طلب و نفوذ عظیم خواه تا انا راه
 جمیع انا قرا حاطه نماید این است صنعت باقیه این است موهبت دائمه
 این است آکسیر نافذ در قلوب و ارواح این است فنور اشباح و علیک

البهاء الاجلی ۴۴

هو الله

طهران جناب آقا سید محمد رضا ابن سینا علیه بقاء الله

هو الله

۷۹۶

ای ثابت بر پیمان محزون مباش دل خون مگرد انشاء الله همان کورد که از روی
 دل و جان تست خواهد گشت قدری صبر تا فی الحقیقه همان اهل عدوان
 ساکن گردد و اولیای امور مطمئن شوند آن وقت باز همان بزوست و همان
 صها و بیاله و همان گلشن است و همان گل و لاله از پیش جواب مسئله مرقوم
 شده البته تا بحال رسیده و قتش باز خواهد آمد و علیک التحیة و التناء

خط کلام هر دو امضا مبارک

طهران جناب آقا سید محمد رضا علیه بهاء الله الأجلی

هو الله

۷۹۷

خط کاتبه و امضا مبارک

ای ثابت برپیمان نامه مفصل رسید و وقایع معلوم گردید اگر چه
 از اول معلوم بود و بصیح عبارتی پشتر قوم شد و جمیع وقایع از قلم
 میثاق چند سال پیش صادر رساله سیاسی طبع بمبئی اگر چنانچه بدست
 آید البته ترویج دهید و نامه ای که دو سال پیش بمخبر روحانی مرقوم شد
 ملاحظه نمائید ایوم اجبای الہی باید کل جمیع قوی بنشر نجات الله
 واعلاء کلمه الله پردازند آیام فائده را فدای حیات باقیه کنند و در
 جسمان در سبیل بشارت روحانی انفاق نمایند آیام در گذر است
 و زندگانی این دنیا بی فایده و ثمر مگر آنکه در سبیل جلیل اکبر جان و سر
 فدا شود و عاقبت انسان در قربانگاه عشق علم فدا بیفرازد مرقوم
 نموده بودید که حکومت تاکید تام نموده که اجتماع زیاد در محلّی نگردد
 این حکم عمومیت اجبای الہی باید اطاعت کنند ولی بکمال همت
 فردا فردا تبلیغ پردازند و وقت را از دست ندهند و آیام را غنیمت

شمرند زیرا در نزد کل ثابت و مبرهن گردیده که بهائیان خیر خواهند
و با جمیع اخواب بینهایت مهربان از نزاع و جدال بیزارند و از تعصب و غرض
در کنار اثبات بر پیمان با جمیع اقوام بجان و دل مهربان باشید و
با کل خراب در نهایت خیر خواهی از دل و جان بکمال صدق صحبت نماید
نه مدارا هم بیگانه و آشنا گردید و همراز هر بیچاره و آواره خاطر
نیاز دارید و کلمه سوء بر زبان میارید اگر از کسی فضائل عالم انسانی و سلوک
در رضای الهی مشاهده کنید تحمید کنید و الا صمت و سکوت اختیار
نمائید این است روش اهل بها این است نعمة ملأ اعلی و این است

نعره یاطوبی و یاطوبی و علیک البهاء الایهی ع ع

بواسطه جناب نیر و سینا علیهما بهاء الله الایهی
جناب علیجان ابن حسین خان علیه بهاء الله
هو الله

۷۹۸

ای خدا جو جمیع خلق خدا گویند ولی بخونید متهمیاسیر و سلوک کند
ولی بنویسد مستفیض از غم رحمتند ولی نرویند زیرا خاک سیاهند

خط کلان
مهر و امضا
مبارک

وشوره زار بگیاہ انجہ باران بیارد گل و دریمان نروید الحمد لله توجوا
بودی پیدا کردی تشنه بودی باب گوار رسیدی طالب بودی مطلوب
یافتی سالک بودی بجنبه مقصود رسیدی شکر کن خدا را حمد کن خدا را تابش
از این پیشگی زینهار از ملامت بیگانه و خویش اندیشه نمائی و علیک

التَّحِيَّةُ وَالشَّاءُ ع ع

هو الله

بواسطه جناب سررشته دار دروازه شاهزاده عبدالعظیم جناب
نورین حضرت نیروسینا علیهما بهاء الله الأبهی

هو الله

۷۹۹

ای دونه که دیرین نورمبین از بدایت تصدیق در ایام الله برضد امر الله
قیام نمودید و راه و فادرسبیل جمال ابھی پیوودید همیشه تبلیغ امر الله
مشغول شدید و بترویج دین الله پرداختید فی الحقیقه مستحق عنایتید و
مورد الطاف حضرت احدیت از خدماتتان عبدالبهاء در نهایت سرور

وشادمانی است و علیک التحیة والشَّاءُ ع ع

خطابت بهی و امضا مبارک

بواسطة جناب نیر طهران جناب میرزا محمد تقی شاعر ماهر علیه بهاء الله

هو الله

٨٠١

ای ناظم بدیع الأشعار ان الرؤیا كانت مؤتسمة علی الصبر والتحمل فی جمیع الشئون
والاحوال المنادی اعطاک صبراً وتشرك باجر بغير حساب وسيظهر ما بدالك
بعد ذلك فی عالم الكشف عند غفلتك عن اهالك وانما یوفی الصابرون اجرهم
بغير حساب فاطمئن بذلك وتمسك بذیل الاطاف ولا تخف من اهل الاعساف
والله یحب الانصاف سیمیئ الشمع والصوت یرتفع والامال التي فی الرؤیا
یحصل والترقی یتحقق فاعلم الاشارة وعلیک التحية والثناء
ای شاعر مجید مجید تخلصت خوش اهنگ باد تا طلبانگی در ریاض عرفان
زنی وشهناری بلند فرمائی که مرغان چمن را بوجد و طرب آری بسیار
اشتیاق ملاقات شما دارم ولی ایام مساعدته والان حکمت مقتضی نیست
انشاء الله من بعد اجازه داده میشو

هدیه کاتبه مهر و امضاء مبارک

وعلیک التحية والثناء

وكيف طير في فضاء ذكرى وبياني وقد كملت اجحة طيور القدر عن الزفرة في سماء
 علاء بهاء سناء اللاهوت مالي الالجول في زاوية النسيب والصمت والسكوت
 في وهدة الجبر والهوان واقول رب لا تؤاخذني بما خطرتي البيان والتبيان ولا
 تغذبي بما نسيت عجزى وذلى والهوان في هذا الميدان ولا تظني على نفسي لانها
 خاطئة خائضة في غمار العصية ولا تدغني بذاتي مستغرنا في جوار الغفلة والظغيبا
 فادعوك لبيان التذلل والانكسار فاحم يا الهي عبدك الذي اقبل اليك بقلب منجذب
 الى الانوار وروح مستبشر بحفي الاسوار وصدر مفسوح بايات رحمتك بين
 الابرار رب مكنه في ارضك واذكره في سمائك وقدر له كل خير في ملكوتك ان شاء
 انك انت الكريم الرحيم العزيز المقدر الوهاب لا اله الا انت الرب الغفور

المستعان ع ع

هو الأبهى

ش ورقة مباركة اقم الله افان سدرية حور فامير الواسن عليها بهاء الله الأبهى

هو الأبهى

١٠٤

اي ورقة مباركة صد هزار شكر كن كه در ظل سدره مقدسه محشوري

لله
ع
ب
ر
ك

وبنظر الطاف رب احيى منظور وازوراق شجرة مباركة مقدسه معدود
وهسبو انشاء الله باخيه لازم وشايد وبايد اين مقام امت قائم كروى
تاجوهر آيت توحيدى ونسيم رياض غايت وتجريد ع ع
هو الله

ش ورقه طيبه مقدسه امه الله منور خانه عليها بقاء الله الابهى

الله ابهى ٨-٤

ايتها الورقة المقدسة فاشكرى الله بما انتك من هذه الشجرة المباركة النابتة
في طور القدس الثابتة الاصل المرتفعة الفرع الخضلة الاوراق النضرة
الازهار الناضجة الاتمار الملتهبة بالنار الموقدة وتسمع من اجيها و
زفيرها نداء الله المهيم القيوم تالله الحق لوتخمين ربك سرمد ابد
الاديت حق الشكر لهذه الموهبة العظي والحة الكبرى اذا قولى ربى ودجا
ان امتك تجزعن اداء شكر مواهيك وحدك وثنائك وتعترف بعجزها وفلها
وقهرها وفنائها فاقبل منها عذرها وعجزها وضعفها ان انت العفو العز الزوع
ورقة مقدسه نوراء امه الله المهيم القيوم والذوات كبر ابدع ابهى ابلغ نمايد

وگویند ایامه الله بعنایت سابقه و موهبت لاحه حضرت ائمه مستبشر
باش و توجه بملکوت اجمعی قاب قوسین او ادنی نما و تضرع و زاری کن
تا نفوسیکه فجو و مجهد و غافل و ذاهل از عظمت میثاق بنا رحمت الله
برافروزند و در عهد و پیمان ثابت و استوار گردند و سایر و رفات

موقوفات را نیز بیکبار اجمعی بالغ نما ۴۴

هو الله

۱۰۵

یا من انبته الله من السدره المبارکه حضرت افغان دوحه بقا بعد از ایامی
چند باورده مبارکه حرم محترمه عازمان سمت میشوند حال میرزا عبدالحسین خان
عازمان سامان است البته در بخش نهایت التفات باجری خواهید فرمود
ومن در روضه مبارکه و مقام اعلی تضرع و زاری مینمایم و شماراعون و

خطه
میرزا

عنایت باقمانا همی مطلبم عبدالبهاء عباس

۱۰۶

حضرت افغان موقر الدوله علیه بقاء الله الایمهی

بمبئی

هو الله

یار مهربانا هر چند در این سنین حرب ما در زحمت و مشقت و خطر بودیم ولی

خطه
امضاء مبارکه

شما نیز بهره نصیب اشدید و اواره و غریب بودید و این غربت امید است
 که سبب مسرت گردد و این اوارگی سبب ازادگی شود و در آن صفت بقدر
 امکان بنشر تعالیم رخن پردازید جناب افان حضرت آما میرزا ابوالحسن و حرم
 محترمه شان الحمد لله در نهایت روح و ریاضت و شتاق دیدار آن جناب
 و ائمه الله المحترمه صبیبه کریمه شان هستند باری در این مدت هر زمان
 بیاد تو مالوف بودم و بدعا مشغول که خدایا حضرت افان را شمع جمع فرما و
 ستاره صبحگاه کن تا سبب آگاهی هر چیزی گردد و بیداری هر غافل شود
 حال چون تا صد عازم بود لهذا این مختصر تحریر یافت در مستقبل مفضل
 مرقوم میگردد و علیک البهاء الأبهی ۲۱ دسیمبر ۱۱۱۹

عبدالبهاء عباس

شیراز حضرت موقر الدوله علیه بهاء الله الأبهی

۸۰۷

هو الله

الحی ارجانی عبدالبهاء معجزه باهنه خدا در حفظ و ضیقا تو ظاهر و آشکار گشت
 الحمد لله در صو حایت حق و در پناه عون و غایت حضرت ائمه شکر کن که در این

خطاب منور و صفا مبارک

چنین قرن عظیمی رایت نور مبینی و طایر گاشن علیین از فضل و عنایت جمال ابھی
 و عون و صنیع حضرت اعلیٰ امید چنان است که هواره محفوظ و مصون مانی و
 محفوظ و مشعوف گردی تا توانی بخدمت آستان پرداز و در نشر نجات الله بگوش
 تا در عبودیت صرف باستان مبارک سهمی و شریک عبد البهائم گردی این است
 عزت ابدی و این است موهبت سرمدی و علیک البهائم الابھی ع ع

هو الابهی الابهی

ای شمع نورانی خدماتت در آستان حضرت رحمن مقبول و محبوب امید شدیدا
 که روز بروز موفق تر گردی و چنان حرارتی از بار محبت الله ظاهر نمائی که شیراز
 پیراواز گردد و شهناز مرغان جنت ابھی بجهان راز رسد و ملوکوت اسرار
 تحسین نمایند و ان ربك لعلیٰ کل شیء قدير ع ع

این ۴ سطر خط مبارک است

عشق آباد بواسطه حضرت افغان سدره مبارکه جناب قاضی ابوالحسن امته الله المؤمنه
 ضلع محترمه وورقه مبارکه صبیح محترمه علیه وعلیها بهاء الله الابهی

هو الله

۸۸

ای دوورقه مبارکه چون آن دوورقه از شجره مبارکه روئیده و رشحات سبحان

خط مبارک است

غایت دیده و در این گلشن موهبت دمیده باید دمیده بر طراوت و لطافت
ببفرایند و نصارت و ریائیت و رفات فردوس بر لال چشمه حیات است
و آن آب عرفان است ماء ايقان است اطمینان است بیان است بیان است
امیدواره که بجمع این فضائل که زینت بخش حقیقت انسانی است موفق و مؤید
گردید من در حق شما بدرگاه دانای دان مجز و نیاز میکنم و طلب عون و غایت مینمایم

وعلیکم التحية والثناء
ع ع

شیراز بواسطه امامزاده محمد باقر خان جناب علی محمد خان موقر الدوله
علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

۸۰۹

ای ثابت بر پیمان نامه اخیر رسید و معافی سبب فرید روح و ریخا گردید
الحمد لله خانه و کاشانه آن نفس مقدس و لانه و آشیانه آن طیر ملکوت را
از دست اغیار خالص نمودی و مهیای بنای مشرق الاذکار کردی و حال
محل روحانی در اینجا شکل و ترتیل آیات توحید میگردد و امید و طید است
که اعضای آن سخن سرخ نورانی شوند و پر توهدایت بان اقلیم افکنند

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطهارين المعصومين

تاشیر از جلوه گاه راز گردد و شهناز اسرار در جمیع اقالیم آن دیار انتشار یابد
حضرت امریک ختیه هر نوزده روز را در نهایت سرور و وجود در آنجن رحمانی
مجری میدارند و این سبب انشراح قلوب و انجذاب نفوس گردیده اگر در شیراز
مکن و خلاف حکمت نیست گاه گاهی مجری دارید اعانه بی که بی جهت مشرق الازکا
شیکا غوار سال نموده بودی رسید و ارسال میشود و علیک البهائم الالهی

ع ع

بواسطه حضرت افغان سدره مبارکه جناب آقا میرزا بزرگ
شیراز جناب آقا میرزا احمدخان مسعود السلطان علیه بهاء الله الالهی

هو الله

۸۱۰

ای منجرب بنفحات الله نفحه مشکین که از خلد برین ریاض محبت الله سرور
نمود مشام مشتاقان را معطر کرد تضرع و تبتل بود و ایتها و توجه الحده
دیدک بمشاهده آیات کبری بینا گشت و سمع از ندای ملا اعلی التناذ یافت
و قلب تجلیات انوار محبت الله روشن و منور گردید و موهبت کبری
از جمیع جهات احاطه نمود حال وقت آن است که بشکرانه این فضل و احسان

خطه کاتبه مهر و امضاء مبارکه

زبان را بیان حجت و برهان بیارائید و بعبودیت آستان مقدس حضرت زردان
 قیام نمائید روز آرام نگیری و شب نیاسائی و در نشر نجات الله منتهای جهد
 مبذول داری تا آنکه فیض ابدی و فوز سرمدی حاصل گردد بلکه روی و موی را
 در سبیل الهی چون مطهر بیالائی یعنی قیام بستر فدائمانی و آن قربانی در
 جمیع مراتب و شئون است یعنی هویت خویش را تمامها در جمیع مقامات
 هووانانی نمائی تا حقیقت و من الناس من یشری نفسه ابتغاء مرضات الله
 تحقق یابد ای پسر عزیز در این جهان کون و فساد و انقلاب سروری از برای دل
 و جان نه مگر آنکه انسان بپر توروی جانان قلب را روشن نماید و شب و روز
 بنفحات روح القدس دمساز گردد و بیانی فصیح و لسانی بلیغ به هدایت من

على الارض قیام کند و عليك التحيّة والتشاء
 ۴۴ ۸۱۱

بواسطة امة الله ناطقه سلطان عليها بقاء الله الأبقى

مبئی ورقه دوحه مقدسه امة الله الرحمانية منوطاً عليها بقاء الله الأبقى

هو الله

ای ورقه مبارکه هر چند از این بساط دوری و آواره کشور هندوستان

و مبتلای حرمان و هجران و لدی در این آستان مطاف ملا ابھی و مقام اعلیٰ فی الخیمة
بشرف حضور و مشول موقفی زیار و رفته مقصد مبارک و والدہ ترا دایماً بیاد آرد آنے
فراغت نداد و توجہ بخصین مبارکین نماید و قربیت درگاه خواهد و مصیبت
از سہام الایاجوید و بالتیبہ از شما زیارت کند فی الحقیقہ تعاقب کلی شبہا دارد
پیش کر کن خدا که چنین مادر مهر پرورداری که ترا بر خود برتری دهد و
عزت ابدیہ جوید و قربیت الہی خواهد و موہبت آسمانی طلبد ناد و آستان
مبارک مقرب درگاه حضرت احمد گردی و حضرت فرج دوحد رحمانیہ افغان
سدہ مبارک جناب موقر اللہ را از قبل من نہایت محبت و وفور تحت برشاید

و علیک البہاء الابیہ ۱۷ اکتوبر ۱۹۱۹ عہد البہاء عباس
ستی حضرت محبوب عارفان و مقصود عالمیان جا موقر علیہا اللہ الابیہ

هو اللہ

۱۱۴

الحی فرج رفیع سدہ رحمانیہ الحمد للہ از شجرہ مبارکہ قضیبی رضیبی ربانی و فیض رحمن
نابت گشتی کہ کل از طراوت و لطافت آن ستایش مینمایند کہ آن فرج تابع اصل است
و آن جزو آیت باہوکل و حسن اخلاق باشو اعراق جمع شدہ شاهد کافی وافی

فہرک
مہر و
مظاہر

جناب میرزا محمد باقر خان مکرر لسان بملح و ستائش افغان گشودند که
 صفت موافق نسبت افتاده و فرعیّت و وضوح حقیقت است و الولد سرّ
 ابيه مثنویّ هذا هو الحقّ المعلوم و لکن معاذ الله اگر او ضلّ مخالف انساب
 گردد نسبت مجازیت و ابدًا تحقق ندارد و البرهان آنه لیس من اهلک
 آنه عمل غیر صالح و این آیه در حق سلیل حضرت نوح نازل الحکمه نسبت
 ان حضرت بشجره طوبی عین حقیقت است نه مجاز معنویت نه القاب
 لهذا عبد البهار اسبب سرور و شادمانی هستی و از الطاف حق طلبیم
 روحانی باشی و کامرانی نمائی ربّ انّ هذا قضیب رطیب ریان من
 رشحات سحاب رحمتک و له نصیب من طفحات کوثر فردائیک و صیب
 عند اجابّاتک و نسیب نابت من دوحة ربّائیک و ادیب بین خلقت
 و اریب عند عبادک ربّ ایدہ فی جمیع الشئون و الاحوال و تسیر الامال
 و افض علیہ غیث التّأیید فی کلّ غدره و اصال و اجعله اللّیث الباسل فی غیاض
 الفوز و الظلال و الخیث الهاطل فی یاض العلم و النّجاح انک انت القویّ

المقتدر العزیز الکریم الفضال
 عع

۲۳۳

۱۱۷

هو الله

نیریز کر بلائی میرزا حسین علیه بهاء الله الأبهی

هو الأبهی

۸۱۳

ای نبداء حق در این زمان وعهد اگر شهد طلبی مضمون عهد است
اگر قند جوئی حلاوت میثاق است سبحان الله این میثاق که از طراوت
در بایق است در مذاق نفوسی چند بلختر از زهر است و ناگوار تر

خط
میرزا

از ستم سبحان الله سبحان الله ع ع

الله ابهی

۸۱۴

ای موقنان حضرت ایت چنان اشراق و تجلی فرمود که امکان را اینه لامکان
فرمود و جهان را بهشت جاودان ولی افسوس که کودکان قدر ندانستند
و نادانان مهم شمردند آن افق صاف لطیف را بنام کثیف شبهات تاریک
نمودند و آن وجه بدر میرا بکلف اغراض و شهوات مظلم نزد دور
و نزدیک صیت امر الله را شکستند و طریقی نبستند

خط
میرزا

ع ع

نراغ

جناب آقا ابوالحسن عليه بقاء الله الأجل

هو الأجل

١١٨

ای ناطق بنکر الهی ملازمی در غزلیات خویش میگوید و در مشنوی

عنا

حکایت مینماید که ترا گوید زمستی بوالحسن یا صغیر السن یا رطب البدن

یا قریب العهد من شرب اللبن هاشمی الوجه کمال الفضا دلیلی الشعر و روی الذقن

باری صغیرا در نظر عشق کبیر دید خشن البدن را رطب البدن یافته حال این

مخبر گدازه انوار ساطعه از ملکوت ابھی را مشاهده نمایند و بحال

باقی اقبال نکنند ٤٤

هو الأجل

ایها المتوجه الى الله انی بصدور حیب تلوت النیق و دعوت الله بقلب ١١٦

طاف بالذل والانسار ان يجعلک آتیه العطاء و یوزک علی المنهل الصاف

من الغدب الفرات و یوقفت علی خدعة امره مادمت حیاً فی هذه النسنة

الاولی و بلغ تحیتی و سنائی الی الاحباء الذین طابت منهم السرائر و صفت

منهم الصامان حبا بحال الملک المقدر القادر و انی ارجو الله ان تجعل

تلك الفید التي امتت بالله في مبدء الاشرار واستقامت الي يوم الميثاق
عامرة بالطاف نير الافاق ويحيها بنفحات قدسه المورث للوفاق وبلغت حتى
واشتياقي الى حضرة علي الزيدى وانتمى له العلو والنجاح والسمو والفلاح
ان ربى لعلى كل شئ قدير وعليك البهاء الاجمى عبد البهاء عباس
۲۷ رمضان ۱۳۳۱ حيفا

هو الله

ظهران بواسطه حضرت آواره جناب ميرزا علي فاضل نير دے
عليه بهاء الله الاجمى

هو الله

۸۱۷

ای مفتون عهد و پیمان با وجود عدم امکان تحریر از غلیان
حب شدید بشما نامہ مینگارم ولی مختصر معزور دارید مختصر
این است ترا لسانی ناطق و بیانی واضح و حجتی قاطع در نشر نفاذ الله
خواهم وعلیک البهاء الاجمى ۱۸ ذیقعدہ / ۱۳۳۱

عبد البهاء عباس

بواسطه حضرت آواره جناب فاضل یزدی علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

۸۱۸

ای منادی حق نامه شمار رسید و از مضمون معلوم گردید که سرگشته
 و سرگردان جاسب و نراق و با عاشقان نیرافاق همراز و هم آواز گشتی و چنان
 از یاران ستایش نمودی که آرایش محفل عبدالبهاء گردید شاعر ترک میگوید
 که اسیر غربت ایله که این سرغمه بنی بیاسم نسیم نه یا پسرد لبر خود کامه بن
 یعنی گاه مرا اسیر غربت پر کربت میفرماید و گاه این سرغمه و کدورت نمیداند
 که باد لبر خود کاره چه نماید باری شما نیز گاهی بعراق و گاهی بنراق و بانهایت
 اشتیاق در غربت با سیر و سامانی و ایام بسرمیبری فیا فرح کالت و سرور
 و نشوة و وجوداً همت جناب دکتور فتح الله خان در تاسیس مدرسه بنین
 و بنات شایان تأیید حضرت رحمن است و اقدام و اهتمام جناب معلم
 آقا سید ابوالقاسم سزوار الطاف بی پایان و تعلیم و تربیت سراج محبت
 امه الله طلعت لایق هر منقبت و آقا هاشم و آقا فتح الله دو در دانه صد
 هدایت را از قبل من تحت برسانید صبا شیخ اجل امه الله شریعه و امه الله

معصوم و امده الله رباب فی الحقیقه کثیران عزیزان جمال مبارکند باید بحال حکمت
 لسان بلیغ تبلیغ بگشایند و باجمال جاذب قلوب گردند و لی پرده دری
 ننمایند و وقت تشرف خواهد آمد حضرت مشهدی حسنعلی
 المحمد لله خاندان جلیلی تأسیس نموده اند امید چنین است که هریک
 درختی و نهالی درخت ابھی در نهایت ابھی در نهایت طراوت و لطافت
 جلوه نماید و خدا عنایت و برکتی بجناب نعمت الله و نصرت خانم عطا فرماید
 و جناب آقا محمد علی آقا از خدا خواهد که در نراق چنان اشراق نماید که
 عراق را روشن کند ولی باید بکلیت حرکت نمود و علیک البهاء ابھی

۱۳ ربیع الاول ۱۳۴۰

هو الله

۸۱۹

ای مشتعل بذر الهی نیمی که بخت ناظر و مرقوم نموده بودید ملاحظه
 گردید فی الحقیقه بوی خوشی و نفع درکشی از ریاض معاینش متضوع بود
 البته چنین است چه که خفایق موقنه چون در ظل سدره سینیای عهد
 و پیمان الهی در آیند جان و دشان شهد و انگبین قدر این مقام را بدان

خط مبارک
 و مقام و معاشقان
 شکر برین آید

واخذوا نجواه ثابت و راسخ مانی و البهاء عليك ع ع

هو الأبهی

۱۲۰

ایمته الله شکرکن از کس حضرت دوست خمر مزاجها کافور نوشیدی
و بمعین تسنیم رسیدی و از کوثر و سلسبیل چشیدی و از دام او هام
دهیدی و خلوتخانه اسرار پی بردی بساحت الطاف جمال مختار شتافتی
و جمال پروردگار شناختی حدکن و شکر نما طوبی و بشری لکلامه تبار
بما فزت و وصلت لما وصلت و سعادت کما سعدت و البهاء عليك و علی

کلی ثابت راسخ علی عهد الله و میثاقه ع ع

هو الأبهی

جناب استاد احمد اخوی جناب اقا میرزا محمود علیه بهاء الله الهی

۱۲۱

هو الأبهی

ای مشتعل بنار محبت الله جناب اقا میرزا محمود چندلیمت در استان مقدس
حاضر و بیاد شما ذکر و بنیابت شما زائر شرط محبت و حقوق و اخوت را داد
نمودند و مقتضیات و فادامه جری داشتند پس تونیز در از دیدار مشارکت

و مشابَهت و اخوت و محبت روحانیّه رحمانیه همت نما تا داد و حکم یک یابد
و فرق و امتیاز بکلی از میان برخیزد و جوهر واحد در دو شیص جلوه نماید

والبهاء علیک و علی کل ثابت ع ع

هو الاهی

زرقان احبای الاهی علیهم بقاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

۱۲۲

ای یاران معنوی و احبای حقیقی یوم یوم اغذایاست و روز روز اشراق
چون آفتاب در مشوق و اشتیاق است و هنگام نعره در آفاق صلاهی
بیدار شو بیدار شو از ملکوت غیب بند است و ندای هوشیار شو هوشیار
شو از جبروت الاهی مرتفع اگر چه در حقیقت ذره ناب بودیم ولی بفضل
جمال قدم شمس عالم وجود شبنم ولی چون یم الطاف پر موج و همیان
نهالهای ضعیفیم و از جو بیار ریاض ملکوت الاهی سیراب گشته های
خیفیم و در پناه عنقا مشرق رب الارباب پس ای یاران همتی ای دستبان
قوتی جیوش ملکوت الاهی در هجوم است و خود جبروت اعلی از جمیع جهات

تتابع الصلوة والحلمة في كل الشئون از فيض روح القدس هر نفسی ابو برکت
 امرالله قیام نماید تأییدات الهیه اورا احاطه نماید و منظر قوت
 شدید القوی گردد بلکه مطلع انوار شود و منبع انار گردد شمع انجمن
 توحید شود و سراج محفل تفرید در بای پردر و گهر گردد و ریاض پر گل
 و ریحان و میوه تر مردمیدان گردد و سوار مضار عرفان خیم هدی شود
 و نیز اوج تقی سرور احار گردد و سید ابرار ایام نشر نجات است
 و هنگام هدم بنیان شبهات وقت ثبوت برپیمان است و دم رسوخ
 بر میثاق حضرت یزدان اریاح افتنان در هیجان است و گرد باد امتحان
 در اشد درجه قوت در حیز امکان پس بقدرت الهیه و قوتی ماکوتیه
 و هتی جروتیه و شدتی لاهوتیه و غزلی آسمانی و روحی روحانی و برهانی یزدانی
 و حجتی ربانی مقاومت نماید و البهاء علیکم یا احباء الله ع ع
 تدبیر جناب امام زین العابدین علیه بهاء الله الالهی ملاحظه نماید

و معانیش قلباً محظوظ نمود چه که ناطق شنای محبوب به مثال بود و دال
بر توجّه بملکوت حضرت لایزال خوشحال نفوسی که ایام خویش را در صحت
امران الله بسر بر بند و عزیز را فدای سبیل حق کنند اوقات خویش را صرف
نشر نفحات نمایند و حرکات و سکانات خود را تطبیق رضای ربّ البیت
از فضل قدیر ربّ کریم امید و امیدواریم که از انوار نبأ عظیم چنان رخ روشن
نمائی که هیچ حجابی محجب نشوی و بهیچ نقابی مستور نگردی شعاع بصرت
نافذ باشد و انوار بصیرت ساطع عجاibat مدلهته دیگران بدری و پرده
پندار متوهّمین را شق نمائی تا فی الحقیقه هانک استوار گردی و واقف اسرار
تا بحال چند مکتوب و مراسله با سمان جناب ارسال گردید لیکن بعضی نرسید
البتّه باید بشکرانه این محبت ها قیام نمائی و لسان بستایش موفق حقیقی
بگشائی که مورد چنین محبتی گشتی و مشمول چنین عنایتی پس دست نیاز
بیارگاه حضرت پروردگار بلند نما و بگوای پروردگارا این بنده گنه کار را
در ظلّ شجره عنایت ملجأ و پناهی بخش و بر حقیقت اسرار آگاهی ده
بر عهد و میثاق ثابت و محکم بدار و بر پیمان و ایمان استوار فرما

چکه اریاح افتان شدید است و صهر امتحان غبار انگیز خدایا ثابت
 بدار خدایا ثابت کن خدایا محفوظ و مصون دار و محفوظ و مأمون بنا
 توئی مقدر و توانا و توئی حافظ بی نظیر و بی همتا و البهائم علیک

ع ع

زرقان جناب الفتح الله جناب الامام عباس جناب علی نقی جناب سید علی نقی
 جناب امام محمد تقی جناب اخلاص جناب ابراهیم جناب ابراهیم جناب ابراهیم
 جناب شهید حسن جناب ابوالعباس جناب ابانصر الله جناب الطیف الله مشهور
 جناب اشکر الله جناب ابانصر الله جناب استاد حاجی علی جناب نور محمد
 جناب ملا صفر جناب ابانصر الله جناب ابانصر الله جناب ابانصر الله
 جناب استاد حسن جناب استاد رضا قلی جناب شهید محمد جناب استاد بنا
 جناب ابوالمحمد جناب استاد غدیر جناب بی الله جناب عزیز الله جناب امیر عباس
 جناب ملا حسین جناب ابانصر الله جناب کر بلائی ابوالقاسم جناب استاد حسین سلطان
 جناب استاد ابوالقاسم جناب میرزا هدایت الله جناب استاد حیدر
 جناب استاد محمد علی جناب کر بلائی احسن جناب مشهور شکر الله جناب ابانصر الله

اقا عبدالحسین آقا ذبیح الله جناب آقا میرزا بابا جناب آقا میرزا احمد خان آقا سیف الله
 جناب آقا ابوالقاسم جناب آقا ملا حاجی حسین جناب آقا اسد الله
 امه الله ضلع مشهدی سمیع امه الله ضلع استاد احمد امه الله ضلع
 آقا میرزا احمد جناب آقا اکبر جناب آقا عبّاس جناب آقا عبدالرزاق جناب آقا عبدالرزاق
 علیهم بهاء الله الابی

هو الله

۱۲۴

یاران روحانی من جناب محمّد و احمد بعد از تبلیغ امر الله در اقلیم هند و
 کل مشقت و جانفشانی در سبیل حضرت ائمه و موقوفیت به هدایت بعضی
 از اهالی آن مملکت ببقعه مبارکه وارد و بتقبیل عبثه مقدسه فائز در این بین
 خواهرش نگارش نامه خطاب با جمعی زرگان نمودند و بیاد هموطنان
 خویش افتادند من نیز این انعطافات ایشانرا از انجذابات قلوب رحمانی یافتم
 لهذا بنگارش این نامه برداختم تا بدانید که در این انجمن چه قدر عزیزید
 و عبدالبهاء چگونه در محبت و ثنات ثابت و برقرار است بجان یارانرا مشتاقم
 و بدیده و دل آرزوی دیدار مینمایم و از درگاه پروردگار مستدعی عونت

تقدیر و مفضل مبارک

و عنایت و از فضل و موهبت حضرت پیمال ممتنی تجلی و جلوه لطف و جمال
 تاهریک از یاران مانند مهتابان بنور هدئی درخشند و از جام سشار
 موهبت کبری سر مست گردند و قدح بدست رقص کنان در انجمن عالم
 بشر نفحات قدس پردازند و در بین خلق آیات الفت و انس ترتیل نمایند
 بلکه انشاء الله ابرکیف و حشت و دهشت و اختلاف و بغضا و عناد
 و بیداد از افق عالم زائل گردد و شمس حقیقت بنهایت حرارت و قوت
 بر آفاق وجود درخشد جهان جهان دیگر گردد و عالم آفرینش زیبایش
 و آرایش دیگر جوید جنت امینی در قطب غرباء خیمه زند و سد ره
 منتهی بر جمیع آفاق سایه افکند و دلبران موهبت در انجمن عالم وقتی
 جلوه نماید که بموجب وصایا و نصائح جمال مبارک علم و رفتار شود یاران
 آیند مانند شهد هر کامی شیرین نمایند و بمثابة ابر بر هر زمین فیض
 عظیم بمنزول دارند کویب آسان نور بشرق و غرب دهند و مانند دریا
 موج بهر ساحلی زنند و دراری مواهب الهیه بیفشانند با اهل عالم
 بصدق و محبت و خلوص و مهربانی بیامیزند و شور و ولهی انگیزند

ومشات معطری بیزند و قند مکرری ریزند در دبستان حقیقت در
 و سبق آموزند و ادیب شوقاً معلم اول نمایند شاید کودکان بلاجّه رشد
 و بلوغ رسند و بینوایان بانواگردند اسیران آزاد شوند و حزینان
 دلشاد گردند فاقدان بگنج روان پی برند و ملکشتگان براه رشاد رسند
 ای یاران بجان و دل همت کنید باعلاء کلمه الله پردازید و بهدایت امم
 بر خیزید حکمت عبارت از اتقان در تبلیغ است نه صمت و سکوت و خوف
 و هراس و علیکم الروح و البهائم و النخایة و الشاء ع ع

هو الابهی

زرقان عمو اجبای الاهی علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هو الابهی

۸۲۴

ای اجبای الاهی و مظاهر الطاف نامتناهی و مشارق احسان رحمانی و مطالع نجوم
 عرفان یزدانی نور الله و جوهام فی ملکوت الابهی و شرح الله صدرکم بنفحات
 المنتشرة من جبروته الاعلی و شد از کم و قوی ظهر کم بشدید القوی شکر
 کنید حضرت رب مجید را که در این عصر قدیم در نظر رب کریم محسوس شدید

و در بحر غفران مغرور نجات طیور حدائق قدس که حیث بخش مدارک و
 شعور است شنیدید و بمنتهای آمال رسیدید و پرتو شمس حقیقت را
 از مشرق جلال مشاهده نمودید و انوار بدر منیر از افق فلک اثر ملاحظه
 کردید غنای ثمرات این بخش و احسانها در ملکوت ابھی مشاهده
 خواهیم نمود و آنچه کشته گشته درو خواهد شد قسم بحال قدم
 فدیت احبانه بروحی و ذاتی و کینوتی که اگر مطلع بر مواهب مقدره
 در حق خویش شوید از شدت مسرت چون طیر پرواز نمائید و البهائ

علیکم عبدالبهاء ع

جناب اقا احمد علی بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

۸۲۶

هوالابهی

این ناظر بمنظر اکبر الیوم افق وجود بگوئی تابان گردد که انوارش علاوه
 کلمه الله و اشراقش نشر نجات حضرت کبریا، حرارتش نار محبت الله
 مطلعش صبح هدی پیرای دوستان الهی و ای باران معنوی وقت
 امید است نومید مشوید زمان رجا و حصول مال است مایه بر و مبتلا نگردید

شمعون صفا، یعنی پطرس اکبر حضرت عیسیٰ شخص صیادی بود و سلمان فارسی
شخص دلاکی شمعون جهانیرا مفتون نمود و سلمان جمعی را مظاهر آیات رحمن کرد
پس همت را عظیم و مقاصد را جلیل نماید تا امکان را از خاور تا باختر روشن

و نورانی نماید عبداللهاء ع

هو الاهی

جناب میرزا محمود ابن مشهدی اسمعیل علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

۸۲۷

ای طربشایان محبت الله آواز را که از خنجر عشق الهی مظهر و صادر بسبع طیبود
حلائق اشتیاق و اصل و در قلوب این طیبو شکور روح و ریحان حاصل گشت
هر نسیمی که از قلمب مجذاب بر خنجر جان دوستان الهی مسرور نماید و قلوب را
معمور و عقول را مست و فخر کند نفخه گلزار جسمانی جسمانیان را فرحی و انداز
بخشد و افسردگان را روح تازه منزل دارد ظلمت قلوب بزداید و از کسالت
وجود برهاند دیگر واضح است که نسائم روحانی که از گاشن قلوب رحمانی
و گلزار عشق الهی و زده چه تأثیری نماید این است که میفرماید انی اجد انا حته

کلمه
در

الرحمن من جانب اليمين اين بين قلوب روحانيان است و اين عدن و جردان اسيران
پس اي مرغ سحر وقت نغمه و آواز است و اي جوهر فقر زمان عجز و نياز در اين
شاخسار گاستان معنوي آغاز نغمه و اهنگي کن و مددشون صبحگاهي را

بیدکن

ع ع

هو الله

في اي ارض كان جناب امام زير قاني عليه بهاء الله الابهجي

۸۲۸

هو الابهجي الابهجي

حکایت و احادیث مبارک

اي ثابت بر پيمان مکتوب مفصل ان جناب ملاحظه گرديد و بروقايع اطلاق
حاصل گشت البته در خاطر داريد روزيکه از اين ارض مقدس عازمان ديار
گشته شفاها چه وعده بشما واقع شد و بصرح عبارت چه ذکر از لسان
جاري گشت اين آثار ان نضرعات قلبيه عبدالبها است که ظاهر شد و ظاهر خواهد
گشت مطمن بنصرت ملکوت ابهجي باش و بتأييدات جمال مبارك کبرياء حمد
خدا در نهايت خلوص بنشر نجات الله مشغولي و تبليغ امر الله مالوف قوه
جنديه الهيّه در اين ميدان جولان نمايد و قوه قاهره ربانيه در عالم قلوب روح

صفحه‌ها بسیارید ملاحظه فرمائید از یوم خروج از این ارض الی یومنا هذا
در جمیع موارد و مواقع تأمید و توفیق رسید و البته اعظم از آنچه مشاهده
نمودید خواهید دید ستایش و نیایش حضرت حقیقیوم را که احبای خویش را
بچنین الطافی پرورش داد و چنین تأمیدی مؤید و موفق فرمود باری البته
بکمال قوت در اعلاء کلمه الله قیام نمائید ابداً توهمی و هوسری نداشته باشید
چون بلبل گویا در گشای محبت الله بایع الحان بسرائید و جمیع مرغان را
بگشای ملکوت اجمعی هدایت کنید قدری حکمت را نیز منظور دارید تا مظهر
فخر زناها بشاگردید بصفی خراسان مرور و عبود واجب لازم نادر کمال
روح و ریجان بالحبای الهی در غمت پیمان مذاکره نمائید اول تا ممکن است
بزودی بسبزواری رسید و در آنجا بیان اسرار میثاق و عبودیت درگاه
دمساز گردید تأمید متتابع میرسد و توفیق مترادف خواهد گشت
در خصوص ملاقات حضرت اجل مرقوم نموده بودید فنعلم العمل ما عملت
انشاء الله ثمرات کلیه در امر الله میبخشد اسئل الله ان یؤتیک علی امر
اعظم من هذا انه هو الوالی الحمید وعلیک التحية والثناء ع ع

هو الاهی

جناب حیدر قبل علی علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

۸۳۹

ای نفع خوش ریاض محبت الله ادراکات و معلومات انسانی کلیه درسه
 مراتب واقع یا معانی مجرد و حقائق بسیطه محیطه است که در تحت ادراکات
 عقول سلیمه و نفوس قدسیه است یا صور محسوسات و اعیان خارجه است
 که در ظل احساسات حواس ظاهره و قوای جسمانیه است و یا آنکه معلوماتی^{ست}
 که در تحت حکم معقول و محسوس است و آن تخیلاتی است که عبارت از شکل
 معانی در صور محسوسات است که قوه مصوره تصور آن نماید و در ساخت حضرت
 عقول عرض نماید چون در کلیه نفوس بشریه شعله نورانی عقل الهی که مدرك
 معانی مجرد است مخدوست و ادراکات محصور در محسوسات لهذا اکثر شق ثالث
 اختیار و بیان میشود تا عقول ضعیفه نصیبی از حقائق مجردة روحانیه برند
 این است گهی فردوس اعلی و گاهی جنت الماوی و دمی ریاض و حیاض
 و غیاض تعبیر میشود و آلا مراتب قرب و وصال در ملکوت الاهی

مقدس از جمیع این شئون واو هام است والبهاء علیک ع ۴۴

اذن تشریف زیارت روضه مطهره دارید

تقریر این

هو الاهی

ش جناب اقا عبدالحسین علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

ایندک جلال مبارک این اسم عبودیت که برست فخر جواهر وجود است
و مباحات سوانج نفوس ملا مقربین آرزوی آن نمایند و حقائق مقدسین
تمنای یک مرتبه استماع دارند اما شروطش عظیم و مقتضایش بسیار جمیل
امانت جلیل است از تأییدک آن جمال نورانی متمنی هستیم که با موری و روش
وز قاری و کرداری آن جناب موفق فرماید که حقیقت این عبودیت بانوار
تابانش در رخساران جناب ظاهر و عیان گردد تا جمیع من علی الارض
فریاد برارند ما هذا بشران هذا الاملاک کریم والبهاء علیک ع ۴۴
انچه ارسال فرمودید رسید و قبض بخط جناب خادم ارسال شد

لله
الامر

نستل الله ان ينزل عليك البركة

هو الاجمى

ط امة الله ضلع حضرت حيدر قبل على عليها بهاء الله الاجمى

فرمانند
ملاحظه

١٣١

هو الاجمى

بسم الله

اي ورفه طيبه مطمئنه عليك بهاء الله وفضل وجوده والطائفه في اولك
واخريات ان امة الله در اين مدت كه تحت عصمت آن بنده جلال اجمي مقرب
درگاه كبرياء داخل في الحقيقه نفسي باحت تكشيد و قطره في از شهد مستر
نخسيد و دمي نيا سوده و آني نيا رميد چه كه بانعم القيرن در زحمت و
مشقات شريك و سهم بودي حمدن حضرت حق قويم را كه بچنين فضاي
فخصو و بچنين موهبتي مشمول گشتي كه ان آواره صحرای محبت الله را
قرين ديرين در بلكي پرا رتعا شي نه انيس معاش و فراش چه كه در اين آسائش
ابدن است و در ان حصول راحت جان و مسترت وجدان عي صباگا و انعي

اصطباغا من هذه الكاس الطافحة بصهباء

موهبة الله

هو الله

تبریز جناب آقا میرزا محمد تقی عارف علیه بها السلام

هو الله

۱۳۲

الله ابهى يا من استبشر ببيارات الله واستطو من سحاب رحمة الله
 واستضاء من نور انشمن صبح الهدى قد ارتفع اصوات التهنيل و
 الكبير من الملأ الاعلى سبحان ربى الابهى والمقربون لفرح عظيم قد
 تعطر الافاق من انفاس طيب عابقة من حديق التوحيد والمخلصون
 لفي نور بديع قد انتشرت اجفحة الطاوس في جمجمة الفردوس والمؤذنون
 لفي شوق عظيم قد فاض غيث اللطاف على الاطراف والرياض لفي ابتهاج
 شديد قد تغردت حمامة القدس في حدائق الابداع لعمرة الله هذا

کتاب
 قازرونی وورد نوشته شده

للخروج واتقاع جديد والبهاء عليك ع ع

ان طير رياض ايقان وحمامة ايك عرفان بايد بتعليم شديد القوي والهيا
 ملكوت ابهى در انجن اجبا فراميرال داود در اساس ز نمايند و باوازي بسر ايند
 كه سكان ملا اعلى لسان تحسين گشايند و طلب تايد نمايند از فضل قدسيه

٤٤٤

٢٠٨

وجود حدیث ومواهب فوفعظیم امیداست که نفوس را در ظل کلمه الهیه

تربیت نموده بر شریعت بقا وارد نماید ع ع

هو الله

تبریز جناب آقا میرزا محمد تقی عارف علیه بهاء الله الایمهی

الله الایمهی

اینها المتذکر المتفکر دع الافکار واترک الاذکار وتوجه الی الانوار

الساطع من ملکوت الاسرار واستمع للنداء المتواصل من ملکوت الایمهی

جبروت الخیب سبحان ربی الاعلی وقل الحمد بما مننت علی عبدک هذا

وهدیت الی سوتی الصراط ووطدت المهاد ووقفت علی الثبات فی یوم

تنزل اركان الكائنات واشتعل قلوب الموجودات ووضعت

کل ذات حمل حملها وذهلت کل مرضعة عما رضعت

انک انت الکریم

الوهاب

٤٤

طهران حضرت منون اقا سید جلال جناب سنیاء امة الله والدة
 اقا سید جلال اقا سید محمد رضا اخوی واهل واطفال همشیره وانا محمد
 واطفال برادر سید حبیب الله صبیة متصاعده الى الله نیر وانا محمد علی
 واطفال علیهم بیات الله الامجی

هو الله

۱۳۳

ای سنیای الهی وای منتسبین دو شمع نورانی در این کور عظیم که صبح
 مبین و فجر ساطع افاق را روشن و لامع نموده و شمس حقیقت پر توی
 در نهایت اشراق بر نفوس مبارکی انداخته خاندانهای مبارکی تا سیر شده
 و دو دمانهای مقدسی تربیت گردیده که در مرقرون و اعصار در ظل
 الطاف پروردگار مظاهر عزت ابدیه گردند از جمله این خاندان نیر و
 سنیاست این سلاله تسلسل باید و الی الابد در ظل شجره مبارکه بیاساید
 هر دم تا میجدیدی باید و الطاف بدیع مشاهده کند ملاحظه کنید
 نفوسیکه در ایام ظهور مظاهر الهی بودند چون بان مظاهر مقدسه
 مؤمن شدند سلاله آنان الی الآن افتخار مینمایند در یکی از نواحی برتبه الشاه

خط کتابت مضاف مبارک

روزی بپور می نمودم جمعی استقبال نمودند و مرا اجبار بر بیعت شعی کردند
 شخصی در میان آنها بود در نهایت احترام جمیع نظر بر گواری بر او می نمودند
 سؤال شد که این شخص محترم کیست گفتند این از سلاله حوران زیاد
 النخی است سبب عبرت گردید که ملوک جهان که فاتح کشور بودند و
 افسر و دیپلم شاهنشاهی داشتند نظیر کیانیان و پیشدادیان
 و ساسانیان و عباسیان و امویان حتی صفویان سلاله در نهایت
 ذلت و خاری ولیکن اباذر غفاری که شخصی بود شبان چون مؤمن ^{بجمل}
 بجمل رحمن گردید قرخ خان مرحوم در زمان عزت و منصب و وزارتش
 افتخار می نمود که من غفاری هستم غفاری و جمیع مستمعین معترف
 بزرگواری آن فی هذا عبرة لأولی الألباب باری این عزت اجای الهی در این
 خالکان ترابی دیگر ملاحظه کنید که در جهان الهی چه خبر است امیدوارم
 که هر یک تا نفس اخیر مستفیض از بزرگ منیر باشید و علیکم

و علیهن البهاء الأملی

عبدالله عباس

شیراز حضرت افغان سدره مبارکه جناب امامیزا بزرت علیه بهاء الله الهی

هو الله

۱۴۴

ایها الصریح الکریم من اللقحة المبارکة کثرت مشاغل و غوائل مانع از تحریر است
 و الا در هر ساعتی بنویسم نامی نگارم و قلم تحریر هر چند سریع گردد با وجود
 این در ماهی از عهد مکاتیب یومی بر نیاید ولی هر وقت بهر کس هر چه
 خواستی نامه نگارم و لی در این ایام بسبب موانعی قدری فتور حاصل شد
 مطمئن باش که همیشه در نظری و از درگاه رب جلیل از برای تو تأیید عظیم
 طلبم و توفیق بدیع جویم رب اید الافان علی اعظم منتهی فی عالم الانسا
 و اشح صدره بنور الایقان وثبت قدمیه علی حبک مؤیداً بقوه مغیب
 الامکان واحفظ اخوی تحت جناح رحمتک یا مربی الاکوان ای بندة جمال
 مبارک از درگاه احدیت بجهت سلطان محمد خان طلب تأیید و توفیق گردید
 و جناب اتا محمد صادق خباز ما ذون بحضور است و فرصت پیش از این نه

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

و علیک البهاء الالهی

شيلز حضرت افنان سدره مباركه جناب آما ميرا زبردك و جناب آما ميرا

حبيب الله عليها بهاء الله الابهى

هو الله

٨٢٥

حفظت: مهر امضا مبارک

رب قد انبت من سدره فردائيتك افناناً وفروعاً ممتدة في اوج
رحمتك مظلة بتأييدات فردائيتك رب اجعلها خضلة نضلة
ريانة بفيض سحاب رحمتك مهتره بنسائم حبتك ناشئة نامية
بجواره شمس الحقيقة في ملكك رب ايد الافنان على خدعة امرك ووقفهم
على عبودية عبتك واخص وجوههم لوجهك وثبت قلوبهم على
عهدك واحفظهم في كهف صوتك وطميتك وصنهم في ظل جناح
حفظك وكلالتك واجعلهم ناشئة الفلاح والنجاح بين خلقك حتى
يتحوا بجلال الكمال ويتجأوا بانوار النبوت على الميثاق بين احبتك انك انت

المقتدر المتعالى العزيز الكريم الرحمن الرحيم

شیراز حضرت افغان سدره مبارکه جناب اقامیرزا بزرگ علیهما السلام

هو الله

۸۸۶

ایها الفرع الکرم من السدره المبارکه الان مکتوب شمارسید که
جناب منادی مرقوم نموده بودید باچند نامه دیگر که بنام من بود
فورا جواب مرقوم شد و در طی این مکتوب است برسان اقامکاتیبی
که بواسطه جناب اقا احمد مرقوم نموده بودید هم رسید و برات
نیز آمد از کثرت مشاغل و غوائل فرصت جواب نشد انشاء الله من
بعد ارسال میشود علی العجاله این مکتوب مرقوم شد و نامه های
دیگر را نیز جواب تحریر گردید و ارسال میشود تا بعد خدا چه خواهد
جناب افغان سدره مبارکه اقامیرزا حبیب الله و اقامیرزا

خطا کاتبه و امضا مبارکه

ضیاء را تکبیر ابدع اجمعی

برسان

۲۵۰

۲۱۶

هو الله

شیراز جناب افغان سدره مبارکه اقامیزا بزرك و اقامیزا حبیب

عليها بهاء الله الابهی

هو الله

۸۴۷

خط مبارک

ای دیوان سدره مبارکه الحمد لله از سفر سه سال در مالک وسیع

امریک و اورپ دوباره مراجعت بشرق شد و مباشرت بخرگشت

ولی هنوز مجال صحیح حاصل نیست انشاء الله در پوسته بعد فرست

بیش از این است جواب مکاتیب ارسال میگردد جمیع راجحیت ایدع

ابهی ابلاغ دارید عبد البهاء عباس

۹

بواسطه حضرت بشیر الاهی جناب اقامیزا عبدالحسین خان افغان

عليه بهاء الله الابهی

۸۴۸

هو الله

خط مبارک و امضا مبارک

ایها القضب الرطب من السدره المبارکه نامه شما رسید الحمد لله

دلالت بر نهایت تضرع و ابتهال و خضوع و خشوع مینمود اقان
 سدره مبارکه باید در نهایت تذلل و انکسار باشند تا جمیع خضوع
 و خشوع تعلیم کنند و محویت صرف و قنای محض بیاموزند زیرا آنان
 بقول حضرت مسیح ملح ارضند البته ملح باید ملج باشد حضرت ابوی
 الحمد لله بر عهد و پیمان در نهایت ثبوت و رسوخ و مستقیم و خادم
 از فضل و موهبت حضرت اجدت امید چنان است که مورد الطاف
 بی پایان گردد و با جمیع خاندان مظهر عون و عنایت حضرت رحمن شوند

ع ع

و علیکم البهاء الاهی

۹

بواسطة جناب اقان اقامیرزا بزرگ اجای الھی علیهم البهاء و الله الاهی
 جناب خال مکره ایشان جناب اقامیرزا علیخان خیاط نواب و الاصبغ میرزا
 جناب غلامحسین میرزا جناب اقا محمد حسن بلور فروش جناب اقا محمد اسماعیل
 جناب اقامیرزا محمد صادق خباز جناب اقامیرزا باقرخان جناب اقامیرزا غلامرضا
 جناب آقامیرزا بزرگ و اخوان جناب محمد تقیخان جناب حاجی اسدالله بیگ

جناب آقا میرزا غلام حسین جناب آقا میرزا علیخان جناب آقا میرزا بھاء الدین
 خان جناب آقا میرزا عبدالحسین خان جناب حاجی حسین علی یزدی
 جناب آقا میرزا محمد علیخان مخدومہ عیال مذکور جناب آقا میرزا ابرہیم خان
 حضرات فارسی چہار نفر جناب سلطان محمد خان سرہنگ
 آقا ہی منصور السلطنہ امیر آقا خان علیہم بھاء اللہ الاچھی

هو الله

۸۷۹

رب ورجائی ومویدی وموفقی قد جعت عن کل شیء الی مرکز رحمتک
 وغضضت النظر عن دنک وتوجہت الی مطع فردائیک مستمطراً
 سحاب رحمتک مستفیضاً من بشار دأقتک مستضیئاً من انوار شمس
 احبتک مستقیماً من نیایع موهبتک ان تشمل هؤلاء الاحباب فیضک
 الغدق المردار وصیب جودک المنہر علی اللذال والذیاد لحظات
 اعین الاسعاف یا خفی الالطاف رب هؤلاء عباد انفقوا اموالہم
 فی سبیلک وبذلوا ما یملکون۔ فی محبتک حتی تیاسر خیر بین برتیک
 ویحصل التعاون والتعاوض الذی امرت بہ عبادک فی کتابک والواحد

خط کتابتہ مع راضیہ مبارک

رَبِّ اِقْبَلْ مِنْهُمْ هَذَا الْاِنْفَاقَ وَاتْرِكْ عَلَيْهِمْ بَرَكَةً مِنْ عِنْدِكَ فِي عَصْرِ
 الْاَسْرَاقِ حَتَّى يَتَأَسَّى بِهِمْ اَهْلُ الْاَفَاقِ وَيَبْذُلُوا اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
 الْبِرِّ وَاعَانَةِ الْاِرْفَاقِ رَبِّ اجْعَلْ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ مِنَ الْحَسَنَاتِ عَشْرَةَ
 اَمْثَالِهَا وَاتَّعِ بِفَيْضِ مَضَاعِفِ مِنْ مَلَكُوتِ ثَرَوَتِكَ يَا رَبَّ الْاَدْيَابِ
 اَنْتَ اَنْتَ الْكَرِيمُ الْعَزِيزُ الْمُقْتَدِرُ الْوَهَّابُ ع ع

9

شیراز بواسطه جناب محمد رضامیرزا علیه بهاء الله الایمانی
 محفل روحانی جناب آقا سید حسین افغان جناب آقا میرزا بزرگ افغان
 جناب آقا میرزا حبیب الله افغان جناب آقا میرزا ضیاء افغان جناب عبدلیب
 جناب محمد رضامیرزا جناب آقا میرزا محمد باقر خان جناب میرزا محمد علی خان
 جناب میرزا فضل الله خان بنان جناب آقا شیخ آقا پیش نماز جناب
 دکتر حبیب الله خان جناب میرزا آقاسی حبیب جناب دکتر ضیاء
 جناب شهریار وفادار جناب آقا غلام حسین کوله کش خادم محفل
 علیهم بهاء الله الایمانی

هو الله

ای ثابتان بر بیان ورق مسطور منظور گشت ورق منشور محفوظ^{۸۴۰}
 گردید مضامین و معانی رحمانی بود و کلمات و سطور دلیل حظ موفور
 زیرا اینکه الطاف ملکوت اجمعی بود و دلیل بر ایمان و ایقان و جانفشان
 در سبیل یزدان آن محفل روحانی رحمانی است و آن اجتن نوری سبکانه
 لهذا امید من چنان است که موفق بشکلی انجمنی در درس تبلیغ گردد
 تا نوجوانان بهائیان بعزمی ثابت و نیتی خالص تحصیل پردازند و اطلاع
 بر حج و براهین الهی جویند تحصیل اسرار کتب مقدسه کنند و آیاتیکه
 در تبلیغ مدار باشد حفظ نمایند و همچنین احادیث مأثوره و دلائل
 عقلیه و نفوذ کلمه جمال مبارک و اینکه در سخن اعظم انتشار امر خویش
 فرمودند فی الحقیقه در زیر زنجیر علم امر مبین مرتفع گردید و جمیع ملوک
 را از مقاومت نتوانستند و در اسجن اعظم بنهایت عظمت و سلطنت
 حرکت میفرمودند و خطابات شديده در زندان بلوک شرق و غرب
 میفرمودند حتی پادشاه عثمانی و اینکه تعالیم مبارک در نزد کل

فلاسفه و عقلای عالم مقبول و مالوف ابداً مقرر نمی‌نماید حتی و لیکن
 دوازده از تعالیم مبارک را در قضیه افزود و اساس صلح عمومی کرد و
 امثال ذلك بتقریر و تحریر نیاید و باید شب و روز بکوشید بنهایت
 شوق و ذوق و من کفیلیم که در اندک زمانی ترقیات فوق العاده نمائید
 و جناب عندلیب از معلمین این محفل باشند اما مسئله امرالله بوانا
 در الواح مطبوعه در سببی مفصل مذکور مراجعت بان نمائید این
 لازم است که آن آیات صریحه را در آن الواح استخراج نمائید حقیقت
 وضوح یابد این نفوس مانند کف دریا هستند بفائی ندارند
 چنانچه در قرآن میفرماید *وانزلنا من السماء حَقَائِلَ اودیه بقدرها*
فاحتمل السیل زبداً رابیا و علی الذی یوقدون علیہ فی النار زبداً مثله فاما الزبد
 فیدهب جفاء و اما ما ینفع الناس فیکف فی الارض عجیب است که در
 چنین تابش و حرارت شمس حقیقت چنین ظلماتی ظهور می‌یابد که نوهوسکی
 چنین اوهام و شوادائی می‌افتد عبد البهائم جمیع ابواب را مسدود نمود
 در خانه نداشت که نفسی نفس بتواند بکشد بقسمی بحیثی و فنا و عبودیت

استان مقدس قیام نمود که شبه و نظیر ندارد حتی حیا مینماید که خود را
 غصن ذکر نماید اسمش عبدالبهاء و اسم اشاره ع ع دیگر چگونه نفوس
 مبتله ادعای وجود مینمایند سبحان الله نفوسیکه سواد ندارند
 با وجود رکالت عبارت املاء و انشاء غلط نظیر حواد قرزینی که کلمه
 درود را گمان کرده است عربی است ندانسته که فارسی است بخط خود
 نوشته است والذود علی مظاهر امر الله و همچنین در کتاب بر قوس
 بخط خود چه غلط های فاحش چه املاهای غلط و چه انشاء و این
 شخص فرمایش نموده است که جمعیتی تشکیل شود و اواز اعضای
 جمعیت باشد و عبدالبهارا حاکم نمایند و آنچه حکم صادر شود
 مجری گردد بازی اعتنائی باین نفوس نیست عنقریب بکلی محو و فانی
 خواهند گشت چون کسی نوهوسی کند نصّ الواج مطبوعه در

مبئی در جوف است و علیکم البهاء الانجلی

۱۴ محرم ۱۳۳۱

عبدالبهاء عباس

هو الله

جلسید جناب اقا علی البرزائی علیہ بہاء اللہ الہی

هو الله

۱۸۱

ہذا
میں
آج

رب مقصودی معبود ہذا رفیقک وابن رفیقک قدھدیتہ الی معین
رحمتیک ونبوع عرفانک فی بدایتہ نشئتہ واوان نعومتہ اظفارہ
ای رب سقیتہ کاس التوحید واسکرته من ریح التجرید و طیرت
ورقآء قلبہ فی ہواء حبتک یاربی المجید فاحفظہ فی ظل جناح احدک
وصنہ فی حصن حفظک وحراستک انک انت المقتدر القدير الحفیظ

ع ع

هو الله

جلسید جناب علی اکبر لاری علیہ بہاء اللہ الہی

هو الله

۱۸۲

خط مبارک

ای تشنہ پر عطش احرام کعبہ مقصود بریند و قصد حل و حرم
محبوب نما آھنک کوی دوست نما و قصد دیار وادی مقدس کن

تادریقه مبارکه وادی این مشاهده ایات کبری نما

ع ع

هو الاهی

۸۴۲

جمعی جناب اقا علی اکبر علیه بهاء الله الاهی ملاحظه باد

هو الاهی

کتاب

ای متمسک بعروه و ثقی در این جهان پر بو و رنگ درنگ مکن و آهنگ
ملا تقدیر کن و انیس و جلیس سخنان ملکوت الاهی شو چه که گشایش
و آسایش این عالم ترا بی ظلمانی همه تنگی و آسایش است و خوشی و دلگشایی
جمع شئونش حسرت و مشقت در جهان آفرینش اگر شخص بنیاد بر بند
ظلمت افتد دلیل بر کورست و اگر انسان عاقل خود را در ورطه هوای
افکند برهان نادانی و جنون است پس ما جمیع خوشتر آن است که پر
برگشاییم و از اسفل پر خطر پرواز نماییم و بجهانی در آئیم که مقدس از این
مخاطرات است تا در آن فضای جانقزای حضرت حق قدیر بیاسائیم

ع ع

۴۵۹

۲۲۳

هو الاهی

جهم جناب انا علی کبر علیه بهاء الله الاهی

هو الاهی

۸۴۴

ای علی خاضع خاشع الیوم عزت ابدیه عالم انسانی در صفت و سمت
کبریائی نه از این جهت علی خاضع خطاب نمودم زیرا بزرگواری من و تو
و شرف و منزلت کل در عبودیت و اصغری آستان مبارک است بنود
احدیش قسم که عبودیتش سروری دو جهان است و بندگیش آزادگی
از کون و مکان بلکه سلطنت ابدیه است و کلاه داری و این سرور
ملکوت الاهی باری باین عبودیت قیام نما و کلاه را کج بنه و قدر با بفران
و اکیل جلیل مرصع ملا علی را بسرنه و البهاء علیک ع ع

هو الله

۸۴۸

جناب زائر انا علی کبر علیه بهاء الله الاهی ملا نماید

هو الله

ای طائف مطاف ملا علی دست نیاز بیارگاه خداوند بلندکن و مناجات

خط مبارک

خط مبارک

نما که ای بی مانند پرستش و ستایش ترا شایان و سزاوار که
 مستی خال را پرورش دادی و بریزش نیسان عنایت چون لؤلؤ لؤلؤ
 در آغوش صدف رحمت تربیت فرمودی و بر شد و بلوغ رساند
 و سمع و بصر بخشید و بشا همراه هدایت کبری دلالت فرموده
 و در ظل سدره منتهی ماوی دادی و بر عهد و میثاق الله ثابت
 و راسخ داشتی و بطواف مضاف ملا اعلیٰ فائز فرمودی جمیع این
 الطاف را من دون استحقاق شایان و رایگان نمودی ای نردان
 مهربان حال از سهام اشارات حفظ نما و از جنود شبهات صیانت
 فرما از تند باد امتحان و قایم کن و از طوفان اقتان حمایه فرما چه که
 حقیقت وجود بی عون و عنایتت ظل مفقود گردد و روح عظیم
 بی لطف عمیبت تراب ستقیم شود رحمت نما موهبت بخش صیانت

کن آنک انت الحافظ

الکریم

هو الله

ش جناب ميرزا مسيح الموسوي عليه بركات الله

١٨٤٦

هو الله

قد اطلعت بمضمون الخطاب وخرت على اصابك من شديد العقاب
 واليم العذاب من اهل الكتاب من دون بينة وبرهان وما انزل الله
 بهما من سلطان هذا شأن اهل الحجاب وغاية فيته اهل الارتياح
 وهذه ستة الهمة المنة من الخدنة في القرون الاولى كانوا يفوتون
 سهام الظنون ويصوبون نصال الطعن المشؤم الى كل صدر مشرجه
 بمعزة الله ومشتعل بنا رحمة الله فلا تعجب من اعتساف الاخلاف
 فانهم اتبعوا خطوات الاسلاف وسيرته لك ويرق اهل الانصاف
 ويصلين عليك الملائكة الاعلى وثنتين عليك اهل ملاوت الابهى صلوة
 وثناء تنسى بهما اضهاد البلهاء واذاء الجهلاء وسهام الزنماء
 وسانن السفهاء تذكر ما وقع في القرون الاولى حتى يتضمن جرحك
 من ظلم الاخرين ولا تعجب اذا كانت الذئاب كواسر والوحوش حواج

خط كاتبة ومهروبارك

وشجرة الزقوم مريّة الطعم لو اطلقت بما اصاب عبد البهاء من شدة
 الغضب واليم العقاب من اولى البغضاء وذوى الجفاء لنسيت البلاء
 وعفوت السفهاء وسلوت من كل باساء وضارة لان البلاء احاط به
 احاطة المحيط على المركز الوسيط وهجمت المصيبة عليه هجو الرياح
 على المصباح فوعزة ربى لا اعلم اذ كراتى بلائى اذ كراضطهاد ملل
 الآفاق من شرقها وغربها ووالله لا يطاق اما شكوا من هجو عصبة
 الشقاق ولا يقاس بهجو ما على الاطلاق اما نوح من سهام المفتريات
 المصوبة من اهل التفاق وقد التقت الساق بالساق اما بكى من سنن
 الشبهات الجارحة لكبدى فى كل عشتى واشراق فاه آه من ظلم الذئب
 نقضوا الميثاق لانهم انسونى كل اضطهاد وجروح وقروح من سهام
 وسمان اذا اشكرت بك على عذاب حمة العقارب اللدائغة لكل ذى قلب
 سليم واحذر من حسد القريب وحقد الرقيب لانه ثعبان عجيب وانشاء الله نأذن لك
 بالخوض عند سنوح الوقت المرهون حتى يكون اللقاء سلوة لقلبك المهمو
 وداحة لروحك المحزون وعليك التحية والثناء ع ع

هو الأبهى

عن جناب مشهدهی یوسف بیك ملاحظه فرمایند

هو الأبهى

١٤٧

ای سر مست جام الهی در این ساعت که خود نجات قدس وافواج جذبات
از جمیع جهات در رهجو مست و سطوت شهاب ثاقب کل اهل و ساو سرا
در طرد و رجوع انوار ملکوت در سطوع و اسرار جبروت در بروز
و ظهور بحر الطاف موج است و شاهدان سخن سراج و هاج این
عبد قلم را واسطه بیان مراتب حب جمال قدم نمود و الفاظ را ترجمان
معانی کرده که شاید آیتی از مصحف انجذاب که در رهجویت فؤاد مطوی است
بر صفحه و قوطاس بنگارد هیبهات هیبهات کیف یکون ذلک ولو
کان البحار مدداً و الاشجار اطلاقاً و صفحات الافاق الواحاً و البهائم

خط مبارک

علیک و علی کل ثابت راسخ علی عهد الله و میثاقه

العظیم

شیراز جناب عطاء الله خان عليه بهاء الله الأبهى

هو الله

٨٤٨

ای سلیل آن شخص جلیل پدر از ائمه محبت الله بدر انور بود و در

گاشن معرفت الله و در معطر الحمد لله پسر نیز براه پدر رهبر گشت

و جنود او همارا صدف شد این دلیل جلیل است که شمع آن نفس را

روشن خواهد نمود و فضای دل و جان را بفیض الهی رشک گلزار

و چمن خواهد فرمود تا پدر مهر پرورد در جهان ابدی بنور آیت

پسر مفتخر گردد و طوبی لك یا ابی العزیز من هذا الفضل العظیم

فرماید و عليك البهاء الأبهى ع ع

شیراز بواسطه بشیر الهی آقا میرزا عطاء پسر آقا میرزا سید علی

عليه بهاء الله

٨٤٩

هو الله

اللهم يا الهی هذا عبد منسب إلى عبدك الذی اخترته محبتك واجتبیته

لعرفانك وجعلته آية محبتك و دایة محبتك و نور و وجهه بنور

خطایه مهر و عیار

خطایه مهر و عیار

الايقان واوقدت في فؤاده سراج الايمان وسطع على الانحاء و
الارجاء ثم رفعت اليك واجرتك في جوار رحمتك الكبرى وسقيته
من كأس العطاء وغفرت له الخطاء ونورت جبينه بالموهبة الكبرى
انك انت الغفور الكريم الرحمن الرحيم اي رب هذا ابنه البديع وسره
الرفيع ايده بشديد القوى واجعله وايتة الهدى وايتة التقوى حتى
يذكرك بين الورى ويقوم على حجة امرك بجوارك وقولك التي نافذة في
حقائق الاشياء اي رب اشرح صدره بنفحات قدسك وانعش قلبه
بنسائم رياض احديتك ونور بصره بمشاهدة آياتك الكبرى الذائعة
الشائعة في كل انحاء وارجاء انك انت المقدر العزيز الوهاب

ع ع

١٥٠
شيراز امة الله المقربة صبية من ادرك لقاء ربه عظيمه خاتم
عليها بهاء الله الأسمى

هو الله

اي رفته رحمتيه بدر بزرگوار سراج انور بود ومقرب درگاه

خطاب و هو مبارک

پروردگار بخدمت قائم بود و در عبودیت دائم غلام حسین بود
 و شهیر خافقین جمال مبارک از اراضی و مظهر تحسین ملا اعلیٰ تو
 برگذار او هستی و یادگار او لهنذا از خدا خواهد که مانند پدر
 طیب و ظاهر شوی جانفشان جمال مبارک گردی و آنچه پدر موفق
 بود تو مؤید شوی و علیک البهاء الأبهی ۴۴

هو الله

ش جناب علی محمد علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هو الله

۸۵۱

ای ناظر بمنظر انور هر نفسی را در عالم وجود تو جهی و مقصود
 و محبوب و معشوق یکی را عشق جاه و یکی را شوق بحالی روشنتر از ماه
 کی را تعلیق نام جمال و دیگری را توسلی بنیل ذوالجلال پس چون تو در
 آستان حضرت دوست انتساب جستی از شرک ما سویی بزار شو و
 بیادگاه تو صید پناه بر هر نکر و ذکر و فراموش کن و از جام لبریز ذکر
 الهی مست و مدهوش شو تا در حقیقت کلمه استقراریابی و البهاء علیک ۴۴

بجای

هو الاهی

۸۵۴ ای منادی باسمه حدکن خدا که بشرفیات الله مشغول شندی و
 باعلائی کلمه الله موفق گشتی الیوم اگر نفسی بر این امر اهمه قیام نماید
 جمیع قوای عالم وجود بر اعانت و تأیید او برخیزند و جنو غیب رنجند
 بر نصرت او نازل گردد قطره حکم بگریید کند و ذره متانت و مهت
 طود اعظم یابد پشه ضعیف عقاب عظیم گردد و طیر نحیف تسر
 طانر جلیل شود صفحه حقیره کتاب مبین گردد و مرغ صغیر طائر
 قدسی علین شود مهبط اسرار شود و مطلع انوار مشرق آثار
 گردد و سرور برابر پس تا توانی اسب در این میدان تبار و در این راه
 بشتاب تا تا یید ملکوت ابھی بینی و قوت روح القدس مشاهد کنی

ع ع

۸۵۵ ش ابوی جناب عبد الحسین علیه بهاء الله الاهی

خط مبارک

هو الاهی

ای ناظر الی الله در این آیام که اهل عالم بحجبات اسم مجتیب و لبثون

خط مبارک

غفلت مشغول و از حقیقت حکمت خلقت آدم محروم این بنیویان در ظل
 قدیم بچظ او فرغانه و بنصیب کبر و اصل بر کرسی موهبت جالس و بر رفار
 عنایت مستقر حمد اله تم حمد اله علی هذا الفضل العظیم و الجود المبین
 و فرید ان نمن علی الذین استضعفوا فی الارض و نجعلهم ائمه و نجعلهم

الوارثین ع ع

ش و رفته زکیه و الدرّه جناب عبدالحسین علیها بهاء الله

هو الأیمنی

۸۰۴

ایمه الله الیوم اماء الرحمن اگر چه بظاهر در انظار غافلین و
 مستکبرین صغیر دیده میشوند قسم با اسم اعظم در ملکوت علیین
 عظیم و بزرگوارند قدر و منزلتشان عند الله بلند است اگر بدانند
 که در درگاه احدی چه قدر پندری از شدت سرود قالب تهی کنی

و ملکوت عزت پرواز

نما

ع ع

نما

شيراز بواسطة جناب آقا محمد حسن بلوري جناب ميرزا
عطاء الله خان سليل جليل ميرزا سيد علي خان المتعارج الى ملكوت الرحمن

هو الله

٨٥٧

اللهم يا ربي الاعلى ان هذا الفتى سليل عبدك المتصلا الى ملكوتك
الأبهي رب انه تذكر من ذلك الصفي الوفي المتعارج الى اوج العلي
الذي خدع عتبة قدسك ايام الحيوة وانجذب بنفحات انسك خائضا
في بحر الآيات البيت واجبي ذكرك بين فئة خائضة في غمار المات
واعلى كلمتك بتأييد من عندك في تلك الهمة حتى اخصصته بالفضة
وانزلت عليه كلمات تامات وخاطبتة بالواج شتى في يوم ظهورك من
افق الانوار وحين طلوعك من مطلع الاسرار واوان تجليك على البصائر
والابصار رب رب اجعل نجله الجميل منشعبا من عنصره الروحاني
وطينته الرحمانى وخلقته السبحاني حتى يقوم كاسبه التوراني على خلدك بين
المعشر الانساني ويحيى ذكره ويتم نوره ويأتق رياضه ويدقق جياضه
ويوقد سراجة ويضيئ زجاجة انك انت المقدر الكريم الوهاب

خط كاتب و معربا

وانت انت العزیز العظیم الرحیم التواب ای پادگار آن مقرب جمال ابھی
پد پاك گهر سراج انور بود و مسك اذفر و شجری در ریاض ملكوت
پرمیوه و ثمر مدت حیات سبیل هدی پیمود و بعبودیت جمال ابھی اشغالی
میفرمود و جانفشانی مینمود و خدمت بعالم انسانی میگردید چیع یاران
مهربانی مینمود و محبت شایانی میفرمود لحظات عین عنایت شامل بود
و مواهب حضرت احدی کامل تونیزی او گیر پیروی نما و گفتگوی او بظرف
تاسیب سرور او در ملكوت اعلی گردی و باعث شادمانی و مباهات
در ملا اعلی جمیع یاران تحت مشافانه از این عبد برسان و علیک

البهاء الأبهی ع ع

هو الله

۸۵۶

ش جناب آقا محمد حسن علیه بقاء الله الا بهی ملاحظه نمایند

هو الا بهی

ای دوست جناب حاجی مشقت سفر دریا و بادیه پیمانی صحرا و صعود و
نزول کوهها را تحمل نمود و شوقاً للبقعة المباركة بشناختند و بتا ختند

در درگزی او ماوسی نما
گهر سراج
دفا پیروی نما
بخان رضوی
دستی

خط مبارک

تا آنکه جبین بآبستان نور مبین بسودند و چشم بمشاهده آیات کبری
 روشن نمودند و دل بالطاف بهی الا بهی چون گلزار و چین فضل عظیم
 یافتند و فوز مبین ذلك من فضل الله یؤتیہ من یشاء والله ذو فضل
 عظیم و در روضه مبارکه تربت طاهره بیاد دوستان الهی بودند و البهاء
 علیک و علی کل ثابت علی العهد و الميثاق ع ع

هو الله

شیراز جناب آقا محمد حسن خیاط علیہ بہاء الله الا بهی

هو الله

۸۸۷

اثبات برپیمان از صعود ورقه موقنہ بجوار رحمت کبری مخزون و متأثر
 میباش و دلگون و محتسب مکرر هر چند فرقت مورش حرق است و دوری
 علت مہجوری ولی انشاء الله این فرقت موقت بوصول ابدیت منتهی گردد
 و این ہجران بلا فوات سرمدی مبدل شود مدتی است کہ در این جہانے
 چه سروری و چه شادمانی مشاہدہ فرمودی و چه راحت جانی یافتی و چه
 مسرت و جدانی دیدی کہ از صعودان ورقه موقنہ غمگینی الحمد لله ان کثیر خدا

کلید و مہجور است

در درگاه اجرت عزیز بود و با فرهنگ و تميز از عالم خاک بساحت پاك
شتافت و از جهان ظلماتي بعالم رحمانی رفت الهي الهي هذه امتك المؤمنة
بجالت الناطرة الى ملكوتك الموقرة باياتك المستبشرة بالطائف القاننة
لك المنجية بنفحاتك قد صدقت الى مقعد صدقت ونزل رحمتك رب
الكرم مثواها وحسن ماواها و سیرمناها حتى نيشج صدرها بغفبا
انك انت الرحمن وانك انت المنان وانك انت العفو الجليل الغفران

ع ع

هو الله

ش جناب اقا محمد حسن خياط عليه بهاء الله الابهني

هو الابهني

٨٥٨

يا من استشرق من كوكب الميثاق ابشر بفضل مولاك الذي اختارك لظهور
جبه واصطفاك لتنطق بثنائه وتحدث بنعمته وتبشر الناس بموهبته و
تهديهم الى معين رحمة وتطيرهم في سماء محبته وترويهم من مناهل
معرفة وتسقيهم من موارد عنايته لكن آية جوده وبرهانه شهوده

لیشیع ویندیغ شیخا فقیهین مفاخرک و یجاو و لیمو علی ممر الاعصار ما اثرک
فانک انت فاسع بکل ثوابک لتظهر تلك المواهب فی حیا الشهود و یقین
عندک من توجه الی الرب الودود و بشکرک علی حصولک علی هذا الوفاء المرغود

والبهاء علیک ع ع

هو الله

جاب آقا اسدالله و جباب آقا علی اکبر ابکیس ابدیع ابجی ابلخ فرمائید
از عنایات خاصه حضرت اجتهت امیداست که چون دو کوب منیرا زافق

محبت الله مشرق و لأم باشند ع ع

هو الله

امه الله ضلع آقا محمد حسن علیها بقاء الله الابهی ملاحظه نمایند

هو الله

۱۵۹ ایامه الله کینری جمال قدمه علامت و نشان و حجت و برهان ثبوت و رسوخ

بر عهد و پیمان است هر ورقه که سرش باین افسر مزین تاجدار است

و ملکه جهان پر انوار پس اگر خواهی که کینز پر تمیز باشی قدمه اثابت

لهذا
بیت
آقا

و قلب دارا سخ و مقاصرا باذخ و مکارا ذروه طود شاخ نما ع ع
 شیراز بواسطه افنان سدره مبارکه آقا سید حسین
 جناب محمد حسین ابن آقا محمد حسن خیاط علیه بهاء الله الاجمعی
 هو الله

٨٤٠

ای سلیلان پدربلایل نامه رسید و مضمون سبب فرح جدید گردید
 محبت حقیقی و انجذاب صمیمی چون با شیر در بدن گردد با جان بدر شود
 البته مکمل گردد و مبدء و منتهی فیضی از ملکوت اجمعی شود امیدوارم
 که چنین باشی بنفحات قدس انسانی و بفکر و ذکر کرد لبراق شعله اشتیاق
 زنی هر دم جانی تازه یابی و در هر نفس فتوحی بر اندازه جوی دو ورقه
 مبتهله کنیزان عزیز الهی اخوات را تحت ابداع اجمعی ابلاغ دارید و علیکم بهاء

الاجمعی ع ع

هو الله

شیراز جناب آقا محمد حسن خیاط ابوی شان جناب ابوالقاسم جناب علی آقا
 جناب محمد حسین امه الله طلعت امه الله خانوماه علیهم بهاء الله الاجمعی

خط کتابت و نگارش

هو الله

ای بندگان آستان الهی خضر اعلیٰ روحی له الفدا و بیه قده واسم نظم
 ندیته بروحی و قلبی و فؤادی در هر دمی سینۀ چون آئینه را هدف صدغبار
 نیربلا و ناواک جفا فرمودند تا در بین جمیع امر و ملال الفت و محبت و اتحاد
 حاصل گردد بیگانگی بیگانگی تبدیل شود و اختلاف با اختلاف کثرت بوحدت
 منقلب گردد و نفرت محبت و موذت جسمانی برهان روحانی شود و
 ظاهر عنوان باطن حال ملاحظه نماید که قضیه برعکس نتیجه بخش شده
 و موضوع و محمول از میان رفته نفوسیکه از پیش وقوع تناقض در میانشان
 متنوع و محال بود زیرا مناسبت از جمیع جهات مقطوع لهذا وقوع اغراض
 غیر مأمول حال چون سبب ایمان معاشرت و معارفه حاصل بایکدیگر
 در نهایت ضدیت و بیگانگی ای خداوند بی همتا این چه صدق و بلا بود
 که از برای این عبد مهیا گردید لآن جمیع عالم در نهایت عداوت با عبد الهی
 و از هر سمت در هجومند دول از طرفی امر از طرفی علماء فرقان از جهتی
 و حزب یحیی از هر سمتی و ناقضین از جمیع جهات در فتنه و فساد و تیر

جفا از هر سو پیران و جسد در نهایت ضعف و ارض مقصود مضطرب
و فریاد هریک اجباً از هر جا بلند و تکالیف هریک کرشکن و بندگان
ثابت نیز بایکدیگر در نهایت نزاع و جدال این چه بلائی است و این چه
مصیبت و ابتلائی رب ارفع الیک عبدک المستغرق و مجرد الرزایا انک
انت الکریم الرحیم الرؤف الرحمان ۴۴

هو الاهی

مسجد بردی جناب مشهدی حیدر علیه بهاء الله الاهی صلا تأمیند

هو الاهی

۸۶۳

ای ناظر بملکوت الاهی در این کور اعظم که آفتاب حقیقت مشارق و مغارب
روشن و منور نموده پر تو عنایتش بر سر ضعیفان و فقر افتاده و ایشانرا
بعنایت و موهبت عزت قدیمه سرفراز فرموده تا قدرت محیط اش
در قطب عالم چون ظهور نیر اعظم مشهود و واضح گردد پس توجه
بملکوت الاهی جبروت غیب الاهی تا و این مناجات کن بزدان مهربان
ستایش ترا و نیایش ترا که مرغان بال شکسته را پر و بال عنایت فرمود

خطماری

تا با وج عزت آندیه پرواز نمایند و لشه ضعیف را قوه عقاب بخشیدی
 تا صید طیور معانی نماید بی نوا یا نوا بر نوا فرمودی و فقرا ^{با} لکن ثروت
 و غنا هدایت کردی حمد تراستایش تراستایش تراست و راست و البهائ

علیک عبد البهائ ع

شیراز بواسطه جناب آقا محمد حسن علیه بهاء الله الایمهی
 جناب میرزا حبیب الله دواساز علیه بهاء الله الایمهی

هو الله

۱۸۹۵

ای مفتون عهد و پیمان خدمات در غبته علیا مقبول درگاه کبریا
 فی الحقیقه ثابت و راستی و در آستان جمال قدیر مقیم و مستقیم در شیراز
 پر نغمه و آوازی و بنشر نجات الله پردازی این همت برهان علویت
 فطرت است و این خدمت سبب قربت درگاه احدیت از خدا خواهد
 که روز بروز تأیید بیفزاید و توفیق رخ بنماید و لیس ذلک علی الله بعزیز
 جمیع یاران ترا تحت مشتماتانه برسان و علیک البهائ الایمهی

خط کاتبه و امضاء مبارک

۲۴ جمادی الثانی ۱۳۳۷ عبد البهائ عباس

شیراز بواسطه میرزا ابوالحسن نیریز
امه الله المقربة والدہ میرزا حبیب الله قرینہ اتا اسدا الله زرقانہ
علیہا بہاء الله الایمی

هو الله ۸۶۴

ای ورقہ مبتہلہ قرین محرم در سبیل اسم اعظم فدائی بود خدائی بود
شیدائی بود سودائی بود لهذا مظهر عفو و غفران رحمانی گردید
انشاء الله بخل سعید او میرزا حبیب نیریزی او گیرد و مخلوق و خوی او
با خلق محشور شود و آن امه الله مظهر الطاف موفور گردد و
علیک البہاء الایمی ۲۵ ربیع الاول ۱۳۳۱ عہد البہاء عباس

خطبہ واقعا مبارک

ش جناب اتا قہر حسن خیاط علیہ بہاء الله الایمی ملاحظہ نمایند

هو الایمی

۸۶۵

ای مشتعل بنا رحمت الله در این بساط ذکر ت مذکور و نامت موجود
ویادت محتوم در شب و روز بکوش کہ بخدمتی موفوق کردی کہ در افاق اعلی
ذکر ت بلند و در رفیق ایمی نامت ارجند شود ایوم ہر نفسی قیام

خط مبارک

براعلای کلمة الله نماید و ثابت بر عهد و پیمان ماند سپاه آسمانی نماید
 نماید و لشکر مظفر ملکوت ربانی نصرت کند انوار از مطلع آسوار تابد
 و نفحات از هزاران گلشن ابرار بوزد ندای تحریص و تشویق از افاق عزت
 بگوش جان استماع گردد و صلاهی تحسین از سما غنایت باذان رسد
 طوبی لمن سعی لاعلاء کلمة الله ع ع آنچه ارسال نمودید رسید
 ش جناب آقا محمد حسن خیاط علیه بقاء الاجمعی ملاحظه نمایند

هو الاجمعی

۸۶۴

ای منوجه بحال منان اگر از الطاف بی پایان بزدان که شامل حال دوستان
 و عاشقان رحمانست واقف شوی چون گل صد بوی شکفته و خندان
 گردی و آشفته روی جانان شوی از بشارت این غنایت پرواز کنی و
 و با آزادگان همراز شوی و بشکر حضرت منان دمساز گردی که در چنین
 دریای بی پایان مستغرق و در چنین فردوس اعظم مخلصی از چشمه رحمت
 کبری سیلاب شوی و از شجره وفا اثمار موهبت عظمی چینی روح القدس
 نفحه نمایند میدهد و روح الامین چون لطائف نسیم میوزد جنود

لذی
 فی
 ذری

مرا اعلیٰ وافواج ملائکه ملکوت ابھی چون امواج بحار میسند پس
 ای دوستان داستان کمرهت را بخدمت امرالله و اعلا کلمه الله
 بر بندید تا مظهر این الطاف شوید و مطلع این اسعاف والروح و
 البهائم علیکم یا احباء الله و اولیائه ع ع

ش جناب محمد ح س خ ی ا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند
 هو الابهی

۸۶۷

ای موقن بایات الله هم چنانکه خیاط قاش و اثواب بحر پر و صوف

اول ملاحظه همیکل و قامت نماید و لباس را بحسب اندام برش و تفصیل کند
 بهمچنین نفوسیکه خلعت دانش و هوش بخشند و لباس هدایت دور

ملاحظه استعداد و قابلیت و لیاقت کنند و بحسب آن لباس ترتیب و

قبص هدایت ترتیب دهند و بر همیکل طلب و حقیقت نفوس مقبله و

مستمع پوشند چون تو خیاط ثوب رحمانی گردی و درزی پیراهن

موهبت ربانی شوی هر قیصی که ترتیب دهی و هر ردائی که بدوزی

بر همیکل وجود مناسب آید و نفوس مهتدین بان خلعت کامله قامت

و اندامشان مزین گردد و البهاء علیک و علی کل مستقیم علی امر الله

عبدالها ع

هو الاهی

۸۶۸

جناب شہدی ابوالقاسم ابوی از حق میجویم کہ ایشانرا در جمیع احیان بنفحہ

عنا یشرزندہ و تازہ بدارد

هو الاهی

خط مبارک

ورقہ خیر النساء بغایت الجہیہ مطمئن باشند و بشکرائہ الطاف حق متذکر گردند

کہ در ایام الله محسور گشتند و باین فوز اعظم فائز شدند بشری لها حسن مآب

هو الاهی

جناب علی آقا را از قبل این عید بذکر الله الہمی الاهی متذکر دارند الا ان

بذکر الله مطمئن القلوب اذن شرفایی بزیرات روضہ مطہرہ را دارند و البهاء علیک

هو الاهی

جناب حاجی رجیب بنار محبت الله مشتعل و بنور معرفت الله در اجنہ دوستان

منور باشند

۴۸۲

۲۴۶

هو الاهی

جناب حاجی عبداللہ در جمیع احیان چون قلم عرفان در موج و هیجا ^{نشند} باشند

هو الاهی

جناب آقا محمد حسین بنفحہ محبت اللہ مشامرا معطر و بذکر اللہ قلبا منور

میفرمایند

هو الاهی

جناب میرزا عباس در کل اوقات در قلوب این مشتاقان مذکورند و در

مخمل دوستان مشهور

هو الاهی

جناب میرزا محمد را بتکلیف ابداع الاهی مذکور و بذکر جمال اللہ مکتب ریم

هو الاهی

جناب منوچهر از فضل حق امیدواریم که در انجمن عارفان چهری افزوزند

هو الاهی

جناب همز امیدواریم که در دبستان الاهی چون همسر ما بتدریس حقائق مشغول شوند

هو الاهی

جناب شاپور از فضل و عنایت پروردگار مهربان میطلبیم که چون شاپور
مستولی بر مالک عرفان باشند

هو الاهی

جناب دستم باید بفضل خدا تهنیتن میدان و دستم میدان باشند

هو الاهی

جناب حاجی محمد ابرهیم امید بعنایت رب ائیت داشته باشد تا بیدیدید

هو الاهی

جناب مشهدی علی اکبر ناظر بملکوت اجمعی باشند که نادانما مشاوم اعظمند

هو الاهی

جناب ابوالقاسم گرمانی را تکبیر ابدع اجمعی تبلیغ فرمائید اذن زیارت
روضه مطهره دارند

هو الاهی

جناب ف ت از فضل حق میبیم که ایشانرا موفق باعلاء کلذ الهیته بین برتیر فرماید

۲۸۷
۲۴۱

هو الاهی

جناب مشہدی حیدر از فضل الہی باید امیدوار باشند کہ تأیید نمایند او
و توفیق توفیق اوست

هو الاهی

جناب حاجی محمد رضا باید بغایت الہیہ سرور و بفضل حق مطمئن و بیخود
ساطان و جو مشفق باشند

هو الاهی

جناب حاجی حسین علی دعا مینمایم کہ حق ایشانرا بنوعی تأیید فرماید کہ کل
نفوس محقر و متحرک شوند

۹

۱۶۹

شیراز بواسطہ حضرت بشیر الہی جناب استاد محمد ربنا علیہ بہاء اللہ الاهی

هو اللہ

ای بندہ مقبل اللہ حمد کن خدا کہ در درگاہ الہی مقرب و محفوظ شد
و معزز و منظور گشتی حامل بودی محمول شدی قابل بودی مقبول گشتی پرتو

خطا تصحیح و تطبیق

هدایت کبری که در جبین مبین روشن و منیر گردید از خدا خواهد که ترا سبب گرداند که
چشم دیگران را نیز روشن فرمائی زیرا اعظم موهبت قیام بر هدایت است
و خات اصحاب غفلت همتی کن شاید مورد چنین نایبیدی گردی و مستحق چنین
نجیدی شوی و علیک التحیة والشان ع ع

۹

شیراز بواسطه حضرت بشیر الهی جناب استاد محمد بنا علیه بهاء الله ^{علیه}
هو الله

۸۷.

اثبات بر پیمان نامرات درد بلین چون بهشت برین وصول یافت مضمون
دلنشین بود سر تا پا تضرع و ابتهاج و انجذاب بملکوت جلال بود وقت ندارد
اندکی میگذارم جناب استاد محمد حسن بنا را از طرف من نهایت مهربانی بنما
در حق او عنایت موفور ظلم و الطاف رب غفور جویم جناب شمشاد را
از درگاه احدیت امداد خواهم و سرور جان و فواد ظلم و

علیکم البهاء الابهی

ع ع

خطبات حضرت امام رضا علیه السلام

شیراز اعضای محفل تشویق علیهم بهاء الله الایمانی

هو الله

۸۷۱

الهی الاهی هوآ عباد اخلصوا وجوههم لوجهک الکریم وسلکوا فی
الضراط المستقیم وتمنوا النعیم المقیم وقاموا بالتشویق لاحیانک المستقیم
علی خدمتہ امرک واعلاء کلمتک ونشر نفحاتک فی ذلک الاطیم حتی ینهض
الکل نهضة واحدة الی نشر تعالیک بین الطالبین رب اجعل هذا الجمع
دکنا شریداً ودهطاً رشیداً ونبیاناً مشیداً فی موطن جمالت الاعلی و
مطلع اشراق نودک الساطع علی من فی الارض والسماء وانصرهم بجنود من
الطیبین وجبوش من الملائکة المقربین انک انت الکریم انک انت العظیم
انک انت الرحمن الرحیم عبد البهاء عباس

۹ رمضان ۱۳۳۶ حیفا

هو الایمانی

ش جناب الحاج حسینعلی علیهم بهاء الله الایمانی

ملاحظه نمایند

خطا کتابت اعضای محفل

هوایابی

۸۷۴

ای ناظر ملکوت ابهامی آفتاب حقیقت هر چند از افق عالم بسجرات جلالت مخفی و
 مستور گردید لکن در افق اعلیٰ طالع و لائح است و در ملکوت ابهامی مسروق و
 ساطع فیضش عظیم است و اشراقش شدید افقش مبین است و مطلعش اعلیٰ
 علین شهابش ثاقب است و کله اش نافذ آثارش باهر است و قوه اش تا هر
 آیاتش لامع است و آیاتش مرتفع عهدش قویم است و میثاقش وثیق
 شمش پرنور است و لمعش جلوه طور پس ای اجبای الهی بگوشید که وقت
 ظهورش سون رحمانی است و هنگام نشر نجات الهی افسرده منشینید
 و پرموده نمانید جزوه پر شعله باشید و حدیقه پرنفحه بعد از صعود
 جمال معبود خاک بر سر وجودیکه دقیقه راحتی جوید و در بستر راحت بیاساید
 جناب رفیع بدیع را با بدیع اذکار ذاکریم و البهاء علیه

ع ع

هوایابی

علیه بهاء الله الایابی

جناب الحاج محمد رضا

ش

ملاحظه نمایند

هو الاهی

امی مجذب فیوضات ملکوت در این عرصه مشهود بموهبت رب و دود

۸۷۴

بسم الله الرحمن الرحیم

خوشنود باش که خاک و زریاک نماید و ظلمتکده دارا نور افلاک کند سنک

سیاه و العل بدخشان نماید و صخره صماریا قوت رقان کند پشه ضعیفا

صولت عقاب بخشد و ذره حقیرا روشنی آفتاب قطره فانی داموج یم معانی

بخشد و شاخ خشک را طراوت حدیقه روحانی شخص ناقص را عقل موصول

کند و بنده صادق را روح مجسمه بال و پر شکسته را نرطان فلک باهر

کند بپسرو پانی را شهه آفاق نماید غلام حبشی را وجه نورانی بخشد و

بنده زنگی را سرور خیل و میان نماید سبحان الله این چه فضل و موهبت

و این چه عنایت و مرحمتی و لئله هذا المولی الجلیل ینبغی التسبیح و التهلیل و

البهاء علیک و علی کل عبد منیب سلیم ع ع

جناب رفیع جلیل را علیه بهاء الله الاهی

بذکر الله متذکریم

هو الاهی

ش جناب ابوالقاسم علیه بهاء الله الاهی ملاحظه فرمایند

هو الله

۸۷۴

یامن استبر نفحات الله در این خاکدان فانی هر مشامی بانفاس رحمانی
معطر گردد از هستی این عالم که صرف نیستی و عدمست نصیبی از جهان
قد برده و از فضل ملکوت هستی بهره گرفته و الا و اسفا علینا و اخرنا
لنا اوقات کلی بی ثمر گشته و بنیاد بر باد رفته و خضران مبین رخ نموده

والبهاء علیک وعلی کل ثابت علی الميثاق ۴۴

هو الاهی

۸۷۵

ای مست هوشیار علیک بهاء الله وجوده و احسانه فی مرورد الادهار
مست و مد هوش از چه از صهای نعت الاهی بیدار و هوشیار از چه از اسرار
انوار ناشناهی و مشاهده آیات حضرت رحمانی یک خیر باقی و ان این چواید
نوش کنی جرعه فی نشان بر خاک پس بیکرانه این نعت کبری و عینا عظمی باید چاه
الاهی را در دست گرفت و در قصر کمان در میدان جانتبار بر اهل مکام بنور داشت و البهاء علیک ۴۴

هو الابی

ش جناب حاجی محمد رضا علیه بهاء الله الابی ملاحظه نمایند ۸۷۶

هو الابی

خط مبارک

ای سوخته آتش هجران فراق حال محبوب آفاق قلوب اهل وفاق را سوخته
و کبد همر مشتاق را گذاخته سیل خون چون رود جیحون و بحر سیحون
در چشم روان است و داغ حسرت در قلوب نمایان و شعله اش
در جوه عیان این درد را درمان و این زخم را مرهم رحمن جز صعود
بملکوت ابی نه و عروج بر فوق اعلی نیست و این موهبت بشهادت
در سبیل جمال ابی چون حضرت مرتضی روحی له فدا میسر گردد اللهم

انلنی کأس الی سقیمه بفضلك و رحمتك ع ع

هو الابی

ش جناب حاجی محمد رضا علیه بهاء الله الابی ملاحظه نمایند

۸۷۷

هو الله

خط مبارک

الهی انت ملازمی و کھف آمالی و منتهی املی و غایه رجائی انی ابتھل

الى ملكوت رحمتك ان تؤيد هذا العبد على ما تحب وترضى برحمتك التي
 سبقت الاشياء انك انت المقدر على كل شئ يا الله من في الارض والسماء
 اى رب طهر النفوس عن سنون الغافلين عن ذكرك المعرضين على امرك الغافلين
 عن ميثاق التجبين عن اشراقك انك انت الكريم الرحيم الغفور ع
 بواسطه جناب اقاميرزا طراز و اقاميرزا على الكبر
 شيراز ضميم جناب حاجي محمد رضا كينز عزيز الهى خانم ماه وضميم
 حاجي حسين على مرحو كينز مقرب درگاه كبريا خانم سلطان
 عليهما بقاء الله الأبقى

هو الله

۱۷۸

اى دو ورقه مقربه درگاه كبريا دو شاهد صادق آگاه گواهند كه
 كينز مقرب درگاه خدا خانم ماه بقوت محبت الله از قعر چاه طبيعت
 نجات يافته باوح ماه حقيقت رسیده و بحال مقصودى برده همچون
 خانم سلطان مقبول بارگاه حضرت يزدان و مشهور شيدائى و شوق
 و همچنين

خطه كاتمه مهر و امضاء مبارک

جمال جانان چه قدر خوش بختید که چنین دو شاهد عادل دارید که گواه
برایمان و ایتقان و ثبوت برپیمان دهند خوشا جمال شما که مهر پرورید
و فخر بجمال انور و ثابت و مستقرید و مشام بسکاذ فر معطر
مقرب درگاه کبریا بید و محیب در میدان امتحان و هذامن فضل ربکا
انه هو المعطى الموفق العزیز الکریم ع ع

شیراز بواسطه جناب حاجی محمد رضای خیاط امه الله خانم جمال
امه الله خانم عطیه دو صبیئه جناب حاجی محمد رضا امه الله خانم حیا
صبیئه اقا محمد حسن علیهن بهاء الله الابهی

هو الله

۸۷۹

ای کثیران عزیزان الهی نامه شمار رسید جوهر معانی بود زیرا دلیل بر محبت
قلبی تعلق روحانی و انجذاب وجدانی بجمال الهی بود شکر خدا را که امانه جمال
ابنهانید و در ملکوتش مذکور و منظور چه موهبتی است اعظم از این وجه
عنایتی است اکمل از این پس باید آنچه سزاوار این مقام است قیامت نامید و آن این است
که مانند شمع در انجمن میثاق برافروزید و بنور هدایت درخشانید و تابا گردید و علیکم بهاء الله الابهی ع ع

هو الاهی

ش جنابان آخون حاجی محمد رضا و حاجی حسینعلی ملاحظه نمایند

رعفوران

هو الاهی

۸۸۰

ای آخون روحانیان الطاف الہیہ شامل حال شماست و عنایات غیبیہ متوجہ

بشما جہدی کنید کہ از این فضل عظیم و فیض قدیم اثماری از شجرہ وجود شما

ظاہر شود کہ کام روحانیان را شیرین نماید و ذائقہ ربانیان را متلذذ گرداند

در این موسم الہی و بہار رحمانی محسوس شدید و مشہود آمدید لہذا باید

بعون حق سراپا شکوفہ کنید و با تمارضیہ اخلاق الہیہ بین خلق مشہود گردید

و مشہور آئید و البہاء علیکم ع ع

هو اللہ

عبد
حسین

ش جناب آقا محمد حسن خاٹا خوشان جناب آقا علی آقا جناب حاجی رحمتعلی

جناب آقا میرزا قاسم نیریزی جناب آقا محمد حسین پوست فروش جناب

آقا محمد حسین مسجد سے جناب منوچہر فارسی آقا محمد حسین گل جناب

آقا محمد حسن خاٹا علیہم بہاء اللہ الاهی

خط مبارک

هو الابهى الابهى

الهى الهى هو لآء عباد توجهوا الى ملكوت وصدائيك وحيرو فردائيتك ^{٨٨١}
 واضطرت نار حجتك بين الضاوع منهم والاحياء وانجذبت قلوبهم الى
 الى ملكوتك الابهى وقاموا على الذكر والثناء بين الورى واستمدوا من افقك
 الاعلى وانتصروا من كل ملك العلياء ودخاوا في جنتك الغلبا واقتطفوا شجرة
 الوفاء من سدرك المنتهى اتى تضرع بين يديك ان تؤيدهم بشديد القوى
 وتجعلهم ناطقين بشانك فى المحافل والاندية والجامع الكبرى انك انت الكريم
 القدير المتعال اى دوستان الهى از نقات ميثاق شرق معطراست غرب
 معبر و فيوضات جمال قدر از ملكوت غيب ابهى روحى لاجبانه الفداء
 متتابع ومترادف ومتواتر ومتوالى يسبحان ودل بكوشيد واز بحر
 خلق و خوى مبارکش استفاضه نمائيد تامرکز انوار توحيد گرديد و مطلع
 آيات تجريد و با نفسى پاك و مقدس و با نفسى طيب و طاهر و منزه و قلبى
 فارغ از ما سوى الله و روحى مستبشر بشارات الله بر ضد مش قيام نمائيد
 سليل جليل افصح من جناب محمد حسين و تكبير و تحيت ابدع ابهى الاله نمائيد الهى اعلم ع

خطه
 حضرت
 امير
 المومنين
 عليه السلام

۸۸۴ بواسطه خادم مشرف الازکار سید ضیاء الدین
جناب میرزا حسین و جناب محسن خان و فرض علیخان جناب غلام حسین
جناب علی محمد فاروقی جناب احمد فاروقی جناب شهید علی ابوالقاسم
فاروقی جناب مصطفیٰ فاروقی جناب مرتضیٰ فاروقی علیهم برکات الله الاهی

هو الله

ای یاران محسبان لقب بعضی از شما فیروزیت و لقب دیگران فاروقی این هر دو
بسیار مقبول و محبوب یاران رحمانی فیروزی حسین روزی نسبت به فتح عظیم است
و استیلا و تسخیر شدید بسیار مبارکت و پرست زرا بسیار زانرا فیروزی با مقتضای
آن زمانست امروز فیروزی شکله جهان نوز است که از ما محبت الله خیزد و فاروقی
نفسی است که فارق بین حق و باطل است دیگر چه هوسستی بهتر و خوشتر و شیرین تر
و دلگشتر از این پس از خدا بخواهید باین اوصاف که مفهوم این الفاظ است موفق
و موفد گردید و عید الهیاء دعا نماید و از برای شما این موهبت کبری طلبید و بیکم الهیاء ع

۸۸۳

بواسطه جناب بشیر علی
جناب میرزا حسین فیروزی علیه بركات الله الاهی

هو الله

ای بنده مجا بشکرانه رب اعلی روحی که لطفه آسان گشتا و مناجات نما و کبریا
یا اهل بیت و اکریت و عظمت و اولیت و رفقت و ایدت ای کزانت المعطی المقدر السیر
الکریم الرحمن الرحیم ع ع
۸۸۴ بواسطه جناب آقا محمد حسن علیه برکات الله الاهی

جناب محسن خان فیروزی علیه بھاء اللہ الہی

ہو اللہ

ای منجذب برفعات است نامہ فیروز در بہترین روز وصول یافت ہر چند مدتی بود کہ ما تو
کفٹ کوئی نمودم حال اکھتہ در ای بستہ گشودہ ورا ہمای مسدود منفتح شد
و بہنایت روح در یگان با جناب خان مکاتبہ یلمایم و از راز درون و ستر کونون بیگام
راز و آرز دل و جان انجذاب محبت جانانت در زم مصون و ستر کونون معرفت حضرت
رحمن اینست رابطہ حکم تئین در میان امید چنان کہ من بعد منابرہ استمرار یابد
و یاران برفعات رحمن بہ ستر آئید بامہ اللہ المنجذبہ ہمیشہ زہر اسطان تہیت
ایع ابھی ابلاغ دار و علیک و علیہا البھاء الایجھی عبد البھاء عباس مہم حادہ الشاہ
۱۳۳۷

۸۸۵

شیراز اقا محسن خان فیروزی علیه بھاء اللہ الہی

ہو اللہ

ای بندہ حق نامہ شمار سید فی تحقیقہ تصدی انقصینہ سفین خوش جاہ زبوز
ولی حکومت حق آن دارد کہ بوسا لظمی دیگر دون وارث قصاص جسرا دارد
با وجود این مدگاہ فضل و الطاف الہی تصدق و زاری گردید کہ عفو و غفران شامل
گردد و الطاف بی پایان احاطہ کند فرصت بیش از این نیست و علیک البھاء
الاسمھی ع ع

بواسطہ اقا میرزا کاوی افغان

شیراز جناب میرزا محمد اسمعیل جبروی اخوان صفا علیہ بھاء اللہ الہی

هو الله

ای مظلوم سبیل الهی نامه منقصل شما با وجود عدم فرصت بدقت ملاحظه گردید عبدالمعبود در این
ایام در درمی رسایل غرقا همسرا نه می را اگر یک کلمه جواب بنکار و حمت فوق العاده نموده آ
با وجود این نامه را با بقدر مقدور جواب شرح بنیکار و انچه که قریب ربع قرن است
که در امر مبارک تشرین ثبوت و رسوخ بودی و از شدت مصائب و بلا یاخته و طول
گمشتی برادر عزیز را جام شهادت لبریز دیدی و به تیر ظالم خونخواری عبد الوهاب را
عشسته بخون و خاک یافتی با وجود این صبور بودی و وقور و محول بودی و شکور اموال
بتاراج رفت و اطلاق بدست بخوانان افتاد از ان لطاف حق امید دارم که در شیراز
بخت باریان راحت جان یابی و سرت و جدانی جوئی از سید عبد الحکیم لاری مرقوم
نموده بودی ان لم یرجع عن التفتال المسین یا قده الله بقدر عظیم لطف حق با تو مدارا کند
چونکه از قد گذر و رسوا کند اشعار آید که مانند آب زلال در ماتم برادر بزرگوار از فریحه سیاله
جاری شده بود ملاحظه گردید مضمون اثر طبع موزون بود البته در استقبال بیشتر در منظوم
منثور گردد مناجات در ذکر شهادت شهید سبیل رب الارباب جناب عبد الوهاب
اخوی انجناب بدرگاه اقدت گردید در ذیل است مطالعذرا ئید البها علیک ۱۳ سوال ۲۷
الهی الهی فدای بحر البلاء و باج ارمیخ اعتراف و اشتدت قوا صف الباسا و قمت
الرزیه الکرمی القاصمه للظنور الاحباب و بی مصیبه عبد الوهاب رب انه رجع و اناب
فی یوم الایاب و صدع بما امر به بصیرح انجذاب یا ایها النفت الطمته ارجعی الی رب
رانیته رضیته شهیداً و طریکی علی التراب و جریکی لسهام کسنان ربانه انجذاب
قلبه تجلیاتک فی یوم الظنور و فیوضاتک یوم او قدنا محبتتک فی اعلا الطور و شرب

و شرب من کاس کسان نزا جما کافور و ترخ من صهباء لیسر فان بکل سرد و جهور
 و قام علی خدمتک و خدمتہ اجبائک فصوب الیہ الرصاص من اهل اشهر و هو یکرک
 علی هذا افضل الموفور و یادیق بقلب منجذب الی الرسیق الالباق و یقول رب اغفر لی
 اخطا و ازل الخطا و تقبل منی الفداء بهذا الدم المرشوش علی الثری رت
 نبتة الاعداء و یقظم من الاستغراق فی رقد الہوی و نور البصار ہم نور الہدی و اغفر
 لحم و اعف عنہم هذا الذنب الذی لا یغفر و اجعل قلوبہم ممتزجة بفضیلت قدسک
 بین الوردی رب لا توأخذہم ربذا الحوثة الی ترکت منہ الارجس و السماء لا تحتم
 جھلا فاقدوا العقل و اتقی و اطفال طابعوا الرشید فی الحیوة الدینا ولم یطبعوا بالنشأة
 الاخری و اتقی بکل شیء و خضع لہم بین یدیک و لورود بہام البغضاء رب
 انک اثمیت علی نفسک و قلت و توکلت انک لا یغفر ان یرک بہ و یغفر ما دون
 ذلک ولو کان من عظم الخلیفات و اسوء السیات رب اتقی و دعوت رحمتی فی یدیک
 و توکلت علیک و جمعت الیک و اقد علی عتبتہ رعایتک و ارد علی شریقتہ رب اتقی
 انک انت الکریم انک انت البر الرؤوف الرحیم و انک انت ذو فضل علی غیر
 ۱۲ سوال ۳۷ حیف
 عبد الہبہ عجبس

بواسطہ جناب میرزا احمد زر قانی
 جناب آقا استاد کاظم بنایا یسیر مجاہد
 هو اللہ

بنایا بنایا نماکہ اساسش در ارض غربا و شرفہ اش در اوج سما و کنگرہ اش
 متواصل برش علی از بر حدید و یولادش در موصو و ششہ و وحدہ و وحدہ

اگر چنین بنائی نامائی مهندی و سمار و بنائی در نهایت اقدار و الایمان بشرقاً
صفت صفا کرد و در اصداف ارکان خرف شوند مگر پر تو شمس حقیقت نابد و لطف
وبرق و لعان بخشد و علیک البهاء الالهی ع

بواسطه اقا میرزا کاوی افغان

شیراز بواسطه اقا محمد حسن بلور فرزند علیها علیه السلام
جناب فتح الله حجار و اخوان زر قانی علیهم السلام
هو الله

ای بنده آگهی چه عنوان شریفی مرقوم نمودی و چه خطاب پرستش و نگاشتی
در مذاق این آواره خطاب یا علیه البهاء نهایت خلوت دارد و ما دون
آن تلخ کام گرداند احوالته ایام فرت فتمی شد و صبح شماره و تبادل انجذبات
قلبیه و عواطف و بعد انیته بدید و باین هوسبت نوق و نویدیم اخبار خوش
از فارس برسد که یاران نهایت روح و برکاتند این خیر جانپر و بود امید
چنانست که این زده بیابی برسد آگهی آگهی طلیت قلوب استجاب است
تا ملل من فیوضاتک و انفس علیهم بر شحات سبحان و جملهم ای
الهندی بین الودی انک انت رات الاخرة والاولی ای یار حقیقی
چون طریق منشوش و سهولت سفر ممکن نه لذا صبر نماید و نیت زیارت
بوقت دیگر مرون نماید و علیک البهاء الالهی ۱۲ ثوال ۱۳۲۷ عجله به خیر

شیراز زر قانی و اجناسی الیه علیهم السلام
اعضای محفل روحانی و اجناسی الیه علیهم السلام

جناب استاد ابوالمجد جناب ملا عیسیٰ بزاز جناب مشهوری احمد جناب اقبال فتح الله
 جناب سیف الله جناب علی مشهوری جناب استاد محمد کاظم بنا جناب اقا سید الله
 جناب استاد محمد علی حواد جناب اقا فتح الله ابن مشهوری جناب اقا تاسم جناب استاد عباس
 جناب استاد حیدر جناب استاد رضا قاسم جناب استاد فتح الله جناب اقا لطیف الله
 جناب ملا صفر جناب استاد حاجی علی جناب مشهوری علی الله جناب استاد حبیب الله
 جناب اقا قنبر ابن مشهوری سیح جناب ملا کدای قابض علیهم بحمد الله الاهی

۸۸۹

هو الله

ای ایران عبدالحکیم نامہ شمار سید معانی ایس اس روحانی بود و مضمون مشخون
 روحانی زیر انبیل جلیل بر توفیق ملکوت الاهی بود و قبل بلاء اعلیٰ اکبر تہذیبان روح در میان
 یافته جسمی از ایران در نهایت ثبوت و استقامت ناطق بخت و برهان گشتند سخن
 مبارکی تشکیل یافته و بسبب موجب وصایا و نصایح الہی تنہای عبودیت آستان
 مقدس نمایند و بخدمت پردازند سان ببلین کشاید ویرین طبع الطاف ناقصی
 جویند تا هر یک افق ایمان و ایقان راستارہ درخشنده نشوند و حدائق حقیقت
 و معانی را گل صدر برگ خندان گردند من بد گاہ اسم عظیم روحی لعنتہ تریبہ الغدہ
 بکمال عجز و نیاز تضرع و ابتهال کنم و شما مارا ہر یک عزت ابدیہ و احویات سرمدیہ
 و توفیقات نامتناہیہ و مہمہت ربانیہ طلبم و علیکم السلام الای
 اعانہ مشرق الاذکار انشاء الله بامر یکار سال یکرود ع ع

الای

بواسطہ افغان شجرہ برانیہ جناب اقا میرزا عبد الوہاب علیہ السلام

ورقه مبارکه شجره رحمانیه همیشه حضرت افغان سدره رباتیه
تایر از عبد الوهاب هوتیه خانم علیها بجا آید الله الاستغفر

هوالمه

ای دره مبارکه شجره رحمانیه همیشه سینه در سنگ دوری و له در خاک پاک
شیراز موطن حضرت بی نیازی و تحقیقت در بقعه مبارکه همدم و همسراری و معاشره ساز
قرب و بعد جهان آب و گل را همیشه نه زیر الفت و ارتباط بحقیقت بجان و دل
لهذا افضل منه او نه بجان مرغ خوش ایمان این خانه و خانه نه بجان و صفا این
عدیه انچه نه طیر غریب از این آشیانه پس ستایش و نیایش خداوند آفرینش
پرداز که چنین نجایش شایان در ایگان داشت و نام خوش را هوتیه گذار ع

مناجات و الامم مغفرت بحجت افغان سدره مبارکه
الفرع الرئیس حضرت میرزا آقایی افغان
هوالمه

ترانه با آنکه کیف یصد منی الشیاح والوعول الی ملکوتک بحسین
اصیح و ابکی با سمعت الناعی نبی الفرع الرئیس و الرجل الرشید من نبت من
الشجره الالهیه فی یوم البدر رب قد سات لعسیرت تحترا فی هذا المصاب
الشدید و ارتفع الزواست فی هذا الماتم العظیم قد ناحت الودقات المقدسه
و ارتفع منهن تخیب البکاء بفرع الیم رب انی اتضرع الیک و انوح و ابکی من یک
بتمتع الملائک التوا لک صلاه و عفرانک و عفرانک التوا لک التوا لک لهذا الفرع المبارک

البارک المنیب من بدیتہ الہ التسیل و ملکک بہ التصراط المستقیم قد نثبت بک
فی یوم الوعد و استفاض من فضیک بحلیل فکشف عنہ الغطاء فرأی الیک الکبری
رب اکرم شوی هذا التصفیف الکریم و ادر علیہ الکاثر الایمن الطافحة بالرحمن لم یقوم
العاقبة بالتلیب المشموم و افسد فی بحور الغفران و ازلہ فی نزل الرقعة
والرئوان و اجله مؤان للجمال و انب فی ملکوت اجمال انک انت الکریم
المسال و انک انت العافر الحق الکریم الوهاب ذی الحجة ۱۳۳۸ عجلها عجلت

۸۹۳
ورقة مبارکه خانم ضیا صبیہ حضرت افغان سدره
سارکه جناب حاجی امیرزا محمد علیهما بجاه الله الایحیی
یا صبی ابن

هو الله

ای ورقه مبارکه شکر کن خدا را که از سلاله طاهره او و از شدی محبت الله
نوشیدی و در محبت معرفت الله از میدی و در آغوش مومنت الله
پرورش نمودی حال وقت است که مانند نهال در ریاض هدایت الله
نشو و نما نی ای و سبز و خرم شوی از رشحات ابر الطاف طراوت
و لطافت بینه ترا یاب و بقاء شجره مبارکه پر داری و چنان نطقی گشت
که مرغان چمن حقیقت را سرت و حیران نما و علیک التجبه و التشاء

سر و استان بواسطه جناب میرزا فتحعلی خان
جناب قزاق علی محمد جناب سید حسن فتح جناب
علی سنی جناب محمد عثمان جناب محمد علی
محمد علی
۱۹۴
سنة الاله
عجلها عجلت

هوالات

ای یاران عبد الجبار نام مبارک شما در نامه خان نمایی عجیب و ایشب زرا اول
 جلیل بر وحدت سبیل بود و بر آن الفت محبت و یگانگی آن جنس قلیل نشاند
 عنقریب جمع عنقریب گردد و بنام نجوم اثر شیاطین غرور را شهاب ثاقب
 منیر شوند و صفای اهل دستور را قوه قاهره گردند و اموات اهل تسبیح
 حیات ابدیه شوند ای یاران آنجا شکر بردگاه حضرت نامتاهی نماید که بچنین
 موهبتی مختص شدید و بچنین رحمتی موقت و چنین قرنی قرین و لبر الطاف گشتید
 و در چنین عصر دلنشینی بگنجگاه حق پی بردید و محرم راز شدید و آغاز عجز و نیاز
 نمودید و در درگاه احدیت مقبول گشتید و لذت من فضل الله یؤتیه من یشاء
 والله ذو فضل عظیم رع

سرستان اعضای محفل روحانی علیهم السلام

۸۹۴

هوالات
 ای یاران آنجا نامه شمار رسید نکات فرموده بودید که بیسیح آفاق بکتابت و ارسال
 ولی با اجبای سرستان الی الان متاخره و حال آنکه دورته باجای سرستان
 نامه نگارستم و ارسال شده معلوم است نرسیده لهذا بکبار بنگارش این تخریر
 پرده ختم تا بدانید که یاران سرستان عزیزند و دوستان آن سامان جاودگی
 لبریز همیشه نغمات خوش از آن تسلیم بشام برتسید و دل و جان شادمان بگردید
 در این ایام هر چند آهسته میگذرد و لایحه آنکسی بود و نمود قدری قلب بگذرد

زیرا بخصوص قاطعه کعبه صریحاً که ابداناً اول قبول نیساید و ثابت و محقق است
 که هر نفسی هوس می نماید و در خویش تصور وجودی کند. پایان پشیمان گردد و محض
 تا هزار سال ظهورش تسخیر و تسخیر و این از لخصوص قاطعه کعبه با وجود این چگونگی
 نفسی هوس می نماید و راسخ وجود بشام آرد و از این گذشته عبدالمجید این خضوع
 و شوق و فتنه و فاکل را تعلیم نماید و بصیح عبارت فریاد میزند برده عیان گردید عیان
 عباس گوی تو بود با وجود این آیا جاز است نفسی هوس نماید کل بنده
 آن استانیم و حقیر و پاسبان اگر غزله هست در محویت وفا و عبودیت استان
 مقدس است و الا سلطنت دو جهان ذلت کبری من احتیاجی سر و ستار
 می شناسم و میدانم چون شواخ جبال درواسخ اوتاد در اراته زینسند و زمین
 و مکنند و ستین اگر نفسی هوس نمود عنقریب ذرا گوش شود و علیکم السلام اللهم
 ۲۸ تا ۳۸ خیف عبدالمجید

شیراز بواسطه اقامیرزا نادمی افغان توسط آقا حسین
 سرستان جناب علی آقا علیه صحباً الله الاهی
 هو الله

حربوزش
 ۸۵۵

ای ثابت بر پیمان نامه پنجم شبان ساله وصول یافت مضامین بنشین بود زیرا
 دلیل استقامت برابر نو برین یاران سرستان همیشه مذکور محبوب مرکز پیمان
 و مشمول عواطف جلیله بل پایان از الطاف خداوند کریم همه حسین است
 در نهایت استقامت و ثبات رحمی منوره نمایند و عبودیت جمال مبارک شهبه

آفاق کردند و مشرک و حکیم عبدالحجاء شوند و مانند کوه آهنین رزین در مین باشند مثل
 حصن حصین محکم و مستین نو هوسان تأثیری ننمایند و مخالف نص کتاب مبین نفسی بر نیارند
 نصوص آیه کتبه بحکمت هدایت است و حکم قاطع کاشف حقیقت بدرگاه پروردگار عجز و
 نیاز نمودم و جناب شفقت خان را عفو و مغفرت طلبیدم ای عفو غفور این بنده
 غیور را بیامرز و در حدیقه سرور محذور ما گناه بخش پناه بده عطا بفرما بمقصد صدق
 برسان جناب بیز اجمعی را مرحوم و من غفور ما و عیش را شکوکن و جزای موفور
 ده صتیبه مرحومه او متعجب بود مؤمن بود موقنه بود و مطمئنه بود در بارگاه اید
 ارضیه و مرتبه فرما حسینعلینان و محمد علیان را در سراج نور کن و بر آنکه تأیید
 شام معطر فرما و جناب بیز اسماعیل و حسن زاده و خلیل را جلیل کن در و بهای جلیل را
 بصاحت و ملاحظت مکتوباتش و امده از شاهزاده بگیرم تا آید پیدایشید فرما و جناب
 نظام الدین را شهاب الدین کن سلیل حیدر علی را غوث در بای غفران فرما ای
 جناب علی آقا نص کتاب است که چون دستر نامزد گردد پیش از نود و پنج روز
 تا خیر عوسی جائز نیست بعیت و چهار نفر مختارین که در کتاب مفسر مذکور
 و در مفاد ضناات عبدالحبیب، فر بوز نوزده نفر از آن نقطه حقیقت و معرفت حقا اند
 که در پیش گذشت پنج دیگر الی الان غیر مشهور نشاء الله من بعد تصحیح خواهد
 و علیک الهباء، الا شکی ۶۰ و یقده ۳۷ عبدالحبیب، عباکس

۸۹۶

بوالا بر
 از سخنان مستان میان بجهان حرم رب است ظلمت افان را از مشیت حاطه کعبه است این
 این است که با نوار ذکر و فکر جبار رضای لانه و کاشانه اول حسیه را روشن و نورانی خواهد

یا در حسن معنوی و خاصان درگاه حضرت سبحی در مدق روح از شمشیر شیرین تر است
 دار صلاحیت و لذت اعظم نعمت و لذت تر است لب و روز از ذکر آن جیبیان روحان
 دیدار آن کفر فارغ نیستیم طلبت نماید عیناً ایم: الهیاد علیک ع ع
 هو الابر جناب قاق میرزا یوسف نقاش علیه نما و آله الابر ملاحظه نمایند

هو الابر

اربنده درگاه الهی گویند که در بین نقاشان عالم در ایران نماند ما هر دو در فنکستان
 رفایا شمشیر برونز نماند در این فنسنت چنان قوت دار نمودار نمود که بعم صنعت و ابره
 کشیدی بوسیله نقاشان شد احراق که ان سرت جام است که در صندت است در مصو
 مهارت نماند جوید باید بکفر نماید که تا صورت ملا و در آینه نماند از افتد ان نقوشنگ
 در هر چیز نماند بوده بر اندازد که عالم روحان نماند بر سرت جامن مؤید گردد از وقت
 جهان جنبت الهی شود رت فوق عبادک و این ممکن نگردد و با کبر عیبت و ریح مرعوبه

۸۹۷

۸۹۸

بواسطه جناب شکوه سیراز جناب قاق میرزا جمال الدین سید آقا میرزا یوسف علیه

اربنده آنگاه جمال مبارک جناب شکوه سیراز اید الوصف از آنجا نماند که شغله نماند
 است به سراج شنبستان معرفت بهم و در امر جمال قدم نماند و تقسیم است در بر سراج
 اعظم راسخ و متین را این خبر فرج پرور روح ما بران را بر سر سیراز که که که در آن
 نقوش موجود که آیات تو حیدند و تفحات رباض خبر بد متوجه بغیب نگردد و متهم
 جبروت بنا بر حکمت بهم مشتعلند و در ذکر و نمانی جمال قدر خفا طلق و فائق بود علوان
 بزرگان و از آنجا گفت که کس بود بر سیراز این کلام از آنجا نماند سرت جام است

و در قصه کنان و در کباب عشق آنزه با طوبی و با ایستندم و بر علمان زبان نبوت برایت که بر این است
عظم و علیا که سخنیه و اشتاد ع ع

هو الابر

۱۹۹

ار شتاق بال خراج جلال ستمکای عین الرحمانیه لطیفات العنایه در صبح صحاح لغت
ذکر نفاق منافقین با وضع عبارت با کور و محرف بعد از عروه است حقیقت بلند می شود یعنی کلمه
مخالفت نصرت است عبدالمکی است که در جمیع آثار او گفته است و در حرام بازمی کند و کوسر
بن عبدالمعروه اکثر است من تحرف عننا ضد و غیره البرهان علیها ع ع

هو الابر

میرا ای من جناب لایزال
۹۱۰
ار شتاق بال خراج جلال ستمکای عین الرحمانیه لطیفات العنایه در صبح صحاح لغت
ذکر نفاق منافقین با وضع عبارت با کور و محرف بعد از عروه است حقیقت بلند می شود یعنی کلمه
مخالفت نصرت است عبدالمکی است که در جمیع آثار او گفته است و در حرام بازمی کند و کوسر
بن عبدالمعروه اکثر است من تحرف عننا ضد و غیره البرهان علیها ع ع

هو الابر

۹۱۱

ار شتاق بال خراج جلال ستمکای عین الرحمانیه لطیفات العنایه در صبح صحاح لغت
ذکر نفاق منافقین با وضع عبارت با کور و محرف بعد از عروه است حقیقت بلند می شود یعنی کلمه
مخالفت نصرت است عبدالمکی است که در جمیع آثار او گفته است و در حرام بازمی کند و کوسر
بن عبدالمعروه اکثر است من تحرف عننا ضد و غیره البرهان علیها ع ع

عظم و علیا که سخنیه و اشتاد ع ع

بروالکبر

درست اعتبار بنا بر موقده ربانیه هر چند در این جهان ترا بر موصوفه نیک است و
شنیدار آن میدار و علقه من لذایه محاسن و محصور المقال ما تنه از در بقاع صه
افهام خلق سخت تنگ آید از خلق خلق با وجود این زبان بکث و بسبب محتا
و لغوت جمالیتهما متغیر است حاجت با کبر و جان کبر و جاندار استجان رسانه خفرت را
صدق سائے دست گاه راه را با قوت و مر جان کبر و صفت و صفا را العبد بلخشان چه
حق است عظم است و در یاق فاروق الکبر و صفتها اجمان پروردشعین افروزان
موسس جناب میرزا محمد بن حسین شریف است اما میرزا آقا شریف عبدالمجید

۹۰۳

الکبر

در شرح بر باران شجره محبت است بدو زکوات در کلمات چون شمع فروخته و کبر است
بایش عشق نوشته چشم است از غیر حق فروخته و جلادان است در شکست کبر است
اندوخته و نظیر است از استغناء فروخته بس فرودخته و در خسته و اندوخته است
بیدان فرود رسیدن است کبر است و جان جنت و جنت تا علم در ملکیت کبر است
تو که یاد کار ان بزرگوار را باید که او گیر و بر و سر و سر است او حرکت تمام است حیرت نوی

۹۰۴

در نهایت عنایت بنیر و ابرها و عبادت و علم کار ثابت است ع
بروالکبر فارس جناب میرزا یوسف و میرزا محمد حسین علیهما السلام الابر ما خطبه

بروالکبر

در دو شرح روزگار در جبهه محبت است آنچه مرقوم شده بود مشهور و معلوم گردید و نوشته

مذکور بود و مفید است. حد خدا را اله است شما که حاجت مهر بود و نفع صدقه انجمن است
 اله توجه بکارت غیب و جبروت اعلی و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 اگر سخن خدا نفع این غایت را بخوانید اگر بزدان را بگذرانند و مانند اسبها خداوند را که
 لا اله الا الله لا اله الا الله لا اله الا الله لا اله الا الله لا اله الا الله لا اله الا الله
 و تغزرت بعد از این که فردا نیک کار عباد کن و از قانت کلمات الهی که عبادت کند
 خلق الهی را بعد از این که در حد شش روز صبح بخورد یک یوم بطونک شستن است و این هم
 فزانت کما قلت و محکم تا بکعبه بگردی که استبقیة بالقول و سبها و بوسه دادن شبها تمام
 علی دینک القیوم و صراطک المستقیم و استغنی عن العبد و آتیا بعد من در انوقت
 عبد الهی

۹۰۰

هو الایحی

اگر سخن بیان سالها چند در لباس استند کشته کوه و صحت کشته در وقت
 بود که کشته جسمیات در پیش نهاده نبات کشته تا بعد از نیم که بجز و از زیاد
 است که در روز تربیت است که کشته حاکمیت در هر از صفا محبت مهر است که در روز
 زبان هر برت صلواتی و بگو تا چه کشته بر کرد اند تا چند به سرو مانده تا چند
 دشت و بیابانید وقت صیانت این هنگام صفا این صفا صیانت این است
 است وقت پیش که کشته نام داد که کشته دشت و بیابان که کشته است و کشته
 هم صفت نزد علم بر لاه و دشت در صبح مقصد کشته قدیم ماه مایه امم است و کشته
 کشته که در گاه احدیت را بخواند و بنا کنیم و بدار و بران بنا که گویم در چند روز
 انقیم است و نیز در خط هر سالیم که در شهر اسب وارم که این را در نایین کرد و نیز

ان یار و نشین از شیراز حضرت عتبات که در آنجا مشغول بود و در آنجا در
 بنروز و سوس را بنهار بر سر شکر کجا نمود و طوفان و کربان زمانه و زمان ایشان را در آنجا
 و چشمه این را از سر کشید و زبان چون آب بر سر نمود و کوزه را ماحل بقعه مبارکه را بشکافید
 و آب جو با تسبیح کرد و در حدیث طایفه طواف نمود از فضل آن استعد میبایم که کجی گرفتار
 متن کرد و در دست جام بر سر او تا سبک از آن جمع بر آن جمع نماید و آن با سرمان
 سوس شیراز و آبها و علیک ع ع

۹۰۶

شیراز جناب شیر علییه بیاد الله الکبیر

هو الله

درین روز شکر است تا به شماره رسید و از زمین بیت سوس در آنجا که
 موافق با قامه آیات نبی است و میباید بهایت اما که الصفحات از عبادت هر محراب
 رجا میبایم که جنود ما را احضرت نماید در روز و روز بر توفیق بیفزاید تا علم شیراز
 صفحات مرتفع گردد و حجم غنیز در خط سده کمتر در آید جناب آقا سید احمد
 واقف است علیه و آقا سید منصور سوس و آن محترم را از قدر عبد الله است حاجت

۹۰۷ اکبر برسان و علیاب الیها الکبیر عید الیها عکبر

شیراز جناب شیر علییه بیاد الله الکبیر

هو الله در نهایت بر همان نامه که با فرمان مرقوم نموده بود ملاحظه کردید

انبساط روح و بجان صمیمیت بیزاد دلالیت بر استقامت بی ثبات ابرار بطیوع
 لحوه و از خیمه دیر کمال صدر لیل با وجود صراحت لخصه لهر و تکرار این صراحت در لایح
 جلوه این وقوعات واقع شود چنانچه این واقع باشد کف از قوت سید
 بی با به و مایه و اما الرزید فینه نه جبار و اما ما یفیع الناس فمکیت فر الارض و ای
 نباید داد در کله رسیدن دارد نسیف کفنه بی معروده و خسته سیده کرده در صحنه نوم
 صد و نود و یکتا سید در بند و است طبع و نشد ما خطبه با حقیقت و شکر
 و اشکار کرده و در مابین نادر که قلم نیست متغییر این تمکات شود و کما ان
 از نسبت و چهار نغز لا نضیح استار جانینه من بعد خواهد که کسب نضیح
 از انما تمکیت بیزاد امان هر یک نعل لورالک مشمع حماله لخمه و سید سحر شده
 بحر عالم کسب حرکت نمونند ارباب ترویج نوحه که الرزید ان با نامت مذکور
 لکاتب قیام نماید چه قدر نموده و موقوف نمیشود بخیاب آقا سیف اله زرقانی است
 و مهربانی ابلغ دارد و ملوکت حوت را بجا میزند و سخن برساند و علی

۶۰۵ البنا الکسر عبد الباعکبر ۱۱ اذار ۱۹۱۹

بود خباب عبا عا و داد در عده است و الاکبر
 بود الاکبر در مشوره الکسختی قد جاد الحق و نه حق الباطن الباطن طرکان زرقانی

نظر در بیابان نمانا عاقبت ما خطه کس حضرت روح مصدق حضرت سید
شهید استقامت مینویسند و اوست ما را حال ما خطه نمانا که ان هم بزرگوار است
از افاق است واضح و اشعار بهیچ و نیزه عنقی محمد ذول مندرت و محمود و ذلول

و مرزول و در اشعار عداوت و اجتناب ع ع

۹۰۹

جناب قاضی عبدالعزیز
بواسطه میرزا جعفر عبدالعزیز عبدالعزیز

براله در حقیقت نامه تو رسید و مضمون بدید کردید فتح حضرت جدید
میطابره و بر عوان و عنایت فرزند سحرانی همان که بر تویم کردی است که انصاری است
نصیر به کج و باک و از دست سطر زده حضرت حقیقت حضرت که است حاضر بر عظم
امایا بد و نهایت که در فرجه جان شخص دانا است که در ملکوت هر چه که فرود

فتح و حضرت ابان خواهد عبدالعزیز عبدالعزیز ع ع ۹۱۰

بواسطه جناب قاضی میرزا جعفر عبدالعزیز عبدالعزیز
براله در حقیقت نامه تو رسید و مضمون بدید کردید فتح حضرت جدید
میطابره و بر عوان و عنایت فرزند سحرانی همان که بر تویم کردی است که انصاری است
نصیر به کج و باک و از دست سطر زده حضرت حقیقت حضرت که است حاضر بر عظم
امایا بد و نهایت که در فرجه جان شخص دانا است که در ملکوت هر چه که فرود

ع ع

بواسطه حضرت افغان سدره مبارکه جناب قاضی حسین

سیراز جنابش جناب میرزا و در جناب میرزا محمد / جناب میرزا محمد

۹۱۱

و ائمه الع و الد و الشان علیه السلام که در این ملاحظه نمایند

بوده است در سینه کاهن حکام و اهل بیت در راه حق معلوم و مدد روح و

جنتان در میان منتهی شوم و در تجدید انان حکام که در سینه کاهن و

تاسان در سینه کاهن منتهی شوم که در لید خدا را که احسان در بارگاه بر ما

و محموی و بجان و دل بگوشید که این محبت که کردید منتهی شوم که علیکم السلام

بوده است در این جنابش علیه السلام

۹۱۲

بوده است در این جنابش علیه السلام که در تعزیر نور محموی روح جسم که با مع

اع اقا جان بالا نقطه اولی در حمله غذا مرقوم منتهی بود ملاحظه کردید تا

تیه در قلب این جمیع فریاد بود با سیر و فصیح و بلوغ است الموع و جنتان

همواره باید بجان بدیع بر شاخ محبت که در سینه کاهن و سیر و سیر و سیر

که در وجه منتهی عظم از این وجه الطی اتم که در این ملاحظه کردید تا

فغت منخو و در این سینه کاهن و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر

و بدایع کرد و امانت باین عید بجز جمله عبد الیها جائز نه و آنچه تجاوز از این است

این بنیان که در میان خضرا این بنده فانی است این سینه کاهن و سیر و سیر

جانب ابراهیم پسر علی بن ابی طالب خواجه از موضع محبت آید تا او نیند بقدر نبوت و
نیر آفاق زبان است و البرت شیرین خواهد بود با عبد البراهیم بنده علی بن اقصی
و در فرود الایع و غیره الغلله و غیره التمر لائمه علیک البراهیم و علی بن اقصی

۹۱۵
در اطمینان پسر اکبر جناب بنیشر علیه السلام و الله الاکبر
برو آید در نهایت برین در نهایت وجد و شکر پسر بکر آید در غفور بود از
که امروز منظر منصور و تاطق است پسر حضرت غفور و در تالیف حمد و شکر
و بیان که امروز برین منبع از ملکوت این نام این منبع صد و امین است که توفیق
سید است جم غفیر کرد در نهایت پسر اکبر اینست عزت اید نهایت حیات
حطی که نام طایفه آنه امه المبتهدله و در مقبره والده محترمه را از قبرین تحت
ایده ابراهیم و در از الطیفات حضرت است امیدوارم که در بحرحمت غفران

استغفر کرد و علیک و علیها البراهیم و الاکبر عبد البراهیم

۹۱۶
بود خطه جناب پسر اکبر جناب بنیشر عماد اباد
برو آید در بنده بها منتسب یا باقی تقیر مرقوم منضمه بود علی خطه منت از منضمه
انهار انار تضرع و او استنود و بی این لغه رجایه جالب است حیات و حیات
و سبب ایات ربانیه است و روز در فله منبع با شریک طرف حرکت کند در میان

و این اشعار و کسر و جلدین نامانائیدت کلید نه در کما علیک التحمیه و التمشاء

همواله طران جناب بنیش عماد ابادر علیه السلام ع ۹۱۷

همواله لکنش احمد لقب بصیرت زماست نام در شان کهن روز

برشته و تنج این غنچه ارباب فصیح قوی شیخ محمد رحمان را بسیار اویجا و تنج

جمال هم بر دراز معین را روح حیات بخش با ظریف را بدید با بنما تبت

کردم کرد و مؤید بر مهبت لکن علیک التحمیه و التمشاء ع

همواله در سینه اکبر الرمانیدات غنچه بیایه خواهر شریک بنده کن با ذوقی خطی

جمال ابھی رجوع لاجبانه الفدا المیر که هر یک لهما منقطع از جمع مشهور این عالم فاله

گفته بر نه و تشنه و اسیر و در زیر پنجره بار بار آید لکن از جهت استیجاب

سیراز جناب بنیش علیه السلام الابر ع ۹۱۸

همواله لکن بار روحانی نام شماره سید لکن چو در تاراج و تالان لند و در لکن

نمی و لا از حصول دران بدیدت تبت روح و روحی صدر کشت امید و ارم که در این

موفق کرد و سعیت ابیده ای محمد کرد در تخم با کسب غنچه در خرمها توده کرد

و این اثر باقی مانده در هر چه مظهر عدوان یعنی علیک التماس الابر ع

بو اسطه محمد باقر خان علیه السلام الابر جناب بنیش علیه السلام الابر

برای در نیت برین نامه شمارید از عدم قدرت جواب مرقوم سکود و خطه
 ۹۱۹
 فرجه بدو سبب ایجا در فار و طرف حرکت فرمونه بقیه ای امر تغیر کرد این سبب
 در خصوص مصارف پنجاب این مرقوم سکود و لکه از کله شایب از ارسال دارد و

الیهما الابر عبد البرا عبیر و حاکم (۲) ۱۳۳۱ خیف

براله شری بنیامیرا عبیحه عمار اباد علیہ اباد الابر
 ۹۳۱
 برآ در پروانه شمع محبت ایچہ از ضامن جابر صاحب در وقت
 حمد خدا را جلوه پیرت لوج و لعمه نذر سوخ ایت عبودیت لوج و حلاوت محبت جمال

حدیث در الیمم اعظم امور استقامت برین اق عزیز عودت اختیار است و احمد
 از

این تاریخ مطاف ملا علی حسینی در حجت خانی صاحب و علیہ اباد الابر
 در حواله روضه منعمت طلبه منعمت سکود و قدس لک من هذا الاعداد تمنا

الملا الابرین خواجه لک ملا علی حسینی صاحب اباد علیہ اباد الابر
 ایلماع نیاید میرا دیدار و خطه دارم فراموش نمیکنم از کله بر لب مکتوب مخصوص
 این ایام بجان عزیزان قسم غیبه نه الرو که کت حاضر از عهده جاریه نماید

چون نفیض نکرده در تیب و لک این عهد در ان عهد است همیشه در این منقول ع

عبد و شیر است مشهور است و ناما ^{است} و در جوهر به بیان حدیث مابین
 بشکر گشت شیرین این نغمه شکر است که در غنیمت نماید قضا و جود
 لغت نرا و در استان مشهور است و مانند کسین چو گران عتیبه باره کندا چو
 صفت حقیقت چای خورشید است و در حفظ کردیم ع ع

اذن حرکت جرات بجهت تبلیغ امرای خود استبداد ما خیزد ع ع
 شیراز جناب پیش علیه است به الام

برای کار بار و در بیان نامه شمار سید و از ارفع فرصت جوار با خبر افتاد

و ای شما در جیب مبارک گفتی فراموش مکنند که آن بار عزت و قدر نامه
 گشته شده اگر کما به تا خبری گردد این از کثرت مشاقت که حدیث

ناید چنانکه ضربت بدیه نماید که مشغولیت مشغولیت فکیر است
 مختلفه چنانکه عظیمه حفظ چنانکه جبار در نقطه مشیت امور و کما

سفرین در سید جبار در رضی موصی بدرجه است که فوق تصور است

با شفاش شما جناب این کرده حال هم سید از منو ان شفاش

چو قدرت بیان برت و جانی به شخص محترم ارسال کرد و حال نیز نظر خود

شما نامه مختصر تحریر کردید و در خط خود گفته در سال سیر در عیال الهی است
 ۱۰ در قعد ۱۳۲۸ عید البیاض

بود که جناب را در حضرت نبش علیه السلام ابراهیم
 بود که در حقیقت بجان و دل درشید و بسیار بود تا خود را
 مستحق خرد و با شکر ببارک سائید و تبرکت مظهره شرف شد بر این است
 از زولو اسجمله صدر ایست و البته از زمره آن که جناب مقصد است تا قان نمیرد
 مقصد عالم ان اسجمله بان فائز گردید و در آنچه خصیبه بقیه حقیقت را در ارض لیس
 بقریب است هم خود فرموده حال باید بیار که هر چه دروغ های نیزه لیس است
 و نیزه ایات بنیات کسر که بیان لبس است چنانچه بد در و باقی عزت فرموده بر بر
 و نیزه کرامت بلند است و در و چون بر و در زلزله و کله مانا روح بخیر بر آری
 تا نایب است غیب لایب کرد و فیض روح القدس جلوه نماید و بر تو هم گفت
 بر افاق بتابد و در سخات سجا عنایت بیارد و کشتن نهجید بار آید بر جوار
 احدیت بیالد و بیار کله از عنایت بنالد الله الموقنه و رقه مطمئنه ضمیمه
 را از قبر عبد البها تحت برسان و نونید ده اولی بخشیر زیاد در درگاه احدیت
 مستقر است این و رفات مستغز و موقر از خدا خواهم که آنجمله آن در همین بجز آن
 بر دان بر دارد و الطاف بی پایان صدیکم و رقه منجزه خصیبه خمره را نیز بر
 و نیزه مهربانی مجرا دلر و بیچین هم کنیز اگر چه خواهد ضمیمه کرده الله آید

۹۲۴

و آنکه قمر را تحت عنایت ابلاغ دار از خدا خواهیم که کار در سایه شجر طوبی
بنیاد روح و ریاضیایا بنید و خصوص کتاب سیرالمنعمه بود که در حدیث
فردت مطالع است با وجهی که چند ورق خوانیم ذکر حساب که بجهت کند ما بود

و طبع نماید بعلیای التجه و الشارح

بر خطه قاهر فتح آباد اجبر اکثر علیهم ربنا و الاکبر
برای در بار جان شایسته است و در دم صبحها نفسی که در نیت
از جهان غیب افق افشا بر جمیع اتفاق و ندر در جان جاه ابراز ملکوت
ترصد است این وقت انگ عظیم است در روح بخش بر آن هر شمشیر و اسلحه
که بر یقین را پیش که بر اوطاس پیش که اندیشه دار است تا که نیکان صادق
یا در صبر بماند باید هر یک نماند بازان سپید صید صید روحید نماید و چنان باغ
زادگان بماند نماند بهر در حضرت از کلین است آن جا کرد و بگذارد بپوشد در
یا در آن که فیض یافتن محبت است نخستش نماند است هر که قریب و بعید دریا حقیقت
بر سبوح است و بچشم خود ما را فوج فوج وقت نشانی است اینها هم نماند است
از نفس هر یک نماند و از لذت فانیه چشم بپوشد با دره بجزان بپوشد تا پیمانده پیمان در
هر یک روح محو کرد و محبت چشم بپوشد بپوشد بپوشد و همه عالم را است

دل و بجا و عظیم نعمتیه بهشتار ع ع

شس عا آقا نجف میرزا حسن علیه السلام
هو الله انما كان من محبت الله بقره قربان خواهر نفس این نامه منو ناقم
عید الیه مانده که در دوران آید و در این سخت بناتار نماید فرجه که در این
و بیان عجز از تقیر و سحر است و قدر و زینت حبه منور و غیر بر این وقت مشفق
بر دل این اتفاق زند خن این است که آفاق با بحالت او در و با رفته است
هو قاعلم بحسن القول علیه النعمتیه بهشتار ع ع

۹۲۶

شس خیارک محراب حسن علیه السلام
هو الله انما كان من محبت الله بقره قربان خواهر نفس این نامه منو ناقم
گفته که ایم عفو و مغفرت فرما حججیم از نظر مملکت بخشش ما اولاد ایم در بناه لطفت
ما و بخشش بجا ایم قوت و قدره غایت کن تو در فضیلت که ایم و توانا
شس بواضع آقا میرزا حسین امته آ ضلع مرحوم میرزا وید علیه السلام
هو الله انما كان من محبت الله بقره قربان خواهر نفس این نامه منو ناقم
مخضر حضور اندا عینا خطابت میشود از امته الیه در این کور عظیم است و حکم حال
مرد در امور جزئیته اندا باید هر یک بر سید گردند و سراج الیوا تغییر در این نامه

۹۲۸

چنان شده بر فرزند که کجاست و کجاست و کجاست و دیده از غیر حق بدوزند
بسیار و نیز نه کجاست و کجاست و کجاست و کجاست که عقول جاگیران مانند و

النجمة و ایشاد ع ع
۹۳۹
هو الابرش خیاات کو چاک علییه ایاد الابر علی خطه سمانند
ار منجذ الی الی زرقی می طلم که ترا تیر می صوت نماید که سبقر از بر و ای
چون در ماسخ و سحر و جادو و نارد و عدله و فوراً الی در ذکر و کلمات که در کور
نادر زکات الی کور است و احسن مایات کور نایب و بار حضرت به نیاز دست کرد

و در هر حال دانست بکلیت بر سر و در خواست ع ع
۹۴۰
هو الابر فتح آباد خباب میرزا و مدراحت علییه ایاد الابر علی خطه سمانند
از نظر منظر الی نظر متعارفات کف منظر شش و دیدن منظر شش
یا منظر شش از کت اول و دیدن منظر شش افق ایان و جادو بر زمین جو
هرین و دیدن کور از برین اما تو نصیحت از منظر منظر شش ملکوت هرین
محدث را جبریت ای باقی عزت لظ کور سبها و مروت توجه نما جمع از جادو و
جهانت و ملکوت الی منظر شش جهات کور مطالع در است و ان ملک قدم در
مکان هر قدم و کور متمیزان ملک باقی محجود و متمیز و الی بار علی ع ع

ش جناب میرزا حسین فتح آبادی علیه رساله الی ۹۴۱
 بود در شربت برین بدخوش استم داشت که از ریاض صحبت است و زنده
 است مایه کلا مظهر خود بر این راه که از کمال شفقت و رحمت است و کرد که گذار
 یادگار روح و شیخ بخش در فضل و معرفت چون است ای جهان که هرستان است
 به پایان نید شد ارد و پنج سالان را ایگان نماید بارگاه رحمتی علمت که در هر
 بشنم از کیم الطاف صدائق قاری طراوت لطافت بخش این فضل لا عدل له است
 زیرا فضل و جود عالم کما یات به الی معرفت لامعنا غیر فتنه سیر سیر بر بار
 اگر در این است طرب و سر و جذبه و جود است که نه در غفور رفیق است جنت
 بخش نیز مرزوقی و منزه له او در معرفت جهان اقر شریک است علیه التیحه و اعاع

طرح جناب امین مهوال کعبه ۹۴۲

از امین کعبه نامه به تاریخ پنجم شعبان و دیگر تاریخ بازدم کعبه و دیگر تاریخ
 چهاردهم شعبان ۱۳۳۹ رسید و از مصابین نضرتهای آن جناب استیصال و
 لعنستان هم احوال واضح بشود کردید حمایین خدا را که از غفوان حوائی
 تا سن با تو انا که در نه تجارب و شهادت محبت همه او است و شیخ است
 مهندس مقرر امین عبدالربانی بهمنشین در ملکوت است خود امیر لوجی نضرتهای

با حضرت پیر صیغف شامو بنوانه دارالطاف حاکم است عاقل و مایم خانه
 حرکت طایف فاتحه الطاف کرده من و تو هر چه بحسن خانه موفوق تویم فر کفیفه
 چنانست که مرقوم نموده اند از جان این را مرتب میجو در نیاید که مینماید خانه
 چنین تاثیر نماید و بیدار همه خوابان ابداً احساس میکنند که نفس بر چنین
 تاثیر میکنند ملاحظه نماید در نفسیکار نصیاح عبدالههار ابدات حملات
 و محرمینشند حال تاثیرش را می بیند آنکه الیزبت که در صومین
 الیه واد است بنجاب میر عبد الله با قواف از قبیل من نهایت محبت و حرمان
 برسان در خصوص حضرت بنیس الرچین است که خوابان مرقوم نموده
 محرم واد بر طلب حقوق نماید بعضی اوقات حال است کلاً استفسار نماید
 لرجهای تنگ تیرت و بد مبلغ معلوم است ان برسانند بجهت جن
 میرزا محمد رحیم عمده بجات در نهایت نضرع بدرگاه احدیت گریه و نسخه از
 ان ارسال طهران گشت حقیقه این شخص جدید صراط استقیم است و جان
 در عقبه مقصد مرقوم و باز ماندگان ایشان بپدر گرفته در نهایت است
 در روح بعدیت درگاه احدیت قیام دارند آنکه المعبودة الحرة المنجذبة
 المستعبدة نار محبت است خدیجه سلطان فر حقیقه نیر و دارالطاف پایا

حال قدم است **خواجه** علام رضا فرسحقه **ادوار** این است که این
 این عبد البها کرده مانه اشین این اله است مانه بنده بخط خود شما بسیار
 خوانا بود خیا این شتر بهتر نوشته بود همیشه صحبت بشما کاند و ملا طفت
 و باطن بجهت بهرت **حضرات** **حاج** زرد شتر کلیم از قدس من نسبت اشتیاق
 صبر مانه برسان **حاج** زرد شتر حضرت زرد ملت را در حضرت شادمان نمودند
 و حضرت علم حضرت ابراهیم را در ملکوت **محمدریج** و در روز بفرود
 فردا از آن از قدس من **سام** در نهایت روح و در شی برسان **حاج** امیر از قدس
 اکبر که در سایه سیدره شهنش نور میبیت ندند در خطه نقطه این **حضرت**
ادیب حضرت ابن البرکلیف بنامند و وجه بد همد تا قران **حاج** بزرگوار در البها
 اگر چنانچه از غمده بر نمایند یک نفر از **حاج** را انتخاب کنند تا آن **حاج** قبر محترم
 برود و در آن **عبد البها** **عاشق** همچنین قبر منور حضرت رضا الروح را
 مانه ای با مانه نوشته شده در جوف است بر سینه **حاج** ۲۷ رمضان ۱۳۳۹
شیراز بد واسطه **حاج** **سید** **علیه** **سید** **الله** ۹۳۳
حضرت **قوام** **الملک** **علیه** **سید** **الله** **هو**
اللهم یا محمد القلوب بفتحات روح القدس و فتحات ریاض الحرمین **اللهم**

صدق الرضوان لك بحر با شحرت تصدور بايات نوحيد و
 النور تجليات تعاكس كشفت الخط وعن اصبا برا الهما و ار
 ظهور البقايا افان سدره اذفت اهد الوفاة حلاوة نوحيد كمال
 الابر بظطرت شام استامين بر احة طيبة ساطعة من جديد البقايا
 على الورد المورود جعلته منجدين الى ملكوت الوحي في اليوم المشهود اللهم
 احمدا ايد بقدرتك سر الخلد والضره نصر اغزير البقايا العاهرة
 وفقه على طقت بقدرتك الباهرة ولن مخلصا له وناصره و جده منجدا الى
 ملكوتك وقاضيا خاتما بحجرتك وعلما بينا في محنتك بينا شايرا على
 اعدائه في سبيلك ان انت القبر المقدر القدر اللهم ايد عليه
 احمدا وشهد ذلك الله الشهد في جميع الشون و اشرفه
 الملكين والرفيع اصدين و جلالته باهره و رايته خافقه باياح غونك
 صنوك في ملك اسمع السحرون ان انت المقدر المقدر بما كان و
 برابطه جناب ميزاجها جناب كبرياي محرم كرم فتح ابادك
 ۹۴۴
 بر الواله
 در سق نيره امان غم خود كريد كنغ مويه منها ناله سفرها نوحه حجت الله

۱۹ در ۱۳۳۷ بقیة عبدالمعز

بعد از ترک این مجلس ختم که در جهان کمر درو نایق و لبر آفاق در آله وزیر
الشهره لقا بیدر نمائی و زخم خوار بمرهم و قاقبت مام که سر از ما دره بعد
ب خرقه بستن و از کلین فرقت را بائی حبه مانند فرغانه چین درین
و حملت بگردانه حضرت ائمه علیهم السلام لیتنا مع
بود اطمح حضرت افغان سدره که جناب ابوسعید حسین

شیراز جناب پیش جناب آقا میرزا اباذر جناب میرزا ویدر
جناب میرزا محمد حسین دامنه والده شان علیهم السلام ملا خطبه بجا

هو الله

در زندگان جاهل ابرس عینان در راه حق معلوم و محدود و نفحات
جنتان در استقامت مشهور و مشهور و انجذابان بحال ابی بنی
بمهر و فوالتان در انجمن حکمائی مشهور و مذکور شد که خدایا که
در بارگاه کبریا مقبول محجوب و بیجان بول بکوشید که است صحبت لیس کرد
بمشور معرفت لیس و علیهم السلام لیتنا مع ع

بود اطمح جناب ابوسعید حضرت پیش
زرقان جناب آقا ملا عباس جناب آقا ابوسعید جناب سید ابوالوالموجر جناب

فتح جناب سیدنا و سیدنا سیدنا علیهم السلام فاروق جناب
 علیهم السلام دار یون جناب ملا بابا جان جناب کرم و جناب
 کازرون جناب میرزا ابوطیغ جناب میرزا هاشم قزوینی علیهم السلام
 جناب محمد ابراهیم علیهم السلام سرکشتا جناب میرزا فتحعلی خان
 کربلایی قهر جناب آقا تضرع ان جناب میرزا غلامرضا خان
 جناب عوف آقا جناب کربلایی استدره جناب عبدالغفار شیراز جناب غلام
 حسین و آباستان جناب آقا حیدر خان میرزا علی محمد جناب آستان
 جناب ملا محمد علی و سیدنا سیدنا علیهم السلام آقا جناب آقا
 جناب فتح آباد اجانس آباد اجانس میرزا جناب میرزا علیهم السلام

بگو الهم
 سبحانک اللهم لم ترنا فیما جهر علی تراب الذل والاکس و انزل الی ملک
 الاعلی و اتق الی انت هد الی ربنا و ضاع لظنک متضرعا الی خضرة
 رحمانیتک متضرعا الی ملک فر دانتک متضرعا ما یحط و تمیننا للعطا و
 اللفظ نظر انقیض سحر حکمتک علی المعابد و الکی رف اصطفی قریب
 الایمان و ظهرت لظنک و عظمتک و طمان طودا لشمس کبد

اسماء و نفذت کلماتک حقیقه الالوان دار ترفع بذاتک فرطی
 الالسماع نرفت اوارک اسطحه الفجر علی سطح الآفاق و است
 امارک البدیعه الاشیق فحارت من شهادتها البصیرة الاحد
 فها من ارض الاشع فیها صیت امرک الکریم و من اقیم الالوار ترفع فی علمک
 البین فان تنف نذاتک کل الیوم و اتمرت من المنجذین من فحانک الطیبة
 ان ذارک لک الشجر بالحر علی هذه الموهبة الکریم علی الاصفیاء و لک الکر
 علی هذه الرحمه العظیم علی الارقاء النبیاء بما جعلتم آيات الکریم فی هذا العصر
 المجد و آيات الکریم فی هذا القرن الحارید ربنا ایاک الضعفاء
 شیدا العزم و احمر الالوان فی حوار غمک العظیم و انوار نورک
 تملکت و حریم بانوارک تملکت استریم لک ثنائات و احلیم
 اشجار صدیقک النوراء و ازهار شجرک الطویله و اوراقک تکر
 المنتم و اورد جنتک العلیا انک الکریم الکریم النجیب رحیم الفی
 وسیع الرحاب انک انت المعبود المعبود العظیم الکریم الکریم
 لبرهان عبد الکریم ابن عبد الرزاق که بهر یک باران نامه مخصوص
 بهار و لاجه توان نمود فرصت متقی و جنتی است بهر که من غلامند

اسواج و عوالم بنیادهای سطر در دنیا سیم و آله قدرت نیامد مرر و او را
 از جمیع افاق آید از ده یک جرات متین معان با وجود این اورا او صمد و
 خیر و ایت قضایا را از در اجزای روح است بهمان طریقی که در این کتب آمده است
 خود هم معافیت طلبیم که نظر از تصور پرورشند و با چشمی که است فضا است
 در میان آن عوالم الهی است که مورد اغریست و در این جرات و اوله
 در افاق افتاده و در لوله با کمال عالم رسیده صفت نزل در کفر و اله
 بگوشت جهان رسیده و اندازه امر الهی جهان که در وقت فرج و دمان
 است و تمام سوره که باید با لوصایا و اصحابی که در قیام قیوم و
 و افعال قیام کرد و سبب این است عظمت و ظهور رحمت بن آدم صمد
 علی الاضطرار که قائل است و توبت است که در وقت و در وقت و در وقت
 را قطع نمایند خون ریزند و فتنه بگیرند و خدایند و بداند شیر مالک بدید
 خدایند و در کمال همه در جود و قدرت است و در وقت که آید
 افتد از اکثر خیمه و حدت عالم است که در قطب المعان بلند و علم صمد
 اعظم و در هر صفت که در آن بلند کرده یا در آن خادم است خیمه اند و در سبب
 این علم باید با آنچه لایق است از اوست بر خیزند و در نور و در آن بلند

در وقت
 در وقت

و برین همتش معطر بنزند و نمد آفتاب منهد و شکر برین آیات بدر کنند
 و شب رات ملاء اهل زمین و شکر ملکوتی هم نزارع و عدال با بنیاد برانند
 و هر ضریب انار از عالم برهان را نمانند بنجره بیخاع از دست قطع نمایند
 و در کشتن آفاق نهال کجای بنشینند تا بغرض و عدالت مخلص کنند
 و در بار الفت و محبت همیشه از این اتفاق از لوح آفاق نسخ نمایند تا با
 وفاق ثبت فرمایند خوار و خسته کرده و عدالت را از سر زنده امکان بر آید
 و بعد در با صبر استقامت و اتفاق بیاریند و تربیت نفوس فرمایند و زبان رصا
 و تعالیم چهار بسیار است ایند که بر باران وقت همچان جان دو خداست اینهم
 جولان در میدان لغت است که کند و مهر با آن نمایند و بعد است و سبزه
 پروردگار شمع روشن کنند که شکر بسیار است امام بگذرد و زندگان به اثر و
 ماند تا وقت است و نیز در شصت هزار بنفیلید و صد بر بنام این
 صید رضا الهمزة و این لغت و موهبتی رحمانی لغت عجمی است که هر روز از آن و علیکم
 و در خط حضرت افغان سدره مبارکه جناب میرزا بزرگ

۹۴۶

شیراز جناب میرزا یحیی المنشی الموسوی علی بن علی
 بمواله لر بنده الهی احمد لکهنه کاسی و پسران قبا سی در بر صبحگاه

شیر و نسیم الهی در مقام نماز و شکرانه نماز که چنین بر او بهتر است تا بان و او است
 از توحیح کرده و بیدار بودی قریب بود که مانند شمع در شبستان افاق تا ابد الابد روشن
 در حضورت کرد و القدری او نیت فرماید باید بخت نمود و چه در شکیبایی شعار خوش
 فرمود و از خدا خواهم که او را نیز بیدار نماید تا بداند که این بسیر بهوشیما از نظر الطاف
 برود و کار است در دیده بصیرتین با او در است گری بارگشته مشایخ امارت حکمت

۹۷۷ سینه مایه و علیک التجه و الشناو ع ع
 بر او شیر از بر به طیب صفا جنب میزایحی خیا میزایحی ع
 علیه ما بها و الله الابرار بر او برادر مانند جو پیلر قلبت در خوارا
 جو پیلر مانند وان در صورت اسما نیست یعنی مانند تن دست در ان خوشتر بدید
 چنین شبیه بود حال مقصد این است که مانند جو پیلر است روشن و نورانی
 کرد و در او روح حیوانی بدر شد افاق چون در بر روح خوار است این تا جو پیلر
 شد که نماید نهایت بهار است و بدایت تابستان از بطریق کلها بهار در
 از طرفت می رسد جو شکواری تابستان است و درم که ان برادر نیز از فضیلت
 شمس حقیقت حدائق قلوب را بگل و در جان عرفان مینماید و بگویند
 بجز صلوات محبت هم بار و فرزند و علیها التجه و الشناو ع ع

سیراز هواله

۹۴۸

بر اظه جناب میرزا حکیم سید محمد آقا میرزا هدایت الله علیه السلام
 هواله در شاخه ناز باغ اهر سر نسیم روح بخش میوزدهم سپهر و زنده شوی
 ابر حیات میرسد تو تازه کرد نغمه رخسار بلند است خواننده شو بزم سرور آراسته
 بدین سازنده کرد حبیب چو طرب میباید با نغمه سازند شو آواز بدست طبع است نایب کرده
 از فضل الهی امید که زبان به بیان حقیقت بگشوی الهی بیت الهی پرورش یافته
 دور این گلشن نقد بس نشود تا کنز علیک الخجسته و التمشاء ع

۹۴۹

سیراز جناب میرزا حکیم علیه السلام

هواله در سینه صدق حق آنچه گفتار مرا خط بگردد بر ایمان و ابقان و
 واضح بود و چون خواندم نوبه بر قدس تو نمودم جلب نماید کردم و پناه بر کن شد بکرم
 و از کلا خود و تو الطاف رب مجید خواستم امید دارم که هر چه موفق گردم در تو
 یک صد درگاه کز بر بسته بوضع جدید تو موهوب بود که تقابلت عزیز تو بود
 افتان باید صبر در بر نیاید و تا ممکن است آنرا بجا بر بند علیک الخجسته و التمشاء ع

۹۵۰

هواله جناب میرزا حکیم علیه السلام

هواله با من انجذب بنفحات الهی لغو شسته از این طغیان جهان نزلانی

خستند هر چند نفس از بس که عالم جسمانی هستند و نفسشان همان فانی دارند
 با وجود این سجد است که مردم و محرم است چه که این عالم زمانه بجز از آن سبب بود
 روانه ایامی در بر آن فاست عینا لهذا از هر جهت حاضر لازم آنچه در مردم روح
 افغان سدره مبارکه بملکوت اعلا مقرر استند سبب روح و شیخ عید الهی است

و علیک النجیة و الهیة ع ع

۹۴۱ بر علیه جناب میرزا بحر علیهم السلام جمیع محتره بتول علیها السلام
 بوالله اردو بر طمینه چون منجذب بملکوت ارباب حضرت و منوجه بملکوت اعلا
 حلقه ای که تا در آنجا نیست که این عزیز الهی در آن خود را فانی و محضرت تا در آنجا
 نباید در روح حقیقت زنده نماید و علیک النجیة و الهیة ع ع

۹۴۲ بر علیه جناب میرزا بحر علیهم السلام
 بوالله ار سندها ملاحظه نماید که بحیا حضور چه قدر غنی بود و این روح
 و در نفس آن نمود و خون جو را سید و اما بحیا حضور چه قدر غنی بود و این
 از شهادت حضرت اعلا روح که الفدا از خوف فدا فرمود و به تپه بکشد
 در پیش پوشید و در آن راه محض صحبت جو در روزه بیشتر گرفت و مانند کوه حضرت
 خمسه و خمود را لانه خویش کرد و بعد از آن شهادت که بر که راض می باشد استند این

مغزول است گفت هر دو جنبی گرفت ^{از طلب} عیور در آمد بهفت کتوب بهفت شهید

دشمن از هر یک سال بلری غمو چون مقصد چندین شد جزیت حبس است
بدامن عفت ام المؤمنین زد صوم ناله حضرت اعلم با با وجود حضرت در کتاب استغفار

مرد و لغات بود بعد از ایام محدوده سید محمود رو بخشد در این واقعه مسلم و محقق در
نزد هر استنای بجهانه با وجود این همه بر از نادانان او پرستش نمایند و از حال این بصر در

احیان سینه بزرگ هفت سهام عدل غمو و در مقابل من علی الاضرفا بوشه کوه
بن بجهان اعراض کردند بتالهم و سحفا لهم من ذالک العظم لعظم بسز و دل

مناعت بجا حضور کن تا منظر الطرف ب غفور کرد در عینک التمتة و التمتة ع
بوالله مدینه خیار پیش احمد علیه بهاء الله الاحمر طاحله نهند ۱۲۳

بوالله در احمد محمود شد حضرت غفور را که در خط معبود و خورشید در محل
شهود دارد شدی و از انما سدره وجود مرزوق آمد نیت زیارت نمود در راه

طر کردی حکمت اقتضا حجت غمو و لا نیت زیارت معبود واقع شد سکر کن خدا را
و بر تو فایب عیارت را اجتماع نور ناز است لغیر حقیقت بود ع ع

انداله محسودان ^{از طلب} ماه طلمت ^{بهدا} کهر در سینه است را ا در قات سدره
۹۴۴
و نرسبت حقیقت ثابت و محقق کرد که از الطرف معنور الکی در این جنبت الکی

کجا طراوت و لطافت ظاهر کرده و با تاز حقیقت نشوند اگر از حقیقت بر با
احدیت جوئے ناطق باشی شکر باشی زهر باشی خصم باشی متنزه باشی و الهی باشی

۹۴۸ و علی کار و زرقه ثابت ع ع

برام بیاید بهر الاکبر لکر لکر و شن از الطاف بندهایت حضرت احد
امید دارم که در افق وجود چون ستاره هر چه خورشید روشن اختران عالم را بر تو
افشاند از فضل حق امید عظیم دارم تا امله باید ملکات ابراهیم کند و جهان قوت از

تو ظاهر نماید که حسین کردند ع ع

در سطره میرا حیدر علی خدای نصیر الملک علیه الرحمة الشانه

۹۴۹

احمد لیه الذی شیخ الکبر المحض و قاضی بانی فیض السجده و انحضی علی استحققت
المرودة فیها ایة العرفان استنبه عن فیض الرحمن المرستبیه تا تجلی الابد
اللاج من سنن القیم و الالاسم علی افاق الامم و باع بهر الکرم و فاج
نقحات القدس العالم فامثرت منها احزاب الابرار الفانزولین بحمد النعم و
المعدنة الطینیة المبارکة السعدیة فی صحائف النور علی الالاستیة الشانه
المبین و الالاسم و الالکوف ایض و الممداد الریغ الحقیقة العظیمة و

الاولية والارادة المطلقة والهوية المنفردة وعلى من استفاض من فضيها و
 استسقى من جوضها واقتبس من انوارها واستشرق من اشعتها اس طعة
 الفجر على الافاق ايها الضيف المنصور والرفيق المقبول عند عقبته قدس
 الغفور ان تشام اهل العراق قد استسقى تنكرا تحت طيبة الفاتحة
 مسطرة الانعاش ويتبدلون اليه ان يريدك عرفانا واما نانا وابقانا حتى
 ينطبع في مرات حقيقتك انوار مومنية ربك الكبرى وتوقد كاس الحج الس
 في تلك البقعة البيضاء المنتشرة الانوار والقيعة الزدانة الاثار لان فضل
 عليك عظيم الهى الهى هذا عبد يستنصرك فانصر ويستجرك فانجده
 منك فاده من برايمك بحيش وارفع له العيش وادفع عنه لطيش
 بصرك وعونك وحمايتك وكلماتك الهى الهى استجده له الابور و
 له المعسور يا ب و اغدق له الغيث وانصره بديت عياض فترتك بار
 الغفور رب نور اجبه ووجهه مناجه وارفع رايته كبر حمايته واد
 صدره واشدد ازره واجبه آية مومنيك بين خلقك انك انت الكريم
 المقدر العزيز الوهاب ازبد وظهر نور نبوت كبرى سيد الكوان عليه
 الصلاة والسلام الي رسنا هذا هزاران امير بربر شست وصد

بحالتی ارغمننده و فرخ حال نال تو حدت دستان کفیلر صدیر عبد الیه
 و عبودیت باران اسعظم نایح چون کسراج ابن سپهر و فنا و علباب الساج
 سیراز بود مطبیر الهی نجات طلب مغفرت بگفته من فاز من بالبعروج الی
 الله مستقر صدق حضرت سجاد بشر علیه السلام و ابی ۹۴۸

هو الله

الهی الهی ترانی خاضعاً لفرع ربوبیتک خاضعاً لعملة اربوبیتک متذلللاً الی
 جبروت احدیتک متضرعاً الی ملکیت رحمانیتک خاضعاً لاجتناب لیسواک متغافراً بربوبیتک
 لادبیر لادک خائفاً من خشیةک راجعاً من ربوبیتک قد حضرت الایام و حضرت
 الیالی الی انی متضرع الی عبته احدیتک لتسیر الی امانی و لیسیر رحا و الالفنا فی
 امرک و الفدا فی سبیلک الیقین مع خدمتک و الدوام فی عبودیتک ایدنی
 علی بذه المنحة الکبری و یفقی علی هذا الیهیة العظمی و ا حفظنی من الخیبة الی تویت
 راحم عبداک الضعفا و ایدیم سبیده القوی رب ان نفوس زکیتة ناطقة
 بشانک راضیة مرضیة مطمئنة تذکرک فی النشئة الاولی منجدون الی النشئة الا
 متضرعون الی ملکوتک الایمن مخلصون فی وبتک یجلط فح بالولاد و ما اذنتهم
 لولته لائم و لا سطوة شتم و لم یخشوا باس الزنار و لم یخافوا سؤلته الامراء

بل شتوای و نیک بختی بجای الیه سیات و رفتن ابرین خلقت الایات البیت
 و عزو تاویل کتابک من الخلمات و کتب بهات و لم یبنوا فی امرک منینا بع ازیقا
 و المصیبات نطق استنبهیم ^{تطغیح قلوبهم حکمت عرفانک} و تطبیقت ^{نفسهم}
 بارطافت شرح صدورهم مشاهده اناک ^{تشریفتم} بالوقوف علی اسرار
^{عذک} منسهم یا الیه المعمار المعمر لبنیان ابدی و قصر شیشه سردی فی سحر طه سخنان و البان
 لصرح مقرر من قوایر العلم و العرفان الذی بنا صانع آیات علی الاملان و اعلا
 ذکرک و تقرب الی مرکز اجداول ملکوت الجمال و ما اطلع بذک الالافوس کشفین
 اعینهم العظار و اطلعوا بجحائن الاستیاء الی ان انبت الابهرا لاشواق فی جنا
 و طار الی محفل الوصال و روف بقوارم الانقطاع و خوا و الانجاب الی ملکوت
 الالیه رب الکریم المشرقی و تمیلا سر و سبک الجری و ادخل فی الجنة النادی
 و اورده علی مهند عقول و غفرانک فی الافق الای و اعرقه فی سجاد رحمتک اخذ
 فی جنة لغاتک ازرقه مشبهه ازوارک و تجل علیه بفضلک و الطمانک انک انت ^{الکبیر}

انک انت الکریم و انت الیوم الغفور اللطیف الکریم ع

۹۴۹

بو اهل جناب جی محمد و اهل جناب سلطان محمد ^{سرسناک} علیه السلام
 بیوالله ^{سرسناک} در جناب و ملا اعی کرد و قائد جبرئیل ملکوت ابھی

جنود و جوشش حیاتند لیس ایمان و ایمان و از فضل غایت که این را منحصر بدان
 ذره را افتابید و قطره را امواج دریا بچشد امنیت قدرت علیه الهیه برینند
 ننگت حکم بدایت بود برت انشا کسوت اعجاب برآرد لهذا ابد دارم که در این
 مجید که قرن خداوند جلید است بجز نبوتی که روی که در خشنده ستاره صحیح هر نوی
 الکابری حکمی بر اسرار الهی علیه علیک التحیة و استثناء ع ۲۵۰

بر اله بر امله جناب سلطان محمد الوردی الموقنه استه حرره محمد برین
 بر اله بر امله ملاحظه نماید چه بر تراز بر تو عنایت نیز بر نظر چه در جوی
 کثر بعبق الهی گریبان دریدی و مانند طبل بر و در این فضل خدایه بریدی نیز خضر
 زین غفور شنیدی و از بیخانه بریدی و بخداوند کعبه بوسی شکر کن که چنین
 است که بر سر نهادی چنین بهیمر دست آوردی علیه التحیة و استثناء ع

بر اله بر شهر جناب سلطان محمد خان علیه الهی است ۲۵۱
 بر اله باین ثبت علی استقامت ان رقت آیات شکر که بامان جعلت
 الالاق المبین و قدرک التمام المسیح و عبودت لفضله العظم حق تمننت
 ان تصول بافواه النابیه و نهجم علی الضعفا و بلوات النار ابتغا احطام الدنيا کل
 اله ان نیور قلبک بنور سعادت العفصرت و سیکابک منهای العدن الا

ان ذاسته الاصفينا و صفة القبرين في العترة العليا فلا تخزن اواك
 على الامور وتبديل باسدة الرضا و صوف في مع ملكات الفتوح بفتح صدر
 باشارة وسعة الرزق بين الوردى ان ريك بزيق من سبوا ان ربه له صراط
 مستقيمة يا حبيب على تسكون من هج شع الملاك وانزل الشوك ونورا
 القدر باو ارسا طعة من ملكوت ملك الملوك ثم تحذو ك الطالمون قدوة المدي
 و نون لهم اسوه حسنة خشيعة الله التقوى ان ربه يؤيدك على هذا السبيل المستقيم
 و يبلغ تحقيق بنائى و الشواق و بين الاجابة في فزوات القطر السبح على التحية و الشاد

٩٥٢ هو الله احبار الهى عليهم السلام الله الابرار
 هو الله الهى نزل على و ضرى بناب و ذل و ابتلاء له و قوله عز وجل
 و ان يدان له العباد انما هم عبيد له و انما هو الله العليم الخبير
 و هو البر اليه سام ر و آ و الساطة من العباد و قوله السلام و ربه
 الملاك في آت الهى ان ارض اقي نوا باش عتق على نبال الاقرب
 اصديقات بد على راب العبرية افضا القاد اص بكت النقى و قوله سبيل
 و نزل رايه في حشد من المرقان فدق له حنان حو نى البيان صبروا
 انه نام و نمان و قاموا بجا اقرار و تمان خراب الالباب على ستم السبق

الى كل وقت الجليل وعصته الحقا، وثمة التقصير، التقصير المشاق قد قامت
 لغاف والقوا اشبهات وارجعوا في كل البلاد ونشروا اوراق الشقاق في الاق
 وسيد عبدك كحلت فضيحة بين العباد وحرزوا الواحك وعبدا كلنا تلك ملا بتعبير ^{قالب}
 وتبديل عندك الى ان سحوا في سفك ومي لحد قوته واجتهاد ووزور واعين في كل
 سفريات وسعوا بها عند ابياء الامور والولوات فمينة اجحات خسر بنون في
 لا قرار لها وانك لعلم لحد يدك فليفت من كثر من بي مولانا وود عشر تحت تسلط
 اليقضا، ولتم نزل اليك حوار حجاب الكبر ريت ب قد صدق لغضار وا
 البدار واز من الدار وصعد اليه وار واستصعب الشفاء فلما كاشف لهذا الضرا لا
 والآخر لهذا المستجير الا انت راي حشر فضلك وجودك خلصت من نارا بذه البحار بر
 وعقبك خسر سترج فواد في مقعد الصدق عتبة ملكوتك برناج حرز في حنة
 الغفران حضرت رحمتك فوعتلك ان هذا هو المومنة العظم لعبدك هذا همدا
 الاشارة ريت قمر لي كاسس الرمي وركنك لصبيا، الغدا ودر نصرت اليك ريت
 الابراهيم است الغرير الكريم الوهاب انك انت الرحمن الرحيم لرسيد كان خسر
 بزوان بلماهي عبد البها دم بدم در كلب دست وبعجوم ويدر يقضا، ورتتاع هر مبر خسر
 رتد ودر هر آج جام قاسم ومنتد ودر لاراق سبها نشر كنده خسر بل انرا

انست در عهد زمان فریاد و فغان برآید پس او بلا بلند کند که شرحیست که
 قند و زرد که هم سم است مجرب در آید عبد البهاء را در فتنه و فساد نسبت به شدت عمر قرائی
 قدر دیند و در سبب الحقیقت نامند و او درین مبین گویند و جزو نفر خوانند خلاصه و سید
 ضر عبد البهاء قیام نمایند و این عبد ضعیف کتب مظلوم بر عیان این قوم عنود در سبب
 تیغ نزنند و آن سبب این است که نتند چنانکه در این ایام شخص را از ایام که از بد و بوی
 مسلمانان الا الان باشد نفاق قیام بود و جمیع بلاد بخاطر حق در آن روزها
 همه نشت داده بود و جمیع بلاد تقاضا در نهند و سبب طاعت
 کرده بود با جناب محمد محمد افند بر عرض محمد س آده که من با جناب حاجی محمد و شخص
 نفیض آمده ام و مقصد بیان حجرت حضرت است تا با جمیع اهل احوال شود و سبب
 کرد حضرت محمد افند که در این سبب است بر بنامند و از شخص عنود حدیث
 نمود که بعد از تقاضا بر آید و جمیع شهرها را نگشاید و یک دقیقه از فرطت دارم
 عبد البهاء در حاجت خود نمود که آنچه این شخص میگوید مخالف حقیقت است مقصود او نماند
 مقصود آقاخان ارمان است که از حضرت محمد و ارض محمد وارد شد و اظهار اشتیاق
 تشریف است او در آنجا مبارک فرمود مقصد چیزی دیگر است و از ضر ندارد باید تا آنکه
 است آمدن تشریف شد و چون حاجت کرد در سال گذشته و عنود مضمون این است

بارض سینه ششم و علامات نمودم و چنین چنان دیدم و شنیدم و مسائل هر سوره را جواب
 نیافتم بعد از پرسش رقم آنچه سؤال نمودم جوابی نماند و بعضی وقتها سخت
 بجا می آید که داد و بخش نمود و منتش کرد حال این شخص هرگز این مقصود چنانست لهذا
 سوره و آیهات نیست و اگر جوابی میسر از نمود نهایت چند دقیقه قرائت شد حال
 آقاخان که گمانه بار و سبب تا قضیه عصاره که تا بقی نمود و سبب عمت تمام حاضر بود
 بینه و ستان عمت عت تا بعد از عمت ان غیرتات را طبع کند و الراج مبارک است
 نموده اند شکر کنند بلکه سبب از ضعف کرد و حال بی اختیار الهی تجویز رحمت و قدر را برآید
 و تا بعد از استماع و عثمان نیز در آن نبوت در نحو وجود آن و الهامات الهی و فنی زنده است
 و انجذاب صمدی و قلم نور آن در هر سببی مفاد است سهام شبهات نماید خطایک است
 بر ناقص و در اسبب است در سبب کند زیرا ابراهیم از شبهات اید سبب
 بر ایمان و ایقان غیر اینها عرض آنها سبب است اقبال مؤمنان کرده و انکاست
 باعث تکلیف و قرار مؤمنان شود باید چنان نبوت در نحو نماید که مانند حضرت است
 در میدان عرفان جولان دهد و در وجهان نقض هر یک بحفره یا سبب خذلان و زاری و بدی
 و حسن ان فرار نماید تا اللهم سبحانکم اللهم الیوم یوم یوم سبحان سبحان سبحان با وجود
 قوه بیان راستا بد نموده اند که علم حمد در جمیع افاق بلند است و بر جسم بیان مروج

و این نفع نیکبختی است که در آن حدیث آمده است که هر که در آن روز متوجه شود
 و متذکر بشود که در این است قهر آری انبیت غضب را تا انبیت ذلت بیورد انبیت
 قوم عنود و در همه خود هم ملعین و در همه غیر اهل حق خویزن الا از انهم من اهل حق است
 تر و نه هم بسیار نسبتا پس هر که در آن روز از فریب جمع اللسان علیکم التحیه یا استناد ع
 بنده عکس بود جناب عبدالله رحمت الزاره جناب فیاضی جناب غلامی
 جناب سلطان محمد جناب محمود جناب نصیر علی علیهم السلام الا که

۹۵۷

بوالله

در وقتان رسد و محرمان خلیفه را از جناب رضا محمد نایب کفایت تمام مبارک ان بار
 مذکور داشت چون عبد البها نام با در جانبان انکادش نمود بدو کا احبت با
 شکرانیت نمود که او کلمه در آن خطه و دیار نغمه شکر بر آورد و نفوس
 شدند که از تزیینات نو عهدی نمایند و برکن شدید النجا نمود و در این عصر حدیث
 مظهر الطاف بعبادت شد کشف عطا کرد و جام عطا و شسته و دیده از
 ما و در آن جانب ای پیوستید و از آن محبت پس مانند نجوم درخشیدند لهذا
 که نیست از جان باز بر این ان کسور نمود کرد و ان افیم و بسیم جان بر شود
 تا نفسی تربیت شوند که او را در و در کور حضرت احبت باشند و سخن و سخن

که یاران در آن بند شک و غیر بخندد و شه در شکر ایستند غیب روح در کمال
عجیب رخ دهد و در صفت بنیان قمر نفی است سخن مرد نمود چون آنکه است که
افقاده با نوبت کشته مدتیست که خبری نیست باید با حکمت زخمی با نصیحت
و شتاب و ناچند نظر نموده و روانه کردند و بعد وی فواید فرودخته شوند ^{عبد}

الحمد لله والشانه از خاندان عبدالبهاء ع

مبوالله از ثابت برین چند پیش مکرر به جمعا ارسال کردید پیش از آن
مسفردا و سئوال آن باریه بران نیز ملاحظه کردید بسیار سید روح و بگشاید
حاکم بر چند بسوی خود وقت نیست و بعد این بخط خویش خبر بران نام برد و ختم نماید
که در این باب چه قدر عزیز از حق تعالییم که در جمیع امور معین و کلمات و معجز
و دستگیر و علیک الحمد والشانه ع یاران که هر فردا فردا بحسب
از قبیل عبدالبهاء برسان و بدو خود بگویم با رعیتهم الوفاء واجتنبتم الخفاء و استغفم

علاء امریکم الامیر ع

بواسطه جناب درویش تو آنکه شیراز جناب لقا محمد خان ^ن عبدالمهدی
بر آنکه از سینه ع شفقان اینک ملاقات ما و فرزند این ملکوت الهی
از جناب و حیدال بلیز و دیدار من صلح و صلاح بسیار و روح جانی بر این ^{چنان}

بر بعضی عدوان را بر بانی بر وقت ز شکر و قاری بر راز تضرع خفا بر نیز بر این است
باز گویا و با وج ^ع امر که بر سب کبر بر سوار کنر و علیک التجهه و التمشاء ع ع
هو الله بندر عباس جناب سلطان محمد علیده بیاد الله الامیر ۹۵۷

هو الله از سنده بهمان سنگ ناسوت و صف حریب جناب یاراد و لک
سنگ مکتوبه با سنگ تسبیح تقدیس ملا اچا یاراد جناب را حرم و از پانک
کرد و مسیح بودا فرنگ با نمانند سنگ البر شخروش آرد و بعضی عریده و
غوغا و ضوضا خشک از جمع آقا ن را نل نماید هر چند شوهر اسپریش کرده و لک
عالیان را لاشش شود و جهانیان را روشن بخشد و هم از سر و شش گرداند و در لک
بر این بر نور زمین با دان اهدا مکان رسد جناب غل مسیح سورد تو بهین ^ع فلان
شد و تحفیر جا بهلان این دولت عزت جاودان است و این حقارت بر مومنت به پانک
بیزاد رده جهان بسید حضرت رحمن است باید بسکانه این بر وفیقت سقری
آندیان نماید و یاران اندیاد را احیاء تازه و وجده بر اندازد بخشد تا او از لک
اله مجدداً در انحال علیده کرده و علیک التجهه و التمشاء ع ع
۹۵۸

هو الله بندر عباس جناب سلطان محمد س جناب عبده آسم جناب رضا
جناب حسین س جناب عباس جناب میضر جناب عباس این عبده آسم جناب محمود

جناب نذیر جناب ابی محمد علیهم رآه الله الهم

بود از باران عبداللہ در این دم کہ قلب جان در تماشای بیجا نیست و
 کلماتی بر جمیع حیات متابع بار صوفی و محبت الدخانی شود در قلب افاق زده کہ
 اسحاق بکلت آورده و نجات روح القدس حرار کان و اعضا را بجزلت آورده
 چنین قر و چنین مالتی باو شما افتادم و بذر شما بودم ختم اکملہ غنیزه از باران
 و بحسب آراستہ روح و شیب و وز مشغولی نفس از سببہ عنقریب عیان کف
 اقباس کرده و این ملا اعتراف و ج شود در باران الیم جنود ملا علی از کلمات بی
 صفت بستند و متبادر گشته تا چه نفسی از میدان جولان نماید فوراً بخنود
 نعت بجوم نمایند این میدان بسیار وسیع است زیرا میدان عرفا نیست ز نامش
 حضرت عثمان و این جنود بسیار فوری و توانا زیرا این جویش الهامات رحمانیه و در
 سبحانیه و افاضات حمید و شجرات ربانیه است این جنود روح کعبه و زنده
 نماید جنب و جدالی از ریش بر اندازد و صلح و آشنی بخشد و محبت و راستی
 مبدل نماید و علیکم التحیة والسلام ع ع